

ČTVRTEK, 12. BŘEZNA 2009

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN VIDAL-QUADRAS

Místopředseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9:00)

2. Předložení dokumentů: viz zápis

3. Účast zaměstnanců ve společnostech s evropským statutem (předložený návrh usnesení): viz zápis

4. Východní partnerství (rozprava)

Předsedající. – Dámy a pánové, prvním bodem je dnes prohlášení Komise o východním partnerství.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. – Pane předsedající, jsem velmi ráda, že mám tuto příležitost zapojit se do aktuální rozpravy o východním partnerství. Je to jedna z vlajkových lodí zahraniční politiky Evropské unie a její strategický základ je jasný: více bezpečnosti, více stability a více prosperity v našem východním sousedství.

Konflikt v Gruzii a také plynová krize na Ukrajině jsou jen dva příklady opakujících se krizí a nestability, které tento region postihly. Měly přímý dopad na Unii a její občany. K těmto dvěma krizím musíme nyní připočítat krizi finanční, která naše východní sousedy zasahuje obzvlášť tvrdě. I když každá krize vyžaduje vlastní okamžitou reakci, musíme přijmout také střednědobá a dlouhodobá opatření, abychom zabránili vzniku dalších problémů, a kromě těchto okamžitých kroků chtějí všichni naši východní sousedé pevnější vazby s Evropskou unií, i když v různé míře. Potřebují také větší pomoc, aby upevnilly své demokratické instituce, státní suverenitu a právní řád.

Evropská unie může a musí na tyto výzvy reagovat a východní partnerství je takřikajíc naší politickou odpovědí. Zvyšování naší podpory reforem a pomoc našim partnerům při sbližování právních předpisů s *acquis* EU přispěje ke stabilizaci našich východních sousedů.

Z mého podnětu Komise 3. prosince 2008 předložila ambiciózní sdělení o východním partnerství. Vycházelo z dřívějších myšlenek našich českých, polských a švédských přátel a z mnoha návrhů Evropského parlamentu včetně obsáhlých dohod o volném obchodu, větší mobility osob a většího financování. V rámci východního partnerství jsme navrhli také zlepšení našich politických vztahů prostřednictvím dohod o přidružení uzavřených se všemi partnery – ale teprve poté, co splní příslušná kritéria politických reforem.

Navrhli jsme opatření pro prohloubení spolupráce v oblasti energetické bezpečnosti, a co je důležité, zvýšili jsme podporu hospodářského a také sociálního rozvoje v těchto zemích za účelem vyrovnání rozdílů, které tak často vedou k destabilizaci. Doporučili jsme také vytvoření mnohostranného rámce pro východní partnerství se čtyřmi tematickými platformami spolupráce: za prvé je to demokracie a stabilita správy věcí veřejných, za druhé hospodářská integrace a sbližování s politikami EU, za třetí energetická bezpečnost a za čtvrté kontakty mezi lidmi.

Navrhli jsme, aby se iniciativa Evropského parlamentu „Euronest“ stala součástí východního partnerství a aby pro východní partnerství byla zřízena parlamentní trojka zahrnující Evropský parlament, OBSE a Radu Evropy.

Aby mohla Komise všechny tyto návrhy uskutečnit a zvýšit podporu vnitřních reforem, požádala o další finanční prostředky ve výši 350 milionů EUR na období čtyř let. To představuje pouze 3,1 % z celkového rozpočtu evropského nástroje sousedství a partnerství (NESP) a je to například mnohem méně než dodatečné prostředky vyčleněné pro okupovaná palestinská území v letech 2007 až 2009. Stručně řečeno, nejedná se o příliš vysokou částku, je to nezbytná investice do naší dlouhodobé bezpečnosti.

Vím, že někteří z vás by chtěli pro naše východní partnery udělat ještě více. Řekl jste, že návrhy Komise nepostupují dost rychle, ani nejdou dost do hloubky, zejména v případě mobility osob, ale jsou tací, kteří tvrdí opak. Potřebujeme proto dosáhnout správné vyváženosti mezi ambicemi a reálnými možnostmi a musíme jednat rychle.

Jsem ráda, že všichni usilujeme o splnění cíle postupně přiblížit naše východní partnery k Unii a také se vypořádat s hrozbami pro jejich stabilitu. Východní partnerství je klíčový nástroj, jak toho dosáhnout.

Doufám, že dnešní rozpravou vyšleme důrazný signál 27 členským státům v době před příštím zasedáním Evropské rady a při přípravě vrcholné schůzky na téma východního partnerství, která se má konat 7. května 2009.

Východní partnerství se dostává až k samotné podstatě výzev, kterým dnes čelíme. Je to v bezprostředním strategickém zájmu EU. Nová bezpečnostní krize v našem východním sousedství by totiž měla důsledky nejen pro naše sousedy, ale také pro celou EU a její občany. Jsem proto tomuto Parlamentu velice vděčná za jeho podporu a těším se, že s vámi budu spolupracovat na vašem příspěvku a při jeho realizaci.

Charles Tannock, *jménem skupiny PPE-DE*. – Pane předsedající, jako zpravodaj pro východní rozměr Evropské politiky sousedství vítám závazek Komise prohlubovat vztahy se šesti zeměmi na východě v rámci nového východního partnerství. Je důležité zdůraznit, že východní partnerství by samo o sobě nemělo bránit tomu, aby se některé z těchto zemí jednoho dne připojily k EU jako plnoprávní členové. Například, jak velmi dobře víte, dlouho se zasazují o členství Ukrajiny v EU a jsem i nadále přesvědčen, že integrace Ukrajiny je rozhodně ve strategickém zájmu Evropské unie.

Vítám také zřízení nové parlamentní instituce Euronest jako fóra pro poslance EP a zákonodárce jednotlivých států, kde budou moci prostřednictvím dialogu vzájemně posilovat své demokratické mandáty. Mohou například podpořit Arménii a Ázerbájdžán, aby společně zasedly k jednacímu stolu a zabývaly se sporem o Náhorní Karabach, a prostřednictvím těchto nových dohod o přidružení mohou vyjednat dohody o volném obchodu a o zjednodušení vízového styku. Doufám však, že východní partnerství nepovede k vytvoření nové dělící čáry mezi zeměmi zapojenými do partnerství a zeměmi ležícími dále na východ a neúčastníci se tohoto partnerství. Musíme si uvědomit, že země ve střední Asii, jako je Turkmenistán, Kazachstán a Uzbekistán, pohlíží směrem na západ k EU s nadějí na pomoc a na její angažovanost. Musíme si proto počínat obezřetně, abychom nepustili ze zřetele své povinnosti ve střední Asii, protože zkrátka chceme prohlubovat vztahy se zeměmi, které sousedí s EU na východě bezprostředně.

Pokud jde o Bělorusko, byl jsem v minulosti zapřisáhlý kritik Lukašenkovy diktatury. Nicméně oteplení vztahů, k němuž v poslední době dochází, vítám. Dlouho jsem zastával politiku cukru a biče, kdy by Lukašenkova snaha o demokratickou reformu a otevřenost byla uznána a odměněna užšími vztahy s Evropskou unií.

Pokud jde o to, zda umožnit panu Lukašenkovi účast na vrcholné schůzce v květnu v Praze, kde bude zahájeno nové východní partnerství, je tento krok podle mého názoru pravděpodobně předčasný, neboť prezident Lukašenko stále ještě nedal najevo, že nezvratně sdílí společné hodnoty EU a je pro demokracii.

Hannes Swoboda, *jménem skupiny PSE*. – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, děkuji vám za vaše stanovisko a za váš závazek v této věci.

Chtěl bych podtrhnout to, co bylo řečeno, a sice že stojíme před obrovskými výzvami v našich sousedských vztazích, pokud jde o stabilitu, demokratickou změnu a nyní samozřejmě také hospodářský rozvoj. Právě teď je proto také vhodná doba, abychom vyjádřili svůj závazek a připravenost k úzké spolupráci s našimi východními sousedy.

Je jasné – a měli bychom to také otevřeně přiznat – že nám záleží na vlivu, který jako Evropská unie máme na naše východní sousedy. Nechceme však svůj vliv rozšiřovat ani násilím, ani výhrůžkami, ani nátlakem, nýbrž chceme právě těmto zemím nabídnout podporu v jejich úsilí dosáhnout stability a demokratické změny. Věřím, že jim jde skutečně o demokratickou změnu, obzvláště nyní, když stejně jako Ukrajina mají obrovské hospodářské problémy.

Za některé hospodářské problémy nemohou, ale za některé z nich částečnou vinu nesou. Měli bychom si být zároveň vědomi, že k některým věcem se musíme stavět kriticky. Právě proto, že nabízíme podporu, musíme zároveň kritizovat to, co podle nás kritiku zasluhuje, a vyžadovat to, co je nezbytné, aby i tyto země mohly plnit svou úlohu. Mám na mysli především Ukrajinu, ale k této zemi se ještě krátce vrátím.

Nejdůležitější je, abychom východní partnerství nepovažovali za jakýsi nástroj proti Rusku, ale viděli v něm spíše posílení zemí, jejichž sousedy jsou na jedné straně Evropská unie a na druhé straně Rusko, neboť – bude-li všechno v pořádku – Rusko by se mělo stát naším partnerem, zejména vzhledem k této politice.

Velmi mě těší, že Spojené státy a prezident Obama společně s viceprezidentem Bidenem a ministryni zahraničí paní Clintonovou prosazují nyní jinou politiku. Ve své kritice vnitřního vývoje v Rusku bychom neměli být zdrženliví. Je však třeba také stisknout tlačítko „reset“ neboli „znovunastavení“, jak to v Mnichově navrhoval pan Biden, jako pokus, jako nabídka Rusku zahájit nové vztahy.

V tomto směru moje skupina nemá zrovna radost z toho, že zpráva pana Onyszkiewiczze, tak jak byla dohodnutá ve Výboru pro zahraniční věci, se nezabývá aktuální nabídkou Spojených států. Za Spojenými státy zaostáváme. To je hrozné. Měli bychom jít se Spojenými státy společně kupředu, i když otázka lidských práv musí být přirozeně vždy v popředí. Bude to nutné a já věřím, že společného usnesení o Rusku přesto dosáhneme. To je podle mého názoru podstatné.

Již jsem se zmínil o tom, že naše nabídka, naše východní partnerství, neznamena, že schvalujeme všechno, co se děje v našich sousedních zemích. Například, vezmeme-li situaci na Ukrajině, nesmí to být tak, že „je jedno, co děláte, jaké spory vedete a jaké problémy neřešíte, podpory od Evropské unie se vám stejně dostane“. Vůdci na Ukrajině musí nakonec problémy řešit společně, protože plynová krize souvisí s rozpory v rámci politického spektra Ukrajiny, a to je pro nás zcela nepřijatelné. Nechci tady rozhodovat o vině – každý si umí udělat vlastní názor. Je však naprosto nezbytné, abychom to dali Ukrajině jasně najevo. Totéž se týká Gruzie a všech dalších zemí. Evropská unie učinila nabídku a já věřím, že naši východní sousedé tuto nabídku přijmou, vezmou ji vážně a skutečně dosáhnou stability a nastolí demokracii.

István Szent-Iványi, jménem skupiny ALDE. – (HU) Východní partnerství jako logická a nová základní priorita vyplývající z rozšíření směrem na východ je možná tou nejsmělejší iniciativou zahraniční politiky znovusjednocené Evropy. Je to dobrý krok, ale bude mít smysl a úspěch jen tehdy, pokud bude jeho realizace vycházet ze skutečné politické vůle. Nestačí proto jen dát naší současné politice sousedství novou nálepku, musíme vytyčit úkoly, které přesahují současnou politiku daleko do budoucna, a stanovit si mnohem vyšší cíle.

Prvním úkolem je nepochybně převedení stávajících dohod o spolupráci na dohody o přidružení. Část tohoto procesu také vyžaduje zřízení stálé institucionální organizace, ale to není ta nejdůležitější část. Klíčová jsou bezesporu jednání hlav států a vlád a ministerské schůzky, které však budou úspěšné pouze tehdy, pokud bude dosaženo skutečného pokroku v oblasti dvou základních pilířů. Cílem je vytvořit zónu volného obchodu na základě dohod o volném obchodu a postupně rušit vízovou povinnost. Víme, že oba tyto cíle se v současné chvíli zdají být příliš vzdálené. Příslušné země na to ještě nejsou připraveny a východní partnerství musí těmto zemím pomoci tyto podmínky splnit co nejdříve, neboť je to ke vzájemnému prospěchu všech. Plynová krize v posledních měsících ukázala, jak je Evropa zranitelná, pokud jde o energii. Zvláště důležitá část dohod se proto týká spolupráce v oblasti energií, která může zahrnovat tranzitní země, jako je Bělorusko a Ukrajina, nebo vývozní země, jako je Ázerbájdžán. Proto tomu přikládáme nesmírnou důležitost.

Chtěl bych zdůraznit, že při této spolupráci musí být také předávány hodnoty. Východní partnerství bude úspěšné tehdy, budou-li hodnoty demokracie, právního státu, lidských práv a práv menšin neustále na předním místě a bude-li partnerství nápomocno partnerům na jejich cestě kupředu a bude-li od nich zároveň vyžadovat odpovědnost v těchto oblastech. Východní partnerství se musí otevřít také Bělorusku, ale pouze pokud splní stanovené podmínky. Musíme dát jasně najevo, že distancovat se od Ruska samo o sobě neznamena přiblížit se k Evropě. V Bělorusku mají před sebou opravdu hodně práce, aby zaručili lidská práva a demokracii, než se i pro ně otevře cesta ke spolupráci. Východní partnerství očividně ovlivňuje rozpočet. Pro příštích pět let bylo vyčleněno 350 milionů EUR, a ani to pravděpodobně nebude stačit. Úkolem Parlamentu je zajistit potřebnou finanční podporu, a musíme tedy připustit, že nejdůležitější motivací partnerů v rámci východního partnerství je jejich snaha o evropské členství. Děkuji vám.

Konrad Szymański, jménem skupiny UEN. – (PL) Pane předsedající, oznámení o východním partnerství vzbudilo naději našich evropských sousedů. Pokud tyto naděje opět zmaříme, omezíme náš vliv na Východě ve všech směrech. Naši sousedé tak budou tlačeni do sféry vlivu Ruska, která se vyznačuje destabilizací a autoritářstvím. V případě Běloruska vyzývám k opatrnosti. Nynější sliby této země, že dospěje k demokracii, nejsou ničím podložené. Mezitím běloruské úřady vypovídají ze země katolické kněze spojené s televizní stanicí BelSat a odmítly jim udělit povolení k registraci jejich kanceláře v Minsku. Mladí lidé, kteří podporují opozici, jsou odváděni do armády. Pokusy využít krize jako záminky k odmítnutí financování východního partnerství a zpomalení procesu podepsání dohod o volném obchodu a bezvízovém styku jsou pro Evropskou

unii receptem na vznik pohromy v této části světa. Pokud k tomu dojde, nestěžujme si na politiku Moskvy. Potřebné nástroje máme k dispozici už dnes. Pokud se východní partnerství stane pouze novým obalem pro starý obsah, neměli bychom být překvapeni, jestliže na východě neuspějeme.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – Pane předsedající, za prvé bych chtěl přivítat iniciativu Komise, která je velmi dobře připravená. Za druhé se tady nejedná o východní politiku Unie, nýbrž o nový vzorec, a je třeba se tedy ptát, jaká je přidaná hodnota. Řekl bych, že kromě toho, o co jsme se dosud pokoušeli, ať již úspěšně či ne se nyní snažíme, aby kolem nás byli nejen přátelé, ale také přátelé, kteří jsou přáteli mezi sebou. To je klíč ke stabilitě a bezpečnosti Evropské unie. V tomto mnohostranném rozměru vidím přidanou hodnotu tohoto nového projektu. Věřím, že jej Evropská rada v březnu schválí. Víme, že je to prioritou českého předsednictví, ačkoliv nemáme to potěšení, abychom zde ve sněmovně mohli přivítat českého ministra.

Klíčovým prvkem jsou zde dohody o přidružení, které by měly být podobné, ale zároveň by se měly lišit podle možností a podle odvedené práce každé ze šesti stran v tomto mnohostranném rámci. Jak jsem již řekl, zásadní otázkou je energetická bezpečnost. Ta je naším hlavním zájmem i zájmem šesti zemí, které bude spojuvat přístup k energetické bezpečnosti.

V průběhu rozpravy zazněly dotazy, zda umožnit zapojení třetích zemí. Myslím si, že přístup, kdy se v určitých případech zapojuje Turecko a Rusko, je správný. Určitě by mělo být přizváno Bělorusko, ale za velice přísných podmínek, přičemž bychom měli stanovit minimální prahy základních hodnot.

Velice nás potěšilo, že si paní komisařka povšimla a vzala v úvahu, že parlamentní shromáždění východního sousedství Euronest – podnět k němu vzešel z této sněmovny – bude nedílnou součástí tohoto projektu.

Pokud jde o financování, jemuž je věnována důkladná péče, bude třeba zahrnout jej do příštího finančního výhledu. Zatím doufám, že těchto 600 bude stačit, ale mám jednu důležitou poznámku, abychom zabránili jakýmkoli dohadům. Nemělo by to být na újmu či na úkor jižního sousedství. Jižní a východní sousedství by měla být v této souvislosti synergická a vyvážená

Kristian Vigenin (PSE). – (BG) Pane předsedající, paní komisařko, návrh Komise nemůžeme hodnotit jinak než kladně. Rovněž jeho načasování je asi skutečně ideální, protože v současné krizové situaci všechny evropské země potřebují solidaritu. Právě včera a předevčírem jsme se dosti obsírně zabývali otázkou solidarity mezi novými a starými členskými státy. Do určité míry je to uměle vyvolaná záležitost, ale mnoha lidem skutečně neustále leží v hlavě. Nicméně v současné době právě východní sousedé Evropské unie potřebují projevy solidarity obzvlášť, protože jim prakticky chybí ony podpůrné mechanismy, které mají k dispozici jejich sousedé bezprostředně na západ od nich. Tato iniciativa pro ně proto bude významným ujištěním, že Evropská unie na ně stále myslí a je ochotna investovat do rozvoje vzájemných vztahů.

Zároveň můžeme říci, že je to dobrá iniciativa, ale od této chvíle budeme muset sledovat, jak se tato iniciativa bude vyvíjet, neboť jsme již mnohokrát zažili, jak dobré iniciativy časem vyšly doztracena. Na druhé straně je faktem, že některé z těchto zemí, na něž je iniciativa zaměřena, si členství v Evropské unii vytkly za svůj hlavní cíl. V tomto smyslu je velice důležité, abychom ani my, ani naši východní sousedé tento koncept východního partnerství nevnímali jako pokus trvale nahradit touto iniciativou budoucí členství. Mám to na paměti a byl bych rád, kdybyste nám, paní komisařko, na základě svých kontaktů sdělila, jak tuto iniciativu přijímají naši východní partneři. Samozřejmě, že oficiálně ji určitě podporují, ale zajímalo by mě, zda nemají pochybnosti zvláště ohledně případného budoucího členství.

Domnívám se také, že této iniciativě něco chybí, na což kolegové rovněž upozorňovali, a sice úloha Ruska. Jistěže si uvědomujeme, jak je tato věc citlivá, vzhledem k tomu, že země, o nichž hovoříme, nesousedí jen s Evropskou unií, ale také s Ruskem. Je tedy velice důležité, abychom, pokud jde o tyto země, rozvíjeli rovněž vztahy s Ruskem, aby se mezi Evropskou unií a Ruskem neobjevila rivalita, aby mezi dvěma hlavními vlivy v těchto zemích nevznikl žádný střet vedoucí k politické nestabilitě. Ostatně právě toho jsme v současné době do určité míry svědky. Některé z těchto zemí jsou doslova rozděleny a jejich občané rozpolceni mezi očekávání vkládaná do Ruska a očekávání od Evropské unie. Domnívám se, že musíme být aktivnější a nabídnout toho těmto zemím více.

Na závěr bych chtěl říci, že podporuji snadnější vizový styk, což je velice důležitý krok, ale uvítal bych, kdyby tato iniciativa zahrnovala více opatření zaměřených na vzdělání a výměny, přičemž vše je spojeno s rozšiřováním kontaktů mezi občany a Evropskou unií a samozřejmě také se zvyšováním povědomí o Evropské unii v těchto zemích. Děkuji vám.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Východní partnerství je zvlášť důležitá strategie, stejně jako projekt Euronest, který by se měl uskutečnit v nejbližší budoucnosti. Jsem proto přesvědčena, že musíme najít dalších 350 milionů EUR požadovaných na provádění politiky východního partnerství v následujících čtyřech letech. Co se týče Běloruska, před třemi týdny navštívila Minsk delegace ze skupiny Evropské lidové strany (Křesťanští demokraté) a Evropských demokratů v Evropském parlamentu. Naše delegace přijela den po návštěvě vysokého představitele Javiera Solany v Bělorusku. Na jedné straně byla jeho návštěva jasným signálem Minsku, že Evropská unie je ochotna zahájit novou fázi pragmatických vztahů. Na druhé straně se zdálo, že mnohé z dřívějších požadavků Evropské unie, pokud nejsou zapomenuty, přinejmenším nikdo nepřipomíná. Z halasných frází o konstruktivním dialogu a diskusi o základních problémech většina obyvatel Běloruska nepoznala, jakou politiku bude Evropská unie v budoucnu prosazovat. Co se stalo, stalo se. Návštěva proběhla a o demokratických hodnotách nepadla ani zmínka. Jsem ráda, že delegace skupiny PPE-DE byla v Minsku den po panu Solanovi; upozorňovali jsme zejména na situaci v oblasti lidských práv a zdůrazňovali požadavky na svobodu tisku. Na závěr bych snad dodala, že pozvání pro pana Lukašenkua na pražské jarní vrcholné setkání by bylo nepochopitelné a jen stěží odůvodnitelné. Za druhé, běloruská vláda musí provést demokratické reformy a musí v jejich provádění pokračovat. Lukašenkuv režim by se nemělo ustupovat.

Adrian Severin (PSE). – Pane předsedající, východní partnerství je projekt, který zahrnuje šest zemí. Jedna z nich, Bělorusko, je pozoruhodným příkladem vlastní izolace, na níž jsme v minulosti reagovali politikou poznamenanou syndromem „příliš málo, příliš pozdě“, jak z hlediska sankcí, tak z hlediska pobídek. Bělorusko má jen málo společného třeba s Gruzii. Spolupráce mezi panem Lukašenkem a panem Saakashvilim vypadá jako spojení politické fikce a politického hororu.

Ostatních pět zemí se nachází v oblasti Černého moře, kde existuje synergie, což znamená, že dosud nemáme žádnou strategii. Mohlo by východní partnerství zastoupit černomořskou strategii? Těžko si dokážeme představit regionální strategii bez Turecka a Ruska, ale obě tyto země jsou z procesu vyloučeny. Země východního partnerství mají společné to, že všechny byly součástí Sovětského svazu, všechny sousedí s Ruskem a zároveň jsou sousedy Evropské unie. Jinými slovy, zabýváme se společným sousedstvím. Rusko pohlíží na toto sousedství jako na svoji sféru vlivu. S tím samozřejmě nemůžeme souhlasit, ale na druhé straně se zdá, že východní partnerství je cestou, jak oplatit Rusku jeho politiku vůči jeho sousedům. Z prostoru sousedství se tak stává prostor střetu zájmů a soupeření.

Skutečnou výzvou je vypracování společné politiky EU-Rusko s ohledem na vzájemné sousedství. Jinak zde bezpečnosti a stability nedosáhneme, právě naopak. Pokud jde o všechno ostatní, na programu již máme demokracii a řádnou správu věcí veřejných, hospodářskou integraci a sbližování, energetickou bezpečnost a kontakty mezi lidmi. Z tohoto pohledu je Ukrajina mnohem dále než ostatní a mám za to, že se jí příliš nelíbí, že naši nabídku musí nyní sdílet s ostatními.

Skutečným problémem nebylo nedostatečné teoretické uchopení problému, ale neplnění závazků. Vložíme-li peníze do vlastních úst – a máte jistě, paní komisařko, úplnou pravdu, když říkáte, že k tomu, abychom mohli provádět dobrou politiku, potřebujeme rozpočet – a místo naivní konfrontace přidáme trochu vizionářského realismu, mohli bychom skutečně přeměnit východní partnerství v cenný a přínosný nástroj.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Pane předsedající, chtěl bych přivítat projekt východního partnerství, který v našem východním sousedství, doufejme, posílí demokracii a reformy. Není to však pouze regionální iniciativa, je třeba ji chápat jako celoevropský projekt. Je proto velmi důležité, aby se všechny členské státy zavázaly plně k němu přispívat.

S podobným závazkem by se traumatickému konfliktu v Gruzii loni v srpnu pravděpodobně předešlo. Je proto nejvyšší čas, aby všechny státy v regionu pochopily, že takové projekty nelze vnímat jako zastaralý způsob boje o sféry vlivu, a souhlasím s názorem paní komisařky, že cílem je dosažení větší stability a bezpečnosti v našem sousedství.

Východní partnerství bude znamenat zlepšení vztahů Evropské unie s jejími šesti sousedy. Je možné to přirovnat ke zřízení čtyř společných prostorů mezi EU a Ruskem, ale hlavním prvkem tohoto vztahu bude vzájemnost a podmíněnost. Partnerství bude znamenat dvoustranné závazky ohledně zlepšení hospodářských vztahů na volném trhu i zdokonalení právního prostředí a rozsah vztahů bude záviset na tom, jakého pokroku jednotliví partneři v těchto oblastech dosáhnou.

A ještě jednu zásadu bych rád zdůraznil. Východní partnerství by se nemělo omezovat na spolupráci mezi vládami. Musí zahrnovat občanskou společnost, a zejména povzbuzovat vzájemnou komunikaci mezi občany, nevládními organizacemi a místními úřady.

Opoziční vůdci v Bělorusku, kteří zde byli minulý týden, projeví mimochodem znepokojení nad otevřením EU Bělorusku, neboť nezahrnovalo občanskou společnost, a v případě autoritářské země, jako je Bělorusko, musí být partnerství podle mého názoru jednoznačně založeno na konkrétním pokroku v oblasti lidských práv.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Iniciativa východního partnerství je zvlášť důležitá a je nutné co nejrychleji zavést soubor nástrojů, které umožní její provádění.

Vítám platformu pro spolupráci podporovanou tímto rámcem nového partnerství, neboť je nezbytně nutné znovu upravit naše vztahy se sousedy, nejen abychom zajistili účinnější spolupráci, ale také abychom vyřešili závažné problémy, jako je hospodářská krize a energetická bezpečnost, kterým v této době čelíme a které nemůžeme zvládnout pouze v rámci Unie.

Partnerství povzbuzuje projekty, které mají pro EU největší důležitost, neboť podporuje institucionální rámec zlepšující vztahy se sousedy i meziregionální spolupráci mezi sousedy. Pro řešení energetické krize jsou rozhodující prioritní projekty, jako jsou projekty pro oblast Černého moře a projekty využívající zdroje z oblasti Kaspického moře. Tyto projekty lze provádět pouze v podmínkách bezpečného sousedství a na základě úzkých vztahů s příslušnými regionálními subjekty a společných vzájemně prospěšných závazků.

Christopher Beazley (PPE-DE). – Pane předsedající, chtěl bych odkázat na projev paní Andrikenéové při příležitosti její nedávné návštěvy Minsku s parlamentní delegací.

Paní komisařko, ve své odpovědi jste možná mohla potvrdit, že odmítnete názor Lukašenka a jeho kolegů, že bychom měli navázat vztah bez podmínek. Když jsme byli v Minsku, samozřejmě jsme se sešli se zástupci demokratické opozice a hovořili jsme také se zástupci tisku. Je jasné, že Lukašenko chce mít s námi dobré vztahy, ale důvodem není jeho dobré srdce, nýbrž skutečnost, že má velice vážné hospodářské problémy a chce se udržet u moci. Nařídil své policii, aby rozehnala pokojné demonstrace, a poté, co propustil politické vězně, je nyní opět znovu zatýká.

Paní komisařko, ve svém projevu, jemuž jsem byl přítomen, jste hovořila o vzájemném kontaktu lidí. Co řekneme my z EU lidem v Bělorusku a běloruským studentům? Podporujeme je, nebo podporujeme diktaturu, která nad nimi v současné době vládne?

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – Pane předsedající, ve svém vystoupení se budu zabývat vztahem mezi východním partnerstvím a černomořskou synergií.

Podle mého názoru je v tomto neustále složitějším obrazu iniciativ Evropské unie zaměřených na východ hlavní překážkou nalezení vhodného místa pro synergií. V důsledku toho jsou skutečně podstatné otázky černomořské oblasti, jako energetika a zamrzlé konflikty, řešeny buď prostřednictvím politiky sousedství EU, kde jsou peníze, prostřednictvím budoucího východního partnerství, které má zvýšit důvěru zúčastněných zemí v bezpečnost a zabezpečit dodávky energie do EU po gruzínské válce, prostřednictvím strategických vztahů EU s Ruskem, a nebo přístupovými rozhovory s Tureckem.

Čeho tedy ještě zbývá dosáhnout v oblasti černomořské synergie? Řekl bych, že kromě seminářů a průzkumů, jak rozšířit současné evropské iniciativy zaměřené na tuto oblast a nepolitické otázky, toho už mnoho není. Je proto nutné, chceme-li si udržet svou důvěryhodnost, zlepšit rovněž podstatu rámce známého jako „synergie“.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Pane předsedající, východní partnerství je ucelený soubor návrhů, který by měl podpořit naše východní sousedy na cestě demokratické změny. Každá z těchto zemí má na výběr. Mohou buď následovat Rusko, nebo zvolit evropský model. Evropské společenství jim zcela jistě může nabídnout více. Evropské partnerství není pokusem získat kontrolu nad touto oblastí, ani rozšířit svou sféru vlivu. Je to naopak dohoda, která bezesporu přinese prospěch oběma stranám. Partnerské státy dostávají novou příležitost a podporu pro svůj hospodářský a sociální rozvoj. Společenství si zajistí větší energetickou a politickou bezpečnost.

Měli bychom usilovat o uvolnění vízových omezení. Pokud občanům zemí východního partnerství usnadníme vstup na území EU, zjistí, jak významné výhody může spolupráce s EU přinášet. Ke sblížení partnerských zemí a Evropské unie určitě napomůže také větší kontakt mezi občany, zejména mezi mladými lidmi. Měli bychom mladým lidem umožnit učit se cestovat a měli bychom podporovat vzdělávací a kulturní výměny. Informování a vzdělávání mladí lidé jsou budoucností našeho kontinentu.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Během své návštěvy na Ukrajině jsem pozorovala, jak malá pozornost se v našem východním sousedství věnuje rozvoji právního rámce. Zavedení *acquis* Společenství pomohlo Litvě reformovat její hospodářský a právní systém a stát se členem Evropské unie. Doufám, že program východního partnerství bude věnovat rozvíjení právního rámce v zemích našich sousedů stále větší pozornost. Nejenže pomůže zajistit institucionální stabilitu, ale pomůže také při provádění hospodářských reforem. Na druhé straně nám rozvíjení právního rámce umožňuje povzbuzovat spolupráci mezi Evropskou unií a jejími východními sousedy, protože zajišťuje stabilní prostředí pro kapitálové investice a pro uplatňování znalostí lidí.

Charles Tannock (PPE-DE). – Pane předsedající, vzhledem k tomu, že dva z mých kolegů nejsou ve sněmovně přítomni, využiji této doby k tomu, abych k této otázce ještě řekl pár slov, neboť je velmi důležitá pro bezprostřední vnější priority Evropské unie v příštích letech.

Chci poblahopřát Komisi k její iniciativě, která chce z energetické bezpečnosti udělat hlavní cíl dialogu a politické agendy. Rozhodující je vnější politika týkající se energetické bezpečnosti. Byli jsme svědky nedávné roztržky mezi Ukrajinou a Ruskem a následných dopadů na spotřebitele v zemích tak vzdálených, jako je Bulharsko a Slovensko.

Je důležité, abychom nezapomněli, že některé ze šesti zmíněných zemí, jako jsou Bělorusko, Ukrajina a Gruzie, jsou klíčové tranzitní země. Jsou zde také producenti, jako je Ázerbájdžán, a kaspický plyn a ropná pole. Existuje zde možnost vybudovat kaspické spojení do střední Asie, které jak víte, paní komisařko, je moje srdeční záležitost, a vždy jsem byl zastáncem dalšího sbližování s Kazachstánem. Je důležité, abychom v oblasti Kaspického moře udrželi stabilitu a také se vymanili z přílišné závislosti na dodávkách plynu z Ruska, a zejména závislosti na Gazpromu, který je často používán jako jakási odnož ruského ministerstva zahraniční.

S určitou lítostí musím konstatovat, že zatímco pro země jižního Kavkazu je východní partnerství důležité – ačkoliv se i nadále uvažuje také o jejich větší regionální integraci, než jen o využívání dvoustranných vztahů s Bruslem – zemím, jako je Ukrajina, to mnoho nového nepřináší. Tyto země již mají přístup na jednání o dohodách o volném obchodu, projednává se zjednodušení vízového režimu spolu se zapojením do společné zahraniční a bezpečnostní politiky (CFSP) a do politiky zvláštního a rozdílného zacházení s rozvojovými zeměmi. Bohužel, musím říci, že pro Ukrajinu toho mnoho nového není, ale pro ostatní země to má velký význam.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, ještě bych vám chtěla připomenout, že se nám dosud nepodařilo urovnat zamrzlé konflikty v těchto východních regionech a nedokázali jsme zabránit ani válce mezi Ruskem a Gruzii.

Domnívám se, že toto východní partnerství je vítáno vzhledem k tomu, že je v první řadě nutné tyto regiony stabilizovat a zabránit, aby nepadly do pastí sféry vlivu, protože jsme tady my, jsou tady Spojené státy, je tady Rusko a je tady Turecko. Rovněž se domnívám, že si musíme v souvislosti s tímto partnerstvím klást otázku, zda není třeba zavést neutrální nárazníkovou zónu. Jinými slovy, jednalo by se o státy, které by měly neutrální statut, aby se eliminovalo napětí, které dnes pozorujeme v souvislosti s Gruzii a Ukrajinou usilujících o členství v NATO. Velice dobře víme, jaký účinek má toho členství na Rusko.

Od tohoto východního partnerství očekáváme stabilitu a energetickou bezpečnost. Tuto bezpečnost musíme zajistit, protože, jak uvedl jeden z poslanců, energie z Kaspického moře proudí přes Kavkaz, musíme mít tedy stabilizovaný Kavkaz.

Domnívám se také, že naši spoluobčané by měli tyto regiony znát, a že tedy Komise musí do některých projektů investovat. Problém se ve skutečnosti vynořil po přistoupení nových zemí. Domnívám se tedy, že je nutné uskutečňovat projekty, abychom zvýšili povědomí o těchto regionech a zajistili jim evropskou perspektivu.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – Pane předsedající, upozornit na sebe v rámci procedury je dobrou příležitostí k polemice. Nesouhlasím s kolegou Severinem. Připouštěl by „právo kontroly“ sfér vlivu Ruska. Pokud chceme mít stabilní východní hranice, potřebujeme více demokracie a více tržního hospodářství. Rusko je méně demokratická a méně tržní ekonomika než tito sousedé, takže nás žádná společná politika k tomuto cíli nepřiblíží.

Symetrický vztah s Ruskem v této politice nám větší pokrok v daném regionu nezajistí. Když se vytvářelo Společenství nezávislých států, Rusko nás k němu nepřizvalo, a směsice našich a ruských politik by byla kontraproduktivní.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. – Pane předsedající, je to skutečně zajímavá rozprava a chci poslancům velice poděkovat za jejich celkově velkou podporu tohoto přístupu k východnímu partnerství.

Dovolte mi, abych na začátku uvedla, že toto partnerství je založeno na hodnotách. Poskytuje podporu jak pro politickou, tak pro hospodářskou reformu. Bude potřebovat finanční zdroje – a chci poděkovat paní Andrikienové, že toto jednoznačně podpořila – a jak uváděli mnozí z vás, bude vyžadovat také politickou vůli.

Podstatné je, že kromě mezivládní spolupráce je tady také spolupráce s obyvatelstvem, která tady jasně existuje, a je zde rovněž parlamentní stránka věcí. Je proto velice důležité, abyste využívali také nový Euronest a veškeré další prostředky za účelem skutečného přesvědčivého předání našich myšlenek. Tolik moje první poznámka.

O východním partnerství je možné toho říci hodně. Jako první se nabízí otázka, jaká je přidaná hodnota pro naši normální politiku sousedství. Odpověď zní „docela vysoká“! Jdeme teď více do hloubky: dohody o přidružení jsou již velmi obsáhlé a podrobné. Běžně by měly být uzavírány také dohody o volném obchodu, které nelze jednoduše nabídnout komukoli, neboť to v příslušných zemích vyžaduje řadu strukturálních změn. To je velice důležité.

Začínáme se více přiklánět k političtější spolupráci a k mobilitě kvůli bezpečnosti, o níž jste se mnozí z vás zmiňovali. Je velmi důležité zavést jednodušší vízový styk, ale ostatní země musí lépe zajistit správu hranic a bezpečnost dokumentů atd. Východiskem je tady větší nabídka.

A pak je tady faktor mnohostrannosti, neboť, jak neustále tvrdím, politika sousedství spolu s východním partnerstvím je v zásadě dvoustranná nabídka, jak správně uvedl pan Swoboda, ale tato nabídka má mnohostranný charakter, neboť umožňuje zemím, aby vzájemně spolupracovaly, což je, stejně jako v případě jihu, vždy mnohem složitější.

Je to nabídka a touto nabídkou se snažíme tyto země k sobě přiblížit. Nemáme stejné nástroje, jako u kandidátských zemí, kde je vstup do „klubu“ podmíněn řadou podmínek, a pokud je země nesplní, nemohou vstoupit. Musíme proto pracovat s iniciativami, s pobídkami a s kladnými podněty. To si vyžádá čas, protože je to také otázka společenské změny, ale je velmi důležité, abychom tam byli a nabízelí a shodli se na tom.

Souhlasím rovněž s těmi, kteří prohlašovali, že bychom to neměli vnímat jako hrozbu pro Rusko. To je pravda. A zároveň se jedná o malou skupinu šesti východních partnerů spolu s Evropskou unií, přičemž by se čas od času mohlo v jednotlivých případech zapojit i Rusko či Turecko.

Nicméně černoomořská synergie je velice důležitou iniciativou, která je zaměřená na projekty a zahrnuje všechny partnery včetně Ruska a Turecka. Je to mladá politika a musíme jí dát šanci. Strategie se nemůže uskutečnit za pouhý rok. Musíme mít s touto velice důležitou politikou trpělivost a musíme se ji snažit rozvíjet průběžně.

Chtěl bych říci panu Szent-Iványimu, že východní partnery v plnění našich podmínek podporujeme. To je klíčové. Máme proto mechanismus umožňující posílit budování kapacit a veřejných institucí, protože vidíme, že instituce jsou někdy slabé.

Pokud jde o Ukrajinu, pracujeme na právním rámci, ale provádění zajišťují vlády jednotlivých demokratických zemí poté, co parlament přijme právní předpisy. V rámci východního partnerství se proto snažíme poskytovat podporu a podněcovat vývoj věcí kupředu, ale vlády těchto zemí musí také dělat svoji práci. A jak říkal pan Swoboda, je velice důležité, abychom v případě potřeby také vyjádřili kritiku a aby země měla opravdové vedení. V současnosti si tím nejsme vždy jisti a chceme, aby se tato země pohnula kupředu.

Jsem velice vděčná panu Saryusz-Wolskému za jeho podporu. Je naprosto v pořádku tvrdit, že je zde nezbytné nutné rozlišovat, protože jednotlivé země se od sebe velice liší. Ukrajina je v zásadě v čele, pak je Moldavsko a Gruzie a poté následují země, jako je Bělorusko, kde je situace velice složitá.

Připravuji se k návštěvě Běloruska, kde musíme usilovat o vytvoření citlivé rovnováhy, protože chceme něco nabídnout, především obyvatelstvu. Komise od začátku podporovala studenty ve Vilniusu a uvítala bych větší podporu od různých členských států, protože státy, které o tom vždy nahlas hovoří, by měly také něco podniknout. Vždy jsem to podporovala.

Chceme však také, aby pan Lukašenko pokročil se svými reformám, což také říkáme. Je důležité komunikovat tak, aby byl tento vzkaz jasný. V pondělí se sejde Rada pro obecné záležitosti a vnější vztahy (GAERC), kde

určitě zazní otázka, jak dál s Běloruskem. Výsledkem pravděpodobně bude stejná vývojová linie jako dosud, jelikož zatím nejsme spokojeni, i když zároveň vidíme, že k určitým pozitivním změnám došlo.

Panu Vigeninovi bych odpověděla, že to nenahrazuje členství. Nemůže se jednat o členství, protože žádná z těchto zemí není na své členství dostatečně připravena, ani Evropská unie na jejich členství. Musíme proto předkládat návrhy. Tato politika je koncipovaná tak, abychom nabídli vše, co můžeme, ovšem za předpokladu, že to země chtějí přijmout. Potíž je v tom, jak jsem již uvedl, že je mnohem snazší něco dát, pokud stanovíte podmínky, nebo když řeknete: „snažte se dělat tohle, snažte se dělat tamto a my vám dáme příležitost“. V tomto případě nemá žádný bezprostřední cíl konkrétní výsledek, ale celkovým výsledkem je lepší stabilita, větší bezpečnost a více možností.

Co se týče problematiky bezpečnosti, paní Isler Béguinové bych odpověděla, že zcela platí, že musíme usilovat o větší bezpečnost, ale vynořuje se zde řada dalších otázek. Velice usilovně a důsledně se věnujeme otázce Ázerbájdžánu, Náhorního Karabachu, Moldavska, Podněsteří a Gruzie. To je zásadní věc. Neuznáme nezávislost Abcházie a Jižní Osetie, ale současně musíme spolupracovat s Ruskem a udržovat s ním kontakty. V této věci souhlasím s panem Swobodou, že musíme být realisty, ale musíme dát jasně najevo svůj pevný postoj.

To jsou hlavní témata, k nimž jste všichni velice cenným způsobem přispěli. V mnohostranném rámci je velmi dobré, aby do něj byla nejrůznějšími způsoby zapojena občanská společnost, a tento rámec představuje zároveň velkou příležitost pro ně i pro nás, abychom společně pracovali na energetické bezpečnosti. Energetická bezpečnost je dnes jednou z nejdůležitějších otázek, v jejímž rámci se skutečně ocitáme v oboustranně výhodné situaci: my máme velký zájem a oni mají velký zájem. Musíme to spojit.

Předsedající. – Tím je tento bod uzavřen.

*
* *

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Chtěl bych se zeptat předsednictva, zda budeme jednat o návrhu doporučení Evropského parlamentu Radě vzhledem k tomu, že zástupce Rady není přítomen. Jsou nějaké informace, zda během rozpravy přijede, či nikoli?

Předsedající. – Pane Ribeiro, z Rady nemáme žádné zprávy. Věříme, že jsou v pořádku, ale informace nemáme žádné.

Písemná prohlášení (článek 142)

Urszula Gacek (PPE-DE), písemně. – V době hospodářské krize bychom se mohli ptát, zda by se Evropa neměla soustředit na své vlastní problémy, než aby pomáhala východním sousedům?

Evropa by je rozhodně měla podporovat i nadále.

Za prvé, hospodářská nestabilita ve východním sousedství, nejvýrazněji na Ukrajině, která trpí závažnými problémy, znamená ohrožení bezpečnosti v Evropě. Naopak stabilizované ukrajinské hospodářství, stále více integrované s EU, představuje pro členské státy EU obrovský potenciální trh.

Za druhé, zapojení našich východních sousedů do evropské rodiny je dlouhodobý projekt, i když vyhlídka na skutečné členství v EU v bezprostřední budoucnosti je pravděpodobně stále ještě nerealistická. Současná krize, kterou se zabýváme, je problém, který snad v příštích 12 až 18 měsících vyřešíme. Východní partnerství je projekt na mnoho let.

Za třetí, i když hlavní představitelé některých našich východních sousedů, jako je běloruský prezident a v menší míře rozcházení vůdci na Ukrajině, nás mohou od upevňování těchto svazků odrazovat, nesmíme zapomínat, že naši východní sousedé nejsou jen současní východní vůdci a že vzhledem k jejich vnitřním politickým problémům potřebují naši podporu, příklad a povzbuzení.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), písemně. – (PL) Měli bychom se radovat, že se Evropská unie otevírá novým možnostem, pokud jde o vztahy s východními sousedy. V prosinci 2008 Evropská komise přijala návrh, který předložilo Polsko a Švédsko, na prohloubení spolupráce se svými šesti východními sousedy. Tento krok vzbuzuje naději. Doufám, že zmíněný projekt nezůstane pouze na papíře a že bude v našich vztazích s Ukrajinou, Moldavskem, Gruzií, Arménií, Ázerbájdžánem a Běloruskem uplatněn. Východní

partnerství umožňuje skutečně pozvednout politickou spolupráci na vyšší úroveň, což zahrnuje nové typy dohod o přidružení, rozsáhlou integraci s hospodářstvím EU, pro občany ze zemí zapojených do tohoto partnerství snadnější cestování po Evropské unii (za předpokladu, že jsou dodrženy bezpečnostní požadavky), dohody zaměřené na zvýšení energetické bezpečnosti, které budou výhodné pro všechny zúčastněné, a vyšší finanční pomoc.

Měli bychom si uvědomit, že výhodní partnerství vyžaduje závazek jak ze strany Evropské unie, tak ze strany partnerských zemí. Toto úsilí může přinést hmatatelné politické a hospodářské výhody. Pomůže zvýšit míru důvěry mezi partnery a následně stabilitu a bezpečnost pro všechny. Obzvláště vysoké naděje možná vkládáme do navrhovaného rámce partnerství, zejména do vytvoření čtyř politických platforem, a sice demokracie, řádné správy věcí veřejných a stability, hospodářské integrace a sbližování s politikami EU a energetické bezpečnosti a vzájemných kontaktů mezi lidmi. Samozřejmě se objevují pochybnosti, například o skutečných záměrech běloruské vlády a v otázce vztahů s Ruskem.

5. Strategické partnerství mezi Evropskou unií a Brazílií – Strategické partnerství mezi Evropskou unií a Mexikem (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je společná rozprava o následujících zprávách:

- zpráva A6-0062/2009 paní Koppové, jménem Výboru pro zahraniční věci, obsahující návrh doporučení Evropského parlamentu Radě o strategickém partnerství mezi EU a Brazílií (2008/2288(INI)), a

- zpráva A6-0028/2009 pana Salafrancy Sánchez-Neyry, jménem Výboru pro zahraniční věci, obsahující návrh doporučení Evropského parlamentu Radě o strategickém partnerství mezi EU a Mexikem (2008/2289(INI)).

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, zpravodaj. – (ES) Pane předsedající, Latinská Amerika je kontinent s více než 600 miliony obyvatel, vytváří více než 10 % světového hrubého domácího produktu, nachází se zde 40 % rostlinných druhů planety a zároveň má dynamickou a mimořádně aktivní mladou populaci.

Navzdory hospodářskému rozmachu v posledních letech však v současné době není nejvhodnější doba pro integraci Latinské Ameriky. To prohlásil prezident Óscar Arias při své inauguraci a já jsem si to připomněl minulý víkend na semináři v São Paulu, jehož se účastnili bývalý prezident Peru Alejandro Toledo a bývalý prezident Brazílie Fernando Henrique Cardoso.

Mezi Argentinou a Uruguayí panuje napětí, projekt ALCA selhal, Venezuela opustila Andské společenství, existují problémy mezi Brazílií a Bolívií kvůli znárodnění zdrojů energie a problémy mezi Argentinou a Bolívií z téhož důvodu, panují spory mezi Ekvádorem a Kolumbií, mezi Kolumbií a Venezuelou, mezi Mexikem a Venezuelou a tak dále.

Tato iniciativa Evropské komise podporovaná Parlamentem a Radou pro zavedení uvedeného strategického partnerství proto vysílá zřetelný, jasně formulovaný vzkaz, že Latinská Amerika zůstává na seznamu priorit Evropské unie, v neposlední řadě zásluhou osobního nasazení paní komisařky Ferrero-Waldnerové.

V případě Mexika se toto strategické partnerství zaměřuje zejména na podtržení významu této země v rámci Latinské Ameriky a v celosvětovém měřítku, a kromě toho je to základní, klíčový krok pro upevnění našich dosavadních vztahů s Mexikem a rozšíření spolupráce v otázkách celosvětového významu.

Tento nový krok je příležitostí k ještě větší podpoře politického dialogu a ke koordinaci postoje obou stran na celosvětové úrovni i na různých mnohostranných fórech a v mezinárodních institucích. Konzultační mechanismy umožní přijímat společné postoje v konkrétních otázkách celosvětového významu, jako je bezpečnost, životní prostředí či sociálně ekonomické otázky.

Pro Evropskou unii je to zároveň skvělá příležitost rozvíjet privilegované vztahy se zemí, která hraje vedoucí úlohu na fórech Latinské Ameriky, jako je skupina Rio, ve které zastává předsednictví až do roku 2010. Mexiko je členem skupiny G20, skupiny G8+5, Světové obchodní organizace, Mezinárodního měnového fondu a také Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD), kde je jediným zástupcem Latinské Ameriky.

Takže hledání společných řešení celosvětové hospodářské a finanční krize, koncipování směšných strategií pro úspěch konference OSN o změně klimatu, která se bude konat v Kodani, rozvíjení strukturovaného dialogu o otázce přístěhovalectví nebo spolupráce na dosažení rozvojových cílů tisíciletí, jsou některé z věcí,

kterých je možno dosáhnout na vrcholných výročních schůzkách Evropské unie a Mexika, pokud dojde k vytvoření námi navrhovaného strategického partnerství.

Parlament ve svém usnesení, které bude přijato dnes dopoledne, rovněž opětovně potvrdí svou podporu prezidenta Calderóna v boji s obchodem s drogami a s organizovaným zločinem. Mimo to se domnívám, že v duchu vzájemné úcty, dialogu a sdílené odpovědnosti bychom měli převzít zodpovědnost za společné výzvy, jako je snaha chránit zranitelné skupiny společnosti, jako jsou ženy nebo zástupci sdělovacích prostředků.

Paní komisařko, tento rok oslavujeme 25. výročí politických rozhovorů v San José, které díky velké mobilizaci politického talentu Střední Ameriky a díky sledování Evropskou unií vedly nakonec v konfliktech zmítané šíji Střední Ameriky k nastolení míru.

Podporou míru, porozumění, shody a usmíření odvádí Evropská unie podle mého názoru ve Střední Americe i v jiných částech světa úctyhodnou práci. Nyní, když jsou tyto hodnoty upevňovány, i když s obtížemi a v různém rozsahu, nastal nepochybně čas na rozvoj. Nicméně to bude podle našich zkušeností obtížnější, neboť chybí jakákoli integrace.

Domnívám se, že tímto strategickým partnerstvím s Mexikem poskytujeme významný podnět, a především vysíláme zřetelný, jasně formulovaný vzkaz o závazku Evropy vůči Latinské Americe.

Maria Eleni Koppa, zpravodajka. – (EL) Pane předsedající, jsem ráda, že diskutujeme a že budeme dnes hlasovat o zprávě o zlepšení našich vztahů s Brazílií. Vytvoření strategického vztahu mezi Evropskou unií a Brazílií je vzájemně výhodné, za prvé vzhledem k měnícímu se postavení Brazílie na mezinárodní úrovni, neboť Brazílie se stává vedoucí silou rozvojového světa, a za druhé vzhledem k tomu, že hraje rozhodující úlohu při překlenování rozdílů v otázkách celosvětového zájmu.

V posledních letech Evropská unie udržovala s Brazílií velice široké spektrum vztahů, a proto vztahy na obou stranách vyžadují koordinovaný rámec soudržnosti. Pevnější vztahy budou vycházet z historických, kulturních a hospodářských svazků a ze společných hodnot demokracie, právního státu, lidských práv, ze zájmu o změnu klimatu a trvale udržitelný rozvoj, odzbrojování, otázky energetiky a nešíření jaderných zbraní. Strategické partnerství musí mít výrazný rozsah a postupný charakter.

Brazílie je rovněž země, která má rozhodující význam pro unii Mercosur. Musí se tedy v rámci partnerství zavázat k prohlubování vztahů mezi Evropskou unií a unií Mercosur a zabývat se otázkami společného zájmu. V tomto rámci bude strategické partnerství nástrojem k prohlubování meziregionálních, hospodářských a obchodních vztahů.

Vzhledem k posílení svého postavení v oblasti a vzhledem k aktivnímu působení v OSN jsem toho názoru, že Brazílie může mít zásadní úlohu při předcházení regionálním konfliktům v Latinské Americe a při jejich řešení, a tím přispívat k upevňování míru v oblasti.

Vzhledem k celosvětové hospodářské krizi musí Evropská unie a Brazílie spolupracovat na úrovni Světové obchodní organizace za účelem úspěšného uzavření jednání o rozvojové agendě z Dohá. Brazílie má postavení, které jí umožňuje udělat pro řešení nových výzev světového hospodářství více, vzhledem k tomu, že regulační záležitosti hrají důležitou úlohu při ochraně zákona o hospodářské soutěži a při trvale udržitelném rozvoji.

Pokud jde o reformu finančního systému, její členství v mezinárodních fórech může pomoci při revizi úlohy mezinárodních orgánů dohlížet na finanční trhy a provádět jejich regulaci.

Brazílie stejně jako jiné rozvíjející se velmoci vyvíjí stále větší aktivitu v mezinárodním úsilí o řešení celosvětové chudoby a nerovnosti prostřednictvím programů spolupráce s dlouhodobým cílem dosáhnout udržitelného rozvoje.

Co se týče ochrany životního prostředí, Brazílie je země s největší plochou deštných pralesů. Evropská unie a Brazílie musí v ochraně aktivně spolupracovat na mezinárodní úrovni a zabývat se změnou klimatu a ztrátou biologické rozmanitosti. Je třeba přijmout politické závazky za účelem provádění Úmluvy OSN o biologické rozmanitosti. Je rovněž zapotřebí přijmout opatření na ochranu a správu vodních zdrojů.

Na tomto místě bych uvedla, že Brazílie je první zemí, která rozvíjí důležitou výrobu biologických paliv, a dosahuje tak konkrétních výsledků ve snižování emisí skleníkových plynů. Může se proto ukázat, že výměna zkušeností a spolupráce v této oblasti je pro Evropskou unii velice užitečná, a naopak pro Evropu budou velice užitečné obnovitelné energie a energeticky úsporná opatření.

Jednou ze základních otázek evropské politické agendy je migrace. V důsledku toho by strategické partnerství mělo s ohledem na prohlášení z Limy podporovat rozsáhlý dialog o migraci, který by se týkal dovolené i nedovolené migrace a ochrany lidských práv migrantů.

Na závěr chci dodat, že Evropský parlament vítá, že obě strany zahájily jednání o vízové dohodě, která usnadní volný pohyb osob.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Místopředseda

Benita Ferrero-Waldner, *členka Komise*. – (FR) Vážení poslanci, vážení přátelé, dovoluji mi, abych v první řadě poděkovala zejména zpravodajům, paní Koppové a panu Salafrancovi Sánchez-Neyrovi, za jejich skvěle zpracované zprávy, a to o strategickém partnerství mezi Evropskou unií a Brazílií, a mezi Evropskou unií a Mexikem.

Musím rovněž říci, že jako komisařka jsem hrdá na to, že jsme předložili mnoho návrhů a mnoho sdělení týkajících se Latinské Ameriky obecně, a Brazílie a Mexika zvlášť, protože mi připadá, že to bylo ve správný čas.

V posledních letech se ukázalo, že Brazílie a Mexiko jsou hlavní hráči, a to na mezinárodní i regionální úrovni. V souladu s tím Evropská unie připustila, že je nutno zvážit strategické partnerství s těmito zeměmi, především vzhledem k jejich hospodářskému významu v Latinské Americe a také vzhledem k jejich úloze jako regionálních vůdčích sil, a velmi často i vzhledem k jejich významu v oblasti regionální bezpečnosti.

Základy našich vztahů jsou nesmírně pevné. Nejenže máme, jak všichni víme, úzké historické a kulturní vazby, ale sdílíme rovněž společné zájmy a hodnoty a naše hospodářské svazky se neustále upevňují.

Evropská unie je vlastně hlavním obchodním partnerem Brazílie, která je zase hlavním příjemcem investic Evropské unie v Latinské Americe. Sama Brazílie získala okolo 87 miliard eur, jinými slovy více, než kolik činí veškeré finanční prostředky, které Evropská unie investovala do ostatních tří zemí „BRIC“, a to Ruska, Indie a Číny. Je také pravda, že Brazílie je velice důležitá pro spolupráci se Světovou obchodní organizací. Jako partner může být někdy problematická, ale přirozeně má své vlastní hledisko.

Od doby, kdy začala být uplatňována dohoda mezi Evropskou unií a Mexikem, která se stala průkopnickou dohodou mezi zemí Latinské Ameriky a Evropskou unií, se průměrné roční investice Evropské unie ztrojnásobily a Unie je dnes druhým největším obchodním partnerem Mexika. Mexiko je přirozeně také partnerem, který sdílí tytéž hodnoty a zájmy. Proto jsme vypracovali toto strategické partnerství jako mocný nástroj a doufáme, že přinese konkrétní výhody nejen občanům obou našich zemí, ale také lidem v jiných zemích a regionech světa.

Chci zdůraznit, že Evropská unie, Brazílie a Mexiko i nadále spolupracují ve zvládání finanční krize, a jak jste uvedla, paní Koppová, připravují půdu pro zajištění úspěchu vrcholné schůzky skupiny G20, která se bude konat v dubnu v Londýně.

Nadále spolupracují také na společných úkolech, jako je změna klimatu (naše hlavní téma), boj proti drogám, kde velice spoléháme na prezidenta Calderóna, na němž leží hlavní odpovědnost za tento boj, a citlivý a obtížný problém migrace.

Vidíme nynější úsilí mexické vlády, která bojuje proti nelegálnímu obchodu s drogami, přestože se vláda bohužel musí zároveň vyrovnávat s téměř nevídanou mírou násilí. Musíme proto Mexiku bezpodmínečně pomoci.

Vážení poslanci, co pro nás strategické partnerství znamená? Domnívám se, že nám umožní lépe se připravit na budoucnost, budeme-li se zabývat celou řadou dvoustanných a mezinárodních otázek ve strukturovanějším, soudržnějším a lépe koordinovaném rámci.

S radostí jsem vzala v úvahu, že prohloubením vztahů s těmito dvěma zeměmi jsme položili, a správně, důraz na některé priority stanovené ve zprávě Evropského parlamentu, jako je koordinace na mnohostranné úrovni, což znamená rovněž OSN, demokracii, lidská práva a ostatní otázky celosvětové důležitosti, které jsem právě uvedla.

Zejména s Brazílií jsme začali pracovat na otázce obnovitelných energií, jako jsou biopaliva, kde má Brazílie praktické zkušenosti a kvůli kterým se na nás prezident Lula osobně obrátil v průběhu portugalského předsednictví.

Pokud jde o monitorování a provádění tohoto partnerství, pane předsedající, naši hlavní výzvou pro rok 2009, což se týká především Brazílie, je praktická realizace společných závazků zahrnutých v akčních plánech.

Chtěli bychom dokončit jednání o dvou hlavních aspektech. Za prvé o dohodě týkající se výjimky pro krátkodobá víza a udělení statutu tržního hospodářství Bulharsku a Rumunsku. V roce 2009 plánujeme rovněž zahájení nových dialogů o vzdělávání, kultuře a hospodářských a finančních otázkách a zároveň pokračování stávajících dialogů a nadále budeme spolupracovat s Brazílií na všech ostatních otázkách celosvětového významu.

Pokud jde o Mexiko, doufám, že strategické partnerství, o němž rozhodla Rada, bude brzy vyhlášeno na vrcholném setkání Evropské unie a Mexika. Mezitím se Komise a členské státy zavázaly společně s mexickou vládou pracovat na přípravě operačního dokumentu vymezujícího praktické kroky, které povedou k optimalizaci strategického partnerství.

Na závěr mi dovolu, abych se zmínila o úloze Evropského parlamentu. Vždy jsme podporovali vše, čím Parlament přispěl k zahájení tohoto strategického partnerství, a s radostí dnes vítáme tato doporučení. V této souvislosti chci říci, že mohu jen přivítat skutečnost, že parlamentní vztahy se zdají být mimořádně slibné, neboť z brazilského parlamentu je zde přítomno asi 96 poslanců za parlamentní skupinu pro Evropskou unii.

Domnívám se, že sdílíme stejný zájem, a pokud jde o společný parlamentní výbor EU-Mexiko, vidíme, že také funguje, a jeho další jednání se uskuteční na konci března.

Abych to shrnula, pane předsedající, domnívám se, že se aktivně snažíme plnit četné závazky, které jsme přijali v rámci tohoto partnerství, a věříme, že tímto způsobem dosáhneme větší bezpečnosti na celém světě.

Juan Fraile Cantón, *navrhovatel stanoviska Výboru pro rozvoj*. – (ES) Pane předsedající, беру si slovo především proto, abych poblahopřál Komisi k její iniciativě, která znamená uznání Brazílie jako regionální mocnosti a zvyšuje její vztahy s Evropskou unií na strategickou úroveň. Tyto vztahy až dosud vycházely z rámcové dohody o spolupráci z roku 1992 a rámcové dohody o vztahu EU-Mercosur z roku 1995.

V posledních letech se však úloha Brazílie v celosvětových otázkách změnila k lepšímu a ukázalo se, že tato země je pro Evropu klíčovým partnerem. Tento nový scénář nás vede k prohlubování a větší rozmanitosti vzájemných vztahů.

Strategické partnerství Evropské unie a Brazílie by mělo za prvé přispět k tomu, aby země zaujala vedoucí postavení v regionálním i světovém měřítku.

Za druhé, v souvislosti s rozvojovými cíli tisíciletí, přestože se s pomocí programů, jako je například *Bolsa Família* („rodinný fond“), podařilo zlepšit vývoj lidské společnosti a prakticky o polovinu snížit extrémní chudobu, nelze nevidět, že příjmové nerovnosti jsou stále ještě velmi vysoké, že existuje značná koncentrace chudoby a také velké regionální rozdíly mezi severem a jihem země.

V tomto směru by výměna politických zkušeností byla vítaná a mohla by nás motivovat k navržení nových řešení v boji proti chudobě, nerovnosti a sociálnímu vyloučení, ke snížení nerovnováhy a k zajištění sociální ochrany a důstojné práce pro všechny.

Sdílíme základní obavy v oblasti ochrany životního prostředí a na tomto základě bychom měli zahájit dialog o otázkách, jako je změna klimatu, hospodaření s vodou, biologická rozmanitost a odlesňování, a rovněž o úloze, kterou by ve všech těchto věcech mělo hrát původní obyvatelstvo.

V oblasti energetické spolupráce nám dialog zahájený v roce 2007 umožnil dosáhnout pokroku, který nyní potřebujeme ke sjednocení témat, jako jsou trvale udržitelná biopaliva, obnovitelné energie, energetická účinnost a nízkouhlíkové energetické technologie.

Strategické partnerství s Brazílií s sebou zároveň přináší závazek k větší regionální integraci s cílem posílit naši spolupráci s unií Mercosur.

Erika Mann, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro mezinárodní obchod.* – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, jsem ráda, že tuto rozpravu vedeme. Samozřejmě, že máme intenzivní vztahy s oběma těmito zeměmi, ale chtěla bych hovořit především o Mexiku.

V naší rozpravě jsme my jako Výbor pro mezinárodní obchod považovali za zvlášť důležité projednat věci, které mají dopad na naši oblast. Je důležité, abychom v první řadě opět posílili dohodu o volném obchodu. Podíváme-li se na statistická čísla, vidíme, že ačkoli náš obchod v posledních letech nepochybně narůstá, přesto existuje výrazná poptávka, a že my – a evropská strana – narážíme stále na značná omezení, pokud jde o přístup na trh. Dovolím si vás, paní komisařko, otevřeně požádat, abyste ještě jednou udělala, co je ve vašich silách, a abyste spolu s příslušnými kolegy znovu zhodnotili situaci, a tam, kde existují problémy, abyste tato omezení skutečně zrušili.

Nemá smysl, abychom na jedné straně hovořili o strategickém partnerství s tak důležitými zeměmi v Latinské Americe, a na druhé straně se poté neustále museli potýkat s těmito absurdními omezeními trhu. Někdy pochopitelně smysl mají, ale zpravidla ve skutečnosti nejsou vůbec k ničemu. Byla bych vám a vašemu výboru velice vděčná, kdybychom tuto věc vyřešili.

Za druhé považujeme za důležité vzhledem k celkovým mezinárodním vztahům, abychom Mexiku skutečně přiznali postavení, které si zaslouží. To se samozřejmě týká zejména dosud velice křehkého uspořádání v souvislosti se skupinou G20. Naše delegace napsala dopis, který jsme vám rovněž zaslali, kde požadujeme, aby Mexiko zasedlo u jednacího stolu G20 a aby se to stalo pravidlem a nebyla to pouze krátkodobá záležitost.

Na závěr bych vás chtěla vyzvat k účasti na jednání naší delegace ve dnech 30. a 31. března. Vím, že se nemůžete dostavit osobně, ale můžete zařídit, aby byl přítomen někdo z oblasti vaší působnosti, aby až pánové Guadarrama, Buganza a pan Green, který mexickou delegaci vede, přijedou, měli skutečně pocit, že Komise si delegace a její návštěvy cení.

Francisco José Millán Mon, *jménem skupiny PPE-DE.* – (ES) Pane předsedající, země Evropy jsou spojeny s Latinskou Amerikou těsnými historickými, kulturními a lidskými svazky. Jako Španěl, a co víc, jako Gal, si toho jsem velice dobře vědom. Kromě toho sdílíme zásady a hodnoty, které jsou také výsledkem křesťanského dědictví.

Latinská Amerika a Evropská unie jsou obecně vzato přirození partneři a své vztahy musíme prohlubovat. Jsem rád, že v této sněmovně panuje široká shoda v tom, že Evropská unie by měla navázat strategické vztahy s Mexikem i s Brazílií. Pokud jde o Mexiko, sám jsem to řekl loni v dubnu zde v Parlamentu, v rozpravě o vrcholné schůzce v Limě.

Strategické partnerství by mělo být doprovázeno pravidelnými každoročními vrcholnými schůzkami. S Brazílií je pořádáme od roku 2007 a zpráva pana Salafrancy po nich právem volá i v případě Mexika vzhledem k poněkud nejasným závěrům ze zasedání Rady v říjnu 2008. Věřím, že taková vrcholná schůzka s Mexikem se může konat v tomto roce.

Dámy a pánové, strategické partnerství Evropské unie s Mexikem a Brazílií je velice výhodné na dvoustranné i celosvětové úrovni. Dvoustranné vztahy mají velký potenciál růstu. Například v případě Mexika dohoda o přidružení vedla k obrovskému nárůstu obchodu a investic. Boj proti organizovanému zločinu a obchodu s drogami a spolupráce na poli energetiky jsou další oblasti, kde je nutná společná spolupráce a rovněž větší koordinace na mnohostranných fórech.

V případě Brazílie by prohloubení vztahů mohlo pomoci odblokovat dohodu mezi EU a unií Mercosur.

Chtěl bych vyzdvihnout příznivé hospodářské výsledky, které v tomto desetiletí, na rozdíl od předchozích období, Mexiko a Brazílie dosáhly. Bez tohoto pokroku, kterého bylo dosaženo na základě dobře koncipovaných politik, by současná mimořádná světová krize byla pro jejich ekonomiky zničující. Naopak, jejich vlády mohou nyní využívat rezerv, které si vytvořily pro provádění anticyklických politik stejným způsobem jako rozvinuté a některé rozvíjející se země.

Na světové scéně hrají Mexiko a Brazílie stále důležitější úlohu. Jsou zapojeny do procesu z Heiligendammu a jako hlavní hospodářské mocnosti Latinské Ameriky jsou členy skupiny G20.

V dnešním složitém a vzájemně propojeném světě – už končím – se všemi jeho globálními výzvami a hrozbami včetně změny klimatu je spolupráce v duchu sdílené odpovědnosti s hráči tak významnými, jako je Mexiko a Brazílie, velice výhodná pro Evropskou unii a samozřejmě i pro celé mezinárodní společenství.

Vicente Miguel Garcés Ramón, jménem skupiny PSE. – (ES) Pane předsedající, 15. července 2008 Evropská komise přijala sdělení pro Radu a Parlament, ve kterém doporučuje ustanovit strategické partnerství mezi Evropskou unií a Mexikem.

Rada pro obecné záležitosti a vnější vztahy na svém zasedání 13. října 2008 uznala Mexiko jako strategického partnera, ještě než bylo k dispozici stanovisko Parlamentu k této věci.

Připomínám, že na sedmém zasedání společného parlamentního výboru EU-Mexiko, které se uskutečnilo koncem října minulého roku, jsme prohlásili, že strategické partnerství mezi Mexikem a Evropskou unií se stane potřebným podnětem k posílení a rozvoji skutečných možností naší dvoustranných vztahů.

Ve vztazích mezi těmito dvěma stranami nastala dobrá doba a dobré jsou i výsledky současné celosvětové dohody. Zdůrazňujeme, že je nutné, abychom prostřednictvím svých příslušných výkonných pravomocí posílili součinnost v oblasti politiky, hospodářství a spolupráce, zejména s ohledem na nejrůznější nové výzvy plynoucí z finanční a hospodářské krize, která způsobuje na našem kontinentě zmatek.

Mexiko je velká země, se kterou sdílíme hodnoty a cíle, jako je rozvíjení demokratických forem vlády, závazek týkající se rovnosti žen a mužů, upevňování právního státu, spravedlivý a trvale udržitelný rozvoj a dodržování lidských práv. Zastáváme těsnější spolupráci v boji proti organizovanému zločinu, terorismu a obchodu s drogami na základě zásad sdílené odpovědnosti a důsledného dodržování mezinárodního práva.

Podporujeme proto návrh doporučení, aby otázka strategického partnerství mezi EU a Mexikem byla dnes dopoledne předložena Parlamentu.

Renate Weber, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, Brazílie se dle obecného uznání stává stále významnějším regionálním a celosvětovým hráčem. Klíčová úloha, kterou Brazílie sehrála při ustavení Unie jihoamerických národů UNASUR, je jen dalším potvrzením dobré pověsti země a zasluhuje si jasného uznání stejně jako snaha Brazílie podpořit a ovlivnit demokratický vývoj některých zemí Latinské Ameriky.

Souhlasím se zpravodajkou, že Brazílie a Evropská unie sdílejí stejné hodnoty týkající se demokracie, právního státu a prosazování lidských práv a sdílejí i stejné zásady tržního hospodářství. Z toho je jasné, proč je Brazílie pro Evropskou unii klíčovým partnerem.

Brazílie zažívá již několik let hospodářský růst, který, jak doufám, nebude současnou ničivou hospodářskou krizí příliš silně zasažen. Hospodářský rozvoj a nahromaděné bohatství se však bohužel nepromítly do vymýcení chudoby. Jak zpráva uvádí, Brazílie má stále vysoký počet chudých lidí a je smutnou skutečností, že koncentrace bohatství je podmíněna kulturně a rasově. Je třeba zdůraznit, že 65 % těch nejchudších Brazilců jsou černého nebo smíšeného etnika, zatímco 86 % těch nejprivilegovanějších jsou bílí. Ocenila jsem myšlenku prezidenta Luly, že jeho vláda by neměla bojovat proti bohatství, nýbrž proti chudobě. Jsem přesvědčena, že podpora a pomoc EU v úsilí skoncovat s touto polarizací mezi velmi bohatými a velmi chudými by byla prospěšná.

K tomu je však nutné poskytnout Brazílii finanční pomoc v rámci nástroje pro rozvojovou spolupráci, která bude použita na podporu rozvojových cílů tisíciletí a pro účely trvale udržitelného rozvoje. Zároveň se Evropská unie musí i nadále soustředit na aktuální téma boje proti odlesňování. To je klíčová otázka, neboť Brazílie má bohaté, ale křehké životní prostředí. Musíme nejen rozvíjet pevné partnerství, ale také koordinovat postup s dalšími dárci a mít projekty, které by v oblasti ochrany životního prostředí přeměnily slova v činy.

Naše strategické partnerství by mělo podporovat také rozvoj silné brazilské občanské společnosti, povzbuzovat kontakty mezi evropskými a brazilskými nevládními organizacemi, podporovat pořádání fór pro podnikatele a obchodníky a rovněž výměny v oblasti kultury a vzdělávání. Spolupráci v oblasti vysokoškolského vzdělávání v rámci programu Erasmus Mundus nebo dalších dvoustranných bioregionálních systémů je třeba považovat za investici do nejcennějšího kapitálu země, tedy do jejích lidských zdrojů.

Roberta Angelilli, jménem skupiny UEN. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, dialog a politická a obchodní spolupráce s Brazílií je pro Evropu důležitým cílem; cílem, který bude rozvíjen a posilován počínaje odstraňováním chudoby, zejména mezi dětmi, směrem ke stabilním obchodním dohodám s cílem posílit obchod a investice.

Toto strategické partnerství se však nemůže vyhnout určitým vždypřítomným tématům. Za prvé je nutná větší spolupráce v boji proti korupci, organizovanému zločinu, přeshraniční trestné činnosti, obchodu s drogami, praní špinavých peněz a mezinárodnímu terorismu. Za druhé je nutná úzká spolupráce ve věcech právních, zejména pokud jde o součinnost při vydávacím řízení a vzájemné uznávání soudních rozhodnutí.

Raül Romeva i Rueda, jménem skupiny Verts/ALE. – (ES) Pane předsedající, myslím, že je zřejmé, že nemůžeme ignorovat souvislosti, v rámci kterých o této dohodě diskutujeme. V Evropě současná krize dopadá především na odvětví více orientovaná na vývoz, zatímco pro Mexiko je velice typické, že se dotýká zejména subjektů, které jsou nejvíce zasaženy důsledky hospodářského zpomalení.

Taková dohoda by měla přinášet prospěch oběma stranám, ale podle našich dosavadních zkušeností tomu tak vždycky není. Pro Evropu je to velice výhodné. Myslím, že to je zřejmé, a jasně to vidíme, podíváme-li se na výsledky posledních osmi let, během nichž je obchodní bilance silně ve prospěch EU.

Došlo k 80% nárůstu obchodního deficitu, což znamená, že Mexiko je nyní silně závislé na Evropě. Jsou tu však i další rizika, na která nesmíme zapomínat. Skutečností je, že rovněž většina investic Evropské unie se v Evropě později příznivě projeví. Myslím, že mnohé vývozy jsou v podstatě uskutečňovány přímo podniky.

Netvrdím, že je to nutně špatné, ale říkám, že musíme být opatrní a stále si musíme velmi dobře uvědomovat, že to může mít velice negativní důsledky. Největší znepokojení však kromě tohoto vyvolává posedlost liberalizací, kterou projevují některé vlády a která se v této souvislosti odráží v některých postojích. Například bankovníctví je jedním z nejdůležitějších sektorů, který jak se ukázalo, je pro řešení této krize zásadní, ale v Mexiku je 90 % tohoto odvětví aktuálně v zahraničních rukách, z toho v 50 % jsou to ruce evropské.

Nepovažuji to za nejlepší způsob jak k takovéto dohodě přistupovat. Dohoda by měla korigovat, nebo alespoň nezhoršovat některá z těchto rizik, a právě to v některých našich změnách navrhuje.

Willy Meyer Pleite, jménem skupiny GUE/NGL. – (ES) Pane předsedající, co se týče partnerství s Brazílií, zpráva má nepochybně některé velmi kladné aspekty. Za pozitivní a velmi vhodné považujeme výzvy k mnohostrannosti, zejména na mezinárodních fórech OSN, spolupráci v oblasti životního prostředí, hospodaření s lesními a vodními zdroji a v oblasti vzdělávání a rovněž spolupráci týkající se obnovitelných energií a technologií.

Pokud jde o otázku přistěhovalectví, domnívám se, navzdory ostudné směrnici, že v tomto konkrétním případě je opravdu na místě hovořit o lidských právech a právech migrantů. Jinou důležitou věcí je spolupráce na dosažení rozvojových cílů tisíciletí a také sociální soudržnost s ohledem na důležitou vedoucí úlohu, kterou Brazílie projevuje ve své politice na snížení chudoby prostřednictvím programu *Bolsa Família*, neboli „rodinného fondu“. Dalším bezesporu důležitou stránkou partnerství je úloha Brazílie jako jedné z vůdčích sil v procesu regionální integrace v rámci Unie jihoamerických národů Unasur. Jinými slovy existuje celá řada důležitých věcí, které rovněž naznačují, že by se do těchto jednání měla zapojit i občanská společnost.

Na druhé straně zpráva obsahuje věci, které se nám nelíbí, a proto se zdržíme hlasování. Předně doporučuje ukončit hospodářský protekcionismus v Brazílii. Myslím, že tento text byl vytvořen ještě před krizí; protekcionismus je podle mého názoru dnes realitou. Vítr změny, který vane, má ukončit nebo zmírnit krizi a nepochybně směřuje k veřejnému zásahu vlád do hospodářství. Domnívám se, že je konec volnému trhu, který po sobě zanechal krizi s nepředvídatelnými následky pro lidstvo.

Dalším velice důležitým bodem, který se nám nelíbí, je to, že zpráva vyzývá ke společné účasti na jaderných výzkumných projektech, zejména na projektu termojaderného reaktoru ITER. Nedomnívám se, že je to pro nás dobré, neboť s jadernou energií nesouhlasíme. Myslím si, že s účelnější spotřebou energie a větším podílem obnovitelné energie se bez této formy energie, která je pro lidstvo vysoce škodlivá, můžeme obejít. To nás vede k tomu, že se navzdory kladům, které tato zpráva obsahuje, zdržíme hlasování.

Zpráva o Mexiku je něco úplně jiného, neboť partnerství s Brazílií má být teprve zahájeno. Mexiko se již od roku 1997 řídí naší strategickou dohodou o přidružení, a proto již máme výsledky, které nám umožňují posoudit, zda si vede dobře – zda si vede tak dobře, jak bychom si přáli, či nikoli.

Také o této zprávě se z řady důvodů zdržíme hlasování. Za prvé se domníváme, že zpráva opomíjí negativní důsledky v oblasti hospodářství. Je pravda, že bylo dosaženo pokroku, podíváme-li se na aspekty, kde země vykazuje nevalné výsledky v oblasti lidských práv, pokud jde o vraždy žen. Byly předloženy změny, které podle mého názoru objasní a vylepší tento text, ale jednu jeho část nepovažujeme za dobrou, mám na mysli všechno, co se týká smlouvy o volném obchodu a jejích důsledků pro malé výrobce v Mexiku. Pro Mexiko stejně jako pro kteroukoli jinou zemi na světě procházejícím současnou krizí teď není dobrá doba. Zahraniční investice v Mexiku jsou soustředěny pouze do několika odvětví a růstu domácího hospodářství nepomáhají.

Naše skupina, Konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice, se proto zdrží hlasování o této zprávě.

Bastiaan Belder, jménem skupiny IND/DEM. – (NL) Pane předsedající, v posledních letech zaznamenáváme v Unii rostoucí trend uzavírat strategická partnerství se třetími zeměmi. To samo o sobě mě příliš netrápí. Může být výhodné prostřednictvím takového partnerství výrazněji formovat dvoustranné vztahy, ale nese to s sebou přinejmenším dvě rizika.

Za prvé Evropa nemůže prohlásit všechny země za strategického partnera. To by podle mě vedlo k znehodnocení termínu „strategický“. Tvrdím proto, že toto označení by mělo být vyhrazeno pouze pro dvoustranné vztahy s klíčovými partnery. Osobně se domnívám, že to skutečně platí spíše pro Brazílii než pro Mexiko, které je tématem naší dnešní dopolední rozpravy.

Za druhé někdy mívám nejasný pocit, že tato strategická partnerství jsou většinou jen symbolická. Je to příležitost svolat další vrcholnou schůzku a všechno pak většinou stejně zůstává tak, jak bylo. Tato partnerství často fungují pouze jako fórum. Otázka na konkrétní výsledky zůstává často nezodpovězena.

Stejný pocit mám do určité míry ve vztahu k návrhu doporučení Parlamentu Radě týkající se Brazílie, o které budeme hovořit zítra. Zde mi zároveň připadá, že se určitým problémům nevěnuje dostatečná pozornost. Pane předsedající, chtěl bych tyto obavy doložit na příkladu tří prvků tohoto návrhu doporučení.

Doporučení předně poněkud matoucím způsobem uvádí, že toto partnerství nemá být na úkor vztahů Evropské unie s unií Mercosur. Jak je možné, že Evropská unie, která se vždy staví do role propagátora regionální spolupráce, připustila, aby její dvoustranné vztahy s Brazílií převážily nad její regionální spoluprací s unií Mercosur? Evropská unie tady volí nesprávné priority.

Co se týče intenzity naší účasti v regionu, Evropská unie musí dát Brazílii skutečně najevo, jak důležitá je silná unie Mercosur, a musí zemi povzbuzovat, aby do této dohody o spolupráci sama výrazně investovala. Místo toho bude Unie jednat s Brazílií na dvoustranné úrovni a vysílat tak signál, že význam unie Mercosur považujeme z naší strany za druhořadý.

Rovněž mám dojem, že ani v oblasti obchodu nebyl návrh doporučení formulován dostatečně jasně. Je pro nás výzvou, abychom společně pracovali na hladkém uzavření kola rozhovorů z Dohy. To je samozřejmě hezký cíl, ale nebylo by lepší nejprve vymezit hlavní rozdíly mezi Unií a Brazílií?

Přístup na trh je hlavním tématem pro oba tábory. Domnívám se, že kolo rozhovorů z Dohy má větší naději na úspěch, bude-li tato věc vyřešena na dvoustranné úrovni. Netvrdím, že by to bylo snadné, ale jsem přesvědčen, že je to lepší cesta vpřed než vydávat mnohomluvná naléhavá prohlášení.

Návrh doporučení jsem zkoumal také z hlediska svého geopolitického zájmu. Z tohoto pohledu mi připadá, že doporučení nevyzývá Brazílii k převzetí vedoucí úlohy v regionu. Tímto bodem své vystoupení zakončím. Brazílie musí dobře odhadnout politický vývoj v regionu a může vycházet v první řadě z ambice svého souseda Venezuely ovládnout kontinent.

Tato situace není ani v zájmu samotného kontinentu, ani v zájmu Evropské unie. Sporné venezuelské referendum o ústavě dostatečně jasně ukazuje, že z evropských hodnot, jako je demokracie, zbude poté už jen málo.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Pane předsedající, je hezké mít na začátku strategické partnerství, v Pueble továrnu na vozy Volkswagen a společné parlamentní výbory s Chile a s Mexikem, ale jak ve své zprávě uvedl pan Salafranca Sánchez-Neyra, bylo to 30 let realistického přístupu, spolupráce, navozování atmosféry, občasných diskusí o zemědělství, drogách, ženách, vodě a tak dále.

My musíme jít dále. Evropa i Latinská Amerika potřebují smělejší cíle. Musíme si stanovit termín, například rok 2025. Za jednu generaci, v příštích 20 letech, musíme vytvořit společenství civilizací mezi Evropou a Latinskou Amerikou, a proč ne přímo integraci!

K tomu je tady rámec EuroLat, parlament, který spojuje Evropu a Latinskou Ameriku. V tomto rámci je zapotřebí manifest, usnesení, které bude obdobou toho, co pro Evropu znamenal 8. květen 1950. Spojme dohromady své národy, své zdroje, svou inteligenci, staré i mladé z obou stran a bezodkladně vytvoříme prostor volného pohybu pro studenty, výzkumné pracovníky, intelektuály a inteligenci. To by znamenalo automatické kulturní vízum. Malinche nepotřebovala žádné vízum k tomu, aby Cortéze učila jazyk kečua nebo mayštinu. Je to první krok na cestě k vytvoření bloku s miliardou Latinoameričanů, miliardou křesťanů ve vzájemné soutěži.

Velmi dobře vím, že se to ekonomickým realistům může zdát nereálné, ale jestliže sen, za nímž jdete, není dost velký, ztratíte ho z očí, právě když ho sledujete.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Chtěla bych vyjádřit svou podporu zprávě pana Salafrancy. Domnívám se, že jakmile bude realizována celosvětová dohoda, musíme své strategické partnerství mezi Evropskou unií a Mexikem pozdvihnout na vyšší historickou úroveň.

Toto partnerství se stalo nutností, vezmeme-li v úvahu nejen důležitou úlohu, kterou Mexiko hraje na světové politické a hospodářské scéně, ale také jeho velice úzké hospodářské vazby s Evropskou unií. Mexiko má více než 100 milionů obyvatel, je desátou největší světovou hospodářskou velmocí a je členem skupiny G20.

Na pozadí celosvětových výzev, jako je hospodářská krize a celosvětové oteplování, se ukáže výhodnost spolupráce s Mexikem. Je samozřejmé, že chceme, aby nové partnerství formálně stvrdilo každoroční vrcholné schůzky mezi Evropskou unií a Mexikem na základě modelu používaného pro setkání na vysoké úrovni v rámci vztahů Evropské unie s jinými strategickými partnery.

Musíme také podpořit parlamentní rozměr tohoto partnerství prostřednictvím společného parlamentního výboru EU-Mexiko a shromáždění EuroLat, které v posledních letech hraje obzvlášť užitečnou úlohu. Vzhledem k tomu, že je rok evropské tvořivosti a inovací, domnívám se, že musíme věnovat větší pozornost spolupráci mezi Evropskou unií a Mexikem v oblasti výzkumu, kultury a vzdělávání a rovněž v oblasti mobility vědců a studentů.

Mexičané jsou největší španělsky hovořící populací světa a sdílejí společné kulturní hodnoty s Evropou, což zahrnuje těsné vazby na římské kulturní dědictví na základě jejich latinského odkazu. Například výstava uspořádaná v červenci 2005 v Muzeu rumunského sedláka v Bukurešti ukázala neuvěřitelnou podobnost mezi mexickým lidovým uměním a četnými díly rumunské lidové tvořivosti. Domnívám se, že orgány Evropské unie by měly ve větší míře a trvale využívat možností, které pro sbližování lidí nabízí kultura, vzdělávání a umění.

V neposlední řadě mám za to, že příspěvek tohoto strategického partnerství by měl zahrnovat také záruku bezpečnosti evropských občanů, kteří do Mexika cestují. Mexiko nabízí mimořádné turistické možnosti, má pozoruhodné historické a kulturní bohatství a zároveň je oblíbeným cílem mnoha Evropanů. Ti však nesmí být ohroženi trestnou činností a korupcí, k nimž v některých regionech země zjevně dochází. Boj proti trestné činnosti může být účinnější prostřednictvím trojstranné spolupráce mezi Mexikem, Evropskou unií a Spojenými státy.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Myslím si, že dohody o spolupráci mezi Evropskou unií a Mexikem a Evropskou unií a Brazílií mají nejvyšší důležitost. Tyto dohody o spolupráci musí být založeny na uznávání hodnot demokracie, právního řádu a dodržování lidských práv.

Chtěla bych zdůraznit nutnost, aby Evropská unie a tyto dvě země s větším úsilím podporovaly transfer vědy a technologií vzhledem k prohlubování praktické spolupráce v boji proti změně klimatu a při zlepšování ochrany životního prostředí. Integrální program na podporu malých a středních podniků bude základním příspěvkem k hospodářskému a sociálnímu rozvoji těchto zemí. Zejména během nynější celosvětové hospodářské krize je důležité vytvářet nová a udržovat stávající pracovní místa a nadále usilovat o dosažení rozvojových cílů tisíciletí.

Jako zpravodajka pro dohodu mezi Evropským společenstvím a Spojenými státy mexickými chci s ohledem na určité aspekty leteckých služeb podtrhnout význam této dohody. Podporuje volnou hospodářskou soutěž v oblasti leteckých služeb. Mexiko může případně zavést nediskriminačním způsobem peněžní odvody, daně, poplatky, cla nebo daně z pohonných hmot dodávaných na jeho území pro letadla leteckého dopravce určeného členským státem Evropského společenství, který zajišťuje spojení na trase mezi určitým místem na mexickém území a jiným místem, které se nachází na území jiného státu na americkém kontinentě.

Chtěla bych připomenout, že tato věc je nesmírně důležitá, zejména pokud jde o uplatňování systému obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů. Kromě toho tyto dvě země, Brazílie a Mexiko, budou hrát obzvlášť důležitou úlohu při uzavírání budoucí dohody, která má nahradit Kjótský protokol a která, jak doufáme, bude podepsána v prosinci v Kodani.

Monica Frassonni (Verts/ALE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, skupina Zelených a Evropské svobodné aliance bude hlasovat pro zprávu o partnerství s Brazílií a zdrží se hlasování o otázce partnerství s Mexikem. Velkou radost z toho nemáme, ale domníváme se, že toto hlasování jasně ukazuje, že nám vadí praktiky, které už nějakou dobu kritizujeme. Co se týče například Brazílie, partnerství se dojednává s větším dumpingem pro Mercosur. Podle nás se zaměřuje na nesprávné priority – paní Ferrero-Waldnerová uvedla příklad biopaliv, ale usnesení obsahuje celou řadu úvah o jaderné energii a technologii CCS, a tedy uhlíku.

Země jako Brazílie by však měla spíše pracovat společně s námi na rozvoji obnovitelných technologií a úsporách energie: to je pro tuto zemi cesta vpřed.

Dále pokud jde o Mexiko, pane předsedající, předložili jsme některé změny – zpravodajka byla v některých věcech týkajících se lidských práv dosti otevřená. Nicméně strategické partnerství a parlamentní dialog by se měly podle našeho názoru soustředit na aktuální politické otázky. Nejvyšší prioritou dnešního politického programu je velká hospodářská krize, kterou země prožívá, problém návratu migrantů a pochopitelně násilí a organizovaný zločin. Domnívám se, že právě na tyto věci se partnerství musí mnohem a mnohem výrazněji zaměřit spíše než na to, co nepochybně považujeme za méně důležité.

Ještě jednu poznámku, pane předsedající, k otázce meziparlamentního dialogu, jemuž samozřejmě my všichni přikládáme velký význam. Domnívám se a doufám, že na příštím zasedání shromáždění EuroLat se podaří najít východisko z tohoto poněkud formálního a upřímně řečeno neúčinného rámce, který byl typický pro celou řadu našich zasedání, a upřímně věřím, že to v těchto zemích bude mít také dopad na celonárodní diskusi.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Změny, k nimž v Latinské Americe dochází, by měly povzbudit Evropskou unii, aby se zeměmi Latinské Ameriky navázala nové vztahy spolupráce. Větší pozornost je třeba věnovat sociálním a kulturním otázkám a podpoře rozvoje při vzájemném respektování různých úrovně rozvoje a různých politických preferencí lidí. Bohužel těmto věcem je v návrzích předložených Evropskou unií přikládán menší význam.

Návrhy se obecně řečeno soustřeďují hlavně na oblast hospodářství, a to na ochranu podnikání velkých evropských hospodářských a finančních skupin. Na tuto situaci upozornily sociální organizace, především v Brazílii, jak jsme zjistili během poslední cesty Delegace pro vztahy se zeměmi Mercosur do Brazílie. V době, kdy například většina obyvatelstva v Mexiku těžce pociťuje následky vážné hospodářské krize a kdy mexický bankovní sektor je z převážné většiny ovládán zahraničními společnostmi, zejména evropskými bankami, je politováníhodné, že Evropská unie stále využívá své dohody s Mexikem spíše jako příležitost ke vstupu do Spojených států než na podporu místního rozvoje. Přispívá tím k zániku mexických malých a středních podniků a výrobní struktury Mexika, zejména průmyslové, protože trvá na volném obchodu, liberalizaci strategických odvětví a na komercializaci základního zboží, například vody.

Potřebujeme proto důkladnou revizi politik EU týkajících se dohod o partnerství, tak aby prioritu měla spolupráce a hospodářský a sociální rozvoj. Tímto způsobem můžeme napomoci vzniku pracovních míst s právy, zajištění sociálního pokroku, podpoře práv původních národů, obraně lesů a biologické rozmanitosti a také uznání suverénního práva latinsko-amerických zemí na veřejné služby vysoké kvality, řízení strategických odvětví v rámci jejich ekonomik a na uznávání rozhodnutí institucí, které si lidé zvolili.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, řekl bych, jako jsem to udělal i při jiných příležitostech, že posílený vztah spolupráce s Latinskou Amerikou je pro EU strategickým krokem, neboť stejně jako v případě Salafrancovy zprávy, navázání užších vztahů je zdůvodňováno nejen historickými a kulturními vazbami a sdílenými hodnotami – jak zpravodajka správně uvádí – ale zároveň se tím oběma stranám nabízejí možnosti rozvoje mnoha odvětví mezi jednotlivými regiony i uvnitř regionů.

Navrhované iniciativy na zvýšení obchodu a investic mezi Unií a Brazílií proto vítám, hlavně by mě však zajímalo, jakého zlepšení je možno dosáhnout, pokud jde o spolupráci v oblasti právní a v oblasti životního prostředí, o uznávání lidských práv a ochranu proti organizovanému zločinu do Unie často vyváženého – tyto oblasti jsou stejně důležité. Je nutno zabývat se také otázkou migrace a převody peněz od emigrantů, neboť není pochyb, že zisky získané nelegální prací nebo jinou nelegální činností jsou nelegálně vyváženy. Co se týče migrace, ptám se, jaké záruky nám může poskytnout stát, který chrání zločince a podvodníky, jako je Césare Battista a „mág“ Mário Pacheco do Nascimento. Samotný tento příklad vysvětluje, proč naprosto nesouhlasím se zahájením jednání o dohodě o bezvízovém styku mezi Evropskou unií a Brazílií.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – Pane předsedající, vzhledem k tomu, že za české předsednictví není ve sněmovně nikdo přítomen, budu hovořit anglicky, neboť tak bude, domnívám se, moje sdělení předáno rychleji.

Upozorňuji na odstavec I první pododstavec návrhu doporučení o partnerství s Brazílií a také na sdělení Komise ze září 2008 o mnohojazyčnosti.

Faktem je, že když ustanovujeme a rozvíjíme strategické partnerství s Brazílií, hovoříme portugalsky. Jsme-li v USA nebo v Austrálii, hovoříme anglicky, v Mexiku nebo v Kolumbii hovoříme španělsky, v Brazílii nebo

v Angole mluvíme portugalsky, v Senegalu nebo v Pobřeží slonoviny zase francouzsky. To je klíčem ke komunikaci, to je klíčem k uzavírání obchodů.

Tím se pozornost obrací na tzv. „evropské světové“ jazyky, jak jsem je před několika lety nazval, v portugalštině *linguas europeias globais*. Podle mě mají některé evropské jazyky schopnost zprostředkovat velice důvěrný a úzký kontakt s různými částmi světa, a sice

angličtina, španělština, portugalština, francouzština a v menší míře a z různých důvodů němčina a italština. Komise toto plně pochopila a vyjádřila to ve sdělení, ale bohužel v Radě došlo k nepochopení – myslím, že hlavně ze strany Němců – a Rada v této věci schválila mnohem omezenější linii.

Musím upřesnit, že v žádném případě to nemá vliv na rovnocennost oficiálních jazyků v Unii. Souvisí to s vnitřní vizí mnohojazyčnosti a všichni se shodneme, že každý občan má právo hovořit, číst a dostávat odpověď ve svém jazyce. Tím však do širokého pole vnější hodnoty mnohojazyčnosti přibývá další rozměr. V dnešním globalizovaném světě, v dnešním globalizovaném hospodářství, v této globální kulturní, hospodářské, sociální a politické vesnici jsou tyto evropské světové jazyky tou nejceněnější devizou pro celou EU, což musíme vzít plně v úvahu a plně toho využít. Proto žádám, aby tyto jazyky byly řádně zavedeny a používány v rámci vnějších služeb pro mládež a také aby se vyučovaly v našich školách jako společné bohatství, jako druhý, třetí nebo čtvrtý jazyk, protože tyto jazyky, jak názorně dokazují naše vztahy s Brazílií, zvyšují naši schopnost jako EU navazovat užší kontakty po celém světě: více se družit, skutečně sdílet, patřit do stejného „klubu“. To je moje výzva Radě a zdravím paní zpravodajku a děkuji jí za podporu.

Vladko Todorov Panayotov (ALDE). – (BG) Pane předsedající, dámy a pánové, v první řadě bych chtěl poděkovat panu Salafrancovi Sánchez-Neyrovi za skvěle vypracovanou zprávu v tak důležité oblasti, jako je celosvětová spolupráce s našimi strategickými partnery. Globalizace nám přináší nejen výhody, ale také nás činí zranitelnějšími vůči světovým krizím a hrozbám. Proto nám nalezení strategických partnerů a posílení spolupráce v celosvětovém měřítku umožní vyrovnat se se současnými a budoucími výzvami. Ve zprávě upozorňujeme na to, že Evropa je po Spojených státech druhým největším partnerem Mexika. Je nutno zdůraznit, že Evropa považuje Mexiko za důležitého partnera pro dodávku surovin. Bezpečnost dodávek surovin je výslovně jedním z klíčových faktorů podporujících trvale udržitelný rozvoj Evropy. Evropa hraje vedoucí úlohu v ochraně životního prostředí a při zavádění zelených průmyslových řešení.

Strategické partnerství s Mexikem posílí dvoustranné vztahy a jeho konkrétním cílem je dosažení účinnějšího obchodu s technologiemi a surovinami a vytvoření dobrého základu pro dvoustrannou spolupráci v oblasti životního prostředí. Abychom tyto cíle naplnili, musíme rozvíjet a zdokonalovat programy pro jednotlivá odvětví, na nichž jsou založeny mechanismy a opatření pro vědecko-technologický transfer, protože pouze konkrétní opatření umožní tuto spolupráci uskutečnit. Kromě toho tento vědecko-technologický transfer je nepředstavitelný bez zavedení výměny v oblasti vzdělávání a bez vytvoření společné sítě středisek vědeckého výzkumu. Vyzývám proto rovněž k rozšiřování dvoustranné spolupráce v oblasti vzdělávání a inovací. Děkuji vám za pozornost.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, doba, kdy Latinská Amerika byla považována za zadní dvorek Spojených států, je našťastí dávnou minulostí. Dnes na tuto oblast pohlížíme zcela jinak a mezi Evropou a zejména Latinskou Amerikou existuje celá řada oblastí společných názorů a společného zájmu, které nás také opravňují k tomu, abychom do této oblasti rozšiřovali své strategické partnerství.

Hovořilo se zde o otázkách změny klimatu, energetické politiky, finanční krize, obchodu s drogami atd. V tomto ohledu máme hodně společných názorů a společných zájmů. Dobré je, že v této oblasti spolupracujeme na mnohostranném základě. Dobré také je, že uzavíráme dvoustranné dohody. Nicméně je důležité, abychom ve všech případech docílili vyváženého vztahu mezi oběma partnery.

Dosáhneme-li tedy bezvívazového cestování, měli bychom rovněž zvážit, jak se postavíme k vyhošťování, dohodám o vydávání a podobným otázkám, abychom...

(Předsedající řečníka přerušil)

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Pane předsedající, chtěl bych poukázat na to, že dnes dopoledne jsme hovořili o partnerství mezi Evropskou unií a zeměmi, jako je Brazílie a Mexiko. Dnes dopoledne jsme diskutovali také o východním partnerství. Rád bych co nejdůrazněji upozornil, a to je určeno především paní Ferrero-Waldnerové, že když jednáme o zahraničních nebo vnějších politikách Evropské unie, například o vztazích Evropské unie s Brazílií, Mexikem nebo severoafrickými zeměmi, naše debaty jsou do určité míry odtrženy od reality. Na druhé straně, když diskutujeme o svých vztazích s Východem, zabýváme se základními

otázkami, které EU ovlivňují. Obdobně když hovoříme o našem partnerství s Tureckem a vyhlídkách této země na členství v EU, jedná se rovněž o zásadní otázky. Jednáme-li o svých vztazích s Běloruskem, Ukrajinou a Ruskem z hlediska dodávek plynu nebo o otázce Gruzie, pak diskutujeme o věcech, které mají pro Evropskou unii stěžejní význam a které ji mohou uvrhnout do vážné krize.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Pane předsedající, úloha Brazílie z hlediska mezinárodního i regionálního každým rokem roste. Tato země se tak stala jedním z nejdůležitějších a nejvýznamnějších partnerů Evropské unie. Historické, kulturní a hospodářské svazky by měly být základem pro činnost v rámci strategického partnerství mezi EU a Brazílií. Klíčové otázky, na něž je třeba zaměřit politický dialog, by měly zahrnovat prosazování společných strategií uplatňovaných při plnění světových výzev, například v oblasti bezpečnosti, lidských práv, finanční krize, a co je možná nejdůležitější, v boji proti chudobě.

Naším cílem by mělo být také rozložení našeho úsilí o předcházení regionálnímu konfliktu v Jižní Americe do mnoha směrů. Naší prioritou by mělo být posílení dvoustranné spolupráce v oblasti obchodu a spolupráce při ochraně brazilských pralesů — jsou to konec konců plíce světa. Strategické partnerství by mělo usnadnit vytvoření stálé platformy pro dialog mezi Evropskou unií a Brazílií.

Charles Tannock (PPE-DE). – Pane předsedající, jako člen EuroLat vítám strategické partnerství EU s Brazílií a Mexikem, dvěma prosperujícími demokraciemi. Označení „BRIC“ pro Brazílii, Rusko, Indii a Čínu je velice často užívané ve slovníku odborníků na zahraniční politiku a z Brazílie se doopravdy stává celosvětový hráč.

Prezident Lula prokázal umírněnost v řízení země a je stabilizační silou vůči vzestupu populistických demagogů, jako je Chávez ve Venezuele a Morales v Bolívii. Brazílie bude teď jistě postižena úvěrovou krizí a poklesem cen komodit. Mexiko bude zasaženo také prudkým poklesem cen ropy. Tyto dvě země požívají stability. Chválím také to, jak si vede prezident Calderón v Mexiku, který si ve svém boji proti drogovým kartelům zaslouží naši podporu.

Obě země, z nichž Mexiko je začleněno v Severoamerické zóně volného obchodu NAFTA a Brazílie v Jižním sdružení volného obchodu Mercosur, jsou významnými hráči regionu a jsou klíčem k našim vztahům s Latinskou Amerikou.

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, deset vteřin. Před časem jsem se zúčastnil konference na téma důchody, důchodové platby a jak dlouho pobírají důchodci svůj důchod, než se odeberou na „lepší místo“. Na této konferenci byla zveřejněna „ligová tabulka“ států srovnávající státy podle průměrného počtu let, po dobu kterých se v nich vyplácí důchody. Mexiko bylo považováno za zářný příklad hodný následování. Proč? Protože mexičtí důchodci, poté co je jim přiznán důchod a mohou se těšit z této výmnoženosti, žijí v průměru šest měsíců, a to je rekord, to znamená, že je to stát považovaný za nejlepší ...

(Předsedající řečníka přerušil)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Pane předsedající, plně se ztotožňuji s odstavcem 1 písm. e) této zprávy pojednávající o nutnosti partnerství, které řeší závažné otázky změny klimatu, energetické bezpečnosti a boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení.

Mám určité obavy, pokud jde o dohody WTO – tedy případné dohody – z hlediska zemědělců a producentů potravin ze zemí EU. Jak víte, vedla se velká bitva o výrobní normy potravin, a Komise nakonec přistoupila na to, že dovoz brazilského hovězího do Evropské unie nepovolí, dokud tento produkt nebude splňovat naše výrobní normy. Tomuto rozhodnutí tleskám a myslím si, že takto musíme postupovat u každého druhu zboží. Nemůžeme očekávat, že naši výrobci budou dodržovat normy, které třetí země nedodržují. Bude-li k tomu docházet i nadále, naše producenty ke spolupráci na dohodě v rámci WTO nezískáme.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. – (ES) Pane předsedající, občas si dopřávám trochu mnohojazyčnosti, a tak se nyní pokusím hovořit španělsky.

Především bych chtěla vysvětlit panu Belderovi, proč jsme se rozhodli pro strategické partnerství. Podle mě je velice důležité, abychom si uvědomili, že za prvé ty země samy mají o toto partnerství velký zájem. Přirozeně jde o politické rozhodnutí na základě určitých kritérií. Například Mexiko je velice důležitým pojítkem mezi Severem a Jihem a je stabilizačním prvkem, přestože země jako taková má své vlastní problémy.

Za druhé, Mexiko je v současné době členem skupiny G20 a samozřejmě doufám, abych odpověděla paní Mannové, že jím zůstane i v budoucnu.

Za třetí, Mexiko i Brazílie se intenzivně věnují celosvětovým otázkám, které skutečně dokážeme řešit pouze společně. Patří sem otázka změny klimatu a finanční krize. Domnívám se proto, že myšlenka strategického partnerství má své oprávnění, ovšem neplatí to pochopitelně pro celý svět, nýbrž pro hlavní světové hráče.

Kromě toho je tu řada méně důležitých či dílčích odvětvových otázek a o některých z nich bych se ráda zmínila.

Faktem je, že s těmito zeměmi jednáme o mnoha složitých otázkách, jako jsou drogy, korupce, terorismus a organizovaný zločin. Pořádáme jednání na úrovni vysokých úředníků a také například schůzky na ministerské úrovni, na kterých zjišťujeme, čím můžeme těmto zemím pomoci, a kde si zároveň vyměňujeme zkušenosti.

Společně s Mexikem jsme zřídili fórum o otázkách veřejné bezpečnosti, zejména se zřetelem k problému korupce, a zkoumáme možnosti spolupráce v řadě oblastí, například v oblasti policejního vzdělávání, jaké metody práce používat ve vězení a jakým způsobem bojovat proti obchodu s lidmi, s drogami, se zbraněmi, proti počítačové kriminalitě a praní špinavých peněz. Pokládám za velice důležité, abychom v těchto odborně zaměřených diskusích pokračovali.

Na otázku, kdy budeme mít více jednání, mohu odpovědět, že se budeme snažit uspořádat schůzku na nejvyšší úrovni v tomto roce, ale záleží to také na předsednictví a na tom, zda toto téma zařadí na svůj pořad jednání. Doufám, že k tomu dojde v druhé části roku. V každém případě uspořádáme ministerskou schůzku v Praze o otázkách týkajících se unie Mercosur, na téma Mercosur a strategické partnerství s Mexikem či Brazílií. Ani jedna z těchto zemí není mimo hru, protože i když jsme velice usilovně pracovali na dohodě s unií Mercosur, všichni víte, že ani my, ani země Mercosur, zejména Brazílie a Argentina, nejsme zatím ochotni podepsat dohodu v době, kdy nevíme, jakým směrem se budou ubírat rozhovory v Dohá. Vždy se postupovalo souběžně s rozhovory v Dohá.

Uskuteční se samozřejmě další ministerská schůzka v květnu v Praze a opět se budeme snažit prosadit případné uzavření rozhovorů, ale domnívám se, že této výzvě budeme čelit i nadále.

Také téma migrace je nesmírně důležité a myslím si, že například s Mexikem máme vyvážený nekonfrontační dialog, především o směrnici navracení. Vysoce oceňujeme, že Mexiko velice vstřícně a s porozuměním reagovalo v oblasti, která, jak všichni víme, je velmi složitá a kde je samozřejmě opravdu nutné respektovat lidská práva a zároveň zvažovat citlivost všech našich zemí. Mám za to, že k tomu bylo přihlédnuto.

Chtěla bych také říci, že vždy projednáváme závažná témata. Například loni v prosinci prezident Sarkozy, prezident Lula a prezident Barroso hovořili zejména o otázce finanční krize a jak ji společně řešit, ale hovořili také o otázce obnovitelných energií, kterou se již zabýváme společně s Brazílií s cílem vytvořit biopaliva druhé generace.

V roce 2009 rovněž hodláme poprvé vést dialog o lidských právech, kdy se bude diskutovat o právech původních obyvatel, neboť to je také jedna z priorit Rady pro lidská práva.

Myslím, že v tomto místě skončím, paní předsedající, protože bodů bylo tolik, že se nemohu zabývat každým z nich.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ MORGANTINI

Místopředsedkyně

José Ignacio Salafrañca Sánchez-Neyra, zpravodaj. – (ES) Paní předsedající, na závěr této rozpravy bych chtěl uvést, že rozhodnutí udělit Mexiku a Brazílii statut strategických partnerů je rozhodnutí správné a bude vzhledem k politickému, hospodářskému, strategickému a demografickému významu těchto zemí znamenat kvalitativní skok ve vzájemných vztazích. Ve vztazích Evropské unie budou hrát první ligu, spolu s dalšími celosvětovými partnery, jako jsou Spojené státy, Čína a Rusko.

Paní předsedající, jak nám paní komisařka právě připomněla, rozdíl mezi Mexikem a Brazílií je v současné době v tom, že Mexiko má uzavřenou dohodu o přidružení, která jej váže k Evropské unii, což Brazílie dosud nemá.

Nesouhlasím s hodnocením výsledků této dohody o přidružení. Dohoda o přidružení mezi EU a Mexikem má úspěšnou historii, jak potvrdila paní Mannová, která předsedá společnému parlamentnímu výboru. Je to dáno tím, že Evropská unie uzavírá tyto dohody takovým způsobem, že naši partneři, v tomto případě

Mexiko či Mexičané, nepředstavují pouze trh, ale určitý způsob uvažování na základě zásad, hodnot, zastupitelské demokracie, respektování lidských práv a právního řádu.

Domnívám se, že bychom si měli uvědomit, že tato dohoda se odrazila v posílení vzájemných vztahů, což musí být nyní potvrzeno charakterem tohoto dvouregionálního strategického partnerství.

Paní komisařka oznámila, že příští setkání se nyní uskuteční v rámci jednání se skupinou Rio, které se bude konat během pražského zasedání za českého předsednictví Unii v květnu tohoto roku. Latinská Amerika a naši partneři od nás potřebují spíše příležitosti než charitu a tyto příležitosti v současné době představují dohody o přidružení.

Jsem si velice dobře vědom omezení, na něž poukázala paní komisařka, protože uzavření dohody o přidružení, v tomto případě s unií Mercosur, vyžaduje politickou vůli na obou stranách. Uvědomuji si, že kolo jednání WTO v Dohá a cesta dvoustranného přidružení probíhají zcela souběžně a příklady Mexika a Chile to plně potvrzují.

Proto musíme, paní komisařko, z naší strany vyvinout co největší úsilí na prohloubení tohoto strategického spojení mezi Evropskou unií a Latinskou Amerikou, které tato partnerství s Mexikem a Brazílií posílí a posunou je daleko kupředu.

Maria Eleni Koppa, zpravodajka. – (EL) Paní předsedající, chtěla bych poděkovat paní komisaře Ferrero-Waldnerové a všem svým kolegům za jejich připomínky ke dvěma zprávám, o nichž jsme dnes vedli rozpravu. Souhlasím s panem Salafrancou Sánchez-Neyrou, že Latinská Amerika je pro Evropskou unií nesmírně zajímavá a důležitá a prostřednictvím těchto zpráv musíme vyslat jasné vzkazy o spolupráci, zejména v této kritické době. Potřebujeme zásadní rámec, který bude zahrnovat všechny otázky a poskytne jasné odpovědi.

Chtěla bych uvést několik poznámek k tomu, co bylo řečeno. V první řadě chci zdůraznit, že posílením uvedeného vztahu nemáme za žádných okolností v úmyslu podkopávat unií Mercosur. Právě naopak, domníváme se, že strategické partnerství s Brazílií, největší a možná nejvýznamnější zemí Latinské Ameriky, by unií Mercosur mohlo dát nový impuls. Musíme mít také naprosto jasnou představu o finančním rámci pro vztahy s Brazílií, které z něj budou odvozovány.

Doplnila bych, že Brazílie je ve spolupráci s portugalsky hovořícími zeměmi Jihu a v Africe stále aktivnější, a mohla by tedy v této oblasti aktivně spolupracovat s Evropskou unií.

Musíme se snažit udržet rovnováhu mezi rozvojem biopaliv a bezpečností potravin, zejména v této kritické době.

Paní Weberová vznesla otázku nerovnosti. Myslím si, že Lulova vláda podnikla v tomto směru důležité kroky. V tomto směru stále ještě zbývá hodně práce, ale mám za to, že cesta již byla vytyčena.

Na závěr bych chtěla podotknout, že musíme důkladně přezkoumat možnost vytvoření společného parlamentního výboru EU-Brazílie, protože je to jediná země BRIC, s níž jsme prohloubili vztahy, které nebyly institucionalizovány.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat dnes ve 12:00.

*
* *

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Paní předsedající, ve škole ve Winnendenu, v jižním Německu, zastřelil šílený mladík Tim Kretschner 15 lidí, většinou dětí. Jedna z učitelek byla zabita, když se snažila vlastním tělem krýt jednoho žáka. Chtěla bych požádat pana předsedu, aby před hlasováním vyhlásil minutu ticha k uctění obětí této tragédie.

Předsedající. – Pravděpodobně jste bohužel nebyla v té době ve sněmovně, ale tato událost byla vzpomenua včera a byla držena minuta ticha, kterou vyhlásil pan předseda. Lituji, že jste nebyla přítomna a netušila jste, že to již proběhlo.

Písemná prohlášení (článek 142)

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), písemně. – (RO) Domnívám se, že strategické partnerství mezi EU a Brazílií je výhodné pro obě strany. Evropskou unii považuji za skutečný pilíř demokracie, Evropa je kolébkou naší civilizace. Brazílie jako strategický partner je baštou rovnováhy a stability v Latinské Americe.

Posilování svazků mezi EU a Brazílií může vytvořit společný rámec, který podpoří rozvoj těchto dvou subjektů, a přispěje tak k prohloubení spolupráce mezi těmito dvěma regiony. Strategická dohoda mezi EU a Brazílií může být, a to nejen podle mého názoru, ale rovněž podle mínění paní zpravodajky, nástrojem, který napomůže prosazování demokracie a lidských práv. Toto partnerství může kromě toho přispět k podpoře řádné správy věcí veřejných v celosvětovém měřítku a rovněž k dobré spolupráci v rámci OSN.

Podporuji návrh na doporučení Evropského parlamentu Radě týkající se strategického partnerství mezi EU a Brazílií a chtěl bych paní zpravodajce poblahopřát.

6. 50. výročí tibetského povstání a dialog mezi dalajlamou a čínskou vládou (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je otázka k ústnímu zodpovězení týkající se 50. výročí povstání v Tibetu a dialogu mezi dalajlamou a čínskou vládou adresovaná Komisi panem Marcem Cappatem, Marcem Pannellou a Januszem Onyszkiewiczem jménem skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu a Monicou Frassoniovou a Evou Lichtenbergerovou jménem skupiny Zelených a Evropské svobodné aliance (O-0012/2009 – B6-0012/2009).

Dovolím si krátkou osobní poznámku: pevně věřím, že naše rozprava přispěje ke svobodě všech tibetských občanů, nikoli k nadvládě státu či náboženství.

Marco Cappato, autor. – (IT) Paní předsedající, věřím tomu stejně jako vy. Bohužel nemůžeme doufat, že úřadující předseda Rady využije této rozpravy a této diskuse k tomu, aby pomohl dosáhnout pokroku v postoji Evropské unie. České předsednictví očividně považuje společnou evropskou politiku za překážku významným národním zahraničním politikám našich jednotlivých států. Čína je za to vděčná, Rusko je vděčné, tedy represivní a nedemokratické země po celém světě vzdávají díky za tuto nepřítomnost Evropy, kterou tak dobře dokresluje nepřítomnost předsednictví v této sněmovně.

Chtěl bych paní FerreroWaldnerovou upozornit, neboť tuto věc řešíme společně, co je podle mého názoru to nejdůležitější: není to pouze otázka zákona a pořádku – jinými slovy zjišťovat, kolik mnichů bylo v poslední době zatčeno a kolik Tibeťanů zabito v důsledku brutální čínské represe, a doufat, že počet bude nižší než před rokem. Byl bych rád řekl Radě, a nyní to řeknu Komisi, že musí předložit stanovisko k základní politické otázce, tj. k rozhovorům mezi Čínskou lidovou republikou a vyslanci dalajlamy, k cíli těchto rozhovorů a příčině, proč byly přerušeny – teď můžeme říci, že selhaly – dokud je nedokážeme obnovit.

Existují dva protikladné postoje. Na jedné straně je to postoj čínského režimu, který říká, že dalajlama je násilnický muž v čele násilnického národa a že dalajlama a tibetská exilová vláda požadují nezávislost národního státu Tibetu, což je v rozporu s územní celistvostí Číny. To je linie, kterou zastává Peking. Na druhé straně je dalajlama, tibetská exilová vláda a vyslanci dalajlamy, kteří říkají, že usilují o něco jiného, že jejich způsob boje je nenásilný a že prostě chtějí skutečnou autonomii, tedy autonomii, která zachová jejich vzdělanost, tradici, jazyk a vyznání či jejich různé kultury a různá náboženství. To je prohlášení, které dalajlamovi tibetští vyslanci předložili čínskému režimu. Toto prohlášení bylo zveřejněno a obsahuje jejich požadavky.

V této chvíli je Evropská unie vyzývána, aby se rozhodla, na čí stranu se postaví. Jsou zde dva protikladné postoje, jedna ze stran tedy nemluví pravdu. Úloha EU může být při hledání pravdy rozhodující. Jako radikální strana navrhujeme jako kolektivní globální politickou iniciativu to, co se nazývá *satyagraha*, hledání pravdy. Evropská unie by měla využít svých diplomatických nástrojů – paní FerreroWaldnerová, vzkazte to prosím panu předsedovi Barrosovi – musíme se setkat s dalajlamou a prokázat mu čest a umožnit mu promluvit, abychom zjistili pravdu. Je Peking v právu, když tvrdí, že Tibeťané jsou agresivní teroristé toužící po nezávislosti, nebo je v právu dalajlama, který říká, že chtějí slušný a důstojný autonomní stát? Tváří v tvář tomuto konfliktu Evropa nemůže zůstat nečinná a mlčící.

Eva Lichtenberger, autorka. – (DE) Paní předsedající, před 50 lety čínská armáda zasadila konečnou ránu tibetskému odporu. Od té doby Tibeťané prchají nesmírně strastiplným způsobem přes Himaláje a přes

hranice do jiných států. Až doposud podstupovalo tuto strastiplnou cestu přes průsmyky v nadmořské výšce 5000 m několik tisíc lidí ročně – sami uprchlíci. Je-li situace Tibeťanů tak úžasná, jak Čína odjakživa prohlašuje, nebyl by důvod utíkat, ani by se nedal odůvodnit naprostý zákaz vstupu do této země, který platí pro novináře, lidi ze Západu a pozorovatele už celé měsíce, nebo je vstup povolen pouze s osobním doprovodem. Novinářky jsou dokonce doprovázeny příslušnicemi tajných služeb i na toaletu, aby se nedělo nic zakázaného.

Kladu si proto otázku: co je naším úkolem jako Evropské unie? Musíme nějak dosáhnout obnovení čínsko-tibetského dialogu. Musí však probíhat na jiném základě. Až doposud docházelo jediné k tomu, že Čína opakovala stále stejná obvinění a požadavky, aniž by se v sebemenším snažila porozumět vysvětlení tibetských zástupců, že se nejedná o opuštění Číny a vznik nezávislého státu, ale že jde o získání autonomie.

Paní komisařko, jak si poradíme s tím, že monitorování internetu v Tibetu je přísnější než kdekoli jinde v Číně a že to byly evropské společnosti, které dodaly nástroje k tomu, aby toto monitorování bylo tak účinné? Musíme jednat. Doma nás vyzývají, abychom vstoupili do dialogu.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. – Paní předsedající, velice mě těší, že dnes probíhá tato diskuse na téma, které již dlouho poutá pozornost mnoha z nás, a zejména od událostí, k nimž došlo před rokem v Tibetu. Domnívám se proto, že je dobře, že tuto otevřenou diskusi vedeme a znovu zjišťujeme, co se dá dělat.

Dříve než se dostanu k mnoha otázkám, které jste vznesli v předloženém společném usnesení, dovolu mi, abych v rychlosti řekla pár slov o našich dvoustranných vztazích s Čínou. Politika Evropské unie vůči Číně je politikou angažovanosti. Naše strategické partnerství je pevné a to nám umožňuje řešit všechny otázky, včetně těch nejcitlivějších. Vytvořili jsme velkorysý rámec součinnosti na vysoké úrovni, kde se pravidelně zabýváme všemi celosvětovými změnami, s nimiž se potýkají naši občané, a zároveň neopomíjíme ani otázky, kde spolu třeba nesouhlasíme. Tibet je jednou z nich. Dovolím si to říci zcela jasně – s Čínou se v otázce Tibetu neshodneme a stále nás oprávněně velmi znepokojuje reálná situace v oblasti lidských práv v Tibetu, jak jste právě oba nastínili, dále to, že Tibet už téměř rok zůstává z velké části uzavřen pro mezinárodní sdělovací prostředky, diplomaty a humanitární organizace, a také to, že rozhovory mezi zástupci dalajlamy a čínských úřadů uvízly v mrtvém bodě, přestože v loňském roce proběhla tři kola rozhovorů.

Tyto otázky byly prioritou politického programu některých vedoucích představitelů EU na loňských dvoustranných jednáních s čínským vedením. Snažili jsme se, abychom v tomto citlivém tématu našli s Čínou shodu a kdykoli jsme s nimi o situaci v Tibetu jednali, vždy jsme zaujíмали jednoznačný postoj.

Dovolte mi, abych se opět zmínila o postoji EU, který nedává žádný prostor pro nesprávný výklad. Za prvé podporujeme suverenitu a územní celistvost Číny, zahrnující Tibet. Za druhé jsme vždy podporovali mírové usmíření prostřednictvím dialogu mezi čínskými orgány a zástupci dalajlamy. Vzpomínám si, že když jsem tam byla s Komisí, s předsedou Barrosem a dalšími kolegy, jednala jsem o této otázce s mnoha svými protějšky. Vždy jsme zastávali názor, že je zapotřebí vést dialog o usmíření a že tento dialog by měl pokračovat.

Tento dialog musí být konstruktivní a zásadní, a je nám proto samozřejmě líto, že doposud tento dialog nepřinesl žádné opravdu podstatné výsledky. Vždy jsme prohlašovali, že společná jednání by se měla zabývat základními otázkami, jako je zachování jedinečné kultury, náboženství a tradic Tibetu a rovněž nutností dosáhnout smysluplné autonomie Tibetu v rámci čínské ústavy. Vždy jsme prohlašovali, že tento dialog by se měl zabývat účastí všech Tibeťanů v procesu rozhodování. Proto bychom uvítali, kdyby se tyto otázky promítly do budoucího vnitrostátního akčního plánu Číny v oblasti lidských práv.

Tibet je pro nás otázkou lidských práv, a jako k takovému se proto k němu vždy přistupuje. Tento vzkaz také důsledně předáváme svým čínským protějškům a velice pozorně nasloucháme jejich názorům. Vždy jsme se ze všech sil snažili pochopit ten postoj v duchu vzájemné úcty, ale lidská práva jsou univerzální, a situace v Tibetu tedy vyvolává – a právem – mezinárodní legitimní obavy celého mezinárodního společenství, zejména Evropské unie. Tato skutečnost je pochopitelně zdůrazněna více než padesátiletou existencí nástrojů mezinárodního práva na ochranu lidských práv.

Ve svém usnesení specifikujete budoucnost čínsko-tibetského dialogu. Jak všichni víte, tibetská strana v posledním kole rozhovorů předložila na žádost čínské vlády memorandum o skutečné autonomii pro budoucnost Tibetu. Podle mého názoru dokument obsahuje některé prvky, které by mohly poskytnout základ pro budoucí rozhovory. Mám na mysli odstavec o kultuře, vzdělání a náboženství.

Povzbuzuje mě to, že tibetská strana poprvé v písemné formě vyjádřila pevný závazek, že neusiluje o odtržení a nezávislost. Domnívám se, že je to důležitý předpoklad pro posun v tomto dialogu. Také mám radost, že

loni v prosinci dalajlama opětovně potvrdil před touto sněmovnou svou oddanost přístupu střední cesty a dialogu jako jediného prostředku k dosažení vzájemně přijatelného a trvalého řešení.

Dovolte mi, abych se na závěr s vámi podělila o své vnitřní přesvědčení. Po celou svou politickou a osobní dráhu jsem vždy pevně věřila, že i ty nejtěžší problémy se dají řešit aktivní účastí a dialogem, a doufejme, až nastane ten pravý čas, že se dají také vyřešit. Chci proto apelovat na Čínu a na zástupce dalajlamy, aby při nejbližší příležitosti tento dialog obnovili v otevřeném duchu a s cílem dosáhnout v Tibetu trvalého řešení. Z naší strany mohu zaručit naši veškerou podporu tomuto procesu. To je naše stanovisko a toto stanovisko přinášíme čínské straně.

Charles Tannock, jménem skupiny PPE-DE. – Paní předsedající, heslem Evropské unie je Jednota v rozmanitosti. To je zásada, která se nám osvědčuje.

Bohužel u autoritářské komunistické diktatury v Čínské lidové republice tato myšlenka vůbec nenachází odezvu. Rozmanitost je potlačována, místo aby byla vítána. Menšiny, které se chtějí projevovat jakýmkoli jiným způsobem, než v rámci stranou schváleného hlavního proudu, jsou běžně odsouvány na okraj společnosti a pronásledovány. Tento trend lze pozorovat v zacházení s mnoha náboženskými menšinami včetně křesťanů, muslimů a lidí praktikujících Falun Gong, a nejvýrazněji ve vztahu ČLR vůči Tibetu.

V roce 1950 do Tibetu vtrhly komunistické síly, což před 50 lety vedlo k odchodu dalajlamy do exilu. Od té doby je Tibet pod nadvládou Pekingu. Tradiční tibetská kultura, která byla po staletí izolovaná, je nyní intenzivně „rozřezávána“ zásahy vlády, která se usilovně snaží potlačit jakýkoliv projev tibetského národního cítění. Ve skutečnosti systematické a někdy násilné potlačování tibetské kultury rozněčilo plamen tibetské identity a vážná situace tibetského národa vyburcovala svědomí světa

Inspirativní vůdcovství dalajlamy se zasloužilo o to, že o budoucnosti Tibetu se na veřejnosti hodně diskutuje bez ohledu na velkou snahu ČLR kárat všechny, kdo se odváží zpochybňovat stanovisko Pekingu, jako to udělal bývalý úřadující předseda Rady Nicolas Sarkozy.

My zde v Parlamentu jsme se vždy důsledně stavěli na obranu autonomních práv tibetského národa, což automaticky neznamená právo na sebeurčení nebo nezávislost. Zároveň tím nechceme provokovat nebo si znepřátelit Čínu. Připouštíme však, že naše vyznávání určitých hodnot, jako jsou lidská práva, demokracie, právní stát a svoboda svědomí, nelze vnímat odděleně od nepochybně významného strategického hospodářského partnerství, které EU rozvíjí s Čínou.

Pročínské hlasy na druhé straně sněmovny budou mít příležitost se vyjádřit, ale tibetskému národu je už příliš dlouho upírána možnost promluvit a my musíme hovořit za ně.

Glyn Ford, jménem skupiny PSE. – Paní předsedající, skupina Socialistů je znepokojena situací v oblasti lidských práv v Číně. I když uznáváme, že za posledních deset let se situace výrazně zlepšila, v řadě oblastí lidská práva stále nejsou řádně či přiměřeně chráněna. Možná existuje určitá míra svobody myšlení, ale žádná svoboda jednání. Určitě bychom upozornili na zákaz působení svobodných odborů v Číně. Jsme znepokojeni vážnou situací 100 milionů migrujících pracovníků, kteří se přesunuli z venkova do měst a kteří mají nejvíce omezený přístup ke zdravotní péči a ke vzdělání. Znepokojuje nás vážná situace náboženských a etnických menšin na celém území Číny.

Přesto se skupina Socialistů postavila proti této rozpravě a usnesení. Důvodem byla otázka přiměřenosti. Je správné kritizovat Čínu za situaci v oblasti lidských práv, jako kritizujeme Spojené státy za uplatňování trestu smrti, Guantánamo a mimořádné vydávání osob, ale nemusíme to dělat na každém dílím zasedání. Upřímně řečeno, začíná to být kontraproduktivní. Dříve čínské úřady věnovaly našim usnesením pozornost, ale teď už ne. S tím jak někteří jednotlivci a skupiny ve své zoufalé snaze upoutat pozornost stále zvyšují požadavky, mám poprvé pocit, že by členské státy měly upustit od politiky jedné Číny a uznat tibetskou exilovou vládu.

Dalajlama zde byl teď v prosinci a hovořil jménem Tibetu na plenárním zasedání. Proč je nutné znovu se touto otázkou zabývat? Usnesení neobsahuje nic nového.

Společně s Elmarem Brokem, Philippem Morillonem a dalšími poslanci tohoto parlamentu jsem loni v létě navštívil Lhasu. Byli jsme první mezinárodní skupinou, která tam přijela po březnových nepokojích a měla možnost hovořit s úřady i s těmi, kteří sympatizovali s tibetskými účastníky protestů. Jak jsem poté napsal, došlo k tomu, že mírové protesty – a mírový protest podporujeme – se zvrhly v rasové násilnosti, kdy došlo k útokům na obchody, domy a čínské Chany a k zapalování s desítkami mrtvých. Cílem žhářských útoků

se staly školy a došlo k útokům na nemocnice a mešity muslimské menšiny. Sám dalajlama rozpoznal vážnost situace a pohrozil tehdy, že odstoupí z pozice živoucího boha.

Čína toho pro Tibet udělala nesmírně mnoho, pokud jde o infrastrukturu, příkladem je vybudování nové železnice z provincie Čching-chaj do Lhasy, vyšší úroveň sociálního zabezpečení než v jiných venkovských oblastech Číny. Problém je, že jinde v Číně se proti tomu začíná vzmáhat odpor.

(Protesty)

Problém je však v tom, že, abych citoval Beatles, „Za peníze si lásku nekoupíš“. Tibeťané stále chtějí určitou míru kulturní a politické autonomie, míru mnohem větší, než jakou je Čína ochotna poskytnout. Jak jsem tehdy řekl, Čína potřebuje vést se zástupci Tibetu dialog, aby našla řešení, které tuto autonomii zaručí, a zároveň ochrání menšinová práva etnických a náboženských skupin v provincii.

Druhou možností je, že netrpělivi mladí Tibeťané se uchýlí k násilí a terorismu. Na základě článku, který jsem tehdy napsal, jsem byl požádán, abych o této věci jednal se zástupcem dalajlamy v Londýně, což jsem dosti obšírně učinil. Souhlasím s paní komisařkou, že cesta kupředu vede přes dialog a aktivní úsilí, nikoli přes neodbytná donekonečna omílaná usnesení, jako je to, které zde máme dnes.

Hanna Foltyn-Kubicka, jménem skupiny UEN. – (PL) Paní předsedající, v posledních několika desetiletích demokratické země při mnoha příležitostech vyzvaly nedemokratické země k dodržování lidských práv. Tyto snahy byly účinné jediné tehdy, když jednotlivé země a mezinárodní organizace byly ve svých krocích a požadavcích důsledné. Bohužel případ Tibetu, nebo obecněji řečeno, otázka lidských práv v Číně jsou často vytlačovány na okraj zájmu a prioritu přebírají obchodní vztahy. Kdyby nebylo olympijských her v Pekingu a zásadního postoje mnoha sociálních nevládních organizací, svět by o situaci v Tibetu věděl jen velmi málo.

Naší úlohou jako Evropského parlamentu je zajistit, aby demokratické země důrazně a rozhodně reagovaly na akce čínských orgánů, jako byla nedávná kampaň Tvrdý úder. Toho však lze dosáhnout pouze tehdy, budeme-li důsledně a rozhodně odsuzovat jakékoli porušování lidských práv v Číně ze strany komunistických orgánů.

Je dobré nezapomínat, že Evropský parlament ve svém usnesení z 6. července 2000 vyzval členské státy, aby uznaly tibetskou exilovou vládu, nebude-li do tří let dosaženo žádné dohody mezi čínským vedením a dalajlamovou správou. Jak víme, Peking stále odmítá účast na rozhovorech s nezpochybnitelným vůdcem tibetského národa. Nezapomínejme také na jedenáctého pančenlámu, nejmladšího politického vězně, kterého již 14 let zadržují čínské úřady. Letos mu bude dvacet let.

Chtěla bych proto ještě jednou vyzvat Parlament, aby jednal důsledně a bral svá usnesení vážně. Pokud nedokážeme, že to, co říkáme, si opravdu myslíme, bude těžké očekávat od druhých, že budou dodržovat své sliby a plnit své závazky.

Raül Romeva i Rueda, jménem skupiny Verts/ALE. – (ES) Paní předsedající, případ Tibetu sleduji již léta. Navštívil jsem tento region a mluvil s mnoha tamními lidmi i s lidmi v zahraničí. Požadavky tibetského národa považuji za oprávněné a do určité míry logické. Zejména současné obavy Tibeťanů mi připadají více než odůvodněné vzhledem k tvrdé represivní politice, kterou vůči nim čínská vláda uplatňuje už více než 50 let, kromě krátkého, a řekl bych falešného příměří v době olympijských her.

Znám jen málo lidí, kteří by projevovali větší ochotu k jednání a k dosažení dohody než Tibeťané. Nechápu proto tuto posedlost čínské vlády překrucovat skutečnost a donekonečna vytrvale blokovat kolo rozhovorů.

Velikost země není dána její vojenskou silou ani jejími rozměry či jejím hospodářským bohatstvím. To, co ji činí velikou, je ušlechtilost jejích činů a její velkorysost. Evropská unie může a musí pomoci tuto situaci řešit, i když samozřejmě musí respektovat svrchovanost příslušných zemí, ale musí to dělat s odhodláním. K tomu je zapotřebí podpořit tibetskou žádost o opětovné zahájení čínsko-tibetských rozhovorů a uvědomit si, že pokud někdo celá léta dělal ústupky a pokud na někoho vyvíjely nátlak čínské úřady, pak je to v tomto případě tibetský národ.

Tady se nejedná o konflikt mezi rovnými, pokud jde o možnosti a pohnutky. Evropská unie musí respektovat obě strany, ale nemůže zůstat neutrální vůči útlaču, zadržování bez rozdílu, mučení, vraždám či náboženské, jazykové a kulturní genocidě.

Memorandum o skutečné autonomii pro tibetský národ, které nyní Čína jako pracovní dokument odmítla, ukazuje, že Tibeťané již vyvinuli opravdové úsilí a vzdali se obrovského množství toho, co jak zdůrazňují, je jejich oprávněnými nároky.

Čína má nyní příležitost ukázat světu svou velkorysost a svou touhu po míru a harmonii, a především Evropská unie má příležitost pomoci jí jednat v souladu s jejím významem.

Thomas Mann (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, 10. března 1959 byl tibetský národ vystaven nevýslovnému utrpení ze strany Číňanů. Šedesát tisíc lidí přišlo o život a v následujících měsících jich byly stovky tisíc uvězněny, odvečeny a mučeny. Před rokem se násilí opět vystupňovalo. Více než 200 Tibeťanů zahynulo, někteří z nich úmyslnými smrtícími výstřely a nyní – krátce po 50. výročí – jsou kláštery vnějšmu světu uzavřeny, přístupové cesty jsou kontrolovány a vojáci a příslušníci bezpečnostních složek jsou v pohotovosti, aby potlačili demonstrace hned v zárodku. Stále nemáme žádné zprávy o možných nepokojích. Jaká je reakce na tuto přehlídku moci? Mlčení sdělovaných prostředků. Dalajlama naléhavě vyzval své lidi, aby se drželi cesty nenásilí. Jeho volání po dialogu nenašlo v Pekingu kladnou odezvu. Když vyslanec dalajlamy předložil v memorandu konkrétní kroky k autonomii, prezident Hu Jintao je odmítl. Prohlásil, „musíme vybudovat Velkou zeď proti separatismu“. Tato myšlenka, která je pouhou provokací, byla dovršena plánovaným nuceným zavedením svátku pro Tibeťany: 28. březen má být Dnem osvobození nevolníků. To je trpká realita.

Přede dvěma dny Evropský parlament vyvěsil vlajky. Na plenárním zasedání si úctyhodná řada z nás dala na stůl tibetskou vlajku a projevila tak solidaritu s utrpením Tibeťanů. Ve všech koutech EU se konaly mírové protesty. Naši kolegové – pan Cappato, paní Lichtenbergerová, pan Tannock a pan Romeva i Rueda – mají naprostou pravdu: dnešní usnesení hovoří hlasitě a jasně. Memorandum musí tvořit základ pro další jednání. Je to dokument pro skutečnou autonomii v rámci čínské ústavy. Izolace Tibetu musí skončit – pro obyvatele, pro turisty, pro novináře. Musíme mít odpověď 600 uvězněných Tibeťanů.

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, tento parlament nemůže připustit, abychom byli hluchí k dalajlamovu nedávnému výkřiku bolesti. Před pouhými několika měsíci jsme naslouchali jeho projevu v Bruselu; všichni víme, že je to laskavý člověk, zastávce pokojné cesty, mluvčí za tibetskou kulturu, to jest kulturu harmonie a bratrství *par excellence*. Právě ve jménu těchto hodnot, když mluvil o svých „čínských bratrech“, dalajlama požadoval – avšak důrazně – legitimní a skutečnou autonomii a zároveň připomenul strašlivé utrpení svého národa a své země. Toto je prosba, aby Parlament byl hrdý na svou podporu. Je to naše politická a institucionální povinnost, ve jménu demokracie, lidských práv a hodnot svobody. Tibeťané vzhlížejí k Evropě jako ke své, možná jediné naději; opravdu je nesmíme zklamat.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, my křesťanští demokraté bez jakýchkoli pochyb uznáváme svrchovanost Čínské lidové republiky na jejím území včetně Tibetu.

Zároveň však odmítáme čínské stanovisko, že každé prohlášení Evropské unie týkající se lidských práv představuje pro Čínu nepřijatelné zasahování do vnitřních záležitostí Číny. Podle moderního způsobu chápání lidských práv a podle mezinárodního práva – které doufejme bude Čína brzy také sdílet – je zapotřebí, aby mezinárodní společenství vyjádřilo znepokojení nad situací v oblasti lidských práv ve všech částech světa, zejména v nejkřiklavějších případech.

Jak jinak by mohl mezinárodní trestní tribunál stíhat zločiny proti lidskosti v zemích bývalé Jugoslávie a vynést rozsudek, kdyby neměl právo zasáhnout z důvodů lidských práv?

Čínská lidová republika a její vláda by proto měly uznat, že diskuse o lidských právech, jako je svoboda shromažďování, svoboda nezávislosti tisku, náboženská svoboda a práva kulturních menšin v Tibetu a v dalších částech Číny, není nepřijatelným zasahováním. S touto diskusí se musí smířit.

Naši hlavní starosti dnes však je jednoduše naléhavá prosba – a v tomto smyslu proto nemohu pochopit pana Forda, ačkoliv vždy spíše stranil čínské vládě – aby Čínská lidová republika a její vláda obnovily rozhovory s dalajlamou jako vůdcem velké části tibetského národa.

Abych byl spravedlivý – jak již předdeslal můj kolega – vláda tyto rozhovory loni opravdu vedla, ale po olympijských hrách je přerušila. Jsme nuceni pojmout podezření, že tyto rozhovory probíhaly pouze v době olympijských her, aby odvedly naši pozornost. Nicméně nepřipustíme, pane Forde, aby naše pozornost byla odvedena. Budeme zařazovat tuto věc na pořad jednání znova a znova a vyzýváme čínskou vládu, aby zahájila

skutečné a vážné rozhovory s dalajlamou, neboť lidská práva jsou v Tibetu neustále porušována, a tuto situaci musíme změnit.

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Paní předsedající, diskutujeme-li dnes o osudu pronásledovaných Tibeťanů, pak si musíme být vědomi, že jejich vyhlídky se zlepší pouze tehdy, pokud politický tlak na Čínu vyvine celé mezinárodní společenství. Musím proto také zdůraznit, že veškeré úsilí, které v tomto směru vynakládá paní Ferrero-Waldnerové a ti, kteří mohou ovlivnit celosvětovou politiku, může docela dobře přinést ovoce.

Musím rovněž zdůraznit, že s největší lítostí jsem vyslechl projev zástupce skupiny Socialistů v Evropském parlamentu, kteří prohlásili, že zločiny Číny byly ospravedlněny výstavbou železnice do Tibetu. To mi připomíná dobu, kdy v Evropě byla výstavba dálnic využívána k budování koncentračních táborů. Nemůžeme připustit, aby železnice a dálnice byly budovány na bolesti a utrpení pronásledovaných lidí.

Cornelis Visser (PPE-DE). – (NL) Paní předsedající, stál jsem tu před rokem, když jsme diskutovali o nepokojích v Tibetu. Snažně jsme žádali Čínu, aby umožnila přístup do oblasti sdělovacím prostředkům a mezinárodním organizacím, a jsem rád, že mohu říci, že my jako Parlament jsme tehdy požadovali vážný dialog mezi Čínou a dalajlamou.

Loni Čína celému světu ukázala organizací a uspořádáním olympijských her, že je to země schopná přeměny a že umí překvapit svět. V úvodu her Čína poskytla novinářům určitý prostor. Oceňuji, že toto dočasné udělení určité svobody tisku se týkalo zahraničních novinářů. Bohužel to trvalo jen krátce. Minulé úterý už se novináři marně snažili do Tibetu dostat, aby informovali o tamější situaci.

Hluboce lituji, že čínská vláda už nezaručuje svobodu tisku. Zároveň neexistuje vůbec žádná svoboda tisku ani pro novináře v Číně. Čínští novináři uplatňují systém autocenzury, který od nich vyžaduje, aby přijali postoj vlády. Také v tomto případě je obrovský rozdíl mezi zákonem – který je dobrý a zaručuje svobodu tisku – a skutečnou realitou, kdy si novináři sami sobě musí ukládat omezení. Všechny sdělovací prostředky se musí podrobit diktátu stranické cenzury.

Kromě toho vláda blokuje také webové stránky. Uživatelé internetu se vzájemně rychle informují o průběžném politickém vývoji. Pro dialog mezi Tibeťany a Číňany – obyvatelstvem, národem – je nejdůležitější, aby měli přesné informace. Jednání mohou být vedena pouze na základě faktů a svoboda tisku v Číně je k tomu důležitým předpokladem. Musí existovat svoboda psaní, umožňující čínským novinářům informovat ostatní spoluobčany o tom, co se v Tibetu děje.

Bouchněme, Evropo, pěstí do stolu a postavme se za lidská práva v Číně. Je to nutný krok k obnovení dialogu mezi Čínou a Tibetem. Ať Čína udělá tento jeden krok správným směrem a připraví cestu k dialogu, neboli slovy čínského filosofa Lao-c': „I cesta dlouhá tisíc mil začíná jediným krokem“.

Zita Pleštinová (PPE-DE). – (SK) V době smutných událostí v březnu 2008 jsem byla v Číně. Události jsem mohla sledovat pouze prostřednictvím internetu, protože do Tibetu nás nepustili. Tehdy jsem viděla, jak moc obyvatelé Tibetu potřebují pomoc.

Jsem přesvědčená, že Evropský parlament také prostřednictvím tohoto usnesení musí tlumočit slova Jeho Svatosti dalajlamy čínské vládě, že Tibet nemá separatistické tendence a snaží se jen o uznání kulturní autonomie Tibetu v rámci Číny.

Chápu, že Evropská unie má snahu mít dobré hospodářské vztahy s Čínou, což jsme v rámci svého výjezdového zasedání výboru IMCO v březnu 2008 při jednání s čínskou vládou a poslanci v Pekingu tlumočili. Nemůžeme však zůstat lhostejní k situaci v Tibetu a k neustálému porušování lidských práv, k násilnému potlačování, k utrpení a k násilí.

Očekávám, že při příležitosti 50. výročí odchodu dalajlamy do indického exilu čínské orgány umožní nezávislým pozorovatelům a zahraničním sdělovacím prostředkům neomezený přístup do Tibetu, aby mohli prověřit situaci na místě.

Victor Boştinaru (PSE). – (RO) Paní komisařko, chtěl bych vám poděkovat za vyvážený postoj, který jste dnes na plenárním zasedání Parlamentu opět zaujala.

Vztahy Evropské unie s Čínou mají strategický význam pro všechny poslance Evropského parlamentu a mají a budou mít celosvětovou odezvu. Byl bych očekával, že budeme diskutovat o spolupráci Evropské unie s Čínou při reformování celosvětového finančního systému, s přihlédnutím k vyváženému a konstruktivnímu postoji Číny, zejména nyní, před vrcholnou schůzkou zemí G20 v Londýně. Mohla to být vhodná příležitost

zařadit Afriku na společný pořad jednání a zároveň zohlednit významnou úlohu, kterou zde Čína hraje, a mohl bych pokračovat.

Přes tyto zjevné skutečnosti, navzdory agendě Evropské komise s Čínou a na rozdíl od mnohem konzistentnější a vyváženější agendy 27 členských států s Čínou s lítostí konstatuji, že my jako Evropský parlament měníme tento strategický vztah jenom na téma a šachovou figurku ve volebních kampaních politických skupin.

Lidská práva jsou a musí být hlavní prioritou, ale nemohou být prioritou jedinou.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Paní předsedající, na začátku 50. let minulého století čínská vláda přinutila zástupce Tibetu podepsat dohodu, ve které zaručila Tibetu rozsáhlou autonomii. Tyto záruky vzaly za své. Pod veřejným tlakem a ze strachu z bojkotu olympijských her čínská vláda zahájila rozhovory se zástupci dalajlamy. Tyto rozhovory však byly vedeny na znepokojivě nízké úrovni, a navíc dialog se podobal komunikaci mezi dvěma televizními stanicemi nastavenými na různé programy.

Nechceme dialog, chceme jednání. Chceme, aby Číňané jednali se zástupci dalajlamy na základě navrženého memoranda. Pokud se čínská vláda domnívá, že toto memorandum není vhodným východiskem, ať svůj názor odůvodní a neschovává se za obecné prohlášení, že to není nic jiného než memorandum navrhuující tibetskou nezávislost, což v tomto případě naprosto není pravda.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – Paní předsedající, plně podporuji slova paní komisařky, že klíčový význam má dialog a aktivní úsilí. Zároveň musíme připustit, že to, co dneska vidíme, je jasný nedostatek politické vůle na čínské straně vést se zástupci dalajlamy vážný dialog orientovaný na výsledek.

Pro mnohé z nás je případ Tibetu – jeho autonomie – lakmusovým papírkem čínských orgánů. Tibet je odrazem stavu lidských práv v Číně a také situace obhájců lidských práv, jako je Chu Ťia, laureát Sacharovovy ceny z roku 2008. Nevidím teď ve sněmovně pana Forda, ale chtěla bych ho ujistit, že lidská práva vždy byla, jsou a budou na předním místě našeho politického programu.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Paní předsedající, čínská vláda nazvala výročí okupace Tibetu „osvobozením nevolníků“. Bohužel tento orwellovský newspeak se stále používá: otroctví je svoboda, lži jsou pravda. Nicméně to dokazuje, že čínští komunističtí vůdci se stali na dlouhou dobu vězni svého vlastního špatného svědomí.

Dosažení skutečné autonomie Tibetu je úzce spjato s realizací odkazu jiného data: brzy uplyne 20 let od studentské demokracie z náměstí Tien An Men.

Dosažení skutečné demokracie v Číně je klíčem k řešení v Tibetu, ale čas se krátí a hodně bude záležet na našem vlastním morálním odhodlání.

Vyzývám rovněž předsednictví Rady, aby o této události vydalo obdobné prohlášení, jako je naše usnesení, a také v červnu při příležitosti masakru na náměstí Tien An Men.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. – Paní předsedající, tato rozprava v krátkosti, ale opět jasně ukázala naše velké znepokojení nad situací v Tibetu. Intervence jen zdůraznily, že toto znepokojení stále trvá a je oprávněné i 50 let po tibetském povstání 10. března 1959. Kromě toho se domnívám, že naše diskuse podtrhla nutnost, aby obě strany urychleně obnovily dialog. Říkám „dialog“, protože dialog je vždy prvním důležitým krokem, než se přejde k jednání. Je to zároveň nejlepší způsob jak předejít frustraci a násilí mezi mladými Tibetany. Považuji to za pádný důvod. Zásadnější dialog je proto v zájmu obou stran.

Dalajlama je uznávaný náboženský vůdce a mimo jiné nositel Nobelovy ceny míru. I když se s ním jednotliví evropští přední představitelé setkávají při různých, ale obvykle náboženských příležitostech, politická jednání nejsou v naší politické linii. Máme však časté výměny informací s jeho zástupci, zejména o pokroku v procesu dialogu, a právě takto budeme pokračovat.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Rovněž doufám, že Tibeťané dosáhnou svobody, ale také, že nebudou muset žít pod kontrolou státu či náboženství.

Obdržela jsem pět návrhů usnesení⁽¹⁾ podle článku 108 odst. 5 jednacího řádu.

(1) Viz zápis.

Hlasování se bude konat dnes ve 12:00.

Písemná prohlášení (článek 142)

Filip Kaczmarek (PPE-DE), písemně. – (PL) Už 50 let požadují tibetští uprchlíci dodržování svých základních práv. Jsem přesvědčen, že respektování těchto práv a opětovné zahájení procesu dialogu s národem Tibetu je nepochybně v zájmu Číny. V dnešním světě je obraz země důležitou součástí jejího působení v rámci celosvětové ekonomiky a v podmínkách mezinárodní spolupráce. Odmítnutí Číny navázat dialog se zástupci dalajlamy a její zamítnutí nesmírně umírněných požadavků Tibeťanů její obraz poškozují. Účast na rozhovorech o právech, která jsou v souladu s čínskou ústavou, by pro Čínu nepředstavovala žádné výrazné riziko. Ve skutečnosti je tomu úplně naopak. Velké země a velké národy by měly být velkorysé. Takové chování je důkazem jejich velikosti.

Účast na dialogu s Tibetem nabízí Číně příležitost, aby ukázala svou dobrou, kladnou stránku. Projev solidarity s Tibetem a Tibeťany není protičínský. Je to výraz obavy o lidská práva, náboženskou a jazykovou svobodu, kulturní rozmanitost a právo na udržení své národní identity a autonomie. Nevměšujeme se proto do vnitřních záležitostí Číny, ale pouze se pokoušíme bránit normy a hodnoty, které jsou pro nás důležité všude — v Evropě, v Asii a po celém světě. Čína není v žádném případě vyloučena. Bráníme práva malých národů, i když se ukazuje, jak je to obtížné a nepohodlné. Tento přístup však považujeme za správný.

(Zasedání bylo přerušeno v 11:55 a pokračovalo ve 12:05.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN PÖTTERING

Předseda

7. Hlasování

Předseda. – Dalším bodem je hlasování.

(Výsledek hlasování a další podrobnosti viz: zápis)

7.1. Lepší kariéra a větší mobilita: evropské partnerství pro výzkumné pracovníky (A6-0067/2009, Pia Elda Locatelli) (hlasování)

7.2. O ochraně spotřebitelů, a zejména nezletilých, v souvislosti s videohrami (A6-0051/2009, Toine Manders) (hlasování)

7.3. Vytvoření společného leteckého prostoru s Izraelem (A6-0090/2009, Luca Romagnoli) (hlasování)

7.4. Víceletý plán obnovy populace tuňáka obecného ve východním Atlantiku a Středozemním moři (hlasování)

7.5. Zhoršování humanitární situace na Srí Lance (hlasování)

7.6. Problém snižování kvality zemědělské půdy v EU a zejména v jižní Evropě: reakce prostřednictvím nástrojů evropské zemědělské politiky (A6-0086/2009, Vincenzo Aita) (hlasování)

7.7. Účasti zaměstnanců ve společnostech s evropským statutem (hlasování)

7.8. Děti migrantů (hlasování)

- Před hlasováním o odstavci 7:

Philip Bushill-Matthews, jménem skupiny PPE-DE. – Pane předsedo, odstavec 7 – závěrečný odstavec – vám ukládá povinnost předat toto usnesení Komisi, Radě a ostatním významným institucím, včetně Výboru regionů a Evropského hospodářského a sociálního výboru, a sociálním partnerům, co je však neobvyklé, neukládá vám povinnost zaslat toto usnesení parlamentům členských států. Rád bych tedy napravil toto opomenutí a navrhuji velmi jednoduchý ústní pozměňovací návrh: „a parlamentům členských států.“

(Parlament souhlasil s přijetím ústního pozměňovacího návrhu)

7.9. Zpráva o pokroku Chorvatska za rok 2008 (hlasování)

- Před hlasováním o pozměňovacím návrhu 13:

Hannes Swoboda, jménem skupiny PSE. – (DE) Děkuji, pane předsedo. V několika posledních dnech a v podstatě až do poslední minuty probíhaly mezi jednotlivými skupinami četné diskuse. Následující pozměňovací návrh se mi nyní jeví jako návrh, který se těší na tomto shromáždění nejširšímu souhlasu a podle toho, jak jsem byl přímo informován, byl odhlasován společně se souhlasem jak Chorvatska, tak i Slovinska.

V anglickém jazyce zní pozměňovací návrh následovně:

‘Recalls the informal agreement reached on 26 August 2007 by the Prime Ministers of Croatia and Slovenia on the submission of their border dispute to an international body; welcomes the readiness of Croatia and Slovenia to accept the mediation offer made by the Commission and takes the view that this mediation should be based on international law; in this context, looks forward to a rapid advancement of the accession negotiations;’ („Připomíná neformální dohodu, které bylo dosaženo dne 26. srpna 2007 mezi předsedy vlád Chorvatska a Slovinska, o předání jejich sporu o hranice k vyřešení mezinárodnímu subjektu; vítá připravenost Chorvatska a Slovinska přijmout nabídku k urovnání tohoto sporu učiněnou Komisí a domnívá se, že toto urovnání by mělo být založeno na mezinárodním právu; v této souvislosti očekává rychlý pokrok v přístupových jednáních;“)

(Parlament souhlasil s přijetím ústního pozměňovacího návrhu)

7.10. Zpráva o pokroku Turecka za rok 2008 (hlasování)

- Před hlasováním o odstavci 4:

Andrew Duff, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedo, vložte prosím do odstavce přídatné jméno „světská“, aby věta zněla: „stabilní, demokratická, pluralitní, světská a prosperující společnost“.

(Parlament souhlasil s přijetím ústního pozměňovacího návrhu)

- Před hlasováním o pozměňovacím návrhu 9:

Joost Legendijk, jménem skupiny Verts/ALE. – Pane předsedo, po včerejší rozpravě a po konzultaci se zpravodajem bych rád do pozměňovacího návrhu doplnil jedno slovo. Tímto slovem by bylo „přechodnou“ a pozměňovací návrh by tedy zněl následovně: „až na dočasnou přechodnou výjimku“.

(Parlament souhlasil s přijetím ústního pozměňovacího návrhu)

- Před hlasováním o pozměňovacím návrhu 10:

Joost Legendijk, jménem skupiny Verts/ALE. – Pane předsedo, po včerejší rozpravě bych rád navrhl, aby bylo slovo „zahrnout“ nahrazeno slovem „konzultovat“.

(Parlament souhlasil s přijetím ústního pozměňovacího návrhu)

7.11. Zpráva o pokroku Bývalé jugoslávské republiky Makedonie za rok 2008 (hlasování)

- Před hlasováním:

Erik Meijer, autor. – Pane předsedo, než budeme hlasovat o usnesení, které jsem předložil a které se týká procesu přistoupení Bývalé jugoslávské republiky Makedonie, rád bych učinil tři technické poznámky, aby se mohl každý rozhodnout o správných zněních.

První poznámka: pokud se v odstavci 12 hovoří o makedonském vyjednavaci, znění by mělo uvádět vyjednaváč Bývalé jugoslávské republiky Makedonie. To je plně v souladu s tím, o čem jsme rozhodli při hlasování o mých zprávách z let 2007 a 2008.

Druhá poznámka: Makedonská pravoslavná církev uvedená v odstavci 18 je oficiálním názvem největšího náboženského společenství v zemi. To je zmíněno za účelem odlišit ji od Srbské pravoslavné církve. Toto použití slova „Makedonská“ nemůže být nahrazeno žádným odkazem na jakýkoli název státu. Protože je to oficiální název instituce, navrhuji, aby se tento název psal s uvozovkami.

Třetí poznámka: co se týče překladu slova „pending“ v odstavci 10 ve větě „pending full implementation of the key priorities of the Accession Partnership“ („třebaže dosud nebyly plně uskutečněny klíčové priority přístupového partnerství“), se francouzské a italské znění – přinejmenším – liší od znění v angličtině, němčině a nizozemštině. Pro účely konečného překladu navrhuji použít původní anglické znění.

- K odstavci 12:

Giorgos Dimitrakopoulos, jménem skupiny PPE-DE. – (EL) Pane předsedo, k odstavci 12 se vztahoval pozměňovací návrh 1 předložený panem Swobodou, v jehož případě bylo požadováno jmenovité hlasování, a jak víte, pan Swoboda dnes pozměňovací návrh 1 stáhl. Chtěl bych proto požádat, aby se jmenovité hlasování použilo na druhou část odstavce 12.

- Před hlasováním o pozměňovacím návrhu 2:

Anna Ibrisagic, jménem skupiny PPE-DE. – Pane předsedo, ráda bych navrhla vypuštění jedné části textu tak, aby nové znění druhé části odstavce 13 bylo: „s ohledem na nové kolo jednání ohlášené v rámci ‚postupu Nimetz‘ vyjadřuje naději, že všechny vlády sousedních zemí budou podporovat začlenění této země do EU a NATO, což přispěje ke stabilitě a prosperitě celého regionu;“

(Parlament souhlasil s přijetím ústního pozměňovacího návrhu)

Hannes Swoboda, jménem skupiny PSE. – (DE) Pane předsedo, nejprve bych rád řekl, že není podle mého mínění spravedlivé, že jste poté, co jsem stáhl svůj pozměňovací návrh, zamítl část mého původního textu. To není spravedlivý postup.

Avšak pokud jde o to, co právě řekla paní Ibrisagicová, rád bych uvedl, že toto znění můžeme přijmout. Stáhl bych tedy rovněž svůj pozměňovací návrh 3 a doufám, že se od druhé strany můžeme dočkat spravedlivého jednání.

7.12. Mandát Mezinárodního trestního tribunálu pro bývalou Jugoslávii (A6-0112/2009, Annemie Neyts-Uyttebroeck) (hlasování)

- Před hlasováním o odst. 1 písm. h):

Doris Pack, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Pane předsedo, se souhlasem Skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu a se souhlasem zpravodaje, bych chtěla navrhnout následující znění odst. 1 písm. h):

„zdůrazňuje, že by příslušné orgány měly předat klíčové dokumenty, jež jsou zásadní pro trestní stíhání generála Anteho Gotoviny, Mladena Markače a Ivana Čermaka;“. Zbytek zůstává stejný.

(Parlament souhlasil s přijetím ústního pozměňovacího návrhu)

7.13. Páté Světové fórum o vodě, Istanbul, 16.–22. březen 2009 (hlasování)

- Po hlasování o pozměňovacím návrhu 5:

Inés Ayala Sender, jménem skupiny PSE. – (ES) Pane předsedo, dne 14. září 2008 byla ukončena světová výstava Expo 2008 v Zaragoze. Byla to první výstava věnovaná výhradně vodě a udržitelnému rozvoji a první výstava, které se Evropský parlament účastnil ve stejném postavení jako Komise.

Tři měsíce neustálých diskusí, kterých se účastnilo více než 2 000 odborníků a nevládních organizací, vyústilo v sestavení Zaragozské charty, která přesně odráží stav diskusí v období mezi Světovým fórem o vodě v Mexiku v roce 2006 a Světovým fórem o vodě v Istanbulu. Proto navrhuje následující bod odůvodnění, který přečtu v angličtině:

'having regard to the Zaragoza Charter of 2008 "A New Comprehensive Vision of Water" and the recommendations of the Water Tribune adopted on 14 September 2008, the closing day of the 2008 Zaragoza International Exhibition, and forwarded to the Secretary-General of the United Nations,' („s ohledem na Zaragozskou chartu z roku 2008 nazvanou Nový komplexní pohled na vodu a doporučení tribuny o vodě přijaté dne 14. září 2008, poslední den světové výstavy v Zaragoze v roce 2008 a předané generálnímu tajemníkovi OSN,“)

(Parlament souhlasil s přijetím ústního pozměňovacího návrhu)

7.14. Zpráva Účetního dvora č. 10/2008 o rozvojové pomoci ES zdravotnickým službám v subsaharské Africe (hlasování)

7.15. Uplatňování jednotné oblasti pro platby v eurech (SEPA) (hlasování)

7.16. Strategické partnerství mezi Evropskou unií a Brazílií (A6-0062/2009, Maria Eleni Koppa) (hlasování)

7.17. Strategické partnerství mezi Evropskou unií a Mexikem (A6-0028/2009, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra) (hlasování)

*

* *

Předseda. – Před posledním hlasováním, které je vždy neukázněné, bych rád něco řekl. Toto je poslední plenární zasedání, kterého se zúčastní náš generální tajemník Harald Rømer. Poděkování Evropského parlamentu jsem vaším jménem již obšírně vyjádřil na recepci, která se konala před dvěma dny. Rád bych to učinil rovněž zde na plenárním zasedání, a to slovy: Haralde Rømere, velice děkujeme za vaše služby, které jste poskytoval Evropskému parlamentu a které pokrývají několik desetiletí.

(Hlasitý potlesk)

(Protesty)

Každý, kdo pracoval pro Evropský parlament 36 let, si od Evropského parlamentu zaslouží uznání. Vřele děkujeme, Haralde Rømere.

(Protesty)

Těm, kteří zde nyní pokřikují, bych rád řekl, že doufám, že se vaši rodiče nedovědí, jak se zde chováte.

(Potlesk)

*

* *

7.18. 50. výročí tibetského povstání a dialog mezi dalajlámou a čínskou vládou (hlasování)

- Před hlasováním:

Marco Cappato, jménem skupiny ALDE. – (IT) Pane předsedo, rád bych požádal o to, aby bylo oddělené hlasování, které je navrhováno pro odstavce 1, 2 a 3, provedeno jmenovitě.

- Před hlasováním o bodu odůvodnění E:

Marco Cappato, jménem skupiny ALDE. – (IT) Jmenovité hlasování požaduji rovněž pro konečné hlasování.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN ONESTA

Místopředseda

8. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

- Zpráva: Vincenzo Aita (A6-0086/2009)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Pane předsedající, k této zprávě bych pouze ráda řekla, že jsem potěšena, že pozměňovací návrh 1 naší skupiny byl přijat, a proto vítám tento vývoj. Je před námi výzva chránit půdu v Evropské unii, ale to je kompetencí členského státu a nevyžaduje to přístup EU nebo směrnice či nařízení EU. Proto vítám výsledek tohoto hlasování.

- Návrh usnesení (B6-0104/2009)

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, jsem velmi potěšen tímto návrhem a rovněž bych rád velice poděkoval panu Swobodovi, protože tato významná zpráva byla přijata na základě velmi širokého konsenzu.

Rád bych využil příležitosti a pobídnul naše slovinské členy, k nimž i k jejichž zemi cítím velkou sympatii, aby znovu našli způsob, jakým budou i nadále dosahovat velkých úspěchů vedoucích k evropské integraci. Tato země byla prvním novým členským státem, který zavedl euro a jako první se stal součástí schengenského prostoru. Slovinsko je průkopníkem evropského sjednocování. Byl bych rád, kdyby bylo v národním zájmu Slovinska vystupovat také jako průkopník ve spojitosti s přistoupením Chorvatska k EU.

Philip Claeys (NI). – (NL) Pane předsedající, v zásadě podporuji přistoupení Chorvatska k EU, ale nehlasoval jsem ve prospěch této zprávy. Zdržel jsem se hlasování, protože v Chorvatsku se stále vyskytuje řada problémů, jedním příkladem je problém korupce. Zkušenosti nás naučily, že korupce se ve skutečnosti v řadě zemí, které přistoupily k Evropské unii ještě před tím, než na to byly opravdu zcela připraveny, zvýšila.

Problémem této zprávy je to, že uvádí, že závěru vyjednávání by mohlo být pravděpodobně dosaženo v roce 2009, což znamená tento rok, podle mého názoru je však ve skutečnosti nerozumné omezovat se na určité datum. Chorvatsku by mělo být umožněno přistoupit, až bude zcela připraveno. V této chvíli tomu tak v žádném případě není.

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE). – (SL) Upřímně si přeji, aby se Chorvatsko stalo členským státem Evropské unie, jakmile to bude možné, a toto přání sdílí i Slovinsko. Pokud se mají naše přání stát skutečností, musíme Chorvatsku pomoci a spolupracovat s ním. Spory můžeme vyřešit tím, že budeme pečlivě naslouchat všem zúčastněným stranám. V této zprávě však není nic z toho, co bylo dnes schváleno Evropským parlamentem, nic, co by naznačovalo, že jsme dosáhli správné rovnováhy při hlasování o takzvaném chorvatsko-slovinském sporu o hranice. Abychom se vyhnuli zaujatosti, měli bychom do této otázky zahrnout zásadu rovnosti jakožto minimální požadavek.

Závěrem bych ráda zdůraznila, že pokud chceme tento problém opravdu vyřešit, měli bychom zajistit, aby jak Slovinsko, tak Chorvatsko respektovalo výsledek příslušného mezinárodního subjektu. Proto by měly parlamenty obou zemí daný výsledek předem ratifikovat.

- Návrh usnesení (B6-0105/2009)

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Děkuji, pane předsedající. Zprávu o pokroku Turecka jsem podpořila. Jednání s Tureckem o přistoupení k Evropské unii představuje pro všechny členské státy vážnou výzvu, která je politicky i hospodářsky významná a je důležitá rovněž, pokud jde o otázku bezpečnosti. Pro danou zemi je obzvláště důležité splňovat kritéria přistoupení a prokázat svou soudržnost a dostatečnou přesnost a transparentnost vůči občanům Evropské unie. Domnívám se, že pro proces přistoupení je zvláště důležité postupovat prostřednictvím správné spolupráce se sousedními zeměmi. V tomto ohledu si myslím, že musíme poukázat na určitý pokrok, kterého bylo dosaženo mezi Bulharskem a Tureckem díky dohodě, jež byla uzavřena při zahájení vyjednávání o otázkách, které zůstávají nedořešené, zejména o otázce řešení majetkových záležitostí thráckých uprchlíků, ke kterému dochází díky úsilí Evropského parlamentu. Tento

proces budeme sledovat obzvláště pečlivě, protože se týká práv tisíců lidí, která musí být respektována na celém území Evropské unie. Thrácká otázka je rovněž stejně tak důležitá jako vztahy mezi Tureckem a ostatními sousedními zeměmi. Děkuji.

- Návrh usnesení (B6-0104/2009)

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Víme, jak těžké období naši přátelé z balkánských zemí zažívali. Platí to, jak v případě Slovinska, tak i Chorvatska, když je napadlo Srbsko, a naše sympatie byly na obou stranách. Musím říci, že byla Evropská unie velkorysá, když přijímala Slovinsko do Evropské unie v době, kdy ještě nebyly vyřešeny všechny spory mezi Slovinskem a Chorvatskem, a myslím si, že podobný postoj bychom měli zaujmout i nyní vůči Chorvatsku.

Je mi líto, že někteří politici ze Slovinska by nyní rádi blokovali přistoupení Chorvatska, ale jak jsem vyslechl od paní Jordan Cizeljové, ona má rozumný a, řekl bych, vyvážený přístup k této politické otázce. Věřím, že neformální dohoda, která bude mezi Chorvatskem a Slovinskem pod záštitou Komise předmětem dalších jednání, přinese úspěch.

Předsedající. – Dámy a pánové, dovoluji mi vysvětlit jeden bod našeho jednacího řádu. Abyste mohli hovořit během vysvětlení hlasování, musíte službu požádat před začátkem těchto vysvětlení. Jsem samozřejmě velmi přizpůsobivý a umožňuji přítomným poslancům, aby se vyjádřili. Nevyužíváme však postup „catch the eye“. Před vysvětlením hlasování musíte předem nahlásit své jméno.

- Návrh usnesení (B6-0105/2009)

Kristian Vigenin (PSE). – (BG) Pane předsedající, podpořil jsem zprávu týkající se pokroku Turecka, protože věřím, že je to objektivní zpráva, která jak Turecku, tak Evropské unii nabízí příležitost společně pokročit kupředu v otázce turecké přípravy na členství v Unii. Zároveň bych rád vyjádřil určitou nespokojenost s tím, že toto shromáždění zamítlo návrh skupiny sociálních demokratů s upozorněním, že členství Turecka v Evropské unii je cílem, který Turecko a Evropská unie sdílí.

Domnívám se, že pokud stojíme o rychlejší pokrok Turecka v otázce problémů, které spatřujeme v jeho vývoji, musíme být také dostatečně otevření a nesmíme své partnery nechat na pochybách o tom, že cílem tohoto procesu je opravdu stále přijetí Turecka do Evropské unie. Úloha Turecka bude narůstat a je v zájmu Evropské unie mít mezi svými členskými státy zemi, která nevyznává křesťanství, protože nám to přinese mnoho příležitostí k tomu, abychom vedli politiky, které v současnosti nelze provádět. Děkuji.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Dámy a pánové, politická strana Útok (Ataka) hlasuje proti zprávě o pokroku Turecka, protože nevidíme žádný pokrok. Ve skutečnosti stejně žádného pokroku nelze dosáhnout. Turecko nesleduje nic jiného než vlastní zájmy, mezi které nepatří respekt vůči lidským právům a dalším evropským a křesťanským hodnotám. Za více než 80 let Turecko nedokázalo splnit podmínky Ankarské dohody, podle které dluží Bulharsku 10 miliard USD. Jen si představte, jak se bude řídit evropskými nařízeními.

Včera pan Wiersma zmínil, že selhání při uznání arménské genocidy z let 1915–1916 představuje problém. Co bychom tedy měli říci o genocidě páchané na Bulharech, ke které docházelo po dobu 500 let, jedná se například o masakry ve městech Stara Zagora, Batak a Perushtitsa v roce 1876, které popsala mezinárodní Evropská komise? Pan Wiersma rovněž uvedl, že v EU není místo pro islámské Turecko; před 20 lety turečtí islamisté odpálili v Bulharsku autobusy, které převážely ženy a děti. Turecko nechalo ve skutečnosti těmto teroristům postavit památníky. Toto je moderní Turecko, vedené fundamentalistickou islámskou stranou. Toto jsou jeho hodnoty a my se domníváme, že pro Evropu nejsou vhodné.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Pane předsedající, „mýlit se je lidské, ale setrvávat v omylu je ďábelské“. Nikdy nebylo toto rčení vhodnější než v případě této politováníhodné ságy týkající se přístupových jednání s Tureckem.

Od roku 2005 nám předkládáte tytéž negativní zprávy o lidských právech, respektu vůči menšinám a závazcích učiněných vůči Unii, zatímco cíl přistoupení zůstává nedotčený.

Toto ve skutečnosti není problém. Zásadní otázka spočívá v přání Evropanů nenést již důsledky svobody usazování, které by z přistoupení nezbytně vyplynuly.

Spočívá to rovněž ve skutečnosti, že Turecko patří geograficky, kulturně, jazykově a duchovně do oblasti, která není evropská. V důsledku toho musíme zanechat této fikce; musíme zanechat této frašky o přistoupení

a okamžitě zahájit praktické diskuse, jinými slovy musíme usilovat o partnerství postavené na našich společných a vzájemných zájmech. Proces přistoupení musí být ukončen.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, v zásadních oblastech – lidská práva, práva menšin, náboženská svoboda, svoboda projevu – Turecko neučinilo téměř žádný pokrok a v několika posledních dnech udělalo dokonce kroky zpět.

Nehledě na to však Komise tvrdí, že jsme nuceni zaujmout pozitivní postoj, protože je to významné strategické partnerství. To je pravda, ale je to záležitost zahraniční politiky. Skutečnost, že potřebujeme strategická partnerství, není kritériem pro přistoupení.

Nicméně hlasoval jsem i přesto zcela nepochybně ve prospěch zprávy, protože výzva skupiny socialistů zaměřit zprávu na přistoupení byla zamítnuta. Tato zpráva je velkým úspěchem a představuje pro nás průlom, protože se výslovně vyhýbá tomu, aby stanovila přistoupení za cíl, a protože hovoří o dlouhodobém, časově neomezeném procesu, jehož výsledek je stále nejistý. Upřednostnili bychom „ne“ celému členství Turecka v EU, ale toto znění zprávy k tomu má tak jako tak blízko, a je tedy velkým úspěchem pro ty z nás, kteří řeknou s potěšením „ano“ partnerství s Tureckem jakožto součásti naší zahraniční politiky, ale řeknou „ne“ přistoupení této země k EU.

Philip Claeys (NI). – (NL) Pane předsedající, zdržel jsem se hlasování o zprávě týkající se Turecka, protože ačkoli tato zpráva obsahuje kompletní seznam kritických poznámek souvisejících s řadou hlavních chyb, které v Turecku stále přetrvávají, domnívám se, že jediným možným závěrem této zprávy mělo být nepochybně to, že jednání musí být zastavena, a to již nastalo, protože ani po třech letech nedošlo v situaci Turecka k žádným znatelným zlepšením.

V každém případě jsem toho názoru, že Evropská unie musí zůstat evropským projektem, a z toho důvodu by nemělo být v Evropské unii místo pro zemi, jako je Turecko, které evropskou zemí není.

Včera řekl poslanec Skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu, že by nikdy nedovolil, aby se islám v Turecku šířil stále více. Doufám, že on a jeho skupina budou vystupovat také proti šíření islámu v Evropě, ačkoli ani já s tím nebudu otálet.

Martin Callanan (PPE-DE). – Pane předsedající, tato zpráva ukazuje pokrok Turecka směrem k případnému členství v EU. Je to možný cíl, který podporuji. Mám však ohledně pokroku Turecka směrem k členství v EU určité obavy.

Jednou z mých obav je postupné narušování laického republikánského ideálu a nárůst významnosti náboženství v politice. Mám rovněž obavy týkající se některých případů zneužívání lidských práv v Turecku, které byly zdokumentovány, a některých kroků, které byly podniknuty proti menšinovým společenstvím. Před tím, než budeme moci zvážit členství Turecka, musíme se přesvědčit, že v některých z těchto oblastí byla učiněna vhodná opatření.

Je pro nás však také důležité, abychom vůči Turecku vystupovali čestně a jasně a jednoznačně řekli, že pokud splní všechny podmínky, které splnily ostatní členské státy, pak má právo připojit se k EU. Jednotlivé hlavy členských států nemají právo na to, aby kladly tureckému členství do cesty nespravedlivé a neúměrné překážky. Pokud Turecko splní podmínky, má právo připojit se k EU a mělo by mu to být umožněno. Potřebujeme EU, která je širší a nikoli hlubší.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedající, hlasoval jsem ve prospěch zprávy o Turecku kvůli pozitivním prvkům, které přináší pro Kypr v odstavcích 32 a 40, ačkoli nesouhlasím s obsahem pozměňovacích návrhů 9 a 10.

Pozměňovací návrh 9 zavádí nepřijatelný postoj – ačkoli dočasný – k výjimkám ze zásad, na kterých je Evropská unie založena, a to včetně čtyř základních svobod. Bylo tak učiněno v době, kdy probíhají jednání mezi hlavními představiteli dvou kyperských komunit, kteří jedíní o této záležitosti mohou rozhodnout.

Pozměňovací návrh 10 je v rozporu se skutečností, že společná zahraniční a bezpečnostní politika je součástí *acquis communautaire* pro EU a členské státy, a třetí země nemohou získat plná práva na to, aby se mohly podílet na postupech plánování a rozhodování.

- Návrh usnesení (B6-0106/2009)

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). – (HU) V posledních třech letech byla Makedonie kandidátskou zemí na členství v EU. Navzdory tomu ještě nebyla zahájena přístupová jednání. Pokud Evropská unie urychleně nepodnikne rozhodující kroky, mohla by mít ztráta důvěryhodnosti na tento region destabilizační důsledky. Makedonie učinila za posledních několik let velký pokrok, dosáhla dobrých hospodářských výsledků, posunula se blíže k fungujícímu tržnímu hospodářství a prokázala, že je úspěšná v oblasti tvorby právních předpisů. Mezi vládou, opozicí, občanskou společností a veřejným míněním bylo dosaženo shody, a to s cílem co nejdříve splnit kodaňská kritéria. Rovněž bylo dobře zorganizováno soužití národních a etnických komunit. Tvrdší maření zahájení přístupových jednání Řeckem překračuje meze chápání. Název země nemůže být překážkou! Dvoustranná jednání o tomto názvu mohou být vedena souběžně. Podporuji tuto zprávu, protože představuje významnou zprávu vůči makedonským občanům a bude rozhodujícím podnětem pro zahájení skutečných jednání ještě před koncem tohoto roku. Velice děkuji.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, tato zpráva vysílá významný signál zemi, která má stabilizační roli, má příkladné právní předpisy o menšinách, disponuje širokou vládní většinou, ve které jsou zastoupeny všechny národnosti a pod vedením předsedy vlády Gruevského nabrala jasný evropský směr. Proto jsem s potěšením hlasoval ve prospěch této zprávy a domnívám se, že bychom měli zdůraznit zejména dva body: zaprvé chceme, aby nám Rada a Komise tento rok sdělily, kdy by měla být zahájena přístupová jednání, a zadruhé nebudeme tolerovat žádná dvoustranná narušování a v žádném případě se nebudeme zabývat touto bizarní záležitostí ohledně názvu země. Daná země se nazývá Makedonie, ať se to někomu hodí či nikoli, a my musíme konečně začít připravovat cestu této země směrem k Evropě.

Philip Claeys (NI). – (NL) Pane předsedající, hlasoval jsem proti zprávě pana poslance Meijera, protože já a moje strana jsme toho názoru, že rozšiřování musí být po přistoupení Chorvatska na neurčitou dobu zastaveno. Evropští občané si nepřejí další rozšiřování v krátkém nebo středním období a jistě si nepřejí rozšíření, které by vedlo k začlenění Turecka do EU. Právě nastal čas, aby Parlament pro jednu naslouchal těm, které má zastupovat.

Toto je stejný případ a jsem tedy rovněž proti zahájení přístupových jednání s Bývalou jugoslávskou republikou Makedonie, k čemuž tento Parlament vyzývá, a stejně tak jsem proti zaručení evropské perspektivy pro všechny země západního Balkánu. Některé z těchto zemí nebo entit jsou skrz naskrz islámské, a co se mě týče, nemělo by jim být umožněno připojit se k Evropské unii.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Pane předsedající, dnes jsem byl hlasováním velmi potěšen.

Nedávno jsem Makedonii navštívil jménem Westminsterské nadace pro demokracii (Westminster Foundation for Democracy), kterou založila Margaret Thatcherová v době, kdy byla předsedkyní vlády v mojí zemi, a viděl jsem zemi s energickými politickými stranami a fascinující daňovou politikou se stejnou daňovou sazbou jak pro společnosti, tak pro daň z příjmu, a viděl jsem rostoucí hospodářství. Je to země, ve které se v následujícím měsíci budou konat svobodné, spravedlivé a čestné volby – pravděpodobně lepší než ty, jež proběhly nedávno ve Spojeném království prostřednictvím korespondenčního hlasování. Takové zemi by mělo být umožněno připojit se k Evropské unii, pokud si to bude přát a svobodně se k tomu rozhodne – což je důvod, proč by o této věci měli moji předchozí kolegové nakonec začít uvažovat.

Dnes jsme byli svědky významné změny, protože až doposud byl postoj řeckých poslanců v tomto Parlamentu naprosto absurdní a zesměšňovali se svými argumenty ohledně názvu této země, který zní Republika Makedonie.

Martin Callanan (PPE-DE). – Pane předsedající, problémem mluvit po panu Heaton-Harrisovi je to, že hovořil o mnoha stejných bodech, které jsem chtěl k této záležitosti zmínit. Zdá se mi nehorázně absurdní, že by mělo Řecko nadále pokračovat v této dlouhodobé a, upřímně řečeno, směšné tirádě namířené proti názvu Makedonie. Ve svém volebním obvodu mám krásná hrabství – Durham, Northumberland – a opravdu by mi nijak zvlášť nevadilo, kdyby si jiný členský stát přál pojmenovat se stejně jako tato báječná hrabství.

Zablokovat přístupová jednání nikoli z důvodu etnického sporu či sporu týkajícího se demokracie nebo lidských práv, ale pouze kvůli tomu, že se země rozhodne pojmenovat se Makedonie, je zjevně absurdní. Věřím, že řeční poslanci pochopí smysl této záležitosti. Věřím, že Makedonie bude posuzována podle svobodných kritérií, která se vztahují i na všechny ostatní, a že pokud splní tato kritéria, pokud bude demokratickým, laickým státem, pokud bude prosazovat správné politiky lidských práv stejně jako všechny ostatní členské státy, měla by mít právo připojit se k EU a nebýt předmětem směšného veta ze strany Řecka pouze z důvodu svého názvu.

- Návrh usnesení (B6-0140/2009)

Martin Callanan (PPE-DE). – Pane předsedající, „tamilští tygři“ byly Evropskou unií a Spojenými státy označeny za teroristickou skupinu, naštěstí se však zdá, že jejich krvežíznivá kampaň usilující o nezávislou tamilskou vlast by nyní mohla skončit. Srí Lanka si zaslouží žít stejně svobodně, jako je tomu v Evropě.

Stejně jako ostatní kolegové poslanci podporuji, aby byla Srí Lanka unitárním státem. Rovněž si myslím, že je vhodné zaznamenat do zápisu, že se domnívám, že je pravděpodobně dobrým nápadem zaručit Tamilům v rámci tohoto unitárního státu určitý stupeň autonomie. Nepodporuji násilnou kampaň „tamilských tygrů“ a považuji skutečně za důležité, aby srílanská armáda mohla pokračovat ve své vojenské operaci proti „tamilským tygrům“.

Je však také třeba uznat, že na Srí Lance panuje v současnosti humanitární krize a měl by tam být umožněn přístup humanitárním organizacím. Je tedy asi vhodné žádat zastavení bojů, aby mohly humanitární organizace na toto území vstoupit a civilisté aby mohli opustit sporné oblasti. Ale poté musíme armádě umožnit, aby pokračovala ve své operaci.

- Zpráva: Annemie Neyts-Uyttebroeck (A6-0112/2009)

Daniel Hannan (NI). – Pane předsedající, nárůst souboru mezinárodní judikatury, která není zakotvena u žádných volených zákonodárných orgánů, je jedním z nejvíce alarmujících vývojových trendů naší doby. Nevracíme se pouze o 300 let zpět k právnímu pojetí územní odpovědnosti, které říká, že trestný čin spadá do odpovědnosti území, kde byl spáchán, vracíme se rovněž k představě předmoderní doby, podle které by lidé rozhodující o právních předpisech neměli být odpovědní vůči lidem, jež jsou jim podřízeni, ale spíše pouze vůči vlastnímu svědomí.

Mohlo by se zdát velmi rozumné, že pokud se člověk jako Milošević nebo jako Karadžić nemusí vyrovnávat se spravedlností ve své vlastní zemi, musíme s tím něco dělat. Ale námitkou proti autoritářům, jako byl Milošević, je právě to, že ve své zemi zkazili demokracii a sami sebe vyzdvihli nad zákony. Pokud zopakujeme takový problém na mezinárodní úrovni, ponížíme se na úroveň tohoto člověka, jako jsme to udělali v případě frašky kolem soudního procesu v Haagu, kde došlo během šesti let k 27 změnám právního postupu, nucenému přidělení právních zástupců a nedospělo se přitom nakonec k žádnému rozsudku.

Neobhajuji pana Miloševiče: byl to zlý a nebezpečný komunista. Ale špatní lidé si zaslouží spravedlnost – zejména špatní lidé si zaslouží spravedlnost – a pokud se jim spravedlnosti nedostane, jsme to my, kdo je pokořen.

- Návrh usnesení (B6-0113/2009)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Pane předsedající, všichni víme, jak důležitá je voda, a zejména pak v rozvojovém světě, kde je přístup k vodě velmi složitý; nejvíce trpí mladé dívky a ženy. Jejich výhledy na vzdělání jsou velmi sníženy, protože pracují jako nosičky vody, lze-li to tak říci. Viděla jsem to při návštěvě delegace v Indii a je velmi důležité, abychom investovali více do oblasti vodního hospodářství a ujistili se, že se to nestane překážkou pokroku ve vzdělávání mladých dívek a žen.

Vítám zejména hlasování o odstavci 2, ve kterém se prohlašuje, že voda je veřejným bohatstvím a musí podléhat veřejné kontrole bez ohledu na to, kým je spravována. Voda je vzácným zdrojem, a činíme to tedy pro dobro veřejnosti, nikoli v zájmu individuální kontroly či s vidinou zisku.

Marian Harkin (ALDE). – Pane předsedající, rovněž já velmi podporuji náš návrh usnesení o vodě a vítám hlasování o odstavci 2, kde jsme důrazně prohlásili, že voda je veřejným bohatstvím a musí podléhat veřejné kontrole. Osobně jsem důrazně proti privatizaci vody.

V poslední době jsme svědky toho, jak dostala neúnavná honba za ziskem světové hospodářství na kolena. Jistě nechceme vidět totéž, pokud jde o vodu. Aby byla zajištěna kvalita vody a neustálá vylepšování distribučního systému, je třeba neustále do tohoto systému investovat. Subjekty ze soukromého sektoru k tomu nejsou motivovány, protože jejich cílem je samozřejmě zvýšení ceny pro spotřebitele spíše než investování do vylepšení distribučního systému. To se stalo v mém hrabství Sligo, kde některé oblasti tohoto společenství budou muset platit za vodu více, než odpovídá jejich podílu, protože se zde jednoduše nedostatečně investuje do distribučního systému ze strany soukromého sektoru.

- Zpráva: Maria Eleni Koppa (A6-0062/2009)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Pane předsedající, hlasovala jsem ve prospěch tohoto usnesení a zprávy, ale mám určité obavy. Dnes dopoledne Komise uznala, že nevíme, jaké je v této chvíli hledisko Světové obchodní organizace (WTO), a tedy jak se staví k této otázce strategického partnerství.

Nemůžeme dopustit, aby nastala situace, kdy by měla buď dohoda o strategickém partnerství – nebo v podstatě dohoda o světovém obchodu – negativní dopad na otázku bezpečnosti potravin v Evropě. Znovu opakují otázku týkající se norem produkce potravin, které jsou v Evropské unii vyšší. Naši producenti jsou penalizováni, pokud tyto normy nesplní. Nemůžeme dopustit, aby nastala situace, kdy bychom dováželi potraviny ze třetích zemí – z Brazílie nebo odjinud – které nesplňují naše normy produkce a které mají za následek velmi nekalou hospodářskou soutěž pro naše producenty potravin a zemědělských komodit v Evropské unii.

- Zpráva: José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (A6-0028/2009)

Philip Claeys (NI). – (NL) Pane předsedající, strategické partnerství mezi Evropskou unií a Mexikem a také v podstatě se zeměmi jako Brazílie je samozřejmě dobrou věcí a něčím, co je v zájmu EU. Zpráva samotná je sestavena velmi vyváženým způsobem, ale co podle mě není v zájmu Evropy – a je to něco, co vzbudí u veřejnosti celou řadu otázek – je ustanovení zprávy, které vyžaduje uzavření vzájemné dohody o přistěhovalecké politice. To není dobrým znamením a je to také důvodem toho, proč jsem se rozhodl zdržet se hlasování o této zprávě.

- Návrh usnesení (B6-0135/2009)

Zita Pleštinová (PPE-DE). – (SK) Hlasovala jsem o usnesení o situaci v Tibetu, 50. výročí tibetského povstání také z důvodu, že čínské orgány zpřísnily v poslední době bezpečnostní opatření a novinářům a cizincům zakázaly vstup do této oblasti.

Dnešní rozprava v Evropském parlamentu je poselstvím, že situace v Tibetu nás velice trápí, a zejména pak utrpení a represálie vůči nevinnému obyvatelstvu.

Vyzývám Radu, aby v souladu s usnesením zřídila tzv. výbor pravdy s cílem zjistit, co se opravdu stalo při jednáních mezi Čínskou lidovou republikou a vyslanci Jeho Svatosti dalajlámy.

Vyzývám čínskou vládu, aby neprodleně propustila všechny osoby, které jsou zadržovány pouze za účast na pokojných protestech.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Pane předsedající, ujímám se slova, abych vyslovil spokojenost s širokou podporou, kterou Parlament vyjádřil návrhu, který jsme předložili s panem Pannellou a panem Onyskiewiczem. Návrh činí něco odlišného než to, co jsme dnes slyšeli od paní Ferrero-Waldnerové; jedná se o to, že návrh se staví na určitou stranu: na stranu hledání pravdy, na stranu hledání skutečných důvodů, kvůli kterým selhala jednání mezi Číňany a Tibeťany, a nepohlíží na tuto otázku pouze z neutrálního hlediska, což Komise a Rada bohužel neustále dělají, jako kdyby nám jednoduše stačilo vkládat naše naděje do dialogu mezi dvěma stranami.

Rád bych zdůraznil, že chování Skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu se mi jeví jako obzvláště těžko pochopitelné; nejprve byli proti zprávě, poté byli proti tomu, abych předložil usnesení a poté skutečně hlasovali proti tomuto usnesení s politickým vysvětlením pana Forda, že předkládáme příliš mnoho usnesení týkajících se Tibetu. Tato strana a pan Ford možná nechápou – nebo všechno chápou až příliš dobře – že je zde v sázce mnohem víc; svoboda a demokracie pro více než miliardu čínských občanů a stejně tak Tibeťanů.

Philip Claeys (NI). – (NL) Pane předsedající, není třeba, abych zde říkal, že jsem hlasoval ve prospěch tohoto usnesení; přesto si samozřejmě nemůžeme myslet, že toto veskrze mírné usnesení učiní velký dojem na totalitní komunistický režim v Číně, se kterou s potěšením obchodujeme.

Většího vlivu na tento režim bychom dosáhli, kdyby tento Parlament a Rada měly odvahu prohlásit, že obsazení Tibetu a následné zabránění jeho území bylo porušením mezinárodního práva a jako takové nemůže být Evropskou unií uznáno. Musíme stále prosazovat poselství, že Tibet musí být nezávislým státem, a nikoli autonomní čínskou provincií, a že v Tibetu docházelo a dochází ke genocidě a etnocidě.

9. Sdělení společných postojů Rady: viz zápis

10. Vysvětlení hlasování (pokračování)

Ústní vysvětlení hlasování (pokračování)

- Návrh usnesení (B6-0135/2009)

Daniel Hannan (NI). – Pane předsedající, Tibeťané usilují stejně jako všechny národy o to, aby mohli být podřízeni svým vlastním zákonům a svým vlastním lidem, a při popírání jejich národního úsilí využívá čínská vláda řadu argumentů o zrušení feudalismu a překonání nevolnictví a pověrčivosti.

Nakonec je to všechno interpretací toho, co Engels nazýval „falešným vědomím“: domnívají se, že Tibeťané ve skutečnosti celou záležitost nechápou a nemají nárok na plnou demokracii.

Chtěl bych pouze vyzvat poslance tohoto Parlamentu, aby zvážili ironii podobnosti mezi tímto argumentem a argumentem, který byl použit po francouzském, nizozemském a irském „ne“. V tomto Parlamentu stále slyšíme, že lidé danou otázku nepochopili správně, že ve skutečnosti hlasovali o něčem jiném – proti panu Chiracovi, proti přistoupení Turecka nebo proti anglosaskému liberalismu – a že nepochopili tuto záležitost a potřebovali lepší informace.

Domnívám se, že lidé jak v Tibetu, tak ve státech Evropské unie chápou svá přání a touhy a mělo by jim být umožněno vyjádřit je prostřednictvím hlasovací urny. Vím, že začínám být únavný jako Cato Starší, ale on byl nakonec vyslyšen, a já budu opakovat, což dělám při každé své řeči, že o Lisabonské smlouvě by se mělo rozhodnout prostřednictvím referenda. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Písemná vysvětlení hlasování

- Zpráva: Pia Elda Locatelli (A6-0067/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Pane předsedající, Itálie zažívá skutečný odliv mozků. Tento odchod výzkumných pracovníků se stává rok od roku stále větším trendem. Nositel Nobelovy ceny za lékařství Renato Dulbecco řekl, že ti, kteří chtějí provádět výzkum, odcházejí stejně, jako tomu bylo v minulosti a ze stejných důvodů. Odcházejí, protože zde nejsou žádné profesní vyhlídky, odpovídající výdělky nebo finanční prostředky na výzkum a vstup do výzkumných středisek je zahrazený, protože je zde kromě nedostatku finančních prostředků také nedostatečná organizace v přijímání nových skupin a vývoji nových nápadů.

Italští vědečtí pracovníci odcházejí kvůli nedostatku infrastruktury především v oblasti vědy a technologie, nedostatku financování, směšným platům a výběrovému řízení, které odrazuje nejlepší kandidáty a zohledňuje doporučení. Odcházejí a stěžují si, protože základní příprava poskytovaná našimi univerzitami je vynikající. Všechno ostatní však chybí.

Souhlasím s tím, že členský stát musí zajistit otevřené a transparentní přijímání výzkumných pracovníků v podobě konkurzů, při nichž by měly být posuzovány dosažené vědecké zásluhy. Zásluhy by měly být měřeny na základě vědecké odbornosti a vědecké produkce (publikační činnosti). Mezi zásluhy v kariéře výzkumného pracovníka by ovšem měly patřit i další důležité aspekty: schopnost inovovat, dovednosti v oblasti řízení výzkumu, odborné přípravy a dohledu a spolupráce s průmyslem.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem ve prospěch návrhu usnesení, protože souhlasím s myšlenkou, že Evropa potřebuje více výzkumných pracovníků. Tato zpráva je velmi významná, protože mimo jiné naléhá na členské státy, aby zlepšily stávající profesní příležitosti mladých vědců tím, že jim například poskytnou více prostředků a že systém postupu v zaměstnání záleží spíše na výsledcích než na kritériu služebního věku, tedy např. na schopnostech inovace, účasti na stážích v podnicích atd.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Zpráva poslankyně Locatelliové je součástí revize Lisabonské strategie, jejímž cílem je učinit evropské hospodářství nejvíce konkurenceschopným hospodářstvím světa do roku 2010, a v souvislosti s tím je postavení výzkumných pracovníků v Evropě ve středu zájmu. Byly vymezeny čtyři prioritní oblasti, ve kterých je třeba dosáhnout pokroku, a to jmenovitě:

- otevřený proces přijímání pracovníků a přenositelnost grantů,
- sociální a penzijní zabezpečení,

- atraktivní zaměstnání a pracovní podmínky a
- odborná příprava a dovednosti výzkumných pracovníků.

Tyto oblasti se týkají mobility, transparentnosti, publicity a podpory výzkumných pracovníků a potenciálních výzkumných pracovníků. Zakotvení vzdělávání, inovací a výzkumu do ucelené podpůrné politiky je zásadní součástí fungujícího znalostního hospodářství. Naše úsilí bojovat proti odlivu mozků a vytváření sítí znalostí bude posíleno návrhy, které se snaží o minimalizaci byrokratických překážek a zvýšení podpory na sociální zabezpečení výzkumných pracovníků. Jako zpravodajka v případě systému obchodování s povolenkami na emise (EU ETS) jsem si velmi dobře vědoma, že role výzkumných pracovníků je rozhodující a že je třeba podporovat nadání a myšlení, které má schopnost vyřešit významné změny klimatu, kterým čelíme. Velmi oceňuji zřízení Sdružení pro inovaci vytvořené mezi vysokými školami University College Dublin (UCD) a Trinity College Dublin (TDC) v Irsku, které je znamenitým příkladem investování do výzkumných pracovníků, jež jsou na počátku své kariéry.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Navzdory aktuálním událostem, které jasně ukazují, že neoliberalní Lisabonská strategie je jedním z nástrojů odpovědných za zhoršení hospodářské a sociální situace v Evropské unii, zpráva trvá na jejím uplatňování, s čímž nesouhlasíme.

Zpráva však obsahuje také pozitivní aspekty, které podporujeme, a to zejména s ohledem na uspokojení potřeb výzkumných pracovníků, jejich práv, co se týče pracovních podmínek a podmínek sociálního zabezpečení, sloučení rodin, práva výzkumných pracovníků a přístupu pro mladé výzkumné pracovníky, a dále s ohledem na výzvu k navýšení financování výzkumu a zapojení většího počtu výzkumných pracovníků.

Není však jasné, jakým způsobem zajistí navrhovaná evropská strategie výzkumu rovná práva ve všech členských státech a jak zajistí výzkumným pracovníkům, zejména mladým výzkumným pracovníkům, univerzální přístup do Evropského partnerství pro výzkumné pracovníky především v zemích, jako je Portugalsko, které se nenachází ve středu politického rozhodování v Evropské unii, jež je stále více řízena velkými mocnostmi. Z tohoto důvodu jsme se zdrželi hlasování o této zprávě.

Adam Gierek (PSE), písemně. – (PL) Pane předsedající, závisí akademická kariéra na mobilitě? Do určité míry ano. Dalo by se říci, že mobilita, a to zejména v případě mladých výzkumných pracovníků, může mít významný vliv na jejich budoucí výsledky. Je to z toho důvodu, že mobilita usnadňuje přístup k novým informacím a umožňuje překročit omezení prostředí, ve kterém se vzdělávali. To však není všechno. Akademická kariéra začíná dříve, na střední škole, kde si mladí lidé budují základy svého všeobecného vzdělání, zejména v oblasti matematiky a vědy.

Další fáze zahrnuje bakalářské a magisterské vysokoškolské vzdělávání a doktorské studium. Je to, a mluvím na základě vlastní zkušenosti, v počáteční fázi akademické kariéry mladého člověka, kdy mobilita, snadný přístup do výzkumných zařízení a zajímavá a slibná témata realizovaná pod dohledem vynikajících výzkumných pracovníků je pro tyto mladé lidi nejvýznamnější, více než jejich budoucí starobní důchod.

Nejdůležitější krok k získání vědeckých pracovníků tedy zahrnuje přípravu správných podmínek pro tento druh studia například v rámci Evropského technologického institutu nebo evropské výzkumné infrastruktury, včetně podpory poskytované prostřednictvím stipendií pro doktorandy, která jsou určena studentům z EU a studentům ze třetích zemí a která se těší široké publicitě. Podmínky, které poskytujeme, co se týče rodinné a profesní stability, určí, zda mladí lidé, poté, co získají své doktoráty, půjdou působit do průmyslu nebo akademických zařízení a zda se vrátí do svých mateřských zemí nebo odejdou.

Adrian Manole (PPE-DE), písemně. – (RO) Pokud student směřuje ke kariéře ve výzkumu, musí být fyzická mobilita podporována jako vzdělávací zkušenost, kterou nelze nahradit virtuální mobilitou. Musíme zajistit, aby ti nejtalentovanější získali dostatečné finanční prostředky a lidské zdroje na jejich podporu. Pro některé by to mohlo znamenat mít přístup ke zdrojům, jež se nachází za hranicemi jejich země původu.

Přínosy (například přidaná hodnota) spojené s mobilitou studentů, přednášejících a výzkumných pracovníků musí být podporovány a zveřejňovány. Musí být odstraněny administrativní a strukturální překážky. Studenti a výzkumní pracovníci by měli mít možnost využít stipendia a půjčky a jak jednotlivci, tak zařízení by měla mít možnost využít další podpůrná opatření.

Politika globalizace musí zohledňovat následující faktory: zásadní význam výzkumných pracovníků, kteří mají zkušenosti na mezinárodní úrovni; skutečné jazykové příležitosti; potřebu nabídnout všem studentům, kteří se mají v budoucnu stát výzkumnými pracovníky, možnost získat dostatečný počet kreditů za cizí

jazyky nehledě na oblast jejich specializace; dobrou kvalitu a informace o příležitostech studia a výzkumu v zahraničí.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Zpráva o evropském partnerství výzkumných pracovníků se snaží o posílení konkurenceschopnosti EU ve vztahu ostatním imperialistickým centrům, omezit odliv výzkumných pracovníků a přilákat výzkumné pracovníky z rozvojových zemí.

Zpráva podporuje volný pohyb výzkumných pracovníků mezi státy, veřejným a soukromým sektorem, společnostmi, výzkumnými středisky a univerzitami, větší provázanost mezi soukromým a veřejným sektorem v oblasti výzkumu, naprostou závislost vědy na dočasných technologických požadavcích trhu a orientaci výzkumných pracovníků na aplikovaný výzkum, uznávání předchozí praxe podnikového výzkumného pracovníka jako formální kvalifikaci.

Zavedení „výzkumných dotazníků“ s cílem vybrat si výzkumné pracovníky z vědeckého ústavu nebo univerzity v jiném členském státě a mobilita výzkumných pracovníků a vedoucích osob společností napomůže velkým podnikům vybrat si špičkové výzkumné pracovníky a nabrat do svých společností pracovníky za podmínek, které podpoří ziskovost (pružné pracovní podmínky, neplacená činnost, osvobození od úhrady příspěvků na pojištění). Tato ujednání se týkají rovněž doktorandů, kteří velkým dílem přispívají k výzkumným činnostem.

Hlasovali jsme proti této zprávě, protože výzkumní pracovníci musí mít ke své práci stabilní pracovní podmínky v zařízeních, která nesoutěží o převahu, ale spolupracují s cílem rozvíjet vědu a sloužit ve prospěch základních moderních požadavků, nikoli ve prospěch plutokracie a zisků velkých podniků.

Teresa Riera Madurell (PSE), písemně. – (ES) Abychom napomohli snížit nedostatek výzkumných pracovníků, je nezbytné usnadnit návrat evropských vědců, kteří pracují mimo Evropskou unii a rovněž usnadnit vstup vědcům ze třetích zemí, kteří chtějí pracovat v EU.

Ženy jsou stále nedostatečně zastoupeny ve většině oblastí vědy a technologie a na pozicích, kde by nesly odpovědnost. Je proto z mého hlediska důležité vyzvat členské státy, aby zajistily u subjektů odpovědných za přijímání a profesní postup výzkumných pracovníků lepší vyváženost zastoupení žen a mužů. Je nezbytné, aby byl postup výběru a povyšování otevřený a transparentní.

Pro vytvoření jednotného trhu práce pro výzkumné pracovníky je rovněž důležité definovat a ustanovit jednotný kariérní model EU v oblasti výzkumu a zavést integrovaný informační systém o pracovních nabídkách a smlouvách na zajištění odborné přípravy v oblasti výzkumu v celé EU.

Co se týče zlepšování mobility, ráda bych zdůraznila, že pro usnadnění výměn pro vědce i vědkyně ze třetích zemí včetně těch, se kterými je již zavedena podstatná vědecká spolupráce, což může být případ některých zemí Latinské Ameriky, je klíčové zavést zvláštní, rychlejší a méně byrokratickou vízovou politiku.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, hlasoval jsem ve prospěch zprávy paní poslankyně Locatelliové o evropském partnerství výzkumných pracovníků. Jako univerzitní profesor chápu, že Evropa potřebuje více výzkumných pracovníků za účelem zlepšení její produktivity a konkurenceschopnosti, zejména vzhledem k hospodářské soutěži ze strany ostatních velkých hospodářství světové úrovně, jako jsou Spojené státy a Japonsko, a také ze strany ostatních rozvíjejících se hospodářství, jako je Indie nebo Čína. Z tohoto důvodu tedy souhlasím s výzvou zpravodajky k členským státům, aby zajistily otevřené a transparentní přijímání výzkumných pracovníků v podobě konkurzů, při nichž by měly být posuzovány dosažené vědecké zásluhy.

- Zpráva: Toine Manders (A6-0051/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Pane předsedající, hlasoval jsem ve prospěch zprávy.

Nové technologie změnily naše životy a volnočasové aktivity se v žádném případě tomuto procesu nevyhnuly.

Videohry jsou oblíbenou odpočinkovou aktivitou mladých lidí v Evropě i mimo ni. Mnoho videoher je ve skutečnosti určeno pro dospělé a jejich obsah je v mnoha případech nevhodný pro děti.

S ohledem na sdělení Komise ze dne 22. dubna 2008 o ochraně spotřebitelů, zejména nezletilých, pokud jde o videohry, je zde tedy naléhavá potřeba regulovat označování a využívat opatření, jako je například „červené tlačítko“ nebo on-line systém PEGI (celoevropský systém informací o hrách), který je součástí evropského programu Safer Internet (Bezpečnější internet).

Pro členské státy je rovněž důležité, aby i nadále úzce spolupracovaly s cílem podporovat ochranu dětí a pomáhat danému odvětví při rozvíjení systémů, které této ochraně napomáhají.

Nesmíme přehlížet skutečnost, že pro dosažení tohoto cíle také potřebujeme získat podporu ze strany výrobců a především ze strany rodičů, kteří jsou prvotním kontrolním nástrojem v rámci rodiny.

Glyn Ford (PSE), písemně. – Hlasoval jsem ve prospěch zprávy poslance Manderse o ochraně spotřebitelů, zejména nezletilých, pokud jde o videohry. Učinil jsem tak s mírným zdráháním. Nebezpečím je to, že opodstatněná obava se v některých případech změnila v morální paniku, která je záměrně nepřiměřená rozsahu problému. Nedomnívám se, že je nezbytné posouvat se v této záležitosti dále, než jsme již učinili.

Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Tato zpráva obsahuje celou řadu požadavků na to, co mají členské státy dělat, aby omezily používání videoher se škodlivými dopady: školy by měly informovat děti a rodiče o výhodách a nevýhodách videoher; rodiče by měli přijmout taková opatření, aby zabránili negativním důsledkům, když jejich děti videohry hrají; členské státy by měly zvážit přínos zavedení „červeného tlačítka“, které by mohlo být nainstalováno na herních zařízeních a počítačích, aby zablokovalo přístup k určitým hrám; měly by být vedeny vnitrostátní informační kampaně určené pro spotřebitele; majitelé internetových kaváren by měli přijmout opatření s cílem zabránit dětem, aby v jejich kavárnách hrály hry, které jsou určeny pro dospělé, měl by být zaveden zvláštní celoevropský kodex chování pro maloobchodníky a výrobce videoher a členské státy by měly zavést právní předpisy občanskoprávní nebo trestní povahy týkající se maloobchodního prodeje televizních her, videoher a počítačových her, v nichž je zobrazováno násilí.

Videohry pro nezletilé jsou spojovány s mnoha znepokojivými kulturními a sociálními problémy. Avšak právě z tohoto důvodu členské státy musí dospět k řešení, které vyhovuje jejich kultuře a hodnotám, aby demokratická základna spočívala na hodnotách vlastního obyvatelstva členských států. Domluvy ze strany orgánů EU mají téměř opačný účinek.

Schopnost členských států nalézt různé způsoby pokroku s ohledem na tuto otázku je rovněž důležitá za účelem rozšíření našich zkušeností a vědomostí v této oblasti.

Z těchto důvodů jsem se při závěrečném hlasování vyslovil proti této zprávě.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), písemně. – (SK) Dámy a pánové, chtěl bych se vyjádřit k průmyslu videoher, jehož roční příjmy dosahují výše téměř 7,3 miliard EUR. Vzhledem k tomu, že se videohry stávají stále více populární jak mezi dětmi, tak dospělými, je důležité vést politickou diskusi o jejich regulačním rámci. Existují také videohry, které napomáhají k rozvoji zručnosti a k získávání vědomostí nezbytných pro život v 21. století. Chtěl bych ale poukázat na to, že videohry s prvky násilí, které jsou určeny pro dospělé, mohou mít negativní dopady, a to zejména na děti.

Je proto naší povinností chránit spotřebitele, zejména děti. Děti by neměly mít možnost zakoupit si videohry, které nejsou určeny pro jejich věkovou skupinu. Zavedení celoevropského systému informací o hrách, který klasifikuje hry podle věku, pomohlo zvýšit transparentnost při nákupu her pro děti, ale prodejci stále nemají dostatek informací o škodlivých dopadech videoher na děti. Na tomto místě je nezbytné zvyšovat povědomí o těchto negativních dopadech na děti a je potřebná spolupráce výrobců, prodejců, spotřebitelských organizací, škol a rodičů. Členské státy musí zavést opatření, které dětem zabrání v tom, aby nakupovaly videohry určené pro vyšší věkové skupiny. Zároveň vítám návrh Evropské komise a Rady týkající se pravidel označování videoher a sestavení dobrovolných pravidel správné praxe pro interaktivní videohry, které jsou určeny pro děti.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem ve prospěch zprávy z vlastní iniciativy pana poslance Manderse, která věnuje zvláštní pozornost tématu videoher.

Trh videoher představuje rychle se rozvíjející celosvětový trh. Videohry však již nejsou zaměřeny pouze na děti, protože stále větší počet videoher je navržen speciálně pro dospělé. Právě z toho důvodu je obsah některých her nevhodný pro děti a dokonce může mít na děti škodlivé účinky.

Je pravda, že videohry mohou být používány ke vzdělávacím účelům, ale pouze za podmínky, že jsou využívány v souladu s jejich zamýšleným účelem pro každou věkovou skupinu. Z tohoto důvodu musíme věnovat zvláštní pozornost systému PEGI pro hodnocení her. On-line verze systému PEGI poskytuje rodičům a nezletilým pomoc, nabízí jim rady, jak nezletilé chránit, a také různé informace o on-line hrách.

Zpráva rovněž zdůrazňuje potřebu členských států zajistit, aby byla uplatňována přiměřená kontrolní opatření, co se týče on-line nákupů videoher, a zamezit tak nezletilým přístup ke hrám, jejichž obsah není

vhodný pro jejich věk, je určen pro dospělé nebo jinou věkovou skupinu. Zpravodaj rovněž navrhuje zavedení „červeného tlačítka“, které rodičům nabízí možnost zablokovat hru, jejíž obsah není pro věk dítěte vhodný, nebo které omezí přístup ke hře na určité hodiny.

Zuzana Roithová (PPE-DE), písemně. – (CS) – I přes varování odborníků rodiče podceňují dopad počítačových her na formování osobnosti jejich dětí. Přitom děti a mladiství jsou vystaveni působení agresivního či sexuálního obsahu počítačových her dlouhé hodiny. Děti hry napodobují, což může vést až k tragickým koncům. Budoucí piráti silnic jsou jen jedním z důsledků vlivu agresivních her na jednání, psychiku a později projevené návyky.

Proto prosazují vytvoření etického kodexu pro prodejce a výrobce videoher.

Ovšem na rozdíl od zpravodaje si myslím, že potřebujeme nejen dobrovolná, ale i závazná společná pravidla v EU. Takže s touto výhradou jsem hlasovala pro tuto zprávu.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, hlasoval jsem ve prospěch zprávy poslance Manderse o ochraně spotřebitelů, zejména nezletilých, pokud jde o videohry. Domnívám se, že hraní videoher je ze vzdělávacích důvodů velmi důležité. Nicméně existuje velké množství softwaru, který je určen pro dospělé a který se vyznačuje téměř zbytečným používáním násilí. Z tohoto důvodu musíme dětem poskytnout odpovídající ochranu, včetně toho, že jim zabráníme v přístupu k potenciálně škodlivému obsahu hry, která je určena pro jinou věkovou skupinu. Na závěr se domnívám, že standardizace označování videoher povede k lepšímu pochopení systémů označování a zároveň k podpoře účinného fungování vnitřního trhu.

- Zpráva: Luca Romagnoli (A6-0090/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Pane předsedající, hlasoval jsem ve prospěch zprávy.

Izrael je pro EU významným partnerem v oblasti Blízkého východu a v souvislosti s evropskou politikou sousedství.

Dohoda o letecké dopravě na úrovni Společenství by vytvořila rovné podmínky pro všechny letecké dopravce Společenství a Izraele a umožnila by cestujícím ve všech členských státech využívat výhod plynoucích z podobných podmínek a větší konkurence mezi leteckými dopravci. To může vést k rozšíření, zlevnění a zlepšení leteckých služeb mezi EU a Izraelem.

EU by měla ve vlastním zájmu zajistit, aby byly v jejích vztazích se středomořskými partnery uplatňovány společné standardy slučitelné s evropskými právními předpisy. Toho lze dosáhnout pouze prostřednictvím komplexní dohody sjednané na úrovni Společenství, která vytvoří rámec pro spolupráci na tvorbě právních předpisů nebo alespoň pro vzájemné uznávání standardů a postupů v letectví

Domnívám se tedy, že komplexní jednání s Izraelem jsou zásadním krokem k budoucímu rozvoji vztahů mezi EU a Izraelem v oblasti letecké dopravy a k rozšíření společného leteckého prostoru na celou evropsko-středomořskou oblast. Uzavření zmiňované dohody rozšíří příležitosti na poli hospodářského a sociálního rozvoje, a to jak pro letecké dopravce, tak pro cestující.

Chris Davies (ALDE), písemně. – Nechápu, jak může Parlament, který vyzýval Izrael, aby odvolal hospodářskou blokádu pásma Gazy, dnes hlasovat ve prospěch zprávy určené na posílení naší spolupráce s touto zemí.

Minulé úterý bylo naprosto typickým dnem na hranicích Gazy. Izrael povolil převoz omezeného množství potravin, některých hygienických výrobků, určitého množství kuchyňského oleje a motorové nafty; naplnilo se tak celkem 110 nákladních automobilů – Úřad OSN pro palestinské uprchlíky na Blízkém východě (UNRWA) nám přesto říká, že pásmo Gazy potřebuje 500 nákladních automobilů s dodávkami denně.

Nebylo povoleno dovést do Gazy psací papír pro školy, žádné oblečení, žádný nábytek, žádná elektrická zařízení a žádný materiál pro rekonstrukci. Gaza byla rozbombardována a Izrael nedovolí, aby byla rekonstruována. Utrpení pokračuje.

Náš předseda tuto oblast navštívil, Javier Solana ji navštívil, vnitrostátní poslanci ji navštívili, poslanci Evropského parlamentu ji navštívili, dokonce i Tony Blair ji navštívil. Všichni vyzývali k ukončení tohoto utrpení, Izrael přesto nic nezměnil.

Toto nebyl správný čas, abychom danou zprávu podpořili.

Proinsias De Rossa (PSE), písemně. – Hlasoval jsem proti této zprávě, která usiluje o vytvoření společného leteckého prostoru s Izraelem. Ačkoli se tvrdí opak, tato zpráva není pouze technická. Přesněji řečeno, EU jakožto největší obchodní partner Izraele uzavřením dohody o vytvoření společného leteckého prostoru Izraeli jasně přináší vydatný obchodní prospěch.

Vzhledem k nedávným událostem v Gaze; včetně brutálního a nevybíravého zabíjení civilního obyvatelstva, zničení infrastruktury Gazy a účinného zničení několikamilionových podpor plynoucích z evropské rozvojové pomoci; v souvislosti s rozhodnutím Evropského parlamentu z minulého prosince o odložení posílení vztahů EU s Izraelem a s ohledem na neustálé přehlížení rezolucí OSN a zvyšující se osídlování tzv. Západního břehu a Jeruzaléma a následného zvažování mé nedávné návštěvy v Gaze, kde jsem přímo viděl, že Izrael jednoduše neuvolnil sídlo Gazy, aby umožnil průjezd tak zásadní humanitární pomoci;

považuji za naprosto nepřijatelné, aby Parlament tuto dohodu schválil. Zvláštní dohoda o obchodu s Izraelem by měla být odložena, dokud Izrael nebude respektovat normy lidských práv a nezaváže se ke konstruktivním a skutečným vyjednáváním se svými sousedy, aby byl konflikt vyřešen prostřednictvím vytvoření dvou států.

Mairead McGuinness (PPE-DE), písemně. – Zdržela jsem se konečného hlasování o dohodě o vytvoření společného leteckého prostoru mezi Evropským společenstvím a Izraelem, abych tak vyjádřila nesouhlas s ohledem na krizi, která probíhá v Palestině. Domnívám se, že není vhodné posilovat vztahy s Izraelem, dokud Izrael neukáže koordinované úsilí na zmírnění utrpení palestinských obyvatel a nezaváže se k trvalému politickému dialogu s cílem vyřešit problém tohoto regionu vytvořením dvou států.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Považujeme za nepřijatelné diskutovat s Izraelem o vytvoření společného leteckého prostoru mezi EU a Izraelem a za nepřijatelné považujeme rovněž to, aby Evropský parlament takovou dohodu předložil, zatímco zabíjení palestinských lidí ve vražedné válce, kterou proti nim v pásmu Gazy rozpoutala izraelská vláda, je stále aktuální.

Návrh takové dohody potvrzuje trestní odpovědnost EU, která svým pokryteckým postojem v podstatě podporuje a posiluje Izrael a novou válku, která byla rozpoutána a způsobila obrovskou humanitární katastrofu pro palestinské obyvatelstvo, smrt více než 1 300 Palestinců, z nichž většinu tvořili civilisté, děti a ženy, zraněných více než 5 000 lidí a došlo při ní k naprostému zničení civilních infrastruktur v Gaze, včetně škol a budov OSN.

Návrh rovněž podporuje záměr Izraele srovnat se zemí desítky domů ve východním Jeruzalémě, vykořenit více než 1 000 Palestinců při dalším pokusu o násilné vyhnání palestinského obyvatelstva z Jeruzaléma a ještě více komplikuje hledání řešení situace na Blízkém východě.

Opatření, jako je toto, naprosto podporuje imperialistickou politiku v dané oblasti, která tvoří součást imperialistického obrazu EU, Spojených států a NATO na Blízkém východě obecně. Lidé však posilují svou soudržnost a svůj boj na straně palestinského národa za nezávislý a územně sjednocený palestinský stát s hranicemi, které měl v roce 1967 a s hlavním městem ve východním Jeruzalémě.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, hlasoval jsem ve prospěch své zprávy o vytvoření společného leteckého prostoru s Izraelem. Bylo by zbytečné, kdybych zde opakoval důvody, které mě vedly k souhlasnému hlasování. Není nutné opakovat, že tyto důvody lze nalézt v samotné zprávě.

- Návrh nařízení (C6-0081/2009)

Catherine Stihler (PSE), písemně. – Hlasovala jsem proti návrhu, protože vzhledem ke kritickému stavu populací tuňáka obecného by měl být jeho odlov zakázán, dokud se tyto populace neobnoví.

- Návrh usnesení (B6-0140/2009)

Proinsias De Rossa (PSE), písemně. – Velmi podporuji toto usnesení, které žádá srílanskou armádu a síly LTTE (Tygři osvobození tamilského Ílamu), aby okamžitě vyhlásily příměří, a umožnily tak civilnímu obyvatelstvu opustit bojovou zónu. Usnesení odsuzuje veškeré projevy násilí a zastrasování, jež brání civilistům opustit oblast konfliktu. Dále odsuzuje útoky na civilní obyvatelstvo, které zaznamenala organizace International Crisis Group. Obě strany musí dodržovat mezinárodní humanitární právo, ochraňovat civilní obyvatelstvo a poskytovat mu pomoc, a to jak v bojové, tak i v bezpečné zóně. Evropský parlament je rovněž znepokojen zprávami o závažném překročení kapacit a špatných podmínkách v uprchlických táborech zřízených vládou Srí Lanky. Žádáme, aby byl mezinárodním i národním humanitárním organizacím a novinářům umožněn neomezený vstup do bojové zóny a uprchlických táborů, a vyzýváme vládu Srí Lanky,

aby spolupracovala se zeměmi a humanitárními organizacemi, které jsou ochotny a schopny evakuovat civilisty.

Jean Lambert (Verts/ALE), písemně. – Vítám dnešní usnesení o Srí Lance. To, co se děje v severní části země, je tragédie, která je ve velké míře skrytá před zraky ostatního světa, protože humanitárním organizacím a novinářům nebylo umožněno svobodně vstupovat na toto území a zjistit, k čemu tam dochází, a musí se spoléhat převážně na informace od partyzánů. Dokonce i před vládní vojenskou operací bylo nemožné vést zde otevřenou debatu, a to z důvodu nátlaku a politického zastrašování.

Tuto situaci nelze vyřešit žádným dlouhodobým vojenským řešením, ale pouze politickým řešením, které uzná práva všech lidí na ostrově. Na obou stranách musí dojít k okamžitému vyhlášení příměří s cílem ulevit obrovskému lidskému utrpení. Pokud jsou zájmy tamilského lidu přední, jak tvrdí obě strany, proč je toto neustálé utrpení nezbytné? K jakému účelu to slouží při hledání dlouhodobého řešení? Mírová jednání musí zahrnovat všechny strany. Cesty pro dialog budou otevřeny, pokud tomu budou chtít obě strany. Násilí a utiskování ale musí být ukončeno a musí být aktivně uplatňovány nástroje v oblasti lidských práv a právního státu, jestliže mají lidé uvěřit ve výsledek těchto snah. Mezinárodní společenství je připraveno pomoci, a to jak v otázce okamžité úlevy od utrpení, tak i v dlouhodobém horizontu.

Erik Meijer (GUE/NGL), písemně. – (NL) Dne 9. září 2006, dne 5. února 2009 a včera večer jsme na tomto shromáždění vedli rozpravy o přetrvávajícím a beznadějném konfliktu mezi Tamily a Sinhálci na ostrově Srí Lanka. Všechny tyto rozpravy jsem se zúčastnil. Při tom jsem pokaždé vyzýval, abychom se v případě tohoto konfliktu nestavěli na jednu ze stran, ale místo toho usilovali o to, aby obě strany souhlasily s přijetím mírové smlouvy. Taková smlouva musí za každých okolností vést k vyhlášení autonomního tamilského regionu v severovýchodní části země.

Včera večer pan Tannock a pan Van Orden zastávali naprostý opak. Odkazují na krutosti prováděné tamilským hnutím odporu a chtějí všemi možnými prostředky podpořit sinhálskou vládu. Tento postoj přehlíží skutečnost, že obě strany používají nepřijatelné násilí a že to byla tato vláda, kdo ukončil mírový proces, který zde prosadili Norové.

Jsem potěšen, že bylo dnes přijato usnesení, do kterého byla zahrnuta většina pozměňovacích návrhů předložených panem Evansem a které vyzývá k umožnění humanitární pomoci, smíru a mírovému řešení konfliktu.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), písemně. – (DE) Srílanská armáda jedná ve válce proti Tygrům osvobození tamilského Ílámu (LTTE) s maximální krutostí a bez jakéhokoli ohledu na civilní obyvatelstvo. Civilisté se neustále stávají oběťmi zabíjení nebo jsou při útocích této armády zraněni. Stovky tisíc civilistů jsou uvězněny a mnoho z nich nemá přístup k humanitární pomoci. Mezinárodní výbor Červeného kříže to popsal jako jednu z nejkatastrofálnějších situací, které kdy zažil.

Okamžité zastavení všech bojů na obou stranách, tedy na straně srílanské armády a na straně sítě LTTE, je nezbytné. Měly by to vyžadovat všechny mezinárodní organizace a vlády.

V rámci Výboru pro zahraniční věci získal pan Tannock, britský konzervativce zastupující Skupinu Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů, souhlas s jeho požadavkem „dočasného příměří“. Toto by podpořilo brutální válečnou politiku srílanské vlády a umožnilo útoky na civilisty.

Hlasoval jsem ve prospěch usnesení, protože většina v Evropském parlamentu včetně skupiny PPE-DE našťastí nakonec nepodporuje nelidskou politiku pana Tannocka a britských konzervativců a hlasovala pro přijetí požadavku na okamžité vyhlášení příměří.

Umístěním sítě LTTE na seznam EU sdružující teroristické organizace se EU sama postavila na jednu stranu a síť LTTE *de facto* umožnila pokračovat v útocích. V důsledku toho byla vyjednávání, která v té době vedli Norové, zmařena a mohla pokračovat pouze s velkými obtížemi mimo EU.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, souhlasím s návrhem ustanovení o zhoršující se humanitární situaci na Srí Lance, a proto jsem hlasoval pro jeho přijetí. Podle mého názoru a vzhledem k naléhavé situaci přibližně 170 000 civilistů, kteří se nacházejí ve stavu nouze, jelikož uvízli v bojových zónách mezi srílanskou armádou a silami organizace Tygři osvobození tamilského Ílámu (LTTE) a nemají přístup k nejzákladnější pomoci, je nezbytné, aby srílanská armáda a organizace LTTE okamžitě vyhlásily dočasné příměří, a umožnily tak civilnímu obyvatelstvu opustit bojovou zónu. Rovněž se domnívám, že mezinárodním i národním humanitárním organizacím by mělo být umožněno vstoupit do bojové zóny.

- Zpráva: Vincenzo Aita (A6-0086/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *písemně*. – (IT) Pane předsedající, hlasoval jsem ve prospěch této zprávy. Jak praví staré indiánské přísloví, zemi jsme nezdědili po předcích, ale vypůjčili jsme si ji od našich dětí. Zemědělská půda jižní Evropy křičí na poplach. Tato půda je pod stále rostoucím tlakem a čelí negativním dopadům, jako je např. narušení hydrogeologické rovnováhy, zvýšení hladiny moře a následné zasolování půd, ztráta zemědělské půdy, snížení biologické rozmanitosti a větší náchylnost k požárům a častější výskyt chorob rostlin a živočichů.

Je tedy jasné, že jednou z priorit je vypracování společného akčního plánu, sestaveného zejména z programů určených na prevenci znehodnocování zemědělské půdy a na její ochranu.

Řešení problémů týkajících se boje proti znehodnocování půdy musí nutně zahrnovat strategii pro ochranu půdy založenou na větší péči věnované údržbě hydraulicko-zemědělských zařízení a na programech pro zalesňování. Zvláštní význam mají také techniky obdělávání půdy bez závlahy, rotační střídání pěstovaných plodin, využívání vhodných genotypů a regulace evapotranspirace.

Vzdělávání a doplňování nových poznatků musíme poskytnout pracovníkům, kteří dané činnosti vykonávají, ale také veřejnosti. Cíl při tomto vzdělávání a doplňování poznatků by přitom měl být dvojitý: přezkoumat konkrétní řešení a vést spotřebitele k větší odpovědnosti a udržitelnějšímu využívání přírodních zdrojů a půdy.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), *písemně*. – (RO) Znehodnocení půdy představuje problém, který nelze přehlížet. Jsem proto potěšen iniciativou, na jejímž základě byla sestavena zpráva, která se zvláště věnuje boji s tímto problémem. Zemědělství nabízí nejlepší způsob, jak tento jev zastavit, při tomto postupu však musí být respektovány půdní a podnebné vlastnosti.

Jak jsem však rovněž zdůraznil prostřednictvím pozměňovacích návrhů, které předložil a schválil Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova, domnívám se, že musí být tato zpráva uplatnitelná v celé Evropské unii. Změna klimatu a znehodnocování půdy již bohužel nejsou izolovanými problémy, a náš přístup tedy musí být konzistentní v celé EU a musí být založen na zásadě solidarity.

Jak rovněž zdůrazňuje zpravodaj, nepotřebujeme pouze, aby byl tento problém znehodnocování půdy uznán, ale musíme také vyčlenit nezbytné finanční prostředky na boj s jeho nepříznivými dopady. Těší mě, že Plán evropské hospodářské obnovy vyčlenil na opatření zahrnující přizpůsobení se novým výzvám změny klimatu 500 milionů EUR. Tato opatření jsou však krátkodobá. Myslím si, že je třeba, aby Evropská unie sestavila integrovanou, finančně podporovanou akční strategii na předcházení změně klimatu a boj s jejími dopady, zejména s ohledem na znehodnocování půdy.

Edite Estrela (PSE), *písemně*. – (PT) Hlasovala jsem ve prospěch návrhu usnesení Evropského parlamentu o problému znehodnocování zemědělské půdy v EU v jižní Evropě, protože se domnívám, že směry společné zemědělské politiky musí zahrnovat nástroje zaměřené na boj s dopady změny klimatu a na ochranu půdy.

Musím zdůraznit významnost evropského střediska pro sledování výskytu sucha a posílení kapacit pro boj proti požárům koordinovaný EU.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *písemně*. – (PT) Přístup, který zaujala Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů, a na jeho základě zamítla některé návrhy v rámci této zprávy, aby byly schváleny její alternativní návrhy, jež odmítáme, je politováníhodný. Navzdory různým nedostatkům souhlasíme s mnoha aspekty obsaženými v předložené zprávě, zejména pak s tím, že zemědělství je nejlepším prostředkem k zabránění degradaci půdy a že je potřeba vypracovat přiměřenou strategii, která by podporovala zachování této činnosti. Za zásadní považujeme rovněž podíl zemědělců v boji proti dezertifikaci a klíčovou úlohu producentů při udržování půdního krytu v oblastech náchylných k trvalému suchu. Souhlasíme také s tvrzením o negativním dopadu intenzivního zemědělství podporovaném do značné míry agropřůmyslem, jež může přispívat k erozi půdy, která pak již nemůže přinášet úrodu.

Domníváme se však, že se měla tato zpráva důraznějším způsobem zaměřit na přisouzení odpovědnosti zemědělským politikám EU a vládám, např. těm, které jsou v Portugalsku, protože tyto politiky podporovaly nadměrné obdělávání půdy a využívání vody, a způsobily tak škody na životním prostředí. Stále věříme, že tyto problémy mohou být překonány, budou-li tyto zemědělské politiky zrušeny. Podporujeme zemědělské podpory vázané na produkci, které umožňují růst zemědělské a potravinářské produkce v zemích, jako je Portugalsko, a obecně umožňují modernizaci jejich primárního odvětví.

Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Tato zpráva, která není součástí žádného legislativního procesu, mimo jiné doporučuje zavedení lesnické politiky EU, fondu EU určeného výhradně na financování preventivních opatření ve spojitosti se změnou klimatu, zřízení střediska EU pro sledování výskytu sucha a podobně.

Domníváme se, že environmentální odpovědnost za zemědělskou půdu musí zůstat především na členských státech. Neexistuje důvod k tomu, aby členský stát prohlásil, že není schopen tímto způsobem v této oblasti jednat.

Politická strana June List (Junilistan) jako obvykle podotýká, že v této situaci je příhodné, že Evropský parlament nedisponuje, co se týče zemědělské politiky EU, pravomocí spolurozhodování. EU by jinak spadla do pasti protekcionismu a rostoucích dotací poskytovaných ve prospěch zvláštních zájmů v zemědělství.

Hlasoval jsem proti této zprávě.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), písemně. – (RO) Změna klimatu urychluje proces degradace půdy a dezertifikaci zejména v členských státech v jihovýchodní Evropě včetně Rumunska. Z tohoto důvodu je nutné zabývat se tímto jevem koordinovaným způsobem prostřednictvím konsistentních přezkumů zemědělských politik a výměny zkušeností a osvědčených postupů mezi členskými státy, a to za koordinace Evropské komise.

Pevně věřím, že existují početné příklady, které ukazují účinné hospodaření s půdou a vodou a využívání odolných plodin, které mohou regenerovat půdu. Pro tuto oblast byla zřízena specializovaná výzkumná zařízení, z nichž jedno je umístěno v župě Dolj, kterou v Rumunsku zastupuji. Sdílení těchto zkušeností a rozšíření jejich uplatňování na oblasti postižené dezertifikací může vést k tomu, aby byly poškozené půdy opět využívány k zemědělským účelům a v důsledku toho k podpoře produkce. Pilotní projekt navrhovaný v rámci rozpočtu Společenství na rok 2009 je ve skutečnosti příležitostí, jak toho dosáhnout. Podporuji návrh zpravodaje zřídit Evropské středisko pro sledování sucha.

Vyzývám Evropskou komisi, aby se touto záležitostí zabývala s co největší odpovědností a považovala ji za součást reformy společné zemědělské politiky (SZP) a poskytla členským státům účinný soubor finančních nástrojů, čímž podpoří boj proti dezertifikaci s cílem zajistit evropským občanům udržitelné zemědělství a zajištění dodávek potravin.

Alexandru Nazare (PPE-DE), písemně. – (RO) Vítám zprávu našeho kolegy poslance. Tato zpráva se zabývá otázkou, která je velmi důležitá ze sociálního a hospodářského hlediska. Znehodnocování půdy neovlivňuje pouze životy lidí v příslušných regionech, ale také potenciál hospodářského vývoje. V Rumunsku jsme byli v posledních letech svědky škod, které mohou být tímto jevem způsobeny: zničené domy a lidé bez základních nezbytností, které jim mají zajistit živobytí, pokles zemědělské produkce až o 30–40 % a jižní oblast ohrožená dezertifikací.

Hospodářský dopad tohoto jevu je nepopiratelný: pokles v příjmech občanů, kteří žijí v postižených oblastech a vzrůst cen potravin. To je důvod, proč musí Evropská unie na základě zásady solidarity přispívat k boji proti tomuto jevu a podporovat ty, kteří jím jsou dotčeni. Jak jsem také navrhoval v písemném prohlášení 0021/2009, které jsem předložil společně s mými kolegy, EU potřebuje zvláštní finanční mechanismus k předcházení změně klimatu a k boji s jejími dopady. Musí to být pružný finanční mechanismus, který umožní uvolnit finanční prostředky v co nejkratší lhůtě a musí být podpořen střednědobou a dlouhodobou strategií a akčními plány, jež zohlední různé dopady změny klimatu na oblasti EU.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, vítám zprávu pana poslance Aity o problému znehodnocování zemědělské půdy v EU a jeho řešení s pomocí nástrojů zemědělské politiky EU.

Schvaluji cíl této zprávy, jímž je poskytnout podněty k úvahám a konkrétní návrhy, které budou moci být v příhodném okamžiku prozkoumány s cílem vytvořit konečnou podobu společné strategie pro obnovu, uchování a zkvalitnění opatření týkajících se zemědělské půdy. Vzhledem k současné krizi je třeba poukázat na to, že ochranou půdy lze zachovat výrobní potenciál, který má politicko-strategický význam, zajistit rovnováhu mezi dovozem a vývozem a zaručit určitý stupeň autonomie a vyjednávací potenciál v multilaterálním prostředí.

- Návrh usnesení (B6-0110/2009)

Glyn Ford (PSE), písemně. – V této době finanční a hospodářské krize je důležité, abychom zachovali a posílili práva zaměstnanců, a zajistili tak, že náklady krize nedopadnou na ty, kteří jsou nejméně schopni je

nést. Mohlo by k tomu velmi lehce dojít, pokud nezajistíme, že rovnováha sil se nemůže převážít ve prospěch zaměstnavatelů a na úkor zaměstnanců. Proto podporuji toto usnesení. Pouze bych si přál, aby bylo důraznější.

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Pane předsedající, hlasoval jsem ve prospěch návrhu usnesení o účasti zaměstnanců ve společnostech s evropským statutem. Rovněž je třeba usnadnit konstruktivní dialog mezi institucemi a zaměstnanci ve světle nedávných rozhodnutí Evropského soudního dvora. Dále souhlasím s bodem, který vyjadřuje potřebu, aby Komise posoudila přeshraniční problémy s ohledem na správu a řízení společností, daňové předpisy a finanční účast zaměstnanců na akcionářských programech týkajících se této konzultace.

- Návrh usnesení (B6-0112/2009)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), *písemně*. – (RO) Hlasoval jsem ve prospěch tohoto návrhu usnesení, protože podporuji tuto iniciativu, která členské státy vyzývá, aby vytvořily mechanismy spolupráce v oblasti předcházení škodlivým dopadům, jimž jsou vystaveny rodiny, zejména děti, které žijí odděleně od rodičů a daleko od nich.

Bruno Gollnisch (NI), *písemně*. – (FR) Tento text o dětech migrantů, které byly zanechány v zemi původu, popisuje bolestnou situaci dětí, které jsou ponechány samotné nebo na starost třetím osobám s více či méně dobrými úmysly, ohroženy špatným zacházením nebo mají psychické problémy či problémy se vzděláváním, socializací atd.

To dokazuje, že migrace představuje lidské drama, které vytváří nelidské situace.

Pro nápravu tohoto problému musíme udělat vše, abychom podpořili celistvost rodiny v rodinném kulturním a sociálním prostředí.

Jedním slovem, a to je jediné řešení, musíme udělat vše pro to, abychom zvrátili migrační toky, odradili ty, které láká opustit jejich zemi, podporovali rozvoj a zajistili, aby se rodiny slučovaly pouze v zemích původu.

Právě tímto způsobem byste měli využívat zdroje, které jste vyčlenili na „importování“ lidí do Evropy nebo na jejich přizpůsobení Evropě, tito lidé jsou přitahováni přeludem, který prosazujete.

Carl Lang a Fernand Le Rachinel (NI), *písemně*. – (FR) Je známo, že Evropa se chce starat o vše a být všude. S tímto usnesením o dětech migrantů, které byly zanechány v zemi původu, Evropský parlament dosáhl vrcholu šílenství, a to kvůli návrhům, které nejsou pouze demagogické, ale také se snaží učinit z členských států viníky.

Říká se, že Unie nevěnuje dostatečnou pozornost fenoménu dětí, které byly zanechány v zemi původu, když se jejich rodiče odstěhovali. Členské státy by měly uplatňovat opatření ke zlepšení situace dětí, které jejich rodiče zanechali v zemi původu, a k zajištění jejich normálního vývoje, pokud jde o vzdělávání a společenský život. To je jako bychom žili ve snu! Po opatřeních, která podporují sloučení rodiny v hostitelských zemích a právo samotných rodin na pobyt v těchto zemích, nastal nyní čas pro opatření zaměřená na děti, které nemigrují.

Tímto způsobem nelze problém migrace vyřešit. Takové uvažování je špatné. Nejsou to děti, které zůstaly ve své zemi, komu by se mělo pomoci; jsou to rodiny a celé populace těchto zemí, komu by se mělo pomáhat, a ty by měly být podporovány, aby zůstaly ve své vlasti.

Nils Lundgren (IND/DEM), *písemně*. – (SV) S tím, jak mizí hranice mezi zeměmi v rámci EU, rostou příležitosti jednotlivců hledat si práci v jiném členském státě EU než v zemi původu. To představuje velmi pozitivní vývoj, který dává lidem možnost, aby s vlastní pomocí zlepšili své životy a životy svých rodin.

Zpravodaj to připouští, ale přesto se tvrdohlavě rozhodl zaměřit se na negativní aspekty, které může přinášet nepřítomnost rodiče, který hledá své příjmy v zahraničí.

Domnívám se, že je nepřiměřené, aby Evropský parlament řídil sociální a vzdělávací politiku jednotlivých členských států tak nešetrným způsobem, jaký je navrhován. Musíme ukázat respekt a důvěru vůči členským státům a jejich demokraticky zvoleným shromážděním ohledně způsobu, jakým samy pečují o svůj lid a jeho blaho.

Hlasoval jsem tedy proti tomuto usnesení.

Alexandru Nazare (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem ve prospěch tohoto usnesení Evropského parlamentu zaměřeného na zlepšení situace dětí, které byly zanechány v zemi původu jejich rodičů, jež odešli pracovat do zahraničí.

Rád bych však zdůraznil, že v tomto ohledu není dostatečné učinit závazek. Jsou potřebná konkrétní opatření, která těmto dětem zajistí normální vývoj, pokud jde o vzdělávání a společenský život a zaručí jejich úspěšné začlenění do společnosti a později i začlenění na trhu práce.

Vnitrostátní orgány musí například vytvořit soubor vzdělávacích programů, které se budou specificky zabývat tímto problémem. Z takových programů by neměly mít prospěch pouze děti, ale také jejich migrující rodiče. Rodiče musí být zahrnuti také do informačních programů a programů na posílení jejich postavení, které je budou informovat o negativních účincích jejich odchodu za prací do zahraničí na rodinný život, zejména na jejich děti.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, na základě otázky k ústnímu zodpovězení předložené panem Anderssonem budu hlasovat ve prospěch návrhu usnesení o dětech migrantů. Migrace pracovních sil se v posledních desetiletích soustavně zvyšovala a většina migrantů z celého světa – 64 milionů – žije v Evropě. Dále se domnívám, že migrace může mít pozitivní dopad na domácnosti v zemi, odkud pracovníci přicházejí, protože prostřednictvím zasílání peněz či jiných způsobů snižuje chudobu a zvyšuje investice do lidského kapitálu. Proto souhlasím, že musíme členské státy vyzvat, aby přijaly opatření ke zlepšení situace dětí, které jejich rodiče zanechali v zemi původu, a k zajištění jejich normálního vývoje, pokud jde o vzdělávání a společenský život.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem ve prospěch návrhu usnesení Evropského parlamentu o dětech migrantů, které byly zanechány v zemi původu, protože si myslím, že situaci těchto dětí je třeba výrazně zlepšit. Každé dítě má právo žít v úplné rodině a být vzděláváno, aby se mohlo harmonicky rozvíjet. Myslím se, že musíme tyto děti podporovat, protože představují budoucnost Evropy a Evropské unie.

Catherine Stihler (PSE), písemně. – Musíme udělat vše, co je v našich silách, abychom dětem migrantů pomohli naplnit jejich potenciál a aby se mohly v novém prostředí dobře rozvíjet.

- Návrh usnesení (B6-0104/2009)

Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Strana June List je velmi pozitivně nakloněna budoucímu rozšiřování Evropské unie. Je však nanejvýše důležité, aby kandidátské země skutečně splnily stanovené požadavky, a představovaly tedy zcela demokratické státy, které se již při přistoupení budou řídit zásadami právního státu. Musí být splněna kodaňská kritéria, právní předpisy, na kterých se dohodneme, nemohou být pouze zavedeny, ale také skutečně uplatňovány a musí být zaručena právní jistota.

Tři země, o kterých jsme dnes diskutovali, jistě mají potenciál stát se v budoucnosti členskými státy, ale je důležité, abychom nepolevili z požadavků. Zkušenosti ukazují, že pokrok je nejrychlejší před tím, než jsou zahájena jednání o členství, a během jednání k němu dochází pomaleji zejména tehdy, zdá-li se, že tato jednání vedou k úspěšnému výsledku.

Zita Pleštinová (PPE-DE), písemně. – (SK) Hlasovala jsem ve prospěch usnesení o zprávě o pokroku Chorvatska za rok 2008 a těší mě, že bylo toto usnesení v EP přijato velkou většinou hlasů.

Usnesení oceňuje dobré výsledky, kterých Chorvatsko v roce 2008 dosáhlo při přijímání právních předpisů a provádění reform potřebných k získání členství v EU. Tyto výsledky musí být neustále posilovány prostřednictvím přijímání a uskutečňování reform.

Věřím, že spor o hranice mezi Slovinskem a Chorvatskem bude i díky osobní angažovanosti komisaře Rehna úspěšně vyřešen ke spokojenosti obou stran, aby mohl být v procesu přístupových jednání učiněn rychlý pokrok. K úspěšnému výsledku je samozřejmě potřebný konsenzus a především dobrá vůle vlád Slovinska a Chorvatska nalézt uspokojivé a udržitelné řešení.

A při tomto usnesení nesmíme mít na zřeteli pouze Chorvatsko. Nesmíme opomenout průkopnickou úlohu Slovinska, které významnou měrou přispělo k zahájení proevropského procesu na Balkáně. Slovinsko bylo první balkánskou zemí, která vstoupila do EU a schengenského prostoru, stalo se členem eurozóny a je příkladem a inspirací pro ostatní balkánské země.

Věřím, že přístupová jednání s Chorvatskem budou dokončena do roku konce 2009.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, nesouhlasím s návrhem usnesení o pokroku Chorvatska, a hlasoval jsem tedy proti. Jak jsem již mnohokrát v tomto Parlamentu řekl, nedomnívám se, že Chorvatsko učinilo dostatečný pokrok. Ať navrátí, co odcizili našim istrijským a dalmatským uprchlíkům od roku 1947. Poté a pouze poté bude možné diskutovat o přistoupení Chorvatska k Evropské unii. Pokud nebude spor o majetek lidí, kteří byli vyhnáni z Istrie, Rijeky a Dalmácie, definitivně urovnán, bude dialog mezi danými dvěma národy ve skutečnosti nemožný.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), písemně. – (PL) Oceňuji veškeré úsilí na posílení stávajících vztahů mezi oběma partnery, včetně opatření přijatých jak samotným Chorvatskem, tak Evropskou unií. Podporuji další spolupráci a společné řešení současných problémů, a to zejména, co se týče skutečnosti, že chorvatská vláda má zájem na vyřešení mezinárodních i dvoustranných problémů, kterým v současnosti čelí. V duchu evropské solidarity, bez jakýchkoli rozdílů či překážek bychom měli Chorvatsku v jeho úsilí pomoci.

- Návrh usnesení (B6-0105/2009)

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem ve prospěch návrhu usnesení Evropského parlamentu o zprávě o pokroku Turecka za rok 2008. Vzhledem ke zpomalení tureckého reformního procesu musí turecká vláda prokázat, že má politickou vůli pokračovat v reformách, k jejichž provedení se sama zavázala v roce 2005, a že má vůli stát se demokratickou a pluralitní společností.

Jens Holm a Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), písemně. – Jsme nakloněni přistoupení Turecka k Evropské unii, pokud tato země splní kodaňská kritéria a přistoupení bude podporováno tureckým obyvatelstvem. Litujeme však, že dnes nemůžeme hlasovat ve prospěch zprávy o pokroku Turecka, o které se dnes hlasuje. Zpráva bohužel obsahuje jak závažné nedostatky, tak nevhodné požadavky. V odstavci 20 například obsahuje bezdůvodné požadavky učiněné vůči demokratické straně. V odstavci 29 je Turecko vyzýváno k těsné spolupráci s Mezinárodním měnovým fondem (MMF) a podle odstavce 31 je země povinna uzavřít dohody o volném obchodu (FTA) se třetími zeměmi. Zpráva se nedostatečně zmiňuje o porušování lidských práv nebo o kritické situaci národnostních menšin, zejména Kurdů. Arménská genocida není vůbec zmíněna, což tuto zprávu odlišuje od předchozích usnesení parlamentu.

Marine Le Pen (NI), písemně. – (FR) Parlament znovu a zcela pokrytecky odhlasoval usnesení, které žádá tureckou vládu, aby prokázala svou politickou vůli pokračovat v reformách.

Pravdou je, že za každou cenu a proti přáním evropských národů chcete pokračovat v jednáních o přistoupení Turecka k Evropské unii, a to navzdory tomu, že Turecko neustále odmítá uznat Kypr a navzdory skutečnosti, že demokratické reformy jsou na mrtvém bodě.

Měli jste Turecku nabídnout privilegované partnerství, ale pro to byste museli připustit, že Turecko není evropským státem, a proto nemá v Evropské unii místo.

Byl to nejvyšší čas, abyste respektovali názor evropských národů, z nichž je většina proti vašemu osudovému projektu, a jednou provždy upustit od přístupových jednání s Tureckem.

Slavnostně vám připomínám, že v době, kdy evropské národy bojují proti fundamentalistickým sítím a kdy ve Francii zásada sekularismu čelí vzrůstu militantního islamismu na naší půdě, je obzvláště nebezpečné pokračovat v přístupových jednáních s takovým národem, který je bezpochyby hodný respektu, ale jehož vláda hájí radikální islamismus.

Fernand Le Rachinel (NI), písemně. – (FR) Stejně jako předcházející zprávy o Turecku, také zpráva paní poslankyně Oomen-Ruijtenové nezpochybňuje evropsko-bruselské dogma, že „Turecko musí přistoupit k Evropské unii“. Prezident Sarkozy tak znovu porušil své volební sliby a otevřel dvě kapitoly přístupových jednání, když předsedal evropským orgánům.

Naše národy však odmítají začlenění této asijské země, jejíž obyvatelstvo je od doby arménské genocidy a vymizení ostatních křesťanských komunit z 99 % muslimské. Tato země je vedena islámskou stranou a její armáda okupuje území Kyperské republiky, členského státu Evropské unie. Rovněž si pamatují, že Turkové byli po celá staletí pro Evropu hlavní hrozbou. Řekové, Rumuni, Bulhaři a Srbové se vymanili z osmanského područí až v 19. století.

Neústupnost eurokratů v jejich snaze umožnit Turecku vstup do Evropy společně s jejich neústupností při prosazování Lisabonské smlouvy ukazuje protidemokratickou a protievropskou povahu Evropy v bruselském pojetí. Dne 7. června budou mít naši lidé možnost vyjádřit svou vůli a vybudovat novou Evropu: Evropu evropských národů, svobodných a svrchovaných.

Kartika Tamara Liotard a Erik Meijer (GUE/NGL), písemně. – (NL) V rámci tohoto Parlamentu existují tři hlediska na budoucí přistoupení Turecka k EU.

První hledisko obhajované bývalým prezidentem Spojených států, Georgem W. Bushem, je takové, že přistoupení je velmi žádoucí, protože Turecko může poskytnout velké množství levné pracovní síly a vojáků a je loajálním členem NATO.

Druhé hledisko je takové, že přistoupení Turecka bude vždy nežádoucí, protože je považováno za asijskou, islámskou zemi, která je příliš rozlehlá a příliš nebezpečná.

My a naše skupina jsme vždy podporovali třetí hledisko, které říká, že Turecku musí být umožněno připojit se k Unii, pokud to bude žádoucí. Je to důležité pro mnoho Evropanů tureckého původu.

Než dospějeme do této fáze, musí se tato země stát naprosto demokratickým státem bez politických vězňů, bez zakázaných médií a bez zakázaných politických stran. Kurdský jazyk musí být zrovnoprávněn v oblasti administrativy, vzdělávání a v médiích, musí být zrušen vysoký 10% práh pro vstup do parlamentu a jihovýchodní kurdská oblast musí získat autonomii v rámci decentralizovaného státu. Arménská genocida z roku 1915 již nesmí být popírána stejně, jako Němci již nemohou přijatelně popírat židovskou genocidu mezi lety 1938 a 1945. Zpráva paní poslankyně Oomen-Ruijtenové je v tomto ohledu velice slabá. Z tohoto důvodu musíme s politováním říct, že se cítíme být nuceni hlasovat proti.

Jules Maaten (ALDE), písemně. – (NL) Odstavec 45 zprávy paní poslankyně Oomen-Ruijtenové uvádí, že přístupová jednání EU s Tureckem by měla být rozšířena. Nizozemská Lidová strana pro svobodu a demokracii (VVD) má vůči tomuto značné námitky. Podle stanoviska VVD učinilo Turecko za poslední roky jen velmi malý pokrok, a urychlení jednání je tedy neodůvodněné.

Strana VVD se domnívá, že Turecko musí ve skutečnosti nejprve dodržet množství pevných závazků. Pokud Turecko tyto závazky nesplní do konce tohoto roku, VVD je toho názoru, že přístupová jednání musí být zastavena. Domníváme se, že nyní není správný čas pro to, abychom Turecku vysílali pozitivní signály. Místo toho je čas na to, aby Turecko vysílalo pozitivní signály směrem k EU.

Navzdory našemu velkému nesouhlasu s odstavcem 45 se delegace VVD rozhodla, hlasovat „ano“, co se týče zprávy jako celku, protože se zbývajícím textem souhlasíme.

Yiannakis Matsis (PPE-DE), písemně. – (EL) Hlasoval jsem ve prospěch zprávy paní poslankyně Oomen-Ruijtenové jako celku. Rád bych však výslovně uvedl, že nesouhlasím s pozměňovacím návrhem 9 týkajícím se odstavce 40 znění návrhu, který byl původně předložen Skupinou Zelených a Evropské svobodné aliance a doplněn zpravodajkou, nejsem tímto pozměňovacím návrhem vázán a hlasoval jsem tedy proti němu. Pozměňovací návrh zní následovně: „až na dočasnou přechodnou výjimku“ (což odkazuje na dočasnou přechodnou výjimku ze čtyř základních svobod EU) a je připojen ke konečnému znění. Při vysvětlení mého hlasování chci objasnit, že to pro mě není žádným způsobem závazné, a neschvaluji tedy dotčený pozměňovací návrh, protože se domnívám, že narušuje proces hledání demokratického a evropského řešení kyperského problému.

Alexandru Nazare (PPE-DE), písemně. – (RO) Podpořil jsem tuto zprávu, která podrobně popisuje vztahy Turecka s EU a proces, který je podmínkou získání statutu členství.

Já i ti, které zastupuji, velmi podporujeme kandidaturu Turecka do EU, a to nejen kvůli dobrým vztahům mezi našimi zeměmi. Upřímně věříme, že EU má ohromný potenciál působit změny. Jak mohou potvrdit občané z východoevropských členských států, definitivní získání evropské perspektivy spouští radikální změnu jak ve veřejné debatě dané země, tak v možnostech zahraniční politiky země.

Pevně věřím, že jakmile se statut členství Turecka stane spíše otázkou „kdy“ nežli „jestli“, mohlo by být jednodušší uvolnit napětí, které naplňuje současnou sociální polarizaci. Právě z tohoto důvodu musí EU dát Turecku jasný signál ohledně dokončení jeho přístupového procesu v přiměřeném časovém rámci, což bude stimulem požadovaným pro reformní proces a pro spolupráci ve věcech společného zájmu.

Na druhou stranu tato skutečnost nenahrazuje fakt, že do té doby EU očekává, že turecké orgány se trvale a bez váhání zhostí úlohy partnera a budoucího člena EU, a tuto úlohu budou respektovat i v jeho vztazích s příslušnými aktéry z Blízkého východu a Eurasie.

Rovana Plumb (PSE), písemně. – (RO) Jako sociální demokratka jsem hlasovala ve prospěch této zprávy, abych podpořila Turecko v přístupovém procesu. Vyzývám Komisi a Radu EU, aby urychlily proces jednání,

který zahrnuje zahájení kapitoly o energetice, zejména ve stávající situaci hospodářské krize a s ohledem na významnou úlohu, kterou může Turecko hrát v zajišťování dodávek energie pro Evropu.

Rovněž vítám skutečnost, že v květnu roku 2008 turecký parlament přijal balíček opatření o zaměstnanosti, který má rozšířit pracovní příležitosti pro ženy, mladé lidi a zdravotně postižené. Ráda bych však vyjádřila obavu ohledně nepříznivého stavu trhu práce, který nabízí pracovní příležitosti pouze 43 % aktivní populace, a zejména ohledně poklesu celkové míry zaměstnanosti žen.

Podporuji požadavek, aby turecká vláda nadále uplatňovala konkrétní opatření na upevnění role žen v politické, ekonomické a sociální oblasti, například prostřednictvím krátkodobých opatření na zajištění jejich aktivní účasti v politice.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) pane předsedající, hlasoval jsem proti zprávě o pokroku Turecka za rok 2008. Faktem je, že je zde příliš mnoho nevyřešených otázek na to, abychom mohli tvrdit, že v přístupových jednáních, která začala téměř před čtyřmi lety, byl učiněn větší pokrok. Odvolávám se na situaci kurdské populace, trest smrti, který v Turecku stále platí, a na kulturní a náboženské otázky, kterým musíme čelit. Za žádných okolností se tímto nelze zabývat povrchně a lehkomylně.

Renate Sommer (PPE-DE), písemně. – (DE) Vítám jasnou většinu ve prospěch tohoto usnesení o Turecku. Musíme turecké vládě objasnit, že zastavení reformního procesu, které trvá již roky, má své důsledky.

Zejména svoboda projevu a svoboda tisku prodělaly závažné zvraty. To je evidentní především na současném chování turecké vlády vůči mediální skupině Doğan. Fatálně vysoké pokuty, které jsou kvůli údajnému daňovému úniku požadovány, jsou nepřiměřené a rovnají se censuře médií.

S ohledem na náboženskou svobodu nebyl učiněn žádný pokrok navzdory novému zákonu o nadacích. Náboženské menšiny jsou stále diskriminovány a pronásledovány. Těší mě, že můj návrh vyzvat Turecko, aby upustilo od svých plánů na vyvlastnění kláštera sv. Gabriela v Tur Abdinu, byl zahrnut do návrhu usnesení.

Požadujeme rovněž, aby Turecko dodržovalo ekologické a environmentální normy EU a respektovalo práva lidí postižených v souvislosti s výstavbou přehrad v rámci projektu pro jihovýchodní Anatólii.

Spíše než aby se snažilo plnit kodaňská kritéria, se Turecko neustále vzdaluje od našich základních hodnot. Opravdu chce turecká vláda postavit republiku na novém demokratickém základě? Soudní řízení proti Straně spravedlnosti a rozvoje (AKP) a záhadné řízení proti organizaci Ergenekon představují obraz hluboce rozdělené společnosti, která není ani ochotná, ani schopná splnit výzvy, které jí předkládá Evropská unie. Nastal proto čas, abychom konečně začali konkrétně mluvit o privilegovaném partnerství mezi EU a Tureckem.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), písemně. – Ačkoli podporuji hlavní úsilí této zprávy, nesouhlasím s nedostatkem rovnováhy ve zvláštní otázce týkající se Kypru. Jsem důrazně proti pozměňovacím návrhům 14 a 15, které jsou v několika otázkách namířeny výhradně proti Turecku, tyto otázky zahrnují splnění mezinárodních závazků a nevyzývají k rovnocenným opatřením nebo závazkům na straně řeckých nebo řecko-kyperských orgánů. Ve výboru nebyl přijat můj pozměňovací návrh, který odmítal myšlenku, že vyřešení kyperské otázky má být dosaženo prostřednictvím jednostranného opatření ze strany Turecka. Vyzval jsem Radu – to jsem učinil jako předběžný krok – aby uvedla do praxe svůj závazek ze dne 26. dubna 2004 o ukončení izolace společenství tureckých Kypranů. Nicméně a bez toho, abych bral zpět své výhrady, hlasoval jsem ve prospěch zprávy.

- Návrh usnesení (B6-0106/2009)

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Komunistická strana Řecka hlasovala proti návrhu usnesení o Bývalé jugoslávské republice Makedonie. Opakovaně hlasovala proti začlenění Bývalé jugoslávské republiky Makedonie a ostatních zemí do EU ze stejných důvodů, a to protože je to v rozporu se začleněním Řecka.

Návrh usnesení vyzývá, aby bylo začlenění Bývalé jugoslávské republiky Makedonie do EU urychleno, aby mohla být tato republika změněna z protektorátu Spojených států a NATO na protektorát EU, Spojených států a NATO a rychle připojena k EU. Strany Nová demokracie, PASOK, SYRIZA a LAOS souhlasí s touto obecnou linií a zaměřují svou „odlišnost“ na otázku názvu Bývalé jugoslávské republiky Makedonie, a proto hlasovaly proti této zprávě, která je, co se týče postavení Řecka, opravdu negativní, protože Řecko vyzývá, aby nebránilo začlenění Bývalé jugoslávské republiky Makedonie do EU.

Komunistická strana Řecka hlasovala proti všem příslušným zprávám, protože se domnívá, že otázka názvu země patří mezi obecnější imperialistické zásahy v balkánských zemích a je skrytým bojem mezi

imperialistickými mocnostmi. Proto zaujala postoj nedotknutelnosti hranic a trvá na skutečnosti, že zde neexistují žádné nesplněné nebo jiné požadavky. Neexistuje žádná makedonská etnická menšina. Slovo Makedonie je zeměpisný termín. Strany Nová demokracie, PASOK, SYRIZA a LAOS, které podporují filosofii evropského jednosměrného smýšlení, skrývají národům balkánských zemí politickou vypočítavost EU, která se menšinami zabývá na základě svých zájmů.

Komunistická strana Řecka podporuje jednotný, antiimperialistický boj národů balkánských zemí a opozici vůči politice Spojených států, NATO a EU.

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Pane předsedající, hlasoval jsem proti návrhu usnesení o pokroku Bývalé jugoslávské republiky Makedonie za rok 2008. Dospěli jsme do bodu, kdy se musíme rozhodnout, zda vytvoříme velký společný trh, pro který musíme samozřejmě stanovit jasná pravidla, nebo zda chceme vytvářet Evropu, která je vyjádřením jediné silné a svrchované identity. Z tohoto důvodu a na základě prvků uvedených v návrhu usnesení, o nichž se domnívám, že jsou nedostatečné, jsem proti této zprávě.

- Zpráva: Annemie Neyts-Uyttebroeck (A6-0112/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), *písemně*. – (RO) Myslím, že orgány EU musí nadále podporovat Mezinárodní trestní soud v Haagu. Tento soud již soudil mnoho válečných zločinců, ale zároveň musíme mít na paměti širší význam jeho rozhodnutí, jako je jeho podíl na procesu usmíření národů západního Balkánu.

Chci vás upozornit na skutečnost, že některá obvinění nebo rozsudky vydané Mezinárodním trestním soudem v Haagu jsou v různých oblastech západního Balkánu považována za kontroverzní. Z těchto reakcí, které jsou součástí odkazu Mezinárodního trestního soudu, si můžeme vzít ponaučení. Tyto reakce zároveň zdůrazňují potřebnost odvolací komory a programu komunikace.

Nezapomeňme však, že mnoho dalších válečných zločinců ještě nebylo souzeno. Orgány EU musí podporovat vyšetřování vedená ve státech západního Balkánu na vnitrostátní úrovni. Rada EU musí stanovit jasné normy pro hodnocení výkonu spravedlnosti v zemích západního Balkánu poté, co vyprší mandát Mezinárodního soudu.

Osoby odpovědné za zločiny musí být souzeny náležitým způsobem a potrestány jednotlivě na základě svých činů.

Spravedlnost musí být uplatňována stejným způsobem na každého.

David Martin (PSE), *písemně*. – Hlasoval jsem ve prospěch této zprávy, která zajistí, že nikdo z těch, kdo se dopustili válečných zločinů v bývalé Jugoslávii, neunikne spravedlnosti. Podporuji tuto zprávu, protože prodlouží dočasný mandát Mezinárodního trestního tribunálu pro bývalou Jugoslávii, jenž stíhá osoby, které spáchaly válečné zločiny v bývalé Jugoslávii, o dva roky a zajistí dostatek času na dokončení již probíhajících kauz.

- Návrh usnesení (B6-0113/2009)

Edite Estrela (PSE), *písemně*. – (PT) Hlasovala jsem ve prospěch usnesení Evropského parlamentu o vodě s ohledem na páté Světové fórum o vodě, protože se domnívám, že je třeba, abychom sestavili globální politiky v oblasti dodávek vody a řízení vodních zdrojů, abychom splnili rozvojové cíle tisíciletí. Ty stanoví cíl snížit do roku 2015 počet lidí bez přístupu k pitné vodě na polovinu.

Celosvětová finanční krize však znamená, že členské státy musí posílit svou podporu nejméně rozvinutých zemí prostřednictvím veřejné rozvojové pomoci a spolupráce při přizpůsobování se důsledkům změny klimatu a jejich zmírňování.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *písemně*. – (PT) Ani voda nemůže uniknout privatizačnímu a liberalizačnímu úsilí Evropského parlamentu. Usnesení se nemýlí, když uvádí, byť v podmiňovacím způsobu, že „voda je společným bohatstvím celého lidstva a přístup k ní by měl být základním a všeobecně platným právem“ a že „voda je veřejné bohatství a musí podléhat veřejné kontrole“. Avšak to, co následuje, je závažné a nepřijatelné. Usnesení prohlašuje, že ačkoli voda může podléhat veřejné kontrole, její správa může být „z části nebo zcela“ předána soukromému sektoru. To znamená, že investování do infrastruktur pro zadržování vody a zásobování vodou musí podléhat veřejné kontrole, zatímco soukromý sektor bude mít ziskovou úlohu, konkrétně bude vybírat poplatky od spotřebitelů. Takové pokusy již proběhly v několika zemích, zejména v Latinské Americe, kde ceny rostly exponenciálně a kvalita se zhoršovala.

Rovněž nesouhlasíme s tím, aby bylo zemědělství považováno za odpovědné za to, že se k agroprůmyslu a malým zemědělcům přistupuje rovnocenným způsobem, takže malí zemědělci trpí vysokými cenami vody. Vzhledem k tomu, jak kapitalistická krize narůstá, voda se zdá být lákavou investicí, která vytváří zisk, jenž kapitalismus tolik potřebuje. Stále věříme, že voda musí být i nadále veřejným bohatstvím, jak v otázce zadržování, tak v otázce zásobování.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), písemně. – (FI) Pane předsedající, hlasovala jsem ve prospěch usnesení pana poslance Bermána o pátém Světovém fóru o vodě. Světové fórum o vodě se schází každé tři roky a příští týden se uskuteční v Istanbulu. Je to příležitost projednat celosvětová politická řešení týkající se hospodaření s vodou a řízení vodních zdrojů a přípravy základů pro tato opatření.

Před dvěma lety jsem sestavovala zprávu o hospodaření s vodou v rozvojových zemích pro Smíšené parlamentní shromáždění AKT-EU. Jak je patrné i z usnesení pana poslance Bermána, nesprávné hospodaření je do velké míry důvodem, proč je světová situace v otázce vody špatná. Podpora je potřebná zejména v oblasti regionálního rozhodování a spolupráce.

Rovněž je zřejmé, že samotný veřejný sektor nemůže ročně shromáždit 49 miliard USD (až do roku 2015), jak odhaduje Světová banka, aby rozvíjel vodohospodářské infrastruktury. Problémy spojené se zásobováním vodou mohou být vyřešeny tím, že potřebné finanční prostředky budou získány prostřednictvím dohody o partnerství mezi veřejným a soukromým sektorem, a to zejména tehdy, když státní společnosti trpí nedostatkem finančních prostředků a neexistuje možnost jejich privatizace.

Při hledání řešení problémů souvisejících s vodou by neměl být podceňován význam výzkumu. Zásadní je rovněž odpovídající sledování podzemních vodních zdrojů a investování do těchto zdrojů. Stejně jako energie se také voda stává stále více politickou otázkou a zajištění přístupu k vodě bude velkým bojem. Je zjevně nutné, aby byla tato otázka učiněna politickou prioritou dříve, než bude příliš pozdě.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), písemně. – (NL) Při konečném hlasování jsem hlasovala proti tomuto usnesení. Neučinila jsem tak proto, že by zpráva jako celek nebyla dobrá, ale protože jedna otázka v této zprávě byla z mého pohledu natolik důležitá, že jsem se prostě nedokázala přimět, abych hlasovala „ano“. Voda není obchodovatelný statek; je to základní potřeba pro život a něco, nač má právo každý.

Využívání vody není volbou lidí, je to nutností proto, aby přežili, a z tohoto důvodu není vhodné pohlížet na vodu jako na komerční nebo ekonomický statek. Zásobování vodou musí být a zůstat ve veřejných rukou. Předcházející postoje, které přijal Evropský parlament, již objasnil, že voda je právem, a znění této zprávy by dané postavení oslabilo.

Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Voda je předpokladem veškerého života na Zemi. Odpovědnost za zajištění přístupu k tomuto zdroji však nespočívá pouze na bedrech EU. Hledat řešení problému, jak zlepšit přístup k vodě, by měly země celého světa prostřednictvím mezinárodní spolupráce v rámci spolupráce OSN.

Vzhledem k tomu, že návrh zpravodaje se ubírá zcela jiným směrem, rozhodl jsem se hlasovat proti tomuto usnesení.

Rovana Plumb (PSE), písemně. – (RO) Udržitelný rozvoj si nelze představit bez správného hospodaření s tak zásadním zdrojem, jako je VODA. Naprosto schvaluji body 15 a 16 usnesení, jejichž cílem je podporovat veřejné orgány místní samosprávy v jejich úsilí zavést demokratickou správu vodních zdrojů, jež by byla účinná, transparentní, regulovaná, zohledňovala cíle trvale udržitelného rozvoje a přispěla k uspokojení potřeb obyvatelstva.

Ráda bych se připojila k požadavkům předloženým Komisi a Radě, aby uznaly zásadní roli orgánů místní samosprávy při ochraně vodních zdrojů a hospodaření s nimi, aby byly plně odpovědné za hospodaření s vodními zdroji. Lituji toho, že schopnosti orgánů místní samosprávy nejsou evropskými programy spolufinancování využívány ve větší míře.

V případě Rumunska, kterému bylo v této oblasti povoleno přechodné období až do roku 2018, je zásadní, aby bylo urychleno investování zejména nyní, kdy je chudé obyvatelstvo nejzranitelnější s ohledem na změnu klimatu a rovněž nejméně schopné se jí přizpůsobit.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, hlasoval jsem ve prospěch návrhu usnesení o pátém Světovém fóru o vodě, jež se konalo v Istanbulu. Jsem pevně přesvědčen o tom, že voda je jedním ze společných zdrojů lidstva a mělo by se na ni pohlížet jako na základní a všeobecné právo. Dále tvrdím, že

voda by měla být prohlášena za veřejný majetek a měla by podléhat veřejné kontrole bez ohledu na skutečnost, zda je spravována z části nebo zcela soukromým sektorem. Na závěr doufám, že režimy globálních dotací na distribuci vody, které podřívají pobídky k účinnému hospodaření s vodou a podněcují k jejímu plýtvání, budou zrušeny s cílem uvolnit finanční prostředky na cílené dotace, zejména pro chudé a venkovské obyvatelstvo, aby byla voda dostupná pro všechny.

Catherine Stihler (PSE), písemně. – Voda je vzácným zdrojem a přístup k čisté pitné vodě na celém světě musí být klíčovou prioritou. V roce 2009 nemá mnoho lidí z rozvojového světa přístup k čisté pitné vodě. Naše úsilí, které vyvíjíme za účelem pomoci zemím a populacím v nejhudších částech světa, musíme zaměřit na to, aby mělo právě toto obyvatelstvo přístup k vodě.

Gary Titley (PSE), písemně. – Historie se hemží válkami o přístup k půdě a ropě, ale obávám se, že tyto války se již nebudou zdát tak významné ve srovnání s pravděpodobnými budoucími konflikty o přístup k vodě.

Voda je nejdůležitější ze všech zdrojů: život bez vody není možný. Dokonce i v rozvinutých zemích čelíme závažnému úbytku vody. Důsledky pro méně rozvinuté země jsou katastrofické.

Mezinárodní společenství se musí přístupem k vodě zabývat mnohem vážněji, než bude příliš pozdě. Jak jsme viděli tento týden v Kodani, změna klimatu se urychluje znepokojivým způsobem, což ještě více zhorší problém úbytku vody. Přístup k čisté vodě je základním lidským právem, udělejme tedy za tímto účelem velkou kampaň.

- Návrh usnesení (B6-0114/2009)

Proinsias De Rossa (PSE), písemně. – Podporuji toto usnesení, které předkládá Evropské komisi zvláštní doporučení, aby zvýšila svou podporu zdravotnických služeb v subsaharské Africe a aby znovu posoudila bilanci financování z prostředků Evropského společenství s cílem upřednostnit podporu zdravotnictví.

Polovina obyvatelstva subsaharské Afriky stále ještě žije v chudobě. Afrika je ve skutečnosti jediným kontinentem, kterému se nedaří plnit rozvojové cíle tisíciletí, zejména pokud jde o tři cíle v oblasti zdraví týkající se dětské úmrtnosti, mateřské úmrtnosti a boje proti HIV/AIDS, tuberkulóze a malárii, tedy cíle, jež jsou zásadní z hlediska potírání chudoby, avšak jejichž dosažení do roku 2015 je nejméně pravděpodobné. Má-li být dosaženo rozvojových cílů tisíciletí v oblasti zdraví, vyžaduje infrastruktura základní zdravotnické péče stabilní, dlouhodobou finanční podporu. Tato základní péče musí zahrnovat také přístup ke zdravotnickým službám zaměřeným na sexuální a reprodukční zdraví.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), písemně. – (PL) Hlasoval jsem pro přijetí usnesení o přístupu ke zdravotnickým službám v subsaharské Africe. Tato část Afriky nebude schopná se rozvíjet, aniž by nedošlo ke skutečnému zlepšení ve zdravotní situaci jejího obyvatelstva. Seznam zdravotních hrozeb v této oblasti je výjimečně dlouhý a dobře známý a to, že jsou tyto hrozby skutečné, je nejlépe potvrzeno odhadovanou délkou života těchto obyvatel. Průměrná délka života je v jednotlivých zemích často obdobná průměrné délce života ve středověké Evropě. Tato skutečnost je bolestná, politováníhodná a frustrující, ale měla by rovněž motivovat rozvinuté a bohaté země, aby těmto zemím poskytl intenzivnější a účinnější pomoc. Je správné angažovat se v projektech, jejichž cílem je zachraňovat životy. Není nic, co by bylo více lidské a zároveň evropské. Zachraňme životy těch, kteří jsou ohroženi. To je to nejmenší, co můžeme udělat.

Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Zpravodajův popis lidského utrpení v celé subsaharské Africe je obrovskou připomínkou toho, jak důležité je pokračovat v boji proti chudobě a tento boj posílit.

Návrhy předložené zpravodajem jsou však založeny pouze na myšlence, že EU by měla hrát vedoucí roli v politice pomoci členských států. Strana June List s tím nesouhlasí. EU nemá provádět operace pomoci a neměla by se pokoušet ovlivňovat činnost členských států v této oblasti.

Pomoc je oblastí, ve které jsou naše zkušenosti bohužel značně skličující. Je proto důležité, abychom byli schopni experimentovat s novými druhy pomoci. Naše země, Švédsko, hledá v současné době nové a zajímavé způsoby. V této historické době je naprosto špatné opakovaně brát členským státům příležitost pro uvažování nad novými způsoby a nad reformami politiky pomoci. Odpovědnost za pomoc rozvojovým zemím je a měla by zůstat záležitostí členských států.

O mezinárodní spolupráci, jejímž cílem má být nalezení řešení pro zlepšení zdravotní péče v subsaharské Africe, by se mělo usilovat především v rámci OSN, nikoli v rámci EU.

Hlasoval jsem tedy proti tomuto usnesení.

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Pane předsedající, hlasoval jsem ve prospěch návrhu usnesení o rozvojové pomoci ES zaměřené na subsaharskou Afriku. Navzdory úsilí Komise zaměřenému na dosažení rozvojových cílů tisíciletí a zdravotnickou krizi v subsaharské Africe se pomoc ES určená na zdravotnické odvětví v poměru k celkové rozvojové pomoci nezvýšila od roku 2000. Z tohoto důvodu se domnívám, že je správné a nezbytné učinit společný závazek s cílem dosáhnout lepších výsledků v oblasti zdravotnictví a splnit rozvojové cíle, které byly v oblasti zdravotnictví dohodnuty na mezinárodní úrovni.

- Návrh usnesení (B6-0111/2009)

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Pane předsedající, hlasoval jsem ve prospěch návrhu nařízení o zprovoznění Jednotné oblasti pro platby v eurech (SEPA). Myslím, že je velice důležité podpořit vytvoření systému SEPA, který podléhá účinné hospodářské soutěži a v jehož rámci neexistuje rozlišení mezi přeshraničními a vnitrostátními platbami v eurech. Na závěr se domnívám, že Komise, jak je uvedeno v návrhu, by měla být vyzvána, aby stanovila jasný, vhodný a závazný konečný termín pro přechod na produkty SEPA, přičemž by se nemělo jednat o pozdější termín, než je 31. prosince 2012, po jehož uplynutí již budou muset být všechny platby v eurech prováděny s využitím norem SEPA.

Peter Skinner (PSE), *písemně*. – Zástupci Labour Party v Evropském parlamentu si přejí, aby byla Jednotná oblast pro platby v eurech úspěchem. Proto nemůžeme podpořit pozměňovací návrhy k této zprávě, které rozšiřují platnost mnohostranných mezibankovních poplatků (MIF). Tyto poplatky nejsou konkurenceschopné a zvyšují náklady pro uživatele. Podrývalo by to důraznost cíle zprávy, jímž je zajištění toho, že jednotný trh odstraní překážky a povede ke snížení nákladů. V konečném hlasování jsme nemohli toto usnesení podpořit, protože byly tyto pozměňovací návrhy přijaty.

- Zpráva: Maria Eleni Koppa (A6-0062/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *písemně*. – (IT) Pane předsedající, hlasoval jsem ve prospěch této zprávy. Podporuji zprávu paní poslankyně Koppaové o významnosti strategického partnerství EU a Brazílie, protože tito partneři sdílí stejný pohled na svět, jenž vychází z jejich úzkých historických, kulturních a hospodářských vztahů. Společně mohou podporovat změnu a řešení na globální úrovni například tím, že budou úzce spolupracovat při podpoře a provádění rozvojových cílů za účelem řešit problémy chudoby a hospodářské a sociální nerovnosti na globální úrovni tím, že posílí spolupráci v oblasti rozvojové pomoci, včetně třístranné spolupráce, a zároveň tím, že budou spolupracovat v boji proti mezinárodnímu terorismu, obchodování s drogami a trestné činnosti.

S ohledem na klíčovou roli, kterou hraje Brazílie v integračních procesech v Latinské Americe, a na zájem EU prohloubit dialog s tímto regionem a s ohledem na to, že EU vítá iniciativy, jež Brazílie vyvíjí s cílem podpořit politickou a hospodářskou integraci zemí Latinské Ameriky, souhlasíme s tím, že je nutno ocenit stěžejní roli, kterou Brazílie sehrála při prosazování vzniku nedávno ustavené Unie států Jižní Ameriky (UNASUR).

Musíme rovněž uznat, že Brazílie hrála roli prostředníka při řešení regionálních konfliktů v Latinské Americe a Karibiku, přičemž vycházela ze zásad národní suverenity, nevměšování se do vnitřních záležitostí a neutrality, což mělo pozitivní dopad na politickou stabilitu v tomto regionu.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), *písemně*. – (PT) Hlasoval jsem ve prospěch této zprávy. Brazílie byla poslední z tzv. zemí BRIC (Brazílie, Rusko, Indie a Čína), která se zúčastnila summitu s EU, jenž se konal v červenci 2007 v průběhu portugalského předsednictví. Bylo to tedy přirozeným odrazem vztahů, které Portugalsko s Brazílií vždy udržovalo. Jak bylo v tomto Parlamentu řečeno v září 2007, Brazílie je zemí, jejíž 200 milionů obyvatel hovoří jedním z evropských jazyků, který patří mezi nejrozšířenější jazyky světa, tedy portugalsky, a jejíž historické, civilizační a kulturní tradice jsou blízké evropským tradicím. To dokazuje i řada politických dohod uzavřených v průběhu celé historie až dodnes. Tento vztah nám pomůže budovat další vzájemné vazby s Latinskou Amerikou.

Vzhledem k uznávanému potenciálu Brazílie a její současné hospodářské a politické výkonnosti na regionální a globální úrovni nesmí být na toto strategické partnerství pohlíženo jako na budoucí překážku v dalších partnerstvích se sdružením Mercosur. Ve skutečnosti by mělo být považováno za příklad, ve kterém EU získala potřebný konsenzus ohledně společných obchodních a politických zájmů. Je třeba poznamenat, že obě strany považují multilaterální činnost za nepostradatelnou. Tato multilaterální činnost vyplývá ze systému OSN a z rámce Světové obchodní organizace.

Na závěr musím říci, že jsem trochu zvědavý na to, jaký rozsah bude v budoucnu přiřčen protokolům o spolupráci v oblasti vzdělávání a kultury.

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Pane předsedající, hlasoval jsem ve prospěch zprávy paní poslankyně Koppaové o strategickém partnerství Evropské unie a Brazílie. Role tohoto partnerství je velice významná; partnerství by mělo být novým podnětem k uzavření dohody o přidružení mezi EU a sdružením Mercosur, která je sama o sobě strategickým cílem EU k prohloubení hospodářských a obchodních vztahů, stejně jako k rozšíření politického dialogu a spolupráce mezi oběma regiony. Strategické partnerství by navíc mělo být nástrojem podporujícím demokracii a lidská práva, právní stát a řádnou veřejnou správu na globální úrovni.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), *písemně*. – (RO) Hlasoval jsem ve prospěch návrhu doporučení Evropského parlamentu Radě ke strategickému partnerství Evropské unie a Brazílie, protože se domnívám, že je toto partnerství pro obě strany přínosné a může přispívat k rozvoji vztahů mezi těmito dvěma subjekty s cílem podporovat všeobecné blaho v obou oblastech a po celém světě.

- Zpráva: José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (A6-0028/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *písemně*. – (IT) Pane předsedající, hlasoval jsem ve prospěch této zprávy. Vzhledem ke skutečnosti, že Mexiko a Evropská unie spolu udržují vztahy založené na spolupráci od sedmdesátých let, sdílím naději, že bude toto strategické partnerství představovat nástroj, který v souladu s prohlášením ze San Salvadoru posílí spolupráci mezi těmito partnery na mezinárodních fórech, jako je Světová banka, Mezinárodní měnový fond, OECD a jako jsou skupiny G20, G8 a G5, při řešení světové finanční krize a při formulování společného řešení pro obnovení důvěry ve finanční instituce.

Geografická pozice Mexika mu zajišťuje strategické postavení v podobě mostu mezi Severní a Jižní Amerikou a mezi karibskou a tichomořskou oblastí. Doufáme, že toto nové strategické partnerství umožní zavést konání každoročních summitů EU-Mexiko a dá nový podnět globální dohodě mezi EU a Mexikem v různých politických oblastech, včetně lidských práv, bezpečnosti, boje proti obchodování s drogami, životního prostředí a technické a kulturní spolupráce.

S ohledem na usnesení ze dne 11. října 2007 o vraždách žen v Mexiku a ve Střední Americe a úloze Evropské unie v boji proti tomuto jevu doufáme, že dojde k hlubšímu dialogu, hlubší spolupráci a výměně nejlepších postupů.

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Pane předsedající, vítám zprávu pana poslance Salafranca Sánchez-Neyry o strategickém partnerství EU-Mexiko. Je zásadní, aby díky tomuto strategickému partnerství došlo k významnému posílení vztahů mezi Mexikem a EU, a to jak na multilaterální úrovni, pokud jde o otázky celosvětového významu, tak na bilaterální úrovni, pokud jde o rozvíjení těchto vztahů.

Z tohoto důvodu jsem si naprosto jistý, že tato dohoda umožní posílit koordinaci postojů ke krizím a otázkám celosvětového významu na základě zájmů a obav obou stran. Na závěr doufám, že bude dohoda spatřována jako příležitost k diskuzi o tom, jak lépe uplatňovat doložku o lidských právech a demokracii, neboť lidská práva a demokracie představují základní hodnoty ve všech dohodách obou stran, a jak lépe vyhodnocovat její plnění, včetně rozvoje pozitivního rozměru této doložky.

Catherine Stihler (PSE), *písemně*. – EU se musí více zajímat o zvyšující se násilí v Mexiku způsobené drogovými válkami. Dvojnásobný počet vražd souvisejících s drogovým násilím představuje znepokojivý stav.

- Návrh usnesení (RC-B6-0135/2009)

Carl Lang (NI), *písemně*. – (FR) Skutečné soucítění prezentované různými politickými skupinami s patrnou výjimkou komunistů (z jasného důvodu) je pouze odezvou politické korektnosti prosazované pacifisty mezinárodního showbyznysu. Případ Tibetu, skutečného boje za osvobození, byl přiškrcen moderními Evropany, kteří postrádají spiritualitu. Je to dokonalým příkladem toho, čím se nemá vnitřní a mezinárodní politika zabývat.

Poslanci chtějí s co největší slušností odsoudit násilné postupy čínských komunistů, zatímco prohlašují, že podporují nezávislost regionu, který z historického hlediska není Tibetem. Myšlenka nezávislosti Tibetu v pojetí „Save Tibet“ (Zachraňte Tibet) je pouze máváním fěmenem před nosem bezmocné elity a lidí, kteří byli týráni jak duchovně, tak fyzicky.

Tibet ukazuje stejně jako ostatní utlačované národy, co se stane, když je nastolena komunistická diktatura, a jako prostředek proti jejímu zvrácení jak na politické, tak na etnické, kulturní a duchovní úrovni je použita invaze ozbrojených sil.

Tibet bezpochyby propásl svoji příležitost získat zpět svoji svrchovanost tím, že nedokázal pokračovat v ozbrojeném boji poté, co jeho vůdce odešel do exilu. Nyní je třeba vydat se cestou boje za nezávislost, za „Free Tibet“ (Svobodný Tibet), a nikoli cestou otroctví zakrývaného maskou pouhé „papírové nezávislosti“.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, bezvýhradně podporuji návrh usnesení o 50. výročí tibetského povstání a dialogu mezi dalajlámou a čínskou vládou. Zneužití moci, ať k němu dojde kdekoli, musí být odsouzeno. Na druhé straně je nutné uvést, že čínská vláda má morální povinnost mimo jiné neprodleně a bezpodmínečně propustit všechny osoby, které jsou zadržovány pouze za účast na pokojných protestech, a podat vysvětlení ke všem případům zabití a zmizení a ke všem případům zadržování osob s uvedením povahy obvinění, která proti nim byla vznesena.

11. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(Zasedání bylo přerušeno v 13:20 a pokračovalo v 15:00.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ KRATSA-TSAGARPOULOU

Místopředsedkyně

12. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

Předsedající. – Zápis ze včerejška byl rozdán.

Jsou k němu nějaké komentáře?

*
* *

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (FR) Paní předsedající, žádám poslance, aby mi umožnili hovořit ještě několik minut navíc.

Rád bych hovořil o tématu Číny. Dnes měl být předložen návrh usnesení o Číně, o případu pana Kao Č'-šenga, dobře známého právníka, který je zatčen. Panují obavy, že bude mučen; jeho rodině bylo právě umožněno, aby vstoupila do Spojených států, a jeho život se zdá být v ohrožení.

Bohužel vzhledem k tomu, že mohou být projednávána pouze tři témata, návrh týkající se pana Kao Č'-šenga nemohl být ponechán na programu. Měli jsme v úmyslu přesunout návrh na druhé březnové zasedání. Nyní nám bylo řečeno, že na druhém březnovém zasedání nebudou podle pravidel projednávány žádné naléhavé záležitosti, protože konají-li se dvě plenární zasedání v témže měsíci, na druhém zasedání nelze projednávat naléhavé záležitosti.

Tento výklad považuji za pochybný. Tento výklad totiž odkazuje na dvě zasedání konaná v září před říjnovým zasedáním, během něhož byl projednáván rozpočet. Důvodem k tomu, že se konají dvě zasedání v březnu, jsou volby; je to tedy naprosto výjimečný případ. To znamená, že otázky lidských práv můžeme projednávat až na konci dubna, což je příliš pozdě.

Žádám proto předsednictví, aby zaprvé přešetřilo tuto otázku a zadruhé aby sdělilo naší obrovskou obavu o tomto případu čínskému velvyslanectví – za tímto účelem vám mohu poskytnout informace o případu pana Kao Č'-šenga – protože ve skutečnosti nikdo neví, kde se v současnosti nachází, a panují obavy, že může být mučen a že může být ohrožen jeho život.

(Zápis byl schválen)

13. Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu (rozprava)

13.1. Guinea-Bissau

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o šesti návrzích usnesení o situaci v Guineji-Bissau.⁽²⁾

José Ribeiro e Castro, autor. – (PT) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, znovu v tomto Parlamentu bohužel diskutujeme o situaci Guineje-Bissau, což je situace opravdu bolestná. Je to země, která již po několik let trpí chronickou nestabilitou a která se pokusila vydat se na cestu k demokracii na počátku 90. let. Nic se nedařilo, došlo zde ke státnímu převratu a menší občanské válce a od té doby se nachází v situaci velké politické a vojenské nestability, napětí a hluboké rivality. Nedávno zde byl zaznamenán také výskyt zájmů souvisejících s pašováním drog, který je pro všechny pozorovatele stále více zřejmý.

Silně odsuzujeme nedávné útoky: bombový útok, při kterém zahynul velitel armády, generál Tagme Na Waié, a rovněž obzvláště barbarskou, ne-li surovou, vraždu prezidenta Nina Vieiry. Bez ohledu na jejich minulost vyjadřujeme naši souznalost jejich rodinám a lidem z Guineje-Bissau, litujeme, že došlo k těmto útokům a se vši rozhodností je odsuzujeme.

Chceme vidět návrat k normální situaci. Ponaučení, jaké jsem si z toho vzal a které jsem chtěl zdůraznit v tomto usnesení, je takové, že beztrestnost není řešením. Jak jsme mohli v minulosti s ohledem na vraždy, jejichž oběťmi byl Ansumane Mané a generál Veríssimo Seabra, zavírat oči nad skutečností, že pachatelé nebyli nalezeni a nebyli postaveni před spravedlivý soud? Je jasné, že toto není řešením. Musíme proto přesvědčit vládu Guineje-Bissau, že osoby odpovědné za tyto činy musí být nalezeny. Viníci musí stanout před spravedlivým soudem a my musíme za tímto účelem poskytnout veškerou potřebnou podporu.

Na závěr vás chci upozornit na naši obavu týkající se pašování drog v celém regionu, hrozbu, kterou to představuje také pro Evropskou unii a šokující míru výskytu tohoto pašování drog, k němuž v Guineji-Bissau očividně dochází. Chci také vyzvat k těsnějším vztahům v souvislosti s Kapverdami. S Kapverdami jsme navázali zvláštní partnerství; ty mají velmi úzké vztahy s Guineou-Bissau a obšírné znalosti o této zemi, ale jsou rovněž velmi zranitelné. Je to tedy důležité rovněž pro bezpečnost Evropy. V důsledku toho je posílení tohoto zvláštního partnerství s Kapverdami v této souvislosti také velmi významné.

Justas Vincas Paleckis, autor. – (LT) Vraždy, ke kterým došlo v Guineji-Bissau, jsou závažnou ránou nejen pro demokracii ve státě, který je zbídačen pašováním drog, ale pro celou oblast západní Afriky. Vražda prezidenta a velitele armády potopila zemi ještě hlouběji do bažiny selhávajících institucí, stále křehčí demokracie, rostoucí korupce a kultů osobnosti. Obyvatelé tohoto státu žijí v chaosu a je zde nedostatek vody, léčiv i škol. Pašování drog nezná překážky ani hranice a stává se hrozbou pro celý region, dotýká se dokonce států Evropské unie.

Ačkoli až do této doby dodržovali velitelé armády svůj slib, že nebudou zasahovat do vnitřních věcí země, nedávné události mohou zcela zničit to, co v Guineji-Bissau z demokracie zbývá. Nová vláda musí dodržovat ústavní pořádek, konflikty řešit mírovou cestou a důkladně vyšetřit případy vražd. S pomocí bezpečnostní a obranné mise Evropské unie musíme dosáhnout zvratu ve vývoji této země, nabídnout jí stabilitu a možnost důstojného života. Musíme věřit, že prezidentské volby se uskuteční do několika měsíců a že proběhnou v souladu s mezinárodními normami pro organizaci voleb. Vyzýváme státy Evropské unie a celé mezinárodní společenství, aby Guineji-Bissau poskytly finanční a odbornou pomoc nezbytnou pro organizaci demokratických voleb. Opoziční politické síly v Guineji-Bissau by v této době, která je pro stát náročná, měly usilovat o nalezení společného východiska a kompromisů a naléhavě přijmout rozhodnutí týkající se bezpečnosti země, volebních postupů a veřejné správy. Vyzýváme je, aby účinněji bojovaly s korupcí a projednávaly s občanskou společností a dalšími organizacemi, jak dosáhnout vnitřního smíru uvnitř státu.

Ewa Tomaszewska, autorka. – (PL) Paní předsedající, dne 2. března tohoto roku byl zastřelen prezident Guineje-Bissau João Bernardo Vieira při útoku, který provedli přívrženci velitele armády. Den před tím zemřel generál Batista Tagme Na Waié, velitel armády, který byl zraněn při výbuchu. Oba mrtví jsou spojeni s politickým konfliktem v Guineji-Bissau, který probíhá již několik let a vedl k tragédii a nedostatečné stabilitě v zemi. I přes pokojný průběh voleb, které se konaly v roce 2008, došlo krátce poté k prvnímu pokusu o vraždu. Prezident tento útok přežil. Guinea-Bissau, bývalá portugalská kolonie, je jednou z nejchudších zemí světa. Přes tuto zemi zároveň prochází trasa, po které se pašuje kokain.

(2) Viz zápis.

Odsuzujeme pokusy vyřešit konflikty prostřednictvím státních převratů; vyzýváme k tomu, aby se prezidentské volby v Guineji-Bissau uskutečnily do dvou měsíců, a vyzýváme k tomu, aby tyto volby splňovaly demokratické normy a aby byl nastolen ústavní pořádek.

Ilda Figueiredo, autorka. – (PT) Je-li analyzována politická situace v Guineji-Bissau, neměli bychom zapomenout na to, že lidé této mladé africké země byli obětmi portugalského kolonialismu, proti němuž ve skutečnosti vedli velmi odvážný boj. S ohledem na to, co se v této zemi děje, čehož litujeme, zejména jde-li o vraždy prezidenta a velitele armády, nemůžeme zapomenout, že je to výsledkem všech obtíží a všech rozporů, které zde panovaly po celé roky a stále panují a vyplývají z koloniální minulosti této země. Rovněž bychom měli mít na paměti, že je to stále jedna z nejhudších zemí v Africe, což znamená, že Evropská unie musí věnovat větší pozornost spolupráci v oblastech veřejného zdraví a vzdělávání s cílem zlepšit životní podmínky jejích obyvatel a překonat obtíže, kterým musí velká část obyvatelstva Guineje-Bissau stále čelit, zejména se jedná o ženy, matky a děti.

Je zásadní, aby Evropská unie posílila svou solidární podporu těchto lidí. Rovněž musíme podporovat vzdělávání, bezpečné zásobování pitnou vodou a v některých případech i zemědělskou produkci k zajištění přístupu veškerého obyvatelstva k potravě. Tato podpora však musí být poskytována bez vnějších zásahů a s naprostým respektem vůči svrchovanosti a volbě daného lidu.

Marios Matsakis, autor. – Paní předsedající, tato chudobou zmítaná bývalá kolonie zažívala desetiletí politické nestability a krize, které vyústily v hluboké a dlouhodobé utrpení jejích občanů.

Její přechod k demokratickým pravidlům a lepším časům pro její lid se jevil jako slibný výhled poté, co se v roce 2008 uskutečnily zjevně spravedlivé a pokojné parlamentní volby. Temná mračna rozvratné nenávisti a násilí se nad zemí znovu objevily poté, co byl povstalcí zastřelen prezident Vieira dne 2. března, den po zavraždění velitele armády. Odsuzujeme obě tyto vraždy a můžeme pouze doufat, že znepráčetelné strany v Guineji-Bissau naleznou nezbytnou vůli a sílu k překonání sporů prostřednictvím dialogu u jednacího stolu ve prospěch svých občanů. Protože se Guinea-Bissau mimoto v posledních letech stala také důležitou zemí pro pašování drog, vyzýváme nejen orgány této země, ale také mezinárodní společenství, aby udělaly, co je v jejich silách proto, aby účinně bojovaly proti tomuto smrtelnému prokletí.

Marie Anne Isler Béguin, autorka. – (FR) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, Skupina Zelených a Evropské svobodné aliance důrazně odsuzuje zavraždění prezidenta Guineje-Bissau Joãa Bernarda Vieiry a velitele armády, generála Tagmeho Na Waiého, ke kterým došlo dne 1. a 2. března 2009.

Žádáme, aby bylo provedeno důkladné vyšetřování a aby pachatelé byli stíháni, totéž žádáme i v případě vrahů generála Maného a Correieho, zavražděných v roce 2000 a 2004, i zde jsou pachatelé stále neznámí.

Jakožto jedna z nejhudších mezi chudými zeměmi a známá krátkou délkou života svých obyvatel dnes Guinea-Bissau čelí pašování drog. Jako předmostí jihoamerických pašeráků drog se Guinea-Bissau stala zemí, která slouží jako překladiště drog určených pro Evropu, jež představuje největšího spotřebitele. Velmi dobře také víme, že se to dotýká celého subregionu, protože například v Mauretánii bylo nalezeno velké množství drog dokonce na letišti.

Evropská unie musí této zemi pomoci, aby se k takovému obchodu obrátila zády, a to tím, že s ním bude bojovat jak zde, tak tam, a aby se navrátila k rozvoji založenému na vlastních zdrojích této země.

Poslední volby přijalo mezinárodní společenství příznivě a Evropská unie nabídla svou podporu týkající se procesu osvojování demokracie a jejího zavádění v Guineji-Bissau, ovšem události, jež má tato země za sebou, mohou tento postoj podpory a pomoci ještě více posílit.

Rovněž armáda, která nezasahovala do volebního procesu, musí pokračovat ve svém striktním dodržování ústavního pořádku, jak slíbila.

Zatímco sousední západoafrické země znovu našly po letech problémů a chaosu cestu k demokracii a respektu vůči institucím a lidským právům, Guinea-Bissau nesmí spadnout do pastí trestuhodných postupů. Evropská unie zde musí působit a využívat svůj vliv a svou příkladnost, aby této zemi pomohla setrvat na cestě k demokracii.

Laima Liucija Andrikiienė, jménem skupiny PPE-DE. – Paní předsedající, k tomu, co již bylo k situaci v Guineji-Bissau dnes řečeno, bych navíc ráda okomentovala dvě záležitosti.

Zaprvé, zavraždění prezidenta Guineje-Bissau, Joãa Bernarda Vieiry, a velitele armády, generála Tagmeho Na Waiého, by mělo být důkladně prošetřeno a odpovědné osoby by měly být povolány ke spravedlnosti.

Zadruhé, ve svém usnesení dnes vyjadřujeme víru, že prezidentské volby v zemi se uskuteční do 60 dnů. Měli bychom dnes vyzvat členské státy EU a mezinárodní společenství, aby zajistily, že Guineji-Bissau bude poskytnuta finanční a technická podpora, kterou bude potřebovat k uspořádání důvěryhodných voleb.

Leopold Józef Rutowicz, jménem skupiny UEN. – (PL) Paní předsedající, v chudých afrických zemích, jako je Guinea-Bissau, dochází k destabilizaci, která má tragické následky, velice jednoduše. Zavraždění prezidenta Joãa Bernarda Vieiry a generála Tagmeho Na Waiého, velitele armády, v březnu tohoto roku bylo jistě součástí pokusu o destabilizaci země vyvolaného pravděpodobně drogovou mafií. Nedostatek účinných bezpečnostních sil v zemi způsobil, že všemožné vraždění zůstává prakticky nepotrestané. Musíme poskytnout veškerou nezbytnou pomoc, již vláda této země potřebuje, a to je otázka, kterou se zabývá dané usnesení.

Abychom takovýmto incidentům zabránili, musíme rovněž vyhlásit nelítostnou válku drogovému trhu, který destabilizuje síly v mnoha chudých zemích Afriky, Asie a Jižní Ameriky, podporuje terorismus a prostřednictvím drogové závislosti ničí životy stovek milionů lidí po celém světě. Pokud nedokážeme tento problém překonat, budeme za naši bezradnost platit stále více.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. – Paní předsedající, dovoluji mi nejprve jménem Evropské komise říci, že hluboce litujeme zavraždění Jeho Excelence prezidenta Republiky Guinea-Bissau, Joãa Bernarda Vieiry. Se vši rozhodností tuto vraždu odsuzujeme a stejně tak i útoky, které měly za následek smrt velitele armády generála Batisty Tagmeho Na Waiého a dalších vojáků. Ráda bych rovněž vyjádřila soustrast jejich rodinám.

Přítomnost drogových dealerů a tak vysoká míra trestné činnosti jsou v současnosti více než znepokojivou záležitostí. V rámci osmého Evropského rozvojového fondu a dalších nástrojů, a navíc příspěvím k částce 2 milionů EUR Úřadu OSN pro drogy a kriminalitu (UNODC), Komise podepsala velmi ambiciózní plán v protidrogové oblasti. Domníváme se, že je to opravdu velmi důležité, což se ukázalo na tom, co se stalo.

Naléhavě vyzýváme ke klidu a umírněnosti a vybízíme vnitrostátní orgány Guineje-Bissau, aby důkladně prošetřily tyto události a povolaly odpovědné osoby ke spravedlnosti. Neměla by zde existovat beztrestnost. Tyto násilné činy bohužel následovaly po úspěšných parlamentních volbách, které připravily cestu pro posílení podpory EU a mezinárodní podpory zaměřené na úsilí této země budovat mír. Tyto útoky přišly rovněž v čase posílené mezinárodní angažovanosti, jejímž cílem bylo vybudovat demokratickou a stabilní Guineu-Bissau.

Za těchto krajně složitých okolností zůstává Komise i nadále plně oddána myšlence poskytovat vnitrostátním orgánům výraznou podporu, klade si za cíl znovu nastolit stabilitu, ale také povzbuzovat rozvoj. Myslím na vzdělávání, nejchudší z chudých, nutné základní potřeby a základní služby a také na hospodářský růst země. Právě začínáme rozvíjet širokou řadu nástrojů, které nám budou k dispozici a jejichž cílem bude pomoci Guineji-Bissau dosáhnout udržitelného míru a doufáme, že pomohou upevnit demokratický proces země.

V minulém roce byl schválen ambiciózní strategický dokument pro tuto zemi na období 2008–2013 ve výši 100 milionů EUR. Tento dokument se zaměřil na reformu bezpečnostního sektoru – včetně boje proti drogám, který jsem zmínila dříve – a na posílení vnitrostátních svrchovaných institucí.

Minulý rok se Rada rovněž rozhodla zřídit misi na podporu reformy bezpečnostního sektoru v rámci evropské bezpečnostní a obranné politiky. Nadcházející prezidentské volby – nyní očekávané do 60 dnů po navržení kandidáta na nového prezidenta – se pravděpodobně uskuteční ještě před letní přestávkou. S ohledem na tento velmi těsný časový plán Komise pečlivě zvažuje proveditelnost nasazení mise zaměřené na sledování volebního procesu. Nicméně našimi klíčovými prioritami mimo jiné zůstává podporovat po volbách potřebné reformy volebního rámce na základě doporučení formulovaných EU a OSN v roce 2008 a poskytovat podporu při sledování nadcházejících voleb regionálními organizacemi.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat po skončení rozprav.

13.2. Filipíny

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o šesti návrzích usnesení o situaci na Filipínách.⁽³⁾

Bernd Posselt, autor. – (DE) Paní předsedající, paní komisařko, situaci na Filipínách sleduji již od doby, kdy této zemi vládl nešťastný manželský pár Marcosových. Od té doby zažila tato báječná ostrovní republika spoustu zdarů i nezdarů, úspěchů a neúspěchů diktatury a pokusů vydat se cestou ke svobodě, spoustu hospodářských krizí a vývojových trendů směřujících k tržnímu hospodářství, které byly pokaždé udušeny v bažině korupce, špatného řízení a bohužel neustálého autoritářského nátlaku.

Podíváme-li se na mapu, zjistíme, že tato ostrovní republika je ze strategického hlediska velice významná. Stejně jako Indonésie dohlíží nad některými námořními cestami, které jsou ústřední a zásadní pro naše hospodářství, ale také pro hospodářství Asie. Stabilita v tomto regionu je tedy velmi důležitá, a proto musíme těm, kteří jsou u moci, vysvětlit, že tato země nalezne konečnou dlouhodobou stabilitu pouze prostřednictvím dialogu, pouze prostřednictvím právního státu a pouze tím, že posílí demokracii, infrastrukturu a malé a střední podniky. V opačném případě jí bude neustále hrozit kolaps a separatistická hnutí, hnutí na jednotlivých ostrovních skupinách, náboženská a kulturní hnutí, která proti sobě vystupují, budou ohrožovat jednotu země. Proto je to záležitost, která je pro Evropskou unii velice důležitá.

Erik Meijer, autor. – (NL) Paní předsedající, mnoho států v jiných částech světa vzniklo jako výsledek evropských zásahů. Jsou to nástupnické státy kolonií evropských zemí, jsou to oblasti, které byly v minulých staletích podrobeny za účelem levného získávání surovin. Nejdůležitějším cílem byla těžba kovů a získávání tropických rostlin, v některých případech však docházelo také k obchodování s lidmi používanými jako otrocká síla. Lidé mluvící naprosto jiným jazykem a s jinou kulturou tedy najednou žili v jedné z těchto kolonií a byli odděleni od těch, se kterými mají mnoho společného, jak po stránce jazykové, tak i kulturní.

V roce 1898 převzaly Filipíny z rukou Španělů Spojené státy, které poté začaly ostrovy spravovat jako vlastní kolonii, a to trvalo až do roku 1946. Od doby, kdy se Filipíny staly nezávislým státem, budovaly si pověst země se špatnou vládou. Otázkou je, zda je to náhoda. Takové státy nejsou výsledkem vůle lidí. Nebyly vytvořeny přístupem zdola nahoru. Byly vybudovány přístupem shora dolů a na základě vnějších vlivů.

Takové státy nebývají nejlepší úrodnou půdou pro demokratický, právní stát a pro pokojné řešení společenských konfliktů. Často jsou udržovány pohromadě za použití síly a moc armády je v těchto zemích velká. Nabízí se zde spousta možností pro účast zahraničních společností, které se pak často špatně chovají k životnímu prostředí i zaměstnancům a využívají je; to vede k ničivým následkům. Možnost chovat se špatně si získávají tím, že vládcům těchto zemí zajišťují privilegia a bohatství.

Špatné zacházení této povahy dává vznik opozičním hnutím. Pokud taková hnutí stát nepovažuje za legální opozici, která se může pokojným způsobem stát účastníkem vlády, možnosti jsou takové, že se tato hnutí uchýlí k použití síly, a to z důvodu sebezáchovy. Vláda pak odpoví ještě větším násilím, které bude podporované státem, a nemusí ani připustit, že je toto násilí páčáno státem.

Od roku 2001 byly zabity nebo uneseny stovky aktivistů, odborářů, novinářů a náboženských vůdců. Členové opozice, kteří jsou osvobozeni soudním příkazem, jsou následně státem znovu uvězněni bez ohledu na takové rozhodnutí. Pachatelé vražd a únosů nejsou ani hledáni, ani potrestáni. Zahraniční pokusy o smír jsou odmítány a případně ukončeny.

Usnesení správně vyzývá k tomu, aby bylo vyvinuto větší úsilí, co se týče smíru, kompromisů a mírových řešení. Pokud nebude umožněna existence opozičních hnutí v demokratickém státě postaveném na základě právního státu, Filipíny zůstanou chaotickou zemí, kde se žije špatně.

Marios Matsakis, autor. – Paní předsedající, situace na Mindanau je vážná, stovky tisíc osob vysídlené v rámci tohoto ostrova žijí v zoufalých podmínkách. Dlouhotrvající nepokoje představují jednu z příčin této politováníhodné situace, ale příčinou je také nepřilíš demokratický statut jednotlivých filipínských vlád, z nichž ta poslední je mezinárodními agenturami, například Radou OSN pro lidská práva, ve velké míře považována za odpovědnou za to, že popravy bez řádného procesu a násilná zmizení stovek filipínských občanů, jejichž činnost byla považována za činnost, která je v rozporu s oficiální vládní politikou, zůstávají zjevně bez trestu.

⁽³⁾ Viz zápis.

Takováto beztrestnost musí být ukončena. Filipínská vláda musí navíc neprodleně pokračovat v mírových jednáních s Islámskou frontou osvobození lidu Moro (Moro Islamic Liberation Front, MILF) a obě strany se musí vzdát násilí a řešit své rozpory u jednacího stolu.

Leopold Józef Rutowicz, autor. – (PL) Paní předsedající, Filipíny jsou zemí s bohatou, ačkoli nešťastnou historií. Země byla v roce 1521 podrobena Španěly poté, co za použití síly překonali silný odpor místního obyvatelstva. Po vzpouře proti španělské nadvládě v roce 1916 převzali kontrolu nad Filipínami Spojené státy. V roce 1946 země získala úplnou nezávislost po období, kdy ji dočasně okupovali Japonci, a po mnoho let v ní vládla diktatura prezidenta Marose. V roce 1983 byl zabit Benigno Aquino, vůdce demokratické opozice. Na Filipínách působí jak Islámská fronta osvobození lidu Moro, tak přívrženci komunismu. Teroristická skupina Abu Sayyaf usiluje o oddělení jižní části ostrovů od zbytku Filipín. Země je sužována korupcí. Lidé umírají ve velkých počtech, v mnoha případech se uplatňuje trest smrti a ti, jejichž existence je některými skupinami považována za nepohodlnou, jsou tajně zavražděni. Pokusy o zavedení a prosazování lidských práv a demokratických zásad čelí v této zemi vážným překážkám. Hospodářský rozvoj Filipín a jejich členství ve Sdružení národů jihovýchodní Asie představují příznivé znamení.

Usnesení, které podporuji, je podílem Evropské unie na přijetí zvláštních opatření, která mají ukončit vnitřní konflikt na Filipínách a znovu zde zavést zásady právního státu.

Raül Romeva i Rueda, autor. – (ES) Paní předsedající, případ Filipín ve skutečnosti ukazuje, že mírový proces někdy vyžaduje, abychom nehleděli pouze jedním směrem.

Na Filipínách v současné době pracujeme v mnoha oblastech a ke všem z nich je třeba přistupovat zvláštním způsobem s ohledem na jejich kontext. Je proto důležité pochopit velké množství reakcí. V případě Filipín je zde humanitární rozměr, ale také je také jasný politický rozměr, a oba jsou zásadní, chceme-li v nezdařených mírových jednáních dosáhnout pokroku. Říkám, že jsou nezdařené, protože to, co se zdálo být letos v létě správnou cestou vpřed, bylo zablokováno několika incidenty, a zejména protože Nejvyšší soud posoudil memorandum o porozumění jako jasně protiústavní.

To zásadním způsobem přispělo k zastavení celého vyjednávacího procesu a vyžaduje to reakci ze strany mezinárodního společenství – a na tom trvám – na dvou úrovních.

První úroveň je humanitární. Domnívám se, že je jasné, že situace nejen 300 000 vysídlených lidí, ale také v podstatě nespočetných nezvěstných a obětí mučení a dokonce sériových vražd musí být nejprve vyšetřena a poté musí z podnětu mezinárodního společenství reagovat v politické rovině vláda.

Zadruhé je však potřebná také politická reakce. Norsko po určitou dobu vyjednávalo a zavádělo různé rámce, aby mohlo dosáhnout dohod s cílem vyřešit tuto situaci. Je to jistý druh paralelní neboli tiché diplomacie; není to druh diplomacie, na který jsme zvyklí, co se týče vysoce postavených činitelů, ale je to nezbytné.

Někdy je naprosto zásadní, aby existovali aktéři, kteří by vykonávali úlohu, jakou hraje Norsko, a věřím, že Evropská unie by neměla rozvíjet pouze tento druh činnosti, ale měla by také v podstatě podporovat jakoukoli iniciativu, jež by mohla povzbuzovat k dialogu a napomáhat vyřešit rozpory mezi různými skupinami, které jsou v současnosti zapojeny do sporů na Filipínách.

Ewa Tomaszewska, jménem skupiny UEN. – (PL) Paní předsedající, konflikt mezi filipínskou vládou a Islámskou frontou osvobození lidu Moro z ostrova Mindanao pokračuje již po desetiletí. Doprovázely ho teroristické útoky prováděné organizací Abu Sayyaf stejně jako únosy a vraždy. V roce 2004 zemřelo při útoku na trajekt v Manilském zálivu 116 lidí. Podle vlády v Manile spolupracuje organizace Abu Sayyaf se sítí Al-Kajdá. Únosy pokračují. Mírová jednání byla v srpnu minulého roku přerušena. Konflikt mezi separatisty mezitím přinesl již více než 120 000 obětí. Lidská práva jsou běžně porušována. Vyzýváme strany tohoto konfliktu, aby zahájily jednání s cílem dosáhnout dohody o hospodářských, sociálních a politických záležitostech. Podporujeme veškerá opatření, jež mají za cíl dosáhnout opravdového a trvalého míru.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. – Paní předsedající, jak zde již řeklo mnoho ctihodných poslanců, Filipíny stále čelí velkým problémům: jednak otázce menšin na Mindanau a jednak mnoha případům poprav vykonaných bez řádného soudu. Jsme si toho dobře vědomi.

Filipíny však učinily značný pokrok ve svých mezinárodních závazcích, jejichž účelem je zajištění a ochrana lidských práv, ratifikovaly 12 mezinárodních smluv o lidských právech a zrušily trest smrti, zejména díky angažovanosti Evropského parlamentu, Komise a členských států. Máme zde tedy smíšený obraz, ale musíme vidět jak pozitivní, tak negativní stránky.

Situace lidských práv zůstává ovšem velmi složitá a využíváme příležitosti naší pravidelné schůzky vysoce postavených činitelů, abychom tuto otázku nastolili. Lidská práva jsou důvodem, proč našemu vztahu s Filipínami věnujeme zvláštní pozornost, a to rovněž v době před prezidentskými volbami v roce 2010, tímto směrem se již ubíráme.

Ráda bych se proto zaměřila na dlouhodobý problém poprav vykonaných bez řádného soudu, o kterém jsem se již zmínila. Počet vražd novinářů a aktivistů prosazujících lidská a pozemková práva se samozřejmě za poslední dva roky značně snížil. Čas od času však tyto pokusy vzplanou a k tomu došlo velmi nedávno. Nejotřesnější je to, že většina pachatelů zůstává na svobodě. Stalo se to velmi citlivou politickou otázkou a narušilo důvěru ve vládu.

V rámci nástroje stability bude zahájena „mise EU na podporu spravedlnosti na Filipínách“. Jde nám o budování kapacit pro filipínské soudní orgány, včetně policie a vojenského personálu, aby pomohly vyšetřovat případy poprav bez řádného soudu a stíhat osoby vinné z vražd.

Na místní úrovni máme rovněž probíhající projekty, které podporují dodržování lidských práv a jsou financovány nástrojem EU pro demokracii a lidská práva. Tyto projekty zahrnují sledování toho, jak jsou uplatňovány mezinárodní závazky v oblasti lidských práv, opatření na podporu ratifikace Římského statutu Mezinárodního trestního soudu a vzdělávání voličů.

V současnosti přezkoumáváme naši spolupráci se všemi našimi partnerskými zeměmi v rámci střednědobého přezkumu a jsou zde dobré důvody pro to, abychom v případě Filipín urychlili své úsilí v oblasti řádné správy věcí veřejných a v oblasti spravedlnosti a právního státu.

Co se týče mírového procesu na Mindanau, zdá se, že vláda je připravena znovu zahájit jednání, a podporujeme brzké obnovení jednání mezi stranami a samozřejmě podporujeme každou rozvážnou snahu o smír, která připadá v úvahu. Civilní obyvatelstvo mezitím znovu utrpělo úder vinou dlouhodobého konfliktu a Úřad pro humanitární pomoc Evropského společenství (ECHO) jim poskytlo značnou podporu.

Stávající priority našeho vztahu s Filipínami zahrnují jednání o dohodě o partnerství a spolupráci, která byla zahájena minulý měsíc v Manile. Rovněž v tomto rámci se snažíme nalézt společné východisko v oblasti lidských práv.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat po skončení rozprav.

13.3. Vyhoštění nevládních organizací z Dárfúru

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o šesti návrzích usnesení o vyhoštění nevládních organizací z Dárfúru.⁽⁴⁾

Charles Tannock, autor. – Paní předsedající, dalo se předpokládat, že prezident Súdánu Omar al-Bašír odpoví na obvinění vznesené Mezinárodním trestním soudem prostřednictvím politického gesta, ale tím, že vyhostil nevládní organizace a agentury humanitární pomoci ze své země posílil všeobecnou představu o brutálním krutovládci, kterého nezajímá neutěšená situace dlouhodobě trpících lidí, kterým nominálně vládne.

Několik lidí stále tvrdí, že to, co se stalo v Dárfúru, není genocidou. Ještě méně z nich Bašíra stále otevřeně podporuje, třebaže Čína – bohužel – byla jediným hlasem na jeho obranu vzhledem k významnému podílu Číny na súdánském těžebním průmyslu.

Stejně jako většina poslanců vítám obvinění prezidenta Bašíra vznesené Mezinárodním trestním soudem a také záležitost mezinárodního zatykače. Nemusí to být úspěšné, ale je to významným gestem, které ukáže rozhořčení světa nad hrůzami, které v Dárfúru spáchal bez nejmenšího slitování.

Rovněž se domnívám, že toto obvinění posiluje pověst Mezinárodního trestního soudu, kterému se některé země, včetně velkých mocností, jako jsou USA, doposud vyhýbaly ze strachu z politicky motivovaných stíhání. Je fascinující, že Spojené státy, které nejsou signatářem Římského statutu, i přesto využily svého postavení v Radě bezpečnosti OSN, aby usnadnily obvinění Bašíra Mezinárodním trestním soudem.

⁽⁴⁾ Viz zápis.

Jedním z možných východisek ze slepé uličky, které nyní máme, je to, že Rada bezpečnosti zruší obvinění, na což má podle Římského statutu právo, a učiní tak pod podmínkou, že Bašír odejde do exilu a zabíjení a utlačování bude zastaveno, a učiní tak částečně s ohledem na to, že Súdán nebyl nikdy signatářem Římského statutu.

Ačkoli se to někomu může jevit jako nespravedlivá reakce na zabíjení v Dárfúru a v podstatě to znamená udělení určité formy částečné imunity, mohlo by to vyřadit ze hry hlavního protagonistu, ušetřit dlouhodobě trpící lidi z Dárfúru před dalším krveproléváním a umožnit Súdánu jako zemi pokročit vpřed. Pokud Bašír odmítne, pak by měl být samozřejmě stíhán na základě plné platnosti mezinárodního práva. Africká unie, Arabská liga a Čína by to měly prezidentovi Bašírovi objasnit, než pro něj a jeho brutální režim bude příliš pozdě.

Catherine Stihler, autorka. – Paní předsedající, situace v Dárfúru je zoufalá. Dokážete si představit jaké lidské utrpení se skrývá za statistikami OSN? Podle OSN až 4,7 milionu lidí – včetně 2,7 milionu vnitřně vysídlených osob – potřebuje pomoc.

Nemůžeme dopustit, aby se tato situace ještě zhoršila, a vyzývám soudánskou vládu, aby vzala zpět rozhodnutí vyhostit z Dárfúru 13 předních nevládních organizací. Agentury humanitární pomoci v Dárfúru provádějí největší humanitární operaci na světě. Jen dnes jsme zjistili – myslím – že zmizely tři osoby, které pracují pro organizaci Lékaři bez hranic. Odchod nevládních organizací by mohl vést k ještě početnějším ztrátám na životech kvůli přerušení poskytování lékařských služeb a propuknutí nakažlivých nemocí, jako je průjem a infekce dýchacího ústrojí. Děti jsou velmi ohroženy.

OSN uvedla, že vyhoštění skupin humanitární pomoci ohrožuje více než jeden milion životů. Zdůrazňuji, že prvořadou humanitární potřebou je umožnit agenturám, aby pokračovaly ve své práci, při které zachraňují životy. Jak řekl prezident Obama, není přípustné ohrožovat tolik lidských životů. Musíme být schopni vrátit tyto humanitární organizace zpět do země. Vyzývám kolegy, aby podpořili toto usnesení.

Erik Meijer, autor. – (NL) Paní předsedající, po mnoho let panovaly v Súdánu režimy založené na kombinaci vojenské síly, arabské národní hrdosti a konzervativním výkladu islámu. Prvořadým cílem těchto režimů bylo udržet pohromadě území tohoto rozlehlého státu, který je obydlen řadou naprosto odlišných národů. Tyto různé národy jsou všemi možnými prostředky podřízeny moci hlavního města Chartúmu.

Z tohoto důvodu po několik let probíhal konflikt vedený proti separatistickému hnutí v jižní části země, tedy regionu, který je převážně nearabský a nevyznává islám. Stále ještě není zdaleka jisté, zda bude moci jih využít své svobody a skutečně uplatnit právo na odtržení se od zbytku země, což bylo dohodnuto na rok 2011.

V případě západního regionu Dárfúru se vláda snaží zabránit takovému odtržení všemi možnými prostředky. V tomto regionu vždy docházelo ke střetu zájmů mezi kočovnými pastevci a usazenými zemědělci. Vláda se nyní o tento konflikt začala zajímat. Vylidňování regionu, k němuž dochází tak, že usazené obyvatelstvo je vyháněno do sousedního Čadu, představuje významný nástroj, jak udržet tuto oblast pod kontrolou. Při této špinavé práci se vláda může obejít bez zahraničních pozorovatelů, humanitárních pracovníků a prostředníků.

Výbor pro zahraniční věci Parlamentu vyzval před několika lety k vojenskému zásahu ze strany Evropy. Takové komentáře jsou u některých skupin domácího veřejného mínění populární a činí dojem, že bohatá a mocná Evropa může vnucovat svá řešení zbytku světa. Ve skutečnosti to není řešení, které by mohlo být uplatněno. Navíc je velmi málo jasné, co by bylo cílem takového zásahu.

Bylo by to dočasné poskytování humanitární pomoci nebo zřízení nezávislého státu Dárfúr? V každém případě by to bylo v Africe vnímáno jako nová ukázka koloniální síly Evropy, rodící se především z vlastního zájmu Evropy. Méně okázalou, ale pravděpodobně účinnější strategií je vydání mezinárodního zatykače na prezidenta al-Bašíra a odhalování válečných zločinů. Zvenčí musíte vždy nabídnout, že se budete podílet na humanitární pomoci a zasazovat se o mírová řešení. Dotčené skupiny obyvatelstva, které ve velké většině případů uprchly, si zaslouží naši podporu ve svém boji o přežití.

Marios Matsakis, autor. – Paní předsedající, tento Parlament je velmi znepokojen rozhodnutím soudánské vlády vyhostit z Dárfúru humanitární organizace. Je to krok, který by mohl mít katastrofální následky pro stovky tisíc nevinných civilistů. Chápeme, že komisař Michel, předsednictví EU, koordinátor humanitární pomoci OSN, prezident Obama a mnoho dalších se zapojilo do úsilí o zvrácení tohoto rozhodnutí.

Vzhledem k tomu, že je to velice citlivá záležitost vyžadující velmi jemné zacházení, domníváme se, že než bude v tomto Parlamentu schváleno jakékoli usnesení, musí být do tohoto úsilí vložena veškerá naděje na úspěch. Proto budeme hlasovat proti usnesení, nikoli z důvodu, že bychom nesouhlasili s jeho obsahem, ale protože musíme počkat na výsledek výše zmíněného úsilí. Považujeme to za nejcitlivější a nejrozmumnější věc, kterou lze v této chvíli a za stávajících okolností udělat.

Ewa Tomaszewska, autorka. – (PL) Paní předsedající, v důsledku brutálních etnických čistek v Dárfúru zemřelo přibližně 300 000 lidí a z 2,5 milionů lidí se stali uprchlíci. Humanitární pomoc potřebuje 4,7 milionu lidí. Více než 10 000 lidí uprchlo do Čadu, kde se na mírové misi podílí kontingent polské armády. Tato populace byla postižena jednou z nejzávažnějších humanitárních krizí na světě. Zástupci organizací pro lidská práva a humanitární pomoc, jako jsou *Polska Akcja Humanitarna* nebo *Médecins Sans Frontières (Lékaři bez hranic)* byli z Dárfúru vyhoštěni. Mezinárodní trestní soud v Haagu obvinil soudánského prezidenta Omara al-Bašira, který je za tuto situaci odpovědný, z válečných zločinů a zločinů proti lidskosti a vydal na něj zatykač. Soud ho obviňuje z toho, že povolil genocidu, vraždy a vysídlování a že toleroval mučení a znásilňování. Naprosto podporuji rozhodnutí Mezinárodního trestního soudu. Vyžadujeme, aby bylo humanitárním organizacím umožněno vrátit se do Dárfúru, aby mohly danému obyvatelstvu poskytovat pomoc.

Raül Romeva i Rueda, autor. – (ES) Paní předsedající, domnívám se, že toto usnesení přišlo v zásadním momentě, a to ze dvou důvodů. Prvním je to, že – jak již bylo řečeno, a připojuji se ke gratulacím a oslavám – obvinění prezidenta Bašira ukazuje, jak je důležité tuto situaci ukončit, zejména v Dárfúru, ačkoli se týká celého Súdánu. Rovněž to ukazuje, že mezinárodní společenství může a musí jednat, pokud takové situace dosáhnou extrému, ke kterému soudánská situace dospěla.

V ideálním případě by měl být prezident Bašir samozřejmě přinucen k rezignaci a přímo předán Mezinárodnímu trestnímu soudu. Je nepravděpodobné, že k tomu dojde, ale reakce mezinárodního společenství musí být jasně v souladu s tímto přístupem a o tomto druhu postupu nesmí panovat žádné pochybnosti.

Humanitární situace zadruhé rovněž vyžaduje, abychom přijali jasný postoj s ohledem na to, co jsme se dnes dověděli, tedy že byli uneseni tři lidé pracující pro organizaci *Médecins Sans Frontières* a v této chvíli nevíme, kde jsou a v jakých se nacházejí podmínkách, a že v nedávné době bylo vyhoštěno 13 nevládních organizací, které mimo jiné poskytovaly základní pomoc a odpovídaly na základní potřeby obyvatelstva.

Z jejich vyhoštění je patrné, že odpověď, kterou použila vláda, je přesně opačná nežli odpověď, jež je potřebná a žádoucí a jež by byla přijatelná pro Evropskou unii a především pro mezinárodní společenství.

Nejen že je nepřijatelná, ale sama si také žádá odpověď: na tuto situaci je nutné reagovat. Z tohoto důvodu se domnívám, že usnesení je nezbytné a je naprosto zásadní, abychom ho dnes přijali co nejširší většinou hlasů. Rovněž vyzývám své kolegy poslance, aby tak učinili a zajistili tak, že v těchto věcech nezůstaneme pozadu.

Na závěr chci předložit velmi specifickou žádost úřadu OSN pro lidská práva: měl by zahájit vyšetřování, která by zjistila, zda může být toto vyhoštění nevládních organizací přidáno na dlouhý seznam válečných zločinů, za které musí být samozřejmě soudánské orgány volány k odpovědnosti.

Bernd Posselt, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Paní předsedající, paní komisařko, nacházíme se ve velmi složité situaci. To, co se děje v Súdánu, není ani nepochopitelné, ani natolik překvapivé, abychom museli čekat na to, co se stane. Válka vedená proti lidem jižního Súdánu probíhá již po několik desetiletí. Je to humanitární katastrofa zapříčiněná genocidní politikou prezidenta al-Bašira. Miliony lidí byly vysídleny a bojují o přežití a v této situaci se nachází po měsíce a roky spíše než po týdny. To je jedna strana mince.

Na druhou stranu je pravda, že jsme zapojeni do situace, ve které nesmíme ohrozit práci humanitárních organizací. Jejich obavy a potřeby musíme brát vážně. Jakou cestou bychom se tedy měli vydat? Musíme se nechat vést skutečnostmi. Skutečnost je taková, že pan al-Bašir vědomě využívá tento nátlak na humanitární organizace. Každý, kdo viděl jeho demonstrativní představení, jeho posměšný tanec při tomto kroku proti humanitárním organizacím a jeho předvádění, ví, že se zcela záměrně snaží o provokaci.

Nesmíme se nechat vyprovokovat. Nesmíme však jednoduše zmlknout, jak by mnoho kolegů poslanců chtělo. Ani to by na diktátora nezapůsobilo. Proto navrhuji, abychom vypustili tři odstavce – 2, 5 a 6 – z usnesení a zbytek přijali tak, jak je navrhováno.

Józef Pinior, jménem skupiny PSE. – (PL) Paní předsedající, mám zde dopis napsaný 28 ženami z Dárfúru, kterým se podařilo uniknout z konfliktní zóny. Tento dopis je adresován Africké unii a Arabské lize. V dopise ze dne 4. března 2009 tyto ženy z Dárfúru vyjadřují svou podporu vůči zatykači vydanému Mezinárodním trestním soudem a vztahujícím se na soudánského vůdce Omara al-Bašíra. Poprvé za sedm let činnosti tohoto soudu byl vydán zatykač na úřadující hlavu státu. Ve svém dopisu ženy z Dárfúru popisují otřesné scény násilí a znásilňování, které jsou součástí každodenního života v dané oblasti, kde je znásilňování záměrně používáno jako zbraň s cílem způsobit ženám bolest, stigmatizovat je a také narušit jednotu celé společnosti a demoralizovat ji.

Omar al-Bašír reagoval na mezinárodní zatykač vyhoštěním 13 zahraničních dobročinných organizací ze Súdánu. To znamená, že v nadcházejících týdnech nebude mít více než milion lidí žijících v uprchlických táborech v Súdánu přístup k základní pomoci, jako je čistá voda, potrava nebo lékařská péče. Nedostatek čisté vody, který se začne projevovat v nadcházejících dnech, podpoří šíření nakažlivých nemocí, zejména v západním Dárfúru. Svědci již ohlásili případy průjmu v táboře Zam-Zam a případy meningitidy v táboře Kalma. Prvními a hlavními oběťmi rozhodnutí přijatého soudánskou vládou budou děti. Rozhodnutí Omara al-Bašíra o vyhoštění dobročinných organizací z Dárfúru vyústí v další zločiny.

Usnesení Evropského parlamentu vyzývá OSN a Mezinárodní trestní soud, aby vyšetřily, zda poslední rozhodnutí soudánského prezidenta představuje podle mezinárodního práva válečný zločin. Vláda Omar al-Bašíra soudánským občanům nezaručuje právo na ochranu, a proto se musí za porušení tohoto práva mezinárodnímu společenství odpovídat.

Leopold Józef Rutowicz, jménem skupiny UEN. – (PL) Paní předsedající, jedna z největších lidských tragédií současného světa se odehrává v Dárfúru. Jejím podněcovatelem je soudánský prezident Omar Hassan al-Bašír. Téměř pět milionů lidí naléhavě potřebuje humanitární pomoc. Súdánská vláda mezitím rozhodla o vyhoštění 13 předních nevládních humanitárních organizací z Dárfúru. Až bude vyčerpána lékařská a potravinová pomoc, dojde k šíření nemocí, které ve 21. století vyústí v genocidu velkého rozsahu. Usnesení, které podporují, nezachází dostatečně daleko, protože v tomto případě bychom měli přesvědčit Africkou unii a OSN, aby povolily vojenský zásah s cílem zastavit genocidu.

Urszula Krupa, jménem skupiny IND/DEM. – (PL) Paní předsedající, konflikt v Súdánu, který má rasové, náboženské a hospodářské kořeny, probíhá po více než 50 let. Byly již potvrzeny více než 3 miliony obětí a více než 4,7 milionu lidí z tohoto regionu bylo donuceno opustit své domovy. Navzdory pokusům dosáhnout dohody a navzdory mírovým misím OSN se nedávno konflikt mezi arabským a nearabským obyvatelstvem z Dárfúru vystupňoval.

Poslední fáze nejzávažnější humanitární krize na světě, která opět upoutala pozornost Evropského parlamentu, zahrnuje rozhodnutí přijaté soudánskou vládou pod vedením prezidenta al-Bašíra, jehož účelem je vyhoštění 13 humanitárních organizací, které poskytují tolik potřebnou pomoc ve formě potravin, léčiv a lékařské péče. Fotografie a filmy vzniklé v Dárfúru, které pobouřily diváky po celém světě, nemohou skutečně odrážet krizi, již čelí lidé v tomto regionu, kteří se snaží emigrovat do nedalekého Čadu a jiných zemí a na jiné kontinenty, včetně Egypta, Izraele, Spojených států, Kanady a Evropy.

Není to však pouze prezident Súdánu, kdo byl obviněn z válečných zločinů a kdo je odpovědný za to, že dochází k porušování lidských práv, včetně hromadného znásilňování, únosů, vysídlování, hladovění, epidemií a mučení. Vina leží rovněž na velkých světových mocnostech a jejich hlavních představitelích, kteří se na sebe snaží vzájemně svalit vinu za dodávání zbraní nebo za vykořisťování. Dokonce i zásah prokurátora Mezinárodního trestního soudu, který chtěl soudánského prezidenta obvinít a vydat na něj zatykač, má být oslavou 10. výročí trestního soudu. Podle některých by to mohlo pro Dárfúr znamenat katastrofu a vést k ukončení misí OSN v Dárfúru.

Není to poprvé, kdy jsme protestovali a vyjádřili své pobouření nad případy porušování lidských práv, ke kterým v daném regionu dochází. Avšak předchozí komplexní usnesení Evropského parlamentu, které vyzývalo mezinárodní orgány, aby ukládaly sankce za hospodářské činnosti zhoršující tento konflikt a blokovaly tyto činnosti, nepřineslo žádné výsledky. Jsem si jistá, že podporou konfliktu se odpovědné osoby snaží sjednotit obyvatelstvo Dárfúru před referendem o odtržení se od Súdánu, ke kterému má dojít v roce 2011.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – Paní předsedající, pravdou je, že jsme věděli, že příkaz k vyhoštění nevládních organizací přijde, a proto znovu potvrzují, že upřednostňují pevný a jasný přístup, který je rovněž pragmatický. Je jednoduché hrát si na hrdinu u šálku kávy míle a míle daleko.

Ti z nás, kteří navštívili Dárfúr v červenci 2007 a byli ve městech al-Geneina a al-Fašír, Nyala a Kapkabia a v mnoha táborech pro vnitřní uprchlíky v okolí těchto měst, jsou si plně vědomi utrpení lidí z Dárfúru a obrovské práce, kterou tam vykonávají nevládní organizace. Je proto důležité chránit zbývající nevládní organizace a s vynaložením všech sil se snažit, aby v zemi mohly zůstat, a rovněž plně podporovat ty organizace, které budou ve své činnosti pokračovat, včetně náboženských dobročinných organizací.

Jsem také pro to, abychom vyvinuli větší tlak na Čínu, která jednak neuplatňuje potřebný tlak na chartúmské orgány a jednak na úrovni OSN odkládá nebo blokuje účinnější opatření.

Rovněž podporuji myšlenku pana Tannocka, že „jakýkoli způsob na vyřešení tohoto problému je dobrý způsob“. Pokud prezident al-Bašír odejde a jeho režim bude zrušen, mohlo by to být pro obyvatelstvo Dárfúru a Súdánu obrovskou úlevou a pomocí. To není beztestnost – beztestnost bude pokračovat po mnoho dalších let.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Paní předsedající, podle různých údajů měla válka v Dárfúru za následek již 200 000 obětí. Často je nazývána největší humanitární krizí v dějinách a je přirovnávána ke genocidě, ke které došlo ve Rwandě v roce 1994. Podle OSN potřebuje v současnosti humanitární pomoc téměř 5 milionů Súdánců.

Mezinárodní trestní soud vydal zatykač na současného prezidenta Omara al-Bašíra, a to za údajné válečné zločiny a zločiny proti lidskosti. Súdánská vláda reagovala vyhoštěním 13 předních nevládních organizací podílejících se na největším humanitárním úsilí v dějinách. Toto rozhodnutí může mít pro lidi z Dárfúru, kteří budou ponecháni bez přístupu k tolik potřebné lékařské pomoci, katastrofální důsledky. Nekontrolované šíření nakažlivých nemocí může vést k masovým epidemiím a přispět ke zvýšení míry úmrtnosti, zejména mezi dětmi, které budou ponechány bez přístupu k lékařské péči nebo potravinové pomoci, a ztratí tak veškerou naději na přežití v těchto výjimečně složitých podmínkách.

S ohledem na stávající situaci bychom měli jasně odsoudit rozhodnutí přijaté súdánskou vládou o vyhoštění nevládních organizací ze země a vyzvat k tomu, aby bylo toto rozhodnutí zrušeno. Zároveň bychom měli vyzvat Komisi a Radu, aby zahájila jednání s Africkou unií, Arabskou ligu a Čínou s cílem přesvědčit súdánskou vládu o možných katastrofálních důsledcích jejích opatření. Navíc bychom měli důrazně podporovat opatření Mezinárodního trestního soudu a jeho nepopíratelného podílu na prosazování spravedlnosti a humanitárního práva na mezinárodní úrovni a také jeho činnosti, jejichž účelem je potírat případy bezpráví.

V tomto ohledu bychom měli sdělit súdánské vládě, která spolupracuje s prezidentem al-Bašírem, že odsouzení za válečné zločiny a zločiny proti lidskosti je nyní nevyhnutelné, a donutit samotnou súdánskou vládu, aby zastavila diskriminaci zastánců lidských práv, kteří podpořili rozhodnutí soudu o zatčení prezidenta al-Bašíra. Tento krok by měl být podniknut co nejdříve, a to s cílem zabránit další humanitární krizi, která Dárfúru nevyhnutelně hrozí.

Jürgen Schröder (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, osobně jsem navštívil Dárfúr a byl jsem také v sousedním Čadu společně s panem Ribeirem e Castrem, a mohu tedy plně podpořit, co řekl.

Je to neštěstí a toto neštěstí je zhoršováno skutečností, že kvůli vyhoštění nevládních organizací se dané zemi dostane přibližně 60 % humanitární pomoci. Tato katastrofa se může ještě zhoršit. Na naší pomoci jsou závislé tři miliony lidí. Proto jsem, paní předsedající a paní komisařko, toho názoru, že obzvláště důležitý je odstavec 4 našeho usnesení, ve kterém vyzýváme jedinou velkou světovou mocnost, která může tento region ovlivnit, tedy Čínskou lidovou republiku, aby přesvědčila súdánskou vládu, že má zrušit své rozhodnutí o vyhoštění nevládních organizací.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). – (PL) Paní předsedající, jsme svědky závažných událostí, ke kterým dochází v oblasti mezinárodní politiky. Súdánský prezident, na něhož byl vydán zatykač, se snaží pomstít se mezinárodnímu společenství tím, že vyhostí politicky neutrální organizace, jež přináší humanitární pomoc trpícím lidem z Dárfúru. Mezinárodní mínění samozřejmě nemůže přehlížet skutečnost, že prezident Súdánu zakázal činnost nevládních organizací, jako je *Polska Akcja Humanitarna*, která se v posledních pěti letech podílela na projektech týkajících se vody v dárfúřském regionu s cílem pomoci súdánským lidem. Páté Světové fórum o vodě by mohlo být dobrou příležitostí pro reakci na chování súdánského prezidenta, jak jsme na tomto shromáždění zmínili včera. Doufám, že záležitost vyhoštění nevládních organizací působících v Dárfúru bude v Istanbulu v rámci politických jednání zrušena. Celkem ironicky je cílem fóra reagovat na problémy nedostatečného přístupu k vodě zažívané miliardami lidí po celém světě. V Dárfúru mezitím

prezident al-Bašír vyhošťuje organizace, které se snaží tuto významnou otázku vyřešit. Na takové opatření musíme reagovat.

Vittorio Prodi (ALDE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, v rychlosti chci říci, že jsme vydírání diktátorem, který si vzal za oběť miliony lidí v Dárfúru a snaží se těchto obětí využít, aby se vyhnul mezinárodním sankcím. Nesmíme se tedy tomuto vydírání poddat.

Je jasné, že potřebujeme vytvořit mezinárodní koalici, abychom vyvinuli tlak na prezidenta al-Bašíra, a ten ustoupil ze svého postoje. Nesmíme však zavírat oči nad faktem, že skutečný účinek, skutečná příčina těchto věcí je posedlost po přírodních zdrojích. Není to náhoda, že k takto velkým porušováním lidských práv dochází v zemích, které disponují značným množstvím přírodních zdrojů, a zejména pak v Číně, která tento nátlak související s přírodními zdroji pohání. Musíme tedy dobře zvážit, jak se vypořádat s příčinou tohoto problému, to znamená, že musíme zajistit spravedlivý přístup k přírodním zdrojům pro každého na světě – to je to, co musíme udělat.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, ráda bych velmi rychle řekla, že s politováním odsuzujeme všechny hrůzy, které se dějí v Dárfúru, a že všichni požadujeme, aby bylo uděláno vše, co je v našich silách, abychom zajistili, že asociace a nevládní organizace, které hrají v těchto případech zásadní úlohu, mohou pokračovat ve své práci, a aby nebyly vyhoštěny. Ráda bych však položila otázku paní komisaře.

Zajímalo by mě, co očekáváte, co Evropská unie očekává od Africké unie. Od jednoho poslance jsme slyšeli požadavek na ozbrojený zásah. V našem usnesení vyzýváme Komisi a Radu, aby posílily své úsilí a pokusily se ovlivnit vládu prostřednictvím Africké unie. U ostatních zemí předáváme řešení konfliktů do rukou Africké unie. Jsme si vědomi postavení Africké unie vůči případu prezidenta al-Bašíra. Zdá se, že zde používáme dvojí metr.

Jakou strategii tedy Komise zaujme ve vztahu k Africké unii, když mluvíme o africkém světadíle? Je to případ, kdy i zde chceme předat tuto úlohu a vyřešení tohoto konfliktu Africké unii?

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. – Paní předsedající, Evropská komise je hluboce znepokojena – stejně jako vy – rozhodnutím Súdánu vyhostit 13 mezinárodních a pozastavit činnost tří vnitrostátních humanitárních nevládních organizací a dvou vnitrostátních nevládních organizací pro lidská práva v návaznosti na obvinění prezidenta Bašíra Mezinárodním trestním soudem. Šest z těchto mezinárodních nevládních organizací funguje díky finančním prostředkům ES určeným na humanitární pomoc, které dosahují výše celkem 10 milionů EUR.

Tyto organizace poskytují základní služby milionům Súdanců v Dárfúru a v ostatních oblastech Súdánu. Pozastavení jejich činnosti je tedy nejen velmi politováníhodné, ale rovněž závažně ovlivní humanitární situaci, jak mnoho z vás uvedlo. V prohlášení komisaře Michela jsme již vyjádřili naši nehlubší obavu a vyzvali „vládu Súdánu, aby znovu zvážila význam svého rozhodnutí a naléhavě v plné míře obnovila provozní stav těchto nevládních organizací“.

Má-li být posouzen úplný dopad soudánského rozhodnutí, je jasné, že v Dárfúru mohou být ohroženy životy stovek tisíc lidí. Naléhavě musí být přijata vhodná opatření, protože blížící se období dešťů a každoroční období hladovění (tzv. hunger gap) brzy zintenzívní humanitární zranitelnost 4,7 milionu lidí, kteří jsou konfliktem přímo ovlivněni.

Víme, že vláda své rozhodnutí nevezme zpět na základě dalšího mezinárodního nátlaku zpochybňujícím její rozhodnutí vyhostit dotčené nevládní organizace. Pokud nemůžeme přesvědčit vládu, aby stáhla příkaz k vyhoštění, musíme do této otázky zapojit soudánské orgány s cílem zavést vhodné mechanismy pro doručování dodávek humanitární pomoci. V tomto ohledu musíme samozřejmě soudánskou vládu považovat za plně odpovědnou za její přísliby, že přebírá plnou odpovědnost nad doručováním dodávek humanitární pomoci.

Naší povinností je rovněž přijmout nezbytná pohotovostní opatření týkající se naší pomoci. Súdán je jedinou rozsáhlou humanitární operací Komise: 110 milionů EUR v roce 2009. Komise společně s dalšími dárci, jako jsou OSN, nevládní organizace a další partneři z oblasti humanitární pomoci, v současnosti hledá způsob, jak nejlépe přeprocovat poskytování humanitární pomoci s cílem vyhnout se dramatickým důsledkům. Není to jednoduchý úkol, protože vyhoštěné nevládní organizace patřily mezi jedny z nejschopnějších, které v těchto obtížných a vzdálených oblastech působily.

Tato pohotovostní opatření budou nepochybně vyžadovat určitou spolupráci a dohodu se soudánskými orgány. V tomto ohledu je důležité trvat na striktním rozlišování mezi humanitární činností a politickým programem.

Na politické úrovni budeme muset zachovat maximální diplomatický nátlak na soudánské orgány a povstalecká hnutí s cílem dosáhnout v Dárfúru míru. Rovněž budeme muset usilovat o plné provádění souhrnné mírové dohody mezi severem a jihem. Sázky jsou velmi vysoké a je naší odpovědností nedovolit Súdánu, aby se ponořil do hrůzného scénáře nestability, kterou by byla postižena celá tato země.

EU jako celek bude respektovat pokyny Mezinárodního trestního soudu a se soudánským prezidentem Bašírem bude udržovat pouze nezbytné styky. Avšak – a zde je zásadní, že jak jsem již řekla, udržujeme dialog s Chartúmem – měli bychom zajistit, aby reakce vlády na obvinění vznesené Mezinárodním trestním soudem byla co nejunírnější. Pokud přerušíme všechny vztahy s přívrženci Bašírovi politiky ve vládě, pomstí se na civilním obyvatelstvu, humanitárních pracovnících a pracovnících mise OSN v Súdánu (UNMIS). Nedávné rozhodnutí vyhostit několik nevládních organizací je, jak se domníváme, prvním krokem, po kterém může následovat mnoho dalších situací, jako je ta současná, a musíme to tedy pečlivě sledovat. Pozastavení provádění souhrnné mírové dohody a snaha vlády vyřešit krizi v Dárfúru za použití vojenské síly jsou nejhorším scénářem a musí se jim zabránit.

Co se týče Africké unie, mohu vám pouze sdělit, že s ní udržujeme kontakt, ale v této chvíli nemohu říci víc.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

14. Hlasování

Předsedající. – Dalším bodem je hlasování.

(Výsledek hlasování a další podrobnosti viz: zápis)

14.1. Guinea-Bissau (hlasování)

14.2. Filipíny (hlasování)

– Před hlasováním o odstavci 4:

Raül Romeva i Rueda, autor. – Paní předsedající, mám dva ústní pozměňovací návrhy. Jeden se týká bodu odůvodnění B a druhý se týká odstavce 4.

Co se týče odstavce 4, pozměňovací návrh má dvě části. Jedna část nahrazuje „Utrecht“ slovem „Oslo“ – to je technická poznámka, ale je důležitá – a druhá část doplňuje po výrazu „bilaterální dohody“ slova „v rámci společného monitorovacího výboru“. To jsou to maličkosti, které nám pomohou k lepšímu pochopení, a každý s tím může jistě souhlasit.

(Parlament souhlasil s přijetím ústního pozměňovacího návrhu)

– Před hlasováním o bodu odůvodnění B:

Raül Romeva i Rueda, autor. – Paní předsedající, můj druhý ústní pozměňovací návrh je rovněž velmi jednoduchý. Jedná se pouze o vypuštění slova „komunistickými“ před slovem „vzbouřenci“ a o to, aby bylo „120 000 životů“ nahrazeno údajem „40 000 životů“.

(Parlament souhlasil s přijetím ústního pozměňovacího návrhu)

14.3. Vyhoštění nevládních organizací z Dárfúru (hlasování)

– Před hlasováním o odstavci 1:

Martine Roure, jménem skupiny PSE. – (FR) Paní předsedající, navrhuji ústní pozměňovací návrh, který má být vložen za odstavec 1: „žádá okamžité a bezpodmínečné propuštění všech humanitárních pracovníků belgické sekce organizace Médecins sans frontières (MSF), kteří byli včera uneseni ze svých kanceláří MSF-Belgique ve Saraf-Umra, 200 kilometrů na západ od El-Fašeru, hlavního města severního Dárfúru“.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – (FR) Paní předsedající, slovo „včera“ by mělo být vypuštěno, protože usnesení musí být použitelné déle než jeden den.

Martine Roure (PSE). – (FR) Paní předsedající, promiňte, ale nechápu, proč bychom měli stanovit časové omezení. Zde není žádné časové omezení.

Opakuji: „žádá okamžité a bezpodmínečné propuštění všech humanitárních pracovníků“. Je to slovo „okamžité“, které vám činí potíže?

Předsedající. – Paní Roureová, jedná se o slovo „včera“. Řekla jste „včera“.

Martine Roure (PSE). – (FR) Paní předsedající, souhlasím. Promiňte. Odstraňte slovo „včera“. Máte naprostou pravdu.

(Parlament souhlasil s přijetím ústního pozměňovacího návrhu)

– Před hlasováním o odstavci 2:

Charles Tannock, autor. – Paní předsedající, moje skupina navrhuje, aby byly vypuštěny odstavce 2 a 6. Není to proto, že bychom nesouhlasili s jejich obsahem, ale proto, že se nedomníváme, že jsou pro toto usnesení nezbytné, a že vzhledem k citlivosti této situace by to mohlo napomoci k tomu, aby pan al-Bašír vzal zpět své rozhodnutí a umožnil návrat nevládním organizacím. Žádáme tedy o vypuštění odstavců 2 a 6. Domnívám se, že obdobnou žádost předloží socialisté a že budou požadovat rovněž vypuštění odstavce 5, což také podporujeme, a to z obdobných důvodů.

(Parlament souhlasil s přijetím ústního pozměňovacího návrhu)

– Před hlasováním o odstavci 5:

Martine Roure, jménem skupiny PSE. – (FR) Potvrzuji, co právě řekl pan Tannock, a ze stejných důvodů požadujeme, aby byl vypuštěn odstavec 5.

(Parlament souhlasil s přijetím ústního pozměňovacího návrhu)

*

* *

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, mám prosbu. Vzhledem k tomu, že dne 7. června se konají volby a máme zde v současné době velký příliv návštěvníků, chtěl bych požádat, jestli bychom mohli zjistit, zda budeme moci mít během dubnových a květnových zasedání zde ve Štrasburku všechny místnosti, včetně sálu pro plenární zasedání, otevřeny pro návštěvníky až do půlnoci, abychom mohli náležitě vyhovět všem návštěvníkům.

Předsedající. – Prohlašuji zasedání Evropského parlamentu za přerušené.

15. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

16. Rozhodnutí o určitých dokumentech: viz zápis

17. Předání přijatých textů během schůze: viz zápis

18. Písemná prohlášení uložená v rejstříku (článek 116 jednacího řádu): viz zápis

19. Termíny příštích zasedání: viz zápis

20. Přerušování zasedání

(Zasedání bylo ukončeno v 16:20)

PŘÍLOHA (Písemné odpovědi)

OTÁZKY RADĚ (Zodpovědnost za tyto odpovědi nese výhradně úřadující předsednictví Rady Evropské unie)

Otázka č. 6, kterou pokládá Seán Ó Neachtain (H-0052/09)

Předmět: Hospodářská krize

Jaké iniciativy vyvíjí české předsednictví, aby zajistilo, že Evropská unie bude postupovat při řešení současné hospodářské krize jednotně?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prvním dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v březnu roku 2009.

Česká republika převzala předsednictví Rady v době, která je pro evropské a globální hospodářství velmi složitá. V důsledku globální finanční krize a zpomalení hospodářského růstu čelíme bezprecedentním hospodářským výzvám, které vyžadují rychlou, přiměřenou a koordinovanou odpověď. Současná situace prověří evropskou hospodářskou a politickou integraci. Budeme usilovat o to, aby EU z této krize vyšla silnější a jednotnější.

Předsednictví je toho názoru, že koordinace a řádné provádění dohodnutých opatření představují nadále klíčové prvky dalšího postupu. V případech, kdy rychlý hospodářský a finanční rozvoj otevírá nové výzvy, umožňuje koordinace okamžitou výměnu názorů a sladění kroků. V oblastech, kde předcházející předsednictví přijala politická opatření, zaměřuje se české předsednictví na řádné provádění a pečlivé sledování těchto rozhodnutí tak, aby bylo dosaženo hmatatelných výsledků.

V rámci koordinace bylo v Radě pod vedením českého předsednictví provedeno několik iniciativ, jejichž cílem bylo řešení nových výzev.

*
* *

Otázka č. 7, kterou pokládá Eoin Ryan (H-0054/09)

Předmět: Dobrovolnictví ve sportu

Ve svém pracovním programu zdůrazňuje české předsednictví význam sportu. Jaká konkrétní opatření Rada činí nebo hodlá přijmout, aby podnítila a podpořila dobrovolnictví ve sportu a aby zajistila podporu sportům, jejichž fungování a přežití závisí na práci dobrovolníků?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prvním dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v březnu roku 2009.

Jakkoli plně uznává význam dobrovolnictví ve sportu, chtěla by Rada pana poslance upozornit na to, že ustanovení Smlouvy o ES nedávají Evropské unii zvláštní pravomoci v oblasti sportu. Rada proto nemůže přijímat konkrétní opatření týkající se problematiky, kterou pan poslanec zmínil.

Na druhé straně předsednictví hodlá pokračovat v pravidelné neformální spolupráci členských států v této oblasti. V dubnu roku 2009 bude v České republice uspořádáno neformální setkání vedoucích představitelů v oblasti sportu. Jedním z ústředních témat projednávaných na tomto setkání bude dobrovolnictví ve sportu, zvláště v kontextu každodenní sportovní činnosti.

Vize a koncepce dobrovolnictví ve sportu se v různých členských státech značně liší. V mnoha z nich zastávají dobrovolníci funkce informačních pracovníků a organizátorů velkých sportovních akcí – jako je EURO (fotbal), světové poháry či Olympijské hry. V jiných oblastech dobrovolníci pravidelně pracují jako trenéři v neziskových sportovních organizacích, vedou při tělovýchovné činnosti děti, mládež, dospělí i seniory atd. Cílem neformálního setkání je pokrýt celou škálu činností dobrovolníků a zmapovat současnou situaci

v oblasti dobrovolnictví v příslušných členských státech. Abychom tohoto cíle dosáhli, hodláme distribuovat stručný dotazník, jehož výsledky budou představeny v dubnu. Dotazník byl připraven společně s Evropskou nevládní sportovní organizací a Evropskou komisí. Současně plánujeme představit příklady osvědčených postupů z vnitrostátní úrovně včetně materiálu ze Spojeného království věnovaného přípravě dobrovolníků na Olympijské hry v Londýně v roce 2012.

Naším cílem je podpořit práci dobrovolníků, zlepšit jejich uznání ve společnosti a doporučit zlepšení právního prostředí pro jejich práci. Všechny zmíněné kroky jsou v souladu se snahou o vyhlášení roku 2011 Evropským rokem dobrovolnictví, jež má naši plnou podporu.

*
* *

Otázka č. 8, kterou pokládá Jim Higgins (H-0056/09)

Předmět: Financování politické strany Libertas

Je rozhodnutí politické strany Libertas týkající se finanční podpory kandidátů ve všech členských státech pro Radu znepokojující a domnívá se, že by straně Libertas měly být poskytnuty finanční prostředky EU?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prvním dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v březnu roku 2009.

Upozorňujeme pana poslance na skutečnost, že financování stran a kandidátů ve volbách do Evropského parlamentu je regulováno na vnitrostátní úrovni, a proto je záležitostí každého členského státu. Proto není vhodné, aby Rada komentovala rozhodnutí strany Libertas o finanční podpoře kandidátů ve volbách do Evropského parlamentu v různých členských státech.

Rada by nicméně chtěla poukázat na to, že v souladu s článkem 191 Smlouvy o ES přijaly Evropský parlament a Rada nařízení č. 2004/2003 o financování politických stran či politických nadací na evropské úrovni, které bylo v prosinci 2007 pozměněno.

Toto nařízení stanoví možnost financovat z rozpočtu Evropské unie politické strany či nadace, které při svých činnostech dodržují zásady, na nichž je založena Evropská unie, tj. zásadu svobody, demokracie, dodržování lidských práv a základních svobod a právního státu, a dosahují určité míry zastoupení alespoň v jedné čtvrtině členských států.

V této souvislosti bych chtěl připomenout, že na základě uvedeného nařízení a aby mohla obdržet finanční prostředky ze souhrnného rozpočtu Evropské unie, musí politická strana na evropské úrovni podat žádost u Evropského parlamentu a je na Evropském parlamentu, aby přijal rozhodnutí o tom, zda financování povolí či nikoli.

*
* *

Otázka č. 9, kterou pokládá Avril Doyle (H-0058/09)

Předmět: Pokrok na desátém globálním ministerském fóru o životním prostředí

Desáté globální ministerské fórum je plánováno na dny 16. až 25. února 2009 v Nairobi (Keňa). Může české předsednictví laskavě podat zprávu o pokroku, k němuž dojde na této schůzce, zejména pokud jde o změnu klimatu?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prvním dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v březnu roku 2009.

25. zasedání Řídící rady Programu OSN pro životní prostředí / 10. globální ministerské fórum o životním prostředí (GC UNEP/GMEF) se konalo v ústředí UNEP v Nairobi (Keňa) ve dnech 16. až 20. února 2009 v situaci poznamenané globální hospodářskou a finanční krizí na jedné straně a nedávnou změnou vlády Spojených států amerických na straně druhé.

Na tomto zasedání vůdčí osobnosti v oblasti životního prostředí potvrdily, že je nutné přehodnotit hospodářství z hlediska životního prostředí, což odráží motto UNEP pro uvedené zasedání: „Zelená znamená nový velký úděl“.

Nejdůležitějším přijatým rozhodnutím byla dohoda o zřízení mezivládního jednacího výboru pověřeného přípravami globálního právně závazného nástroje pro kontrolu využívání rtuti, který má zahájit činnost v roce 2010 a svou práci má dokončit do roku 2013. Tento nástroj se bude snažit omezit dodávky rtuti, využívání rtuti v produktech a procesech i emise rtuti.

Další významný bod zasedání spočívá v rozhodnutí o zřízení malé skupiny ministrů a představitelů na vysoké úrovni, která bude zkoumat způsoby, jak zlepšit obecnou strukturu mezinárodní správy životního prostředí a znovu zahájí debatu na spíše politické než technické či diplomatické úrovni. V tomto rámci je třeba připomenout, že Evropská unie pravidelně prosazuje posilování mezinárodní správy životního prostředí.

Dalším aspektem, který je třeba zdůraznit, je rozhodnutí potvrzující trvání procesu zkoumání mechanismů pro lepší propojení vědy a politiky v oblasti biologické rozmanitosti a služeb ekosystému, které nabízí příležitost ke sblížení vědeckého společenství v zájmu zajištění lepších možností budoucí mezinárodní spolupráce v oblasti životního prostředí.

Pokud jde konkrétně o změnu klimatu, je třeba připomenout, že tato problematika na programu jednání 25. zasedání nebyla. Nicméně je důležité připomenout přijetí rozhodnutí o rozvoji spolupráce, a zejména rozhodnutí o podpoře pro Afriku v jednotlivých oblastech životního prostředí. Všechna tato rozhodnutí Evropská unie aktivně podpořila.

Podporu užší spolupráci v oblasti životního prostředí prokázala Evropská unie spolu s africkými ministry při setkání věnovaném životnímu prostředí na okraj 25. zasedání UNEP, které organizovalo předsednictví a které se rovněž dotklo změny klimatu, protože Afrika je v tomto ohledu velmi zranitelným kontinentem.

*
* *

Otázka č. 10, kterou pokládá Bernd Posselt (H-0060/09)

Předmět: Evropská vlajka a hymna

Jaké kroky podniká Rada, aby občany členských států EU lépe obeznámila s evropskou vlajkou a hymnou a aby tuto vlajku a hymnu více popularizovala? Jaký je postoj předsednictva k myšlence napsat text k evropské hymně, jejíž vyhlášení navrhoval již roku 1926 československý státní občan hrabě Richard Coudenhove-Kalergi?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prvním dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v březnu roku 2009.

Jak si je pan poslanec jistě vědom, emblém kruhu zlatých hvězd na modrém pozadí přijala poprvé v prosinci roku 1955 Rada Evropy. Následně začaly orgány Společenství tento emblém používat od 29. května 1986 na podnět hlav států a vlád, které se sešly v Evropské radě v červnu roku 1985.

To platí i pro Beethovenovu předehru „Ódy na radost“, kterou Rada Evropy přijala jakou svou vlastní hymnu v roce 1972. Následně byla na výše zmíněný podnět v červnu roku 1985 přijata jako hymna evropských orgánů.

Dovolte mi zdůraznit, že otázky rozšiřování znalostí o emblému a hymně a jejich popularizace v každém členském státě jsou nadále plně v odpovědnosti příslušného členského státu a že Rada nepřijala žádné konkrétní opatření ve věci komunikace věnované výslovně této problematice. Rada nicméně ve vhodných situacích emblém a hymnu používá.

A konečně, otázka zajištění textu pro evropskou hymnu nebyla v Radě nikdy projednávána.

*
* *

Otázka č. 11, kterou pokládá Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0062/09)**Předmět: Politiky vstřícné k rodině**

České předsednictví podle svých politických prohlášení zdůrazňuje, že každý jednotlivec tvoří část pracovní síly, čímž přispívá k hospodářské prosperitě společnosti, ale kromě toho jako rodič také investuje čas, energii a peníze do péče o děti a jejich výchovy, tedy do lidského kapitálu budoucnosti.

Jakým způsobem chce Rada zlepšit politiky vstřícné k rodině a posílit právo evropských občanů na svobodnou volbu a nezávislost, pokud jde o způsob péče o děti a jejich výchovu?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prvním dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v březnu roku 2009.

Paní poslankyně nastolila velmi důležitou otázku. Všichni uznáváme náročné výzvy spojené se snahou o vyváženost profesních závazků s rodinnou odpovědností a soukromým životem.

Zprv bych chtěl připomenout, že sladění pracovního a rodinného života je otázkou, které se Rada věnovala při celé řadě příležitostí. České předsednictví není výjimkou. Při neformálním setkání ministrů pro rodinné záležitosti (Praha, 4. až 5. února 2009) jsme zahájili diskusi o barcelonských cílech v oblasti péče o děti v předškolním věku, které byly v roce 2002 stanoveny jen kvantitativně. České předsednictví klade důraz na kvalitativní aspekty péče o děti i na provádění dosud zanedbávaných zásad nejlepšího zájmu dítěte a autonomie rodiny v oblasti rozhodování o sladění profesního, soukromého a rodinného života. České předsednictví zdůrazňuje i nepostradatelnou úlohu rodičů v rané péči o děti.

Rada rovněž přijala právní akt, jehož cílem je zlepšit vztah pracovního světa k rodině. V tomto smyslu zaručuje směrnice Rady 92/85/EHS o mateřské dovolené pracujícím ženám nejméně 14 týdnů mateřské dovolené. Parlament a Rada nyní společně pracují jako spoluzákonodárci na novém návrhu Komise, který má aktualizovat směrnici o mateřské dovolené a v němž Komise navrhla prodloužit minimální dobu trvání mateřské dovolené ze 14 na 18 týdnů, aby tak pracovnícím pomohla zotavit se z bezprostředních následků porodu a současně jim usnadnila návrat na trh práce po skončení mateřské dovolené. České předsednictví tento legislativní návrh považuje za jednu ze svých priorit a chtělo by v nadcházejících měsících dosáhnout konsenzu členských států v Radě.

Rada se dále těší také na spolupráci s Evropským parlamentem na návrhu nové směrnice Komise, která má nahradit stávající směrnici Rady 86/613/EHS o rovném zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné. Ve své zprávě o provádění směrnice 86/613/EHS Komise konstatovala, že praktické výsledky provádění směrnice nebyly zcela uspokojivé v porovnání s hlavním cílem směrnice, kterým bylo obecné zlepšení postavení vypomáhajících manželů a manželek.

Komise proto navrhla, aby tzv. vypomáhající manželé a manželky získali, pokud se tak rozhodnou, stejnou míru sociální ochrany, jaká je nyní poskytována pracovníkům samostatně výdělečně činným. Kromě toho je ústředním bodem diskuse osobní volba v oblasti sladění rodinného a pracovního života a Komise navrhla dát samostatně výdělečně činným pracovníkům možnost stejných práv na mateřskou dovolenou, jaká mají zaměstnanci.

Jak paní poslankyně řekla, naše děti jsou naše budoucnost. Sladění pracovního a rodinného života je jednou z nejobtížnějších výzev, kterým dnes pracující rodiny v Evropě čelí. Rada je rozhodnuta sehrát svou úlohu a pomoci našim občanům, aby se ve věci sladění svého pracovního a rodinného života mohli rozhodovat sami.

*
* *

Otázka č. 12, kterou pokládá Gay Mitchell (H-0064/09)**Předmět: Gaza a Západní břeh**

Jaké plány má Rada, pokud jde o snahu o dosažení míru a zajištění humanitární pomoci pro Gazu a Západní břeh?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prvním dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v březnu roku 2009.

Rada bere humanitární situaci v Gaze a na Západním břehu velmi vážně. Příznivé životní podmínky mají zásadní význam pro stabilitu na palestinských územích. Proto bylo dne 26. ledna dohodnuto, že Evropská unie zaměří svou podporu a pomoc na tyto oblasti: okamžitá humanitární pomoc obyvatelstvu Gazy, prevence nezákonného obchodování se zbraněmi a střelivem, trvalé znovuotevření hraničních přechodů na základě dohody o pohybu a přístupu z roku 2005, obnova a rekonstrukce a opětovné zahájení mírového procesu.

Vlastní poskytování humanitární pomoci Evropské unie je věcí Komise, která může poskytnout podrobné informace o své činnosti a o činnosti svých partnerů, zejména Agentury Organizace spojených národů pro pomoc a práci ve prospěch palestinských uprchlíků (UNRWA) a ostatních agentur OSN a Mezinárodního výboru Červeného kříže. Evropská unie při řadě příležitostí vyzvala Izrael, aby umožnil nerušené dodávky humanitární pomoci do Gazy. Ve svých závěrech ze dne 26. ledna 2009 Rada vyjádřila připravenost Evropské unie k obnově činnosti mise pohraniční pomoci EU v Rafáhu (EUBAM), jakmile to situace dovolí, a k prošetření možnosti rozšíření pomoci Evropské unie na další hraniční přechody v rámci obecné účasti Evropské unie. Kromě toho EU poskytla podporu a aktivní příspěvek Mezinárodní konferenci na podporu palestinského hospodářství pro obnovu Gazy, kterou hostil Egypt dne 2. března 2009 a na níž mezinárodní společenství přislíbilo téměř 4 500 milionů USD, přičemž Evropská unie byla hlavním dárce. I při této příležitosti zdůraznili nezbytné předpoklady pro úspěšnou a udržitelnou obnovu Gazy jak české předsednictví, které vystupovalo jménem 27 členských států, tak vysoký představitel pro SZBP pan Solana. Mechanismus PEGASE, který na dárcovské konferenci představila Komise (paní Ferrero-Waldnerová), je konkrétní iniciativou Evropské unie, jejímž úkolem je cílené směřování pomoci do Gazy pod kontrolou palestinské národní samosprávy.

Pokud jde o Západní břeh, EU v polovině roku 2007 znovu navázala vztahy s orgány palestinské samosprávy. Je největším dárce, který palestinské vládě poskytuje přímou finanční a technickou pomoc. Její mise EUPOLCOPPS se zaměřuje na poradenství a odbornou přípravu v oblasti bezpečnosti a reformy soudnictví. Palestinská samospráva prokázala, že je spolehlivým a výkonným partnerem, který při válce v Gaze brání dalšímu vyhrocení situace na Západním břehu.

Rada důrazně podporuje vnitřní palestinské usmíření spojené s prezidentem Mahmúdem Abbásem, které je klíčem k míru, stabilitě a rozvoji, a v tomto ohledu podporuje zprostředkovatelské úsilí Egypta a Arabské ligy.

Rada je kromě toho přesvědčena, že míru v oblasti lze dosáhnout pouze završením mírového procesu vedoucího k nezávislému, demokratickému, sousedícímu a životaschopnému palestinskému státu na Západním břehu a v Gaze, existujícímu vedle Izraele za podmínek míru a bezpečnosti. V zájmu naplnění této perspektivy Rada znovu vyzývá obě strany, aby splnily své závazky vyplývající z cestovní mapy a jednání v Annapolisu. EU považuje arabskou mírovou iniciativu za pevný a vhodný základ komplexního řešení izraelsko-arabského konfliktu a bude o tento cíl usilovat ve spolupráci s Kvartetem, novou vládou Spojených států amerických a s arabskými partnery. Rada vítá, že byl jmenován nový zvláštní vyslanec Spojených států amerických na Středním východě pan Mitchell, který ihned zahájil svou činnost v oblasti, a je připravena s ním úzce spolupracovat.

*
* *

Otázka č. 13, kterou pokládá Dimitrios Papadimoulis (H-0066/09)

Předmět: Politické, diplomatické a hospodářské sankce proti Izraeli

Generální tajemník OSN vyjádřil svůj šok nad ztrátami lidských životů a ostřelováním ústředí agentury OSN pro pomoc palestinských uprchlíků (UNRWA) v Gaze. Organizace Amnesty International již vyzvala k vyšetření izraelského útoku na budovu OSN a jeho pokračujících útoků na neozbrojené civilní obyvatelstvo a prohlašuje, že se jedná o válečný zločin. Byly rovněž vyjádřeny obavy ohledně bomb používaných Izraelem, které obsahují bílý fosfor, což je jedovatá látka způsobující vážné popáleniny. Použití této látky proti civilnímu obyvatelstvu je na základě jednoho z protokolů k Ženevské úmluvě o některých konvenčních zbraních zakázáno.

Jaké kroky Rada učiní pro to, aby postavila Izrael za válečné zločiny spáchané na Palestincích před Mezinárodní tribunál v Haagu, a to navzdory tomu, že Izrael obvinění odmítá? Jaké politické, diplomatické a hospodářské sankce Rada použije proti Izraeli s cílem skoncovat s genocidou palestinského lidu a požadovat náhradu za zničení infrastruktury na palestinském území, kterou financovala EU?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prvním dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v březnu roku 2009.

Od samého počátku konfliktu v Gaze předsednictví Rady opakovaně vyjádřilo své vážné obavy o civilní oběti a odsoudilo útoky na zařízení OSN.

Upozorňujeme pana poslance na následující závěry, které přijala Rada ve dnech 26.–27. ledna 2009: „Evropská unie hluboce lituje ztrát na životech v důsledku tohoto konfliktu, zejména obětí z řad civilního obyvatelstva. Rada všem stranám konfliktu připomíná, aby plně dodržovaly lidská práva a plnily své povinnosti vyplývající z mezinárodního humanitárního práva; Rada bude pozorně sledovat vyšetřování údajného porušování mezinárodního humanitárního práva. V tomto ohledu bere zejména na vědomí prohlášení, které na zasedání Rady bezpečnosti OSN dne 21. ledna učinil generální tajemník OSN Pan Ki-mun.“

Rada nadále vyjadřuje své závažné obavy ve věci lidských práv v jednáních s Izraelem v rámci všech setkání na vysoké úrovni, naposledy při večeři ministrů zahraničí Evropské unie a izraelskou předsedkyní vlády Cipi Livniovou dne 21. ledna 2009. Kromě toho předsednictví Rady spolu s Evropskou komisí a vysokým představitelem pro SZBP při několika příležitostech vyzvalo Izrael, aby umožnil přístup a dodávky humanitární pomoci a pomoci pro obnovu do Gazy.

Obecně Rada zastává názor, že je naprosto nezbytné udržovat všechny cesty diplomatických a politických kontaktů otevřené a je přesvědčena, že pozitivní přesvědčování a dialog představují nejefektivnější přístup k předávání sdělení ze strany Evropské unie.

*
* *

Otázka č. 14, kterou pokládá Silvia-Adriana Țicău (H-0067/09)

Předmět: Podpora energetické účinnosti a obnovitelných zdrojů energie

Během zasedání Evropské rady na jaře 2008 oznámili představitelé států a vlád přezkum směrnice o zdanění energie s cílem podpořit navýšení podílu obnovitelných zdrojů energie na celkové spotřebě energie.

Zvýšení energetické účinnosti je jedním z nejrychlejších, nejjistějších a nejlevnějších řešení ke snížení závislosti EU na energii pocházející ze třetích zemí, k omezení spotřeby energie a emisí CO₂ a ke snížení nákladů evropských občanů na energii.

Jelikož se zdá, že je zvýšení energetické účinnosti nezbytné, mohla by Rada Evropské unie sdělit, zda má v plánu zařadit na pořad jednání Evropské rady, jejíž zasedání se bude konat na jaře 2009, přezkum směrnice o zdanění energie, přezkum evropského právního rámce pro DPH a přezkum evropského právního rámce pro strukturální fondy s cílem podpořit energetickou účinnost a obnovitelné zdroje energie?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prvním dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v březnu roku 2009.

Zasedání Evropské rady, které se bude konat na jaře roku 2009, bude vyzváno k dohodě na souboru konkrétních směrů, jejichž cílem je zvýšit energetickou bezpečnost Unie ve střednědobém a dlouhodobém výhledu. To bude zahrnovat i prosazování energetické účinnosti v rámci druhého strategického přezkumu energetiky. V této fázi však není záměrem Evropské rady zabývat se konkrétně otázkami, jako je přezkum směrnice o zdanění energie, regulačního rámce DPH a rámce strukturálních fondů.

Pokud jde o přezkum směrnice o zdanění energie, Komise uvedla, že předloží sdělení a návrhy „zelených“ sazeb DPH na počátku dubna 2009, po jarním zasedání Evropské rady. Přezkum sdělení v příslušných místech v Radě započne ihned, jakmile Rada sdělení obdrží.

Pokud jde o regulační rámec DPH, Rada včera dosáhla dohody o snížených sazbách DPH, které by měly platit pro služby s vysokým podílem lidské práce. Tato otázka bude dále projednávána na jarním zasedání Evropské rady ve dnech 19. a 20. března.

A konečně, pokud jde o rámec pro strukturální fondy, dosáhla Rada dohody o návrhu Komise ve věci Evropského fondu pro regionální rozvoj, aby umožnila způsobilost dalších energeticky účinných produktů. Energetická účinnost je nákladově nejúčinnějším způsobem snižování spotřeby energie při zachování ekvivalentní úrovně hospodářské činnosti.

V této souvislosti je naprosto nezbytné zesílit snahy o zlepšení energetické účinnosti budov a energetické infrastruktury, prosazovat zelené produkty a podporovat snahy automobilového průmyslu o prosazování vozidel méně poškozujících životní prostředí.

*
* *

Otázka č. 15, kterou pokládá Bogusław Sonik (H-0071/09)

Předmět: Harmonizace povolené míry obsahu alkoholu v krvi řidičů v Evropské unii

Již v roce 1988 navrhla Evropská komise změny týkající se minimální povolené míry obsahu alkoholu v krvi u řidičů motorových vozidel – tyto změny nebyly v následujících letech přijaty. V mnoha zemích Evropské unie, zejména ve Spojeném království, v Itálii, v Irsku a v Lucembursku, je povolená maximální míra obsahu alkoholu v krvi při řízení omezena na 0,8 mg/l. Na Slovensku a v Maďarsku, kde platí zákaz řízení motorového vozidla po požití i minimálního množství alkoholu, by se řidič, který usedne za volant pod vlivem takového množství alkoholu, dopustil závažného trestného činu. V Polsku stanoví předpisy pro řízení motorového vozidla obsažené v zákonu ze dne 20. června 1997 o silničním provozu (Sb. zákonů č. 108/2005, položka 908, ve znění pozdějších předpisů), že povolené množství alkoholu v krvi při řízení je 0,2 mg/l.

Má Rada v rámci snah o sjednocení předpisů o silničním provozu v celé Evropské unii v úmyslu učinit kroky k harmonizaci povolené míry obsahu alkoholu v krvi řidičů na území různých členských států Evropské unie?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prvním dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v březnu roku 2009.

Jedním z hlavních cílů společné dopravní politiky je efektivně přispět ke snížení počtu dopravních nehod a následných úmrtí a ke zlepšení podmínek silničního provozu. Ve svém usnesení ze dne 26. června 2000 Rada zdůraznila, že je nezbytné dosáhnout pokroku v určitém počtu opatření v oblasti bezpečnosti dopravy včetně opatření týkajících se problému řízení pod vlivem alkoholu. V dubnu 2001 Rada přijala závěry k doporučení Komise ze dne 17. ledna 2001 o maximálním povoleném obsahu alkoholu v krvi (BAC) pro řidiče motorových vozidel. V uvedených závěrech byly členské státy vyvívány, aby pečlivě zvážily opatření uvedená v doporučení Komise, které mimo jiné navrhovalo stanovit maximální limit obsahu alkoholu v krvi ve výši 0,2 mg/l pro řidiče, u nichž existuje vyšší riziko nehody v důsledku nedostatku zkušeností s řízením na silnici. Současně ve výše uvedených závěrech z dubna 2001 Rada konstatovala, že některé členské státy se domnívají, že povolená maximální míra obsahu alkoholu v krvi spadá do oblasti působnosti zásady subsidiarity, a měla by tudíž být regulována na vnitrostátní úrovni.

Ve svých závěrech z 8. a 9. června 2006 Rada souhlasila s tím, že je nezbytné posílit opatření v oblasti bezpečnosti silničního provozu a iniciativy na úrovni Společenství nebo členských států pro boj s řízením pod vlivem alkoholu či návykových látek, mimo jiné pomocí opatření v oblasti přeshraničního stíhání přestupků. V těchto souvislostech Rada považovala opatření pro boj s řízením pod vlivem alkoholu či návykových látek za mimořádně vhodná.

*
* *

Otázka č. 16, kterou pokládá Zita Pleštinská (H-0077/09)**Předmět: Harmonizace průkazů zdravotně postižených osob v rámci EU**

Mottem českého předsednictví je „Evropa bez bariér“. V současnosti však v rámci EU stále existují různá pravidla pro uznávání průkazů ZTP (těžce zdravotně postižených osob). Systém vzájemného uznávání v této oblasti nefunguje. Mnozí postižení spoluobčané mají problémy v zahraničí, např. při parkování, kdy nemohou zaparkovat na vyhrazených parkovištích pro postižené osoby.

Neuvažuje předsednictví o možnosti harmonizace průkazů ZTP v rámci EU na podobném základě, jako je evropský průkaz zdravotního pojištění?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prvním dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v březnu roku 2009.

Paní poslankyně nastolila velmi důležitou otázku. Mobilita občanů patří k ústředním prvkům evropského projektu a Rada si je vědoma zvláštních potřeb zdravotně postižených osob v této oblasti.

Pokud jde o harmonizaci průkazů totožnosti, které by mohly uvádět i zdravotní postižení držitele, připomínáme, že otázka obecných průkazů totožnosti jako taková nadále patří do oblasti vnitrostátní odpovědnosti a některé členské státy takové průkazy vůbec nevydávají.

Lékařské údaje a informace o zdravotním postižení držitele nejsou uvedeny ani v evropském průkazu zdravotního pojištění, protože tento průkaz byl zaveden pro zjednodušení postupů, aniž by se dotýkal oblastí vnitrostátní pravomoci v otázce organizace zdravotní péče a sociálního zabezpečení.

Jak si možná paní poslankyně pamatuje, Rada již před deseti lety přijala opatření pro usnadnění přeshraniční mobility osob se zdravotním postižením v rámci Evropské unie. Na základě návrhu Komise Rada přijala doporučení, které zavádí standardizovanou parkovací kartu, která je uznávána v celé Evropské unii. Rada v minulém roce doporučení pozměnila, aby zohlednila rozšíření EU, k nimž došlo v letech 2004 a 2007.

Cílem Rady je zajistit, aby držitel standardizované parkovací karty osoby se zdravotním postižením mohl využívat parkovací zařízení pro osoby se zdravotním postižením v kterémkoli členském státě.

*
* *

Otázka č. 17, kterou pokládá Justas Vincas Paleckis (H-0080/09)**Předmět: Ponaučení z hospodářské krize**

Budoucnost Evropské unie bude do značné míry záviset na prioritách nového rozpočtového výhledu na období 2013–2019, který se v současnosti formuluje.

Jaký je postoj Rady k těmto otázkám, jež jsou významné jak pro Evropskou unii jako celek, tak pro její členské státy? Jak se ve finančním výhledu odrazí ponaučení z potravinové, energetické a finanční krize, již právě prožíváme? Jaký rozpočtový výhled je třeba přijmout, chceme-li snížit hrozbu takových krizí do budoucna a výhledově jim snad i úplně zabránit?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prvním dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v březnu roku 2009.

Pan poslanec má samozřejmě pravdu, když poukazuje na to, že si Evropská unie musí vzít ponaučení z finanční, energetické a potravinové krize.

Práce na příštích finančních výhledech však zřejmě nezapočnou dříve než v roce 2011. Proto je příliš brzy, aby Rada zaujímal konkrétní postoj ke způsobu, jakým by přesně měly výhledy toto ponaučení zohlednit.

Je také třeba mít na paměti, že Komise letos provede přezkum finančních výhledů a s největší pravděpodobností se uvedených otázek dotkne následná rozprava.

Do té doby se Rada v úzké spolupráci s Evropským parlamentem aktivně snaží přijímat vhodná opatření pro řešení současné krize i pro předcházení krizím budoucím.

V některých případech tato opatření zahrnují rozpočtovou podporu ze strany Unie. V rámci odezvy na hospodářskou a energetickou krizi například mobilizujeme další finanční prostředky na podporu investic do energetické infrastruktury a infrastruktur širokopásmového připojení. Rovněž jsme zřídili „potravinový nástroj“, který má rozvojovým zemím pomoci navýšit jejich zemědělskou produktivitu v reakci na loňskou potravinovou krizi.

Reakci Unie na uvedené krize však nelze omezovat pouze na její finanční vklad, který je svým objemem nutně omezený.

Velká část našich opatření zaměřených na prevenci budoucích finančních krizí má skutečně povahu regulační. Například směrnice Solventnost II, revidovaná směrnice o kapitálových požadavcích a směrnice o SKIPCP přispějí k posílení pravidel pro obezřetnostní dohled nad finančními institucemi. Dalším příkladem naší regulační odezvy, v tomto případě v reakci na energetickou krizi, je nadcházející revize směrnice o dodávkách plynu, která zvýší odolnost Unie vůči narušením dodávek plynu.

V ostatních případech se dosud úloha Unie při odpovědi na krize zaměřovala na prosazování rámce spolupráce mezi 27 členskými státy, avšak v širším měřítku, v globálním rámci. Bez ohledu na to, zda reaguje na finanční krizi, energetickou krizi či krizi potravinovou, snaží se EU úzce spolupracovat s mezinárodním společenstvím s cílem zajistit reakci globální.

*
* *

Otázka č. 18, kterou pokládá Marianne Mikko (H-0083/09)

Předmět: Prohlášení o vyhlášení 23. srpna Evropským dnem památky obětí stalinismu a nacismu

Letos v létě uplyne 70 let od podpisu nechvalně známého paktu Molotov-Ribbentrop. Na základě tohoto paktu, který uzavřel Sovětský svaz s Německem dne 23. srpna 1939, byla Evropa prostřednictvím tajných dodatečných protokolů rozdělena na dvě sféry vlivu. Písemné prohlášení 0044/2008 o památce osob, které zemřely v důsledku tohoto paktu, podpořilo 409 poslanců Evropského parlamentu zastupujících všechny politické skupiny. Dne 22. září oznámil předseda Evropského parlamentu schválení tohoto prohlášení, které bylo společně se jmény signatářů předáno parlamentům členských států. Dopady sovětské okupace na občany post-sovětských států nejsou v Evropě příliš známé.

Bulharský parlament přijal dne 18. září 2008 usnesení, na jehož základě vyhlásil 23. srpen Dnem památky obětí nacismu a komunismu. Jaké kroky přijalo předsednictví, aby motivovalo i ostatní členské státy k připomínání tohoto smutného data?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prvním dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v březnu roku 2009.

Rada a předsednictví jsou si vědomy prohlášení Evropského parlamentu, které navrhuje vyhlásit 23. srpen Evropským dnem památky obětí stalinismu a nacismu. Jak sama paní poslankyně připomíná, toto prohlášení bylo určeno parlamentům členských států. Kromě informací, které paní poslankyně uvedla ohledně bulharského parlamentu, nemá Rada žádné informace o tom, jak vnitrostátní parlamenty ostatních členských států na tento návrh reagovaly, a tato otázka nebyla v Radě ani předložena.

České předsednictví má o tuto věc velký zájem – podpora vyhlášení dne památky obětí stalinismu a nacismu je v souladu s jeho dlouhodobým úsilím o posílení evropského rozměru připomínky totalitní minulosti. Předsednictví pořádá veřejné slyšení v Evropském parlamentu na téma „Svědění Evropy a zločiny totalitního komunismu: 20 let poté“, které se bude konat v Bruselu dne 18. března. O zkušenostech z totalitních režimů budou jednat experti z členských států Evropské unie i vrcholní představitelé předsednictví a orgánů Evropské unie.

20. výročí pádu železné opony je úzce spjato s mottem předsednictví „Evropa bez bariér“. Předsednictví proto dalo podnět k tomu, aby se toto téma stalo jednou z priorit Evropské unie v oblasti komunikace v roce 2009. Předsednictví je pevně přesvědčeno, že je třeba si připomínat nejen oněch „20 let“ jako důležitý milník

evropské historie, ale také využívat historické zkušenosti k prosazování lidských práv, základní svobod, právního státu a ostatních hodnot, které jsou základem Evropské unie, a k výuce o těchto tématech.

Záměrem českého předsednictví je proto posílit společný evropský rozměr připomínky totalitní minulosti před rokem 1989 také posílením Akce 4 – Aktivní evropská paměť v rámci programu Evropa pro občany, jejímž cílem je připomenout oběti nacismu a stalinismu.

Dlouhodobým cílem je vytvořit na evropské úrovni platformu evropské paměti a svědomí, která by propojovala stávající vnitrostátní činnosti a prosazovala společné projekty a výměny informací a zkušeností, pokud možno s podporou ze strany Evropské unie. Letošní 20. výročí pádu železné opony a předsednictví České republiky Radě EU je vynikající příležitostí pro zahájení takové iniciativy. Je však téměř jisté, že se bude jednat o dlouhodobý proces, který dobu trvání českého předsednictví přesáhne.

*
* *

Otázka č. 19, kterou pokládá Jens Holm (H-0089/09)

Předmět: ACTA

Obchodní dohoda proti padělání (ACTA) bude obsahovat nový mezinárodní standard pro právní rámce upravující vymáhání práva tzv. „duševního vlastnictví“. Tato dohoda je de facto právním předpisem. Mluvčí vlády Spojených států prohlásil, že text dohody bude zveřejněn teprve poté, co se smluvní strany dohodnou na jeho přesném znění⁽⁵⁾. Pokud je tomu tak, nebude mít Parlament možnost dohodu ACTA posoudit. ACTA bude zakládat precedens utajené legislativy, ačkoli legislativní proces v EU musí být co možná nejotevřenější.

Rád bych položil Radě následující dotazy:

Bude konečný návrh zveřejněn ještě před politickou dohodou v Radě? Bude mít Parlament dostatek času na to, aby tento dokument ještě před politickou dohodou v Radě posoudil? Je Rada schopna zajistit, že dohoda ACTA nebude v tichosti schválena během parlamentní přestávky?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prvním dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v březnu roku 2009.

Cílem mnohostranné obchodní dohody proti padělání (ACTA) je stanovit společnou normu prosazování práv duševního vlastnictví v zájmu boje proti globálnímu porušování uvedených práv (zejména padělání a pirátství) a zajištění mezinárodního rámce, který zlepší prosazování práv duševního vlastnictví. Tyto cíle jsou realizovány prostřednictvím tří klíčových prvků dohody ACTA: mezinárodní spolupráce, postupů prosazování a právního rámce prosazování práv duševního vlastnictví.

Dne 14. dubna 2008 Rada zmocnila Komisi ke sjednání dohody. Ohledně záležitostí spadajících do pravomoci členských států, mimo jiné včetně ustanovení o prosazování práv duševního vlastnictví v trestním právu, se však předsednictví bude snažit dojít ke společnému postoji s cílem pokročit v jednáních jménem členských států.

Komise vede jednání po konzultaci s příslušnými výbory, které jmenuje Rada. Zálležitosti spadající do pravomoci členských států koordinuje předsednictví v příslušných přípravných orgánech před každým kolem jednání, aby zajistilo, že budou v jednáních zohledněna stanoviska členských států.

Můžeme pana poslance ujistit, že stejně jako v případě všech mezinárodních dohod se bude Parlament účastnit uzavření dohody v souladu s příslušnými ustanoveními Smlouvy o ES. Protože dosud nebylo dosaženo fáze konečného určení právního základu, nemůže Rada podrobně odpovědět na otázky pana poslance, které mají procesní povahu.

Rada si je nicméně vědoma, že dne 18. prosince 2008 přijal Parlament ustanovení o této otázce na základě zprávy, kterou předložil pan Susta. Rada toto důležité usnesení a názory Evropského parlamentu v této věci obecně vzala na vědomí.

⁽⁵⁾ <http://ictsd.net/i/news/bridgesweekly/30876/>.

Rada má za to, že Výbor pro mezinárodní obchod v Evropském parlamentu dostává kopie všech dokumentů, které Komise zasílá Výboru podle článku 133 a že Parlament je proto průběžně plně informován o jednáních o dohodě ACTA.

Komise také podává Výboru pro mezinárodní obchod pravidelně zprávy o pokroku jednání. Kromě toho se touto otázkou v zastoupení Rady zabýval ministr průmyslu a obchodu České republiky Říman při svém vystoupení ve Výboru pro mezinárodní obchod dne 20. ledna, kde také odpověděl na řadu dotazů poslanců.

*
* *

Otázka č. 21, kterou pokládá Kathy Sinnott (H-0093/09)

Předmět: Právní předpisy upravující autorské právo

Já i mnozí z mých voličů jsme znepokojeni navrhovanými předpisy upravujícími autorské právo. Nedávno jsem obdržela informaci, že tyto návrhy by mohly být odloženy v důsledku nesouhlasných postojů, které vzbudily. Mohla by mě Rada zpravit o aktuálním vývoji předpisů upravujících autorské právo, zejména pokud jde o návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2006/116/ES⁽⁶⁾ o době ochrany autorského práva a určitých práv s ním souvisejících? Zajistí Rada, aby tyto návrhy neměly negativní dopad na jednotlivé řadové hudebníky, herce, umělce atp.?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prvním dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v březnu roku 2009.

V Radě je nyní zkoumán návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/116/ES o době ochrany autorského práva a určitých práv s ním souvisejících.

Hlavním cílem návrhu směrnice je zlepšit sociální situaci méně privilegovaných výkonných umělců, zvláště studiových hudebníků.

Rada vzala pozorně na vědomí stanoviska, která k tomuto návrhu vyjádřil Evropský parlament, zejména pozměňovací návrhy, o nichž hlasoval Výbor pro právní záležitosti, a zohlední tato stanoviska v budoucích úvahách.

Vzhledem k tomu, že tento návrh je stále šetřen, Rada není v této fázi schopna poskytnout konečné stanovisko k této otázce.

*
* *

Otázka č. 22, kterou pokládá Proinsias De Rossa (H-0098/09)

Předmět: Dohoda mezi EU a Běloruskem umožňující dětem cestovat na ozdravné pobyty

Mohlo by předsednictví Rady uvést, jaká opatření přijímá nebo plánuje, pokud jde o poslední část odstavce 5 usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. ledna 2009 o strategii EU vůči Bělorusku (P6_TA(2009)0027), který vyzývá české předsednictví, aby jednou ze svých priorit učinilo dosažení širší dohody EU s běloruskými orgány, jež by dětem z Běloruska umožnila cestovat do členských států EU, v nichž se tyto odpočinkové a ozdravné pobyty organizují?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prvním dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v březnu roku 2009.

Rada si je vědoma nedávných problémů, které se týkaly běloruských dětí cestujících na podporované cesty a pobyty v různých evropských zemích. Význam nalezení dlouhodobého řešení této otázky byl zmíněn při řadě příležitostí v rámci kontaktů s běloruskými orgány, naposledy na zasedání ministerské trojky

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 372, 27.12.2006, s. 12.

EU–Bělorusko dne 27. ledna 2009. Rada konstatuje, že mezi dotčenými zeměmi a příslušnými běloruskými orgány probíhají konzultace, které mají dvoustranně řešit problémy, které v této souvislosti vznikly, a že několik členských států již uzavřelo dohody, jež pokračování takových cest zaručují. Rada bude nadále tuto problematiku pečlivě sledovat a v případě potřeby ji znovu nastolí při svých kontaktech s běloruskými orgány.

*
* *

Otázka č. 23, kterou pokládá Georgios Toussas (H-0101/09)

Předmět: Zvýšený výskyt rakoviny způsobený používáním munice obsahující ochuzený uran v Kosovu

Během posledních deseti let došlo v severním Kosovu k prudkému nárůstu případů rakoviny. Jen v regionu Kosovská Mitrovica se během tohoto období výskyt rakoviny zvýšil o 200 % ve srovnání s desetiletím před tím, než NATO bombardovalo bývalou Jugoslávii.

Kromě toho je známo, že během několika let od konce bombardování regionu silami NATO alespoň 45 italských vojáků patřících k silám NATO v Kosovu (KFOR) zemřelo a dalších 515 vojáků různé národnosti vážně onemocnělo tzv. „balkánským syndromem“, tj. kontaminací organismu způsobenou municí obsahující ochuzený uran, která se při bombardování v roce 1999 používala.

Jak se Rada dívá na tragické důsledky používání munice obsahující ochuzený uran veliteli NATO v Kosovu, které neustále vyplývají na povrch? Zastává Rada názor, že používání této výzbroje představuje válečný zločin, jehož pachatelé se v konečném důsledku musí odpovídat před národy světa?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prvním dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v březnu roku 2009.

Tato otázka Radě nepřísluší a Rada nemůže vydat stanovisko k otázce, kterou pan poslanec položil.

*
* *

Otázka č. 24, kterou pokládá Jim Allister (H-0103/09)

Předmět: Jan Kalvín

Vzhledem k nesmírnému přínosu Jana Kalvína k náboženským, politickým a sociálním dějinám Evropy a k intelektuální emancipaci a k rozvoji v Evropě se táži, jaké plány má Rada v souvislosti s 500. výročí jeho narození, které si připomeneme v červenci 2009?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prvním dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v březnu roku 2009.

Rada o této otázce nejednala, protože otázka nespadá do oblasti její pravomoci.

*
* *

Otázka č. 25, kterou pokládá Konstantinos Droutsas (H-0108/09)

Předmět: Žádost o okamžité propuštění pěti kubánských vlastenců zadržovaných v USA

Deset let od svého zatčení je pět kubánských vlastenců – Gerardo Hernández, Antonio Guerrero, Ramón Labañino, Fernando González a René González – stále vězněno v USA na základě smyšlených obvinění z porušení základních právních předpisů. Byli drženi ve strašných podmínkách a nemohli je navštívit ani jejich příbuzní.

Nová mezinárodní iniciativa se v současné době snaží o jejich okamžité propuštění. Žádost dosud podepsalo více než 500 významných intelektuálů a umělců z celého světa.

Odsoudí Rada pokračující nezákonné věznění pěti Kubánců?

Jaký je její postoj k žádostem vnitrostátních parlamentů, vnitrostátních a mezinárodních masových organizací a významných osobností o okamžité propuštění pěti kubánských vlastenců?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prvním dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v březnu roku 2009.

Rada si je vědoma uvěznění pěti kubánských občanů i rozhodnutí orgánů USA udělit víza naprosté většině jejich rodinných příslušníků a současně odeprít víza dvěma z nich na základě důvodů souvisejících s přistěhovalectvím.

Vydané rozsudky a rozhodnutí o udělení či neudělení víz jednotlivým rodinným příslušníkům jsou věci vnitřních pravomocí Spojených států amerických. Pokud jde o zacházení s kubánskými vězni a jejich rodinami, jedná se o dvoustranný problém USA a Kuby, protože ochrana práv a zájmů státních příslušníků v zahraničí je podle mezinárodního práva individuální odpovědností dotčeného státu.

Rada by chtěla zdůraznit, že Spojené státy americké jsou povinny dodržovat mezinárodní právní předpisy v oblasti lidských práv jakožto stát, který je smluvní stranou Úmluvy OSN proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání, jež zajišťuje lidská práva osob zbavených svobody.

*
* *

Otázka č. 26, kterou pokládá David Martin (H-0109/09)

Předmět: Zadržení přepravovaných generických léčiv v Nizozemsku

Mohla by Rada v souvislosti se zadržením přepravovaných generických léčiv v Nizozemsku objasnit, proč byla tato léčiva zadržena, když poznámka pod čarou u článku 51 Dohody o obchodních aspektech práv duševního vlastnictví (TRIPS) neukládá povinnost vyšetřit domnělé porušení patentu u zboží, které je přepravováno?

Domnívá se Rada, že je toto zadržení v rozporu s článkem 41 dohody TRIPS, který uvádí, že prosazování práv duševního vlastnictví by nemělo klást překážky obchodu?

Podpořila by Rada zavedení podobných opatření na prosazování práv duševního vlastnictví i v některé z nové generace dohod o volném obchodu či v jiných bilaterálních obchodních dohodách?

Jaké kroky zamýšlí Rada provést k zajištění toho, aby dodávky generických léčiv do rozvojových zemí nebyly v budoucnosti mařeny podobnými zadrženími?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prvním dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v březnu roku 2009.

Incident, který pan poslanec zmiňuje, byl projednáván na zasedání Generální rady WTO dne 3. února 2009.

Při této příležitosti vystoupilo 19 členů Světové obchodní organizace s dotazy či připomínkami. Po těchto zásazích Evropská komise zdůraznila, že

- zásilka byla dočasně zadržena, a proto nebyla zabavena;
- zjevně bylo mezi držitelem práv a vlastníkem léčiv dosaženo dohody o navrácení zboží do Indie.

Komise rovněž vysvětlila, že právní základ uvedeného kroku (nařízení Rady (ES) č. 1383/2003 o přijímání opatření celních orgánů proti zboží podezřelému z porušení určitých práv duševního vlastnictví a o opatřeních, která mají být přijata proti zboží, o kterém bylo zjištěno, že tato práva porušilo) je slučitelný s právními předpisy Světové obchodní organizace, samozřejmě včetně dohody TRIPS.

Evropská komise zopakovala svůj postoj ve Výboru pro dohodu TRIPS dne 3. března 2009.

Evropská unie se nadále snaží zajistit přístup k léčivům a nespátňuje žádný konflikt mezi pravidly WTO a svým úsilím o zadržování zásilek padělků. Zástupci Evropské komise zdůraznili, že postup nizozemských orgánů byl v souladu s pravidly mezinárodního obchodu i s povinností nizozemské vlády zajistit ochranu proti nekvalitním léčivům a v konečném důsledku byl ku prospěchu veřejného zdraví obecně.

Evropská unie má za to, že kontrola zboží v režimu tranzitu musí být možná v případech, kdy existuje podezření na porušení práva duševního vlastnictví. V roce 2007 bylo 40 % všech zadržených padělaných léčiv zachyceno v režimu tranzitu.

Pokud jde o prosazování práva duševního vlastnictví v obchodních dohodách, je tato otázka v současné době projednávána v Radě.

Pokud jde o dodávky cenově dostupných léčiv do rozvojových zemí, je Evropské společenství v rámci Světové obchodní organizace na čele úsilí o stanovení trvalého, právně silného rámce pro takové dodávky, zejména prostřednictvím první změny dohody TRIPS. Tuto změnu ratifikovalo Evropské společenství a značný počet členských států WTO. Dále EU přijala řadu vnitřních opatření, která mají dosáhnout téhož cíle. EU se rovněž v rozvojových zemích účastní mnoha programů, které těmto zemím umožňují širší přístup k léčivům.

*
* *

Otázka č. 27, kterou pokládá Sajjad Karim (H-0111/09)

Předmět: Izrael a Palestina

Jaká opatření přijme Rada, aby souběžně s kroky, které již přijala EU pro zamezení dodávek zbraní Hamásu, podpořila zastavení prodeje zbraní Izraeli?

Bude Rada tlačit na Hamás a Fatah, aby se realizovala dohoda o vládě národní jednoty, vypracovaná s pomocí Saúdské Arábie (dohoda z Mekky z února 2007)?

Podpoří Rada mírové iniciativy USA, pokud budou obsahovat pozitivnější vyjednávací strategii?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prvním dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v březnu roku 2009.

Rada se nedomnívá, že mezi oběma problémy, které pan poslanec zmínil, lze nalézt podobnost. Rada opakovaně uznala právo Izraele chránit své občany proti teroristickým útokům, ale stejně tak důsledně připomněla, naposledy ve svých závěrech z 26. a 27. ledna 2009, povinnost Izraele uplatňovat toto právo v mezích mezinárodního práva.

Pokud jde o vztahy Hamásu a Fatahu, Rada důrazně podporuje mezipalestinské usmíření spojené s prezidentem Mahmúdem Abbásem, které je klíčem k míru, stabilitě a rozvoji. V tomto ohledu Rada podpořila zprostředkovatelské úsilí Egypta a Arabské ligy, které vedlo ke schůzce všech palestinských frakcí dne 26. února v Káhiře.

Účast nové vlády USA má zásadní význam pro vyvedení mírového procesu z mrtvého bodu. Rada proto přivítala brzké zapojení nové vlády USA v podobě jmenování senátora Mitchella zvláštním vyslancem na Středním východě i nedávné návštěvy nové ministryně zahraničí Clintonové v oblasti. První zasedání Kvartetu s ministryní zahraničí Clintonovou na okraj dárcovské konference v Šarm al-Šajchu dne 2. března potvrdilo odhodlání EU i USA spolupracovat s ostatními členy Kvartetu s cílem dosáhnout řešení mírového procesu na Středním východě.

*
* *

Otázka č. 28, kterou pokládá Ryszard Czarnecki (H-0113/09)**Předmět: Finanční krize a zhroutení ekonomik členských států**

Jak Rada reaguje a jak bude reagovat na zhroutení ekonomik členských států, zejména Lotyšska a částečně také Maďarska?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prvním dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v březnu roku 2009.

Rada je nadále přesvědčena, že existují přiměřené struktury, postupy a nástroje, které mohou v budoucnosti zabránit zhroutení ekonomik členských států, a připomíná své rozhodnutí ze dne 2. prosince 2008 o změně nařízení Rady (ES) č. 332/2002, kterým se zavádí systém střednědobé finanční pomoci platebním bilancím členských států⁽⁷⁾, pro zvýšení maximální částky úvěrů, které mohou být členským státům mimo eurozónu poskytnuty na základě tohoto systému, ze 12 na 25 miliard EUR. Rada již při dvou příležitostech rozhodla o využití těchto úvěrových prostředků, aby řešila potřeby Lotyšska a Maďarska.

Kromě toho, jak pan poslanec ví, jednaly dne 1. března 2009 hlavy států a vlád na neformálním zasedání o současné finanční a hospodářské krizi a dohodly se zejména na následujících druzích opatření: obnovit přiměřené a účinné podmínky financování v ekonomice; zabývat se narušenými bankovními aktivy; zlepšit regulaci a finanční dohled nad finančními institucemi; zajistit dlouhodobou udržitelnost veřejných financí.

Hlavy států a vlád rovněž uznaly jasné rozdíly mezi členskými státy ve střední a východní Evropě a zavázaly se přezkoumat již uvolněnou pomoc. Pokud jde o sektor bankovníctví, hlavy států a vlád potvrdily, že podpora pro mateřské banky by neměla znamenat žádná omezení činnosti dceřiných společností v hostitelských zemích Evropské unie. Hlavy států a vlád také potvrdily význam Evropské investiční banky při zajišťování finančních prostředků pro danou oblast a v této souvislosti přivítaly nedávné oznámení Evropské investiční banky, Světové banky a Evropské banky pro obnovu a rozvoj o společné iniciativě na podporu sektoru bankovníctví v oblasti a pro financování úvěrů podnikům zasaženým globální hospodářskou krizí.

A konečně by Rada chtěla pana poslance ujistit, že v úzké spolupráci s Komisí bude situaci stále aktivně sledovat a v případě potřeby připravovat na základě všech dostupných nástrojů opatření na pomoc zemím, které čelí dočasným výkyvům.

*
* *

Otázka č. 29, kterou pokládá Laima Liucija Andrikenė (H-0121/09)**Předmět: Návštěva vysokého představitele EU pro SZBP Javier Solana v Bělorusku**

Vysoký představitel EU pro SZBP Javier Solana dne 19. února 2009 navštívil Bělorusko, kde se setkal s prezidentem Lukašenkem a ministrem zahraničních věcí Martynovem i s vůdci opozice a zástupci občanské společnosti.

Jak Rada hodnotí průběh těchto schůzek? Naznačují, jaká bude budoucnost vztahů EU s Běloruskem? Jaké jsou další kroky, které Rady plánuje uskutečnit na základě výše uvedených schůzek?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prvním dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v březnu roku 2009.

Vysoký představitel Solana hodnotil schůzky jako pozitivní, otevřené a upřímné. Jak vysoký představitel Solana uvedl na tiskové konferenci po jeho schůzce s prezidentem Lukašenkem mezi čtyřma očima, „bylo řečeno vše, co řečeno být mělo, bylo kritizováno vše, co kritizováno být mělo a bylo komentováno vše, co komentováno být mělo“. Došlo k předání dobře známých sdělení a byly obdrženy konstruktivní odpovědi.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 352, 31.12.2008, s. 11.

Na schůzce se zástupci občanské společnosti a vedoucích představitelů opozice, která se konala před schůzkou s prezidentem a ministrem zahraničí, všichni zástupci poděkovali vysokému představiteli Solanovi za jeho návštěvu a vyzvali k další účasti, k níž nespátkovali žádnou alternativu.

Rada nyní začala pracovat na přezkumu pozastavení zákazu vydávání víz a své rozhodnutí chce přijmout do 13. dubna. V této souvislosti považuje přínos návštěvy na vysoké úrovni pro tuto práci za velmi cenný a bude nadále vývoj v Bělorusku pečlivě sledovat. Je zvažována účast Běloruska v iniciativě Východní partnerství, kterou české předsednictví zahájí na summitu pro Východní partnerství počátkem května 2009.

Jak bylo dohodnuto na schůzce vysokého představitele Solany a ministra zahraničí Martynova, bude mezi Evropskou unií a Běloruskem zahájen dialog o lidských právech. V přípravných orgánech Rady probíhají práce na ustavení průzkumné mise do Běloruska a s ohledem na výsledky této mise budou zahájena jednání o způsobech vedení takového dialogu, které by pak měla Rada schválit.

*
* *

Otázka č. 30, kterou pokládá Pedro Guerreiro (H-0124/09)

Předmět: Zrušení „daňových rájů“

Navrhl některý členský stát zrušení „daňových rájů“, konkrétně v Evropské unii?

Přijala EU nějaké rozhodnutí, v němž by navrhla členským státům uzavření „daňových rájů“, které se nacházejí na jejich územích?

Jaká opatření přijme k ukončení činnosti „daňových rájů“, k boji proti finančním spekulacím a k ukončení volného pohybu kapitálu, a to zejména na úrovni EU?

Odpověď

(CS) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na prvním dílčím zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v březnu roku 2009.

Evropské společenství přijalo celou řadu opatření v oblasti zdanění.

V roce 1977 přijala Rada směrnici Rady 77/799/EHS o vzájemné pomoci mezi příslušnými orgány členských států v oblasti přímých daní⁽⁸⁾. Směrnice uznává, že vyhýbání se daňovým povinnostem a daňové úniky překračující hranice členských států vedou k rozpočtovým ztrátám a k popření zásady daňové spravedlnosti a ovlivňují fungování společného trhu. Tato směrnice doplnila směrnici Rady 76/308/EHS o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z určitých dávek, cel a jiných opatření. V únoru 2009 Komise navrhla přepracování uvedených dvou směrnic s cílem zvýšit účinnost a transparentnost spolupráce členských států v oblasti vyměňování a výběru přímých daní, zvláště pomocí odstranění překážek spojených s bankovním tajemstvím, sdílení informací ze třetích zemí a vybudování nového správního rámce na základě lhůt a plně elektronické komunikace. Tyto návrhy jsou projednávány v Radě.

Směrnice Rady 2003/48/ES ze dne 3. června 2003 o zdanění příjmů z úspor v podobě úrokových plateb⁽⁹⁾ (směrnice o zdanění úspor), která vstoupila v platnost v červenci 2005, se snaží bránit jednotlivcům ve vyhýbání se daním z úroků přijatých z jejich úspor pomocí zajištění výměny informací mezi členskými státy. Směrnice o zdanění úspor se zabývá situacemi uvnitř i vně Společenství.

– V situacích uvnitř Společenství směrnice o zdanění úspor stanoví, že členské státy si mají vyměňovat informace o úrocích přijatých investorem – nerezidentem. Dne 2. prosince 2008 Rada přivítala návrh Komise na rozšíření oblasti působnosti směrnice a požadovala rychlý pokrok jednání.

– V situacích mimo Společenství ukládají dohody o zdanění úspor, které Společenství uzavřelo s pěti třetími zeměmi, podobná či rovnocenná opatření, jaká platí uvnitř Společenství. Komise se účastní rozhovorů o rozšíření sítě zdanění úspor do dalších třetích zemí.

(8) Úř. věst. L 336, 27.12.1977, s. 15.

(9) Úř. věst. L 157, 26.6.2003, s. 38.

Vedle těchto směrnic Rada zmocnila Komisi k jednání o tzv. dohodách o boji proti podvodům mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a třetími zeměmi na straně druhé, aby byla zajištěna efektivní správní pomoc a přístup k informacím ve věci všech forem investic, zejména nadací a trustů.

Prozatímne je v této věci uplatňována dohoda se Švýcarskem, u níž se čeká na ratifikaci všemi členskými státy, a jedná se o dohodě s Lichtenštejnem.

A konečně, v květnu 2008 přijala Rada závěry o nutnosti posílení snah o boj s daňovými podvody a vyhýbáním se dani v celém světě pomocí provádění zásad řádné správy v oblasti daní, jako je zásada transparentnosti, výměny informací a spravedlivé daňové soutěže. V návaznosti na uvedené závěry Komise jedná o zařazení článků o řádné správě věcí veřejných do dvoustranných dohod se 14 zeměmi (Indonésie, Singapur, Thajsko, Vietnam, Brunej, Filipíny, Malajsie, Čína, Mongolsko, Ukrajina, Irák, Libye, Rusko a Jižní Korea) a 8 regiony (karibský, tichomořský, 4 africké regiony, Střední Amerika, Andské společenství).

*
* *

OTÁZKY KOMISI

Otázka č. 37, kterou pokládá Zdzisław Kazimierz Chmielewski (H-0073/09)

Předmět: Náhodný roaming

Během jednání o návrhu společného předpisového rámce pro sítě a služby elektronických komunikací (KOM(2008)0580 – C6-0333/2008 – COD 2008/0187) mě voliči v mém volebním obvodu (dva regiony na polsko-německé hranici) upozornili na problém tzv. náhodného roamingu.

Náhodný roaming znamená nedobrovolné připojení k zahraniční síti při užívání mobilního telefonu v příhraniční oblasti. Aniž by překročili hranici, mohou obyvatelé takových oblastí zachytit signál vysílaný operátorem mobilních telefonních služeb v sousední zemi, a v důsledku toho zaplatí mnohem vyšší poplatky za volání, textové zprávy a přenos dat.

Je si Komise tohoto problému vědoma? Jaké kroky budou nebo již byly přijaty, aby byl ukončen tento velmi významný problém uživatelů mobilních telefonů v příhraničních oblastech?

Odpověď

(CS) Komise si je vědoma problému některých uživatelů s nechtěným roamingem, který pan poslanec zmínil, zvláště v příhraničních oblastech. V tomto ohledu jsou podle čl. 7 odst. 3 současného nařízení o roamingu⁽¹⁰⁾ vnitrostátní regulační orgány povinny všimnout si jednotlivých případů nedobrovolného využití roamingu v příhraničních regionech sousedících členských státech.

V této souvislosti zařadila na příkaz Komise skupina evropských regulačních orgánů nedobrovolný roaming do svých srovnávacích zpráv, z nichž poslední byla zveřejněna v lednu tohoto roku. Podle těchto zpráv problém nechtěného roamingu potvrdila většina operátorů. Operátoři však tvrdí, že se nejedná o významný problém, protože bylo závažně postiženo pouze několik málo spotřebitelů.

Mnoho poskytovatelů přijalo řadu mechanismů pro řešení nechtěného roamingu. Informace byly obecně k dispozici na internetových stránkách poskytovatelů a v případech, kdy byl zjištěn konkrétní problém (například mezi Severním Irskem a Irskou republikou), přijímali poskytovatelé obecně další kroky, aby zajistili informovanost spotřebitelů o takovém problému, v některých případech dokonce nabízeli zvláštní individuální tarify. Podle výše zmíněných zpráv většina poskytovatelů rovněž uváděla, že v případech, kdy k roamingu skutečně došlo nechtěně, lze poplatky v rámci projevu dobré vůle prominout. Kromě toho je Komise přesvědčena, že iniciativa orgánů Irska a Spojeného království, které zřídily společnou pracovní skupinu pro šetření tohoto problému, poskytuje ostatním velmi dobrý příklad k následování.

⁽¹⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 717/2007 ze dne 27. června 2007 o roamingu ve veřejných mobilních telefonních sítích ve Společenství a o změně směrnice 2002/21/ES.

Problémem nedobrovolného roamingu se Komise zabývala i v rámci svého přezkumu fungování nařízení o roamingu, který byl předložen ve sdělení Komise přijatém dne 23. září 2008⁽¹¹⁾. Komise konstatovala, že povinnost transparentnosti, kterou současné nařízení o roamingu zavedlo jako povinnost informovat zákazníky používající roaming o ceně, pomohla upozorňovat spotřebitele na to, že nechtěně využívají roaming. S ohledem na tuto situaci a na to, že vnitrostátní regulační orgány a státní správy členských států reagovaly také dvoustranným úsilím o řešení tohoto problému a bylo dosaženo několika dohod, nepovažovala Komise za vhodné zavádět do nařízení další ustanovení v této věci. Komise však bude nadále situaci sledovat, aby zajistila bezproblémové fungování jednotného trhu a ochranu spotřebitele.

*
* *

Otázka č. 38, kterou pokládá Lambert van Nistelrooij (H-0102/09)

Předmět: Problémy se spojením s číslem tísňového volání 112 v příhraničních oblastech

Problémy s mobilními telefonními sítěmi v příhraničních oblastech mohou vystupňovat nebezpečné situace, protože nezáměrné změny sítě mohou zpomalit nebo přerušit kontakt s číslem tísňového volání 112 a mohou znamenat, že lidé zjistí, že se nevědomky spojili se zahraniční ústřednou tísňového volání.

Je si Komise vědoma, že při současném stavu věcí si uživatelé mobilních telefonů, kteří volají evropské číslo tísňového volání 112 z příhraničních oblastí ve své domovské zemi, neuvědomují, že jsou spojováni prostřednictvím silnější zahraniční sítě a zjistí, že se dovolali na zahraniční ústřednu?

Je si Komise vědoma problému spočívajícího v tom, že kontakt může být přerušen, pokud mobilní telefon nalezne silnější zahraniční síť a připojí se k ní?

Je si Komise vědoma toho, že ústředna tísňového volání nemá aktivní politiku zpětného volání a může se tak například stát, že volající, který v panice vysvětluje svou situaci nizozemské ústředně čísla 112, bude v polovině hovoru přerušen a při opakovaném volání se dovolá na německou ústřednu čísla 112, se všemi případnými jazykovými problémy, které z toho mohou vyplývat?

Jaká opatření (kromě politiky aktivního zpětného volání) Komise navrhuje, aby bylo zajištěno, že se obyvatelům příhraničních oblastí při volání na evropské číslo tísňového volání 112 dostane odpovědi v jejich vlastním jazyce?

Odpověď

(CS) Odpovědnost za organizaci záchranných služeb a reakcí na volání na číslo 112 nesou členské státy, včetně politiky řešení přerušných hovorů, jazykové vybavenosti či protokolu pro řešení mimořádných situací v příhraničních oblastech mezi zeměmi či regiony.

Komise pečlivě sleduje provádění ustanovení Evropské unie ohledně tísňového čísla 112 v členských státech a zahájila 17 řízení o nesplnění povinnosti s členskými státy, které nesplnily příslušné požadavky práva Evropské unie⁽¹²⁾. Třináct z těchto případů bylo nyní ukončeno po přijetí nápravných opatření v dotčených zemích. V ostatních oblastech, kde neexistují konkrétní požadavky podle právních předpisů Evropské unie, například pokud jde o vyřizování volání na linku 112 v různých jazycích, prosazovala Komise mezi členskými státy osvědčené postupy prostřednictvím různých orgánů, jako je Komunikační výbor a odborná skupina pro tísňový přístup.

Komise si je vědoma možného problému, který pan poslanec uvedl a který vyplývá ze skutečnosti, že někteří uživatelé mobilních telefonů volající při mimořádné události na číslo 112 mohou být zasaženi nechtěným roamingem a může být navázáno spojení s tísňovým střediskem v sousedním členském státě. Jakkoli by případy úplné ztráty pokrytí a chybějící vhodné odezvy měly být vzácné, hodlá Komise tento problém nastolit na jednání s členskými státy v Komunikačním výboru a v odborné skupině pro tísňový přístup, aby zajistila, že budou pro řešení takových situací k dispozici vhodná opatření.

(11) Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o výsledku přezkumu fungování nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 717/2007 o roamingu ve veřejných mobilních telefonních sítích ve Společenství a změně směrnice 2002/21/ES (KOM(2008)580 v konečném znění).

(12) Zejména článku 26 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě).

Kromě toho Komise sleduje otázku nechtěného roamingu v rámci provádění a přezkumu nařízení o roamingu. Jak bylo uvedeno v odpovědi Komise na otázku H-0073/09, kterou položil pan Zdzisław Kazimierz Chmielewski, podle čl. 7 odst. 3 současného nařízení o roamingu⁽¹³⁾ jsou vnitrostátní regulační orgány povinny všimnout si jednotlivých případů nedobrovolného využití roamingu v příhraničních regionech sousedících členských států a každých šest měsíců sdělovat výsledky takového sledování Komisi.

Dále Komise v rámci přezkumu současného nařízení o roamingu⁽¹⁴⁾ konstatovala, že povinnost transparentnosti, kterou současné nařízení o roamingu zavedlo jako povinnost informovat zákazníky používající roaming o ceně, pomohla informovat spotřebitele o tom, že nechtěně využívají roaming. S ohledem na tuto situaci a na to, že vnitrostátní regulační orgány a státní správy členských států reagovaly také dvoustranným úsilím o řešení tohoto problému a bylo dosaženo několika dohod, nepovažovala Komise za vhodné zavádět do nařízení další ustanovení v této věci. Komise však bude nadále situaci sledovat, aby zajistila bezproblémové fungování jednotného trhu a ochranu spotřebitele.

Komise je rozhodně odhodlána zajistit, aby evropští občané v tísni měli efektivní přístup k záchranných službám ve všech členských státech prostřednictvím volání čísla 112.

*
* *

Otázka č. 39, kterou pokládá Krzysztof Hołowczyc (H-0118/09)

Předmět: Zavádění evropského čísla tísňového volání 112

Podle posledního průzkumu Eurobarometr ze dne 11. února 2009 není veřejné uznání čísla 112 v rámci Společenství zdaleka uspokojivé. Situace v oblasti přístupu k tomuto číslu v členských státech je ještě horší, přestože by podle programu i2010 (Navrácení systému eCall do správných kolejí – akční plán (Třetí sdělení o e-bezpečnosti) – KOM(2006)0723) mělo být číslo v Evropské unii obecně dostupné a použitelné.

Jaké kroky přijme Komise k tomu, aby zajistila plné provedení uvedeného projektu v celém Společenství?

Odpověď

(CS) Komise vyvíjí velmi aktivní činnost, aby zajistila dostupnost a efektivní fungování jednotného evropského čísla tísňového volání 112 v celé Evropské unii.

Komise pečlivě sleduje provádění ustanovení Evropské unie ohledně tísňového čísla 112 v členských státech a zahájila 17 řízení o nesplnění povinnosti s členskými státy, které nesplnily příslušné požadavky práva Evropské unie⁽¹⁵⁾. Třináct z těchto případů bylo nyní ukončeno po přijetí nápravných opatření v dotčených zemích.

Komise rovněž prosazovala spolupráci členských států a výměnu nejlepších postupů týkajících se čísla 112 prostřednictvím různých odborných orgánů, jako je Komunikační výbor a odborná skupina pro tísňový přístup, a snaží se i zvýšit dostupnost čísla 112 pro všechny občany prostřednictvím reformy telekomunikačních předpisů Evropské unie a financováním výzkumných projektů, například projektů eCall a Total Conversation.

Jak pan poslanec upozorňuje, poslední výsledky průzkumu Eurobarometr věnovaného číslu 112 ukázaly, že existuje značný prostor pro lepší informování občanů Evropské unie, protože pouze jeden ze čtyř respondentů byl schopen číslo 112 určit jako číslo pro volání záchranných služeb v celé Evropské unii. Proto také Komise prostřednictvím zvláštní internetové stránky přispěla ke zvyšování povědomí o čísle 112 informacemi pro občany Evropské unie, zvláště pro osoby cestující v rámci Evropské unie a děti, ohledně toho, co číslo 112 znamená, jak číslo 112 používat a jak číslo 112 funguje v každém členském státě⁽¹⁶⁾.

⁽¹³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 717/2007 ze dne 27. června 2007 o roamingu ve veřejných mobilních telefonních sítích ve Společenství a o změně směrnice 2002/21/ES.

⁽¹⁴⁾ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o výsledku přezkumu fungování nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 717/2007 o roamingu ve veřejných mobilních telefonních sítích ve Společenství a změně směrnice 2002/21/ES (KOM(2008)580 v konečném znění).

⁽¹⁵⁾ Zejména článku 26 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě).

⁽¹⁶⁾ <http://ec.europa.eu/112>.

V minulém měsíci Komise společně s Parlamentem a Radou vyhlásila 11. únor Evropským dnem čísla 112. V tento den byly pořádány různé informační a síťové činnosti, které budou organizovány každoročně jako propagace existence a používání jednotného evropského čísla tísňového volání v celé Evropské unii.

Pokud jde o provádění iniciativy i2010, probíhá velmi dobře a za podpory všech členských států. Ohledně dalších podrobností by Komise ráda pana poslance odkázala na svou odpověď na otázku k písemnému zodpovězení E-6490/08. Konkrétně jsou téměř připraveny normy systému eCall a nedávno zřízená evropská prováděcí platforma eCall bude koordinovat a sledovat pokrok systému eCall v celé Evropě.

Komise bere na vědomí zájem, který Parlament vyjádřil mimo jiné podpisem 530 svých poslanců pod písemné prohlášení o čísle 112 v září 2007. Komise bude nadále pečlivě sledovat účinné zavádění čísla 112 v členských státech, dnes však číslo 112 představuje jeden z konkrétních výsledků, které může Evropa svým občanům nabídnout.

*
* *

Otázka č. 40, kterou pokládá Elisabetta Gardini (H-0115/09)

Předmět: Zpoždění v přijímání služeb založených na systému UMTS

Při více než 115 sítích typu HSPA (HSPA je nejnovější technologie umožňující uživatelům mobilních služeb stahovat data vysokou rychlostí) a více než 35 milionech uživatelů v Evropě hraje technologie UMTS, která se vyvinula ze systému GSM, klíčovou úlohu a spotřebitelé tuto technologii oceňují, zejména kvůli četným výhodám, které nabízí.

Mají-li se služby UMTS dále rozvíjet, vyžaduje regulační rámec pro tyto služby otevření pásma GSM 900 MHz. Revize směrnice o GSM 87/372/EHS⁽¹⁷⁾ je však velmi zpožděna a členské státy hledí na Komisi, Radu a Parlament a očekávají od nich vyjasnění právní úpravy.

Vzhledem ke kritické finanční situaci v Evropě by měl být nalezen rychlý a odpovědný způsob alokace dotčeného pásma a reformy související směrnice na podporu odvětví mobilních komunikací. Úkolem všech zákonodárců tedy je usilovat o celoevropské řešení.

Jaká politická a technická opatření Komise navrhne, aby odvrátila další zpoždění, jež by mohla ovlivnit evropské odvětví elektronické komunikace jako celek?

Odpověď

(CS) V odpovědi na otázku paní poslankyně by Komise chtěla uvést, že je pevně přesvědčena o důležitosti otevření GSM pásma 900 MHz pro další mobilní technologie, které přinášejí výhody spotřebitelům a představují významný stimul pro hospodářství Evropské unie.

Uznávající jeho strategický význam, Komise již v polovině roku 2007 navrhla zrušení směrnice o GSM a otevření pásma GSM.

Tento krok byl plně v souladu s politikou „lepší regulace“ předsedy Barrosa a dával jasný signál mobilnímu průmyslu a členským státům.

Ačkoli naše iniciativa získala podporu ze strany Rady a Evropského hospodářského a sociálního výboru, z výměn mezi Komisí a Výborem pro průmysl, výzkum a energetiku začalo být zjevné, že Komisí navržený postup není pro Parlament přijatelný.

Vzhledem k tomu, že je nutné dosáhnout pokroku v této důležité oblasti, a s ohledem na obavy, které vyjádřil Parlament, vypracovala Komise nový návrh změny směrnice o GSM.

Komise je přesvědčena, že musíme jasně rozlišovat mezi tímto politickým opatřením (zvýšení technologické neutrality využití pásma 900 MHz jejich otevřením pro další systémy, jako je UMTS) a technickými opatřeními, jež vyjasňují technické podmínky pro nové systémy, které budou existovat spolu se systémem GSM, i pro obecné zamezení rušení.

Tento politický návrh je nyní v rukou spolutvůrce právních předpisů, zatímco technická opatření jsou prováděna prostřednictvím rozhodnutí o rádiovém spektru, podle něhož již Komise zkontrolovala

⁽¹⁷⁾ Úř. věst. L 196, 17.7.1987, s. 85.

kompatibilitu UMTS. Technické rozhodnutí v této věci, dohodnuté s odborníky z členských států, je připraveno k přijetí, jakmile Parlament a Rada přijmou pozměňující směrnici.

Komise prokázala svou snahu o nalezení konstruktivního řešení tím, že předložila příslušné politické a technické návrhy. Nyní je na Parlamentu a Radě, aby se chopily své odpovědnosti a rychle pozměňující směrnici přijaly.

*
* *

Otázka č. 47, kterou pokládá Laima Liucija Andriekienė (H-0126/09)

Předmět: Vývoj přístupových jednání Evropské unie s Tureckem

Jak uvedl evropský komisař pro rozšíření Olli Rehn: „přístupová jednání Evropské unie s Tureckem pokračují umírněným, ale stálým tempem“.

Jaké jsou nejvíce problematické oblasti, v nichž musí Turecko provést nutné reformy, aby splnilo Kodaňská kritéria? Turecko je země, která je schopna zajistit Evropské unii energetickou bezpečnost. Jaké existují záruky toho, že Komise nebude během přístupových jednání přivírat oči nad dosud nevyřešenými problematickými oblastmi v Turecku, zejména v oblasti lidských práv, aby vyřešila problémy Evropské unie týkající se energetické bezpečnosti?

Odpověď

(CS) Proces přistoupení skutečně pokračuje.

Pokrok v jednáních však závisí především na schopnosti Turecka splnit referenční kritéria a přijmout a provést reformy spojené s Evropskou unií.

Například snaha Turecka v oblasti zdanění a sociální politiky by měla být doplněna podobným úsilím v oblasti životního prostředí, hospodářské soutěže, veřejných zakázek i bezpečnosti potravin, veterinární a rostlinolékařské politiky.

Turecké politické reformní úsilí musí nabrat na rychlosti, například v oblasti svobody projevu nebo boje s korupcí.

Pokud jde o energii, mohou Turecko i Evropská unie získat z užší spolupráce v oblasti energetiky mnoho. Za žádných okolností však nemůže energetická bezpečnost Evropské unie předurčovat přístupová kritéria ani v oblasti lidských práv ani v jakékoli jiné oblasti.

*
* *

Otázka č. 48, kterou pokládá Ryszard Czarnecki (H-0114/09)

Předmět: Rozšíření Evropské unie a finanční krize

Mohla by podle názoru Komise finanční krize zpomalit oficiální přistoupení nových kandidátských zemí?

Odpověď

(CS) Evropská unie (EU) opakovaně vyjádřila svou snahu o evropskou budoucnost zemí západního Balkánu a Turecka. Perspektiva členství v Evropské unii i významná předvstupní podpora dávají těmto zemím základ stability, zvláště v době mezinárodní finanční krize.

Dnešní krize skutečně země západního Balkánu a Turecka v různé míře zasáhla. EU představila krizový podpůrný balíček pro malé a střední podniky těchto zemí a je připravena zvážit další způsoby podpory pro některé země zahrnuté do rozšíření, pokud se to bude zdát nutné a možné. V této souvislosti je důležité zdůraznit, že pro EU je naprosto klíčová rychlá obnova nových trhů v našem sousedství.

Harmonogram pro přistoupení k Evropské unii je dán především rychlostí, s jakou kandidátské země splní stanovené podmínky členství a provedou příslušné reformy. Současná krize může jejich motivaci k přistoupení dokonce posílit.

Snaha EU o evropskou budoucnost zemí západního Balkánu a Turecka trvá. Komise nadále nebude litovat žádného úsilí při podpoře těchto zemí na jejich cestě do Evropské unie.

*
* *

Otázka č. 52, kterou pokládá Jim Higgins (H-0057/09)

Předmět: Produkce ekologicky vyráběných potravin

Může Komise uvést, zda je připravena dát k dispozici další finanční prostředky, aby podpořila větší produkci ekologicky vyráběných potravin?

Odpověď

(CS) Komise s potěšením odpovídá na otázku pana poslance ohledně ekologické produkce.

Pan poslanec žádá další podporu pro ekologické zemědělce. Nejprve je třeba vysvětlit, jak mohou ekologičtí zemědělci využívat výhod SZP. Ekologičtí zemědělci využívají přímých plateb v rámci prvního pilíře jako všichni ostatní evropští zemědělci. Nový článek 68 nabízí členským státům možnost vyplácet ekologickým zemědělcům zvláštní doplňkovou podporu.

Ve druhém pilíři lze pro ekologické zemědělce využít několik opatření v rámci programů rozvoje venkova. Využívají se zejména agro-environmentální opatření, která mají napomoci přechodu od konvenčních produkčních technik k technikám ekologickým nebo vyrovnat dodatečné náklady související s ekologickou produkcí nebo vést k oběma uvedeným výsledkům. Téměř všechny programy rozvoje venkova na období let 2007 až 2013 taková opatření obsahují.

Komise ví, že se ekologičtí zemědělci obávali, že by loňský vzestup cen potravin mohl vést k poklesu poptávky po ekologických produktech. Na straně poptávky však neexistují žádné varovné známky, poptávka po ekologických produktech je stále silná. Komise je aktivní i v této oblasti: v loňském roce zahájila propagační kampaň věnovanou ekologickému zemědělství se zcela renovovanou internetovou stránkou. Tato činnost zahrnuje i otevřenou soutěž na nové ekologické logo EU, které by mělo být používáno od července 2010 a které usnadní uvádění ekologických produktů na trh v celé Evropské unii.

Politika Komise pro ekologický sektor byla v roce 2004 schválena na základě plánu 21 opatření. Rada i Parlament uznaly, že rozvoj tohoto konkrétního odvětví produkce by měl být motivován poptávkou. To znamená, že zavedení zvláštních pobídek, jakými jsou dotace produkce, by vlastně změnilo politiku pro tento sektor. To je krok, který Komise v dané chvíli považuje za nepřiměřený. Komise je však přístupná dalšímu posilování opatření pro ekologické zemědělství v programech rozvoje venkova.

Závěrem chce Komise uvést, že má za to, že stávající kombinace politik zajišťuje ekologickému zemědělství vyváženou podporu a že žádné další financování není nutné.

*
* *

Otázka č. 53, kterou pokládá Justas Vincas Paleckis (H-0075/09)

Předmět: Finanční nástroje v oblasti zemědělství

Odvětví zemědělství společně s ostatními odvětvími podnikání v Evropské unii v současné době čelí nedostatku úvěrů (zejména provozního kapitálu).

Komise povzbuzuje zejména využívání mikroúvěrů, úvěrových záruk, rizikového kapitálu a ostatních nástrojů na podporu malých a středních podniků. Zemědělská činnost však obvykle není způsobilá pro financování v rámci programů Evropského investičního fondu (EIF) (protizáruky, mikroúvěry).

Hodlá Komise iniciovat v této oblasti změny? Hodlá zvýšit počet oblastí, v nichž může EIF poskytovat finanční podporu?

Jaké by mohly být příležitosti k využití podpory EU k nabídce finanční pomoci pro zemědělské hospodářské subjekty a podniky ve venkovských oblastech v podobě finančních nástrojů (mikroúvěry, záruční portfolio, protizáruky)?

Odpověď

(CS) Nové nařízení o strukturálních fondech (SF) na období let 2007 až 2013 obsahuje ustanovení o rozvoji finančních nástrojů v členských státech a regionech Evropské unie. V této souvislosti byla připravena iniciativa

nazvaná Společné evropské zdroje pro mikropodniky až střední podniky (Joint European Resources for Micro to Medium Enterprises, JEREMIE), která má naplnit potřeby středních podniků až mikropodniků v oblasti přístupu k financování. Je však na řídících orgánech operačních programů SF, aby rozhodly, zda bude tento nástroj využit či nikoli.

Bude-li jejich odpověď kladná, musí přijmout vhodná opatření ke zřízení holdingových fondů JEREMIE na vnitrostátní a regionální úrovni. Je také jejich hlavní povinností rozhodnout o tom, kam by měla být podpora směřována, ačkoli pro dosažení nejlepších možných výsledků v dlouhodobém výhledu jim poskytuje podporu i Komise.

Manažerem holdingového fondu může být Evropský investiční fond nebo vnitrostátní kandidát. Holdingový fond by měl určit finanční zprostředkovatele, kteří pak budou organizovat fondy (půjčky, záruky, rizikový kapitál) pro poskytování podpory konečným příjemcům. Ke konečným příjemcům by mohly patřit i podniky z odvětví zemědělství. Při vykazování takových případů je však třeba jasně rozlišovat mezi činnostmi podporovanými z programu JEREMIE a z programu rozvoje venkova.

Politika pro rozvoj venkova neposkytuje členským státům a regionům příležitosti rozvíjet akce finančního inženýrství a zajišťovat tak lepší finanční možnosti pro jejich příjemce v rámci programů rozvoje venkova. Do této oblasti patří široká škála opatření, jako je spolufinancování z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) u výdajů týkajících se provozu a zahrnujících příspěvky na podporu fondů rizikového kapitálu, záručních fondů, úvěrových fondů a dokonce na podporu dotací úroků v případě úvěrů spolufinancovaných z EZFRV.⁽¹⁸⁾

Členské státy a regiony již zavedly různé systémy finančního inženýrství. Jako příklad lze uvést programy rozvoje venkova pro Portugalsko, Sasko-Anhaltsko (Německo) či Korsiku (Francie). Další návrhy na záruční fondy jsou v současné době projednávány.

Využití těchto ustanovení v programech rozvoje venkova může pomoci zmírnit nepříznivé dopady krize a zajistit lepší možnosti financování pro potenciální příjemce v oblasti zemědělství.

*
* *

Otázka č. 54, kterou pokládá Michl Ebner (H-0076/09)

Předmět: Integrovaná strategie Evropské unie pro udržitelný rozvoj a využívání zdrojů v horských oblastech

Ve své zprávě z vlastního podnětu ze dne 23. září 2008 o stavu a vyhlídkách zemědělství v horských oblastech Evropský parlament vyzval Komisi, aby „v rámci svých pravomocí vypracovala do šesti měsíců od přijetí tohoto usnesení integrovanou strategii EU pro udržitelný rozvoj a využívání zdrojů v horských oblastech (strategii EU pro horské oblasti)“.

Jaké je stanovisko Komise k tomuto projektu? Jak Komise zajistí začlenění uvedené strategie do budoucích pracovních programů?

Odpověď

(CS) Jak již Komise uvedla ve své reakci na zprávu pana poslance, Komise v této fázi nepředpokládá zvláštní a integrovanou strategii pro horské oblasti, kterou tato zpráva navrhuje⁽¹⁹⁾.

To však neznamená, že Komise bude ve věci zemědělství v horských oblastech prostě pokračovat v dosavadním přístupu.

Existují doklady o pokračujícím ústupu zemědělského hospodaření v některých oblastech, zejména na trvalých pastvinách a příkřejších svazích. K členským státům, v nichž by taková marginalizace mohla vést k zastavení zemědělské činnosti, patří Portugalsko a Itálie.

⁽¹⁸⁾ Podle čl. 71 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 lze příspěvek z EZFRV poskytnout jiným způsobem, než je nevratná přímá pomoc. Toto ustanovení dále rozpracovávají články 49 až 52 nařízení Komise (ES) č. 1974/2006, v nichž jsou stanoveny možnosti a podmínky přípravy řady akcí finančního inženýrství.

⁽¹⁹⁾ Následná dokumentace ke zprávě pana Ebnera o stavu a vyhlídkách zemědělství v horských oblastech (2008/2066(INI)) zaslaná Evropskému parlamentu dne 29. ledna 2009.

Musíme tyto signály brát vážně. Bez zemědělství v horských oblastech nejen ztratí svou existenci rodiny, které po desetiletí věnovaly své životy této zemědělské činnosti, ale devastující bude i dopad na širší hospodářskou činnost v takových oblastech. V mnoha horských oblastech je zemědělství páteří venkovského hospodářství, pokud je odstraní, bude ohrožena existence celé oblasti. Příkladem může být cestovní ruch, který zemědělství v horských oblastech potřebuje.

Proto chce Komise spolu se všemi zúčastněnými subjekty, jako je Parlament a Výbor regionů, ale i se samotnými zemědělci v horských oblastech blíže zkoumat rámec politiky, který v současné době pro zemědělství v horských oblastech platí. Komise chce posoudit konkrétní problémy, nové výzvy a potenciál pro další rozvoj – ano, pro další rozvoj, protože je přesvědčena, že stále existuje velký potenciál zemědělství v horských oblastech spojený s cestovním ruchem (produkce jakostních produktů, například sýrů na farmách, místní a regionální marketingové strategie, ozdravné pobyty na farmách atd.).

Jakmile toto posouzení provedeme, můžeme zkontrolovat, zda jsou reakce v podobě naší politiky stále dostačující a mají potřebou účinnost. Již máme k dispozici celkem velký soubor nástrojů: přímé platby podle prvního pilíře, vyrovnávací příspěvek pro horské oblasti klasifikované jako znevýhodněné a agroenvironmentální platby; po kontrole stavu mohou členské státy zachovat některé režimy vázané podpory, aby udržely hospodářskou činnost v oblastech, kde je jen málo jiných ekonomických alternativ nebo kde takové alternativy vůbec neexistují; pomoc oblastem a odvětvím se zvláštními problémy (tzv. opatření podle článku 68) mohou členské státy poskytnout ponecháním deseti procent svých vnitrostátních rozpočtových stropů na přímé platby v dotyčném odvětví a využitím těchto prostředků na opatření pro ochranu či zlepšení životního prostředí nebo pro zlepšení jakosti a uvedení zemědělských produktů na trh; kromě výše uvedených opatření je zemědělství v horských oblastech podle 2. pilíře společné zemědělské politiky (SZP) podporováno prostřednictvím pomoci pro lesnictví, zpracovatelské a marketing, jakostní produkci, diversifikaci (například v odvětví cestovního ruchu nebo prováděním strategií místního rozvoje komunitami v horských oblastech).

Musíme zjistit, zda tento soubor nástrojů umožňuje dosáhnout hlavního cíle, kterým je zajištění udržitelné budoucnosti pro zemědělství v našich horských oblastech a posílení tohoto druhu zemědělského hospodaření. Pokud tomu tak nebude, musíme nalézt způsoby, jak rámec politik upravit.

Jaké budou nyní příští kroky? Dne 31. března 2009 v Bruselu stanovíme na základě podnětu několika horských oblastí Evropské unie a obrovského úsilí některých poslanců tohoto Parlamentu rámec pro naše jednání. Bude následovat konference, která se bude konat počátkem července 2009 v Garmisch-Partenkirchenu a na níž představíme první výsledky jednání.

Pro Komisi je důležité, aby v těchto jednáních hrály všechny zúčastněné strany aktivní úlohu, aby bylo možné získat jasnou a úplnou představu o současné situaci a o tom, jaký druh opatření je nutný pro posílení zemědělství v horských oblastech.

*
* *

Otázka č. 55, kterou pokládá Evgeni Kirilov (H-0117/09)

Předmět: Bulharsko a Rumunsko byly zbaveny zdrojů pro rozvoj venkova

Předpokládá Komise dodatečné balíčky pro rozvoj venkova určené Bulharsku a Rumunsku s ohledem na to, že tyto země nezískávají žádné finanční prostředky prostřednictvím odlišení a že by měly mít stejné finanční možnosti pro zvládnutí nových výzev definovaných při jednáních o kontrole stavu, jako staré členské státy?

Odpověď

(CS) V rámci dohody o kontrole stavu by byly pro 15 „starých“ členských států k dispozici dodatečné finanční prostředky pro rozvoj venkova od roku 2010. Většina „nových“ členských států by získala dodatečné finanční prostředky na rozvoj venkova po kontrole stavu od roku 2013 a Bulharsko a Rumunsko od roku 2016, kdy pro ně bude platit povinné odlišení v důsledku úplného zavedení přímých plateb. Komise by chtěla připomenout, že další fondy odlišení pocházejí ze snížení přímých plateb.

Dohoda o kontrole stavu nijak nevylučuje, aby Bulharsko a Rumunsko použily finanční prostředky, které mají nyní k dispozici v rámci svých programů rozvoje venkova, pro řešení nových výzev. Je možné posílit opatření týkající se biologické rozmanitosti, vodního hospodářství, energie z obnovitelných zdrojů, změny klimatu a restrukturalizace sektoru mlékařství. Oba státy mohou upravit své programy tak, aby správně

řešily jejich potřeby včetně návrhů nových opatření, která v současné době nejsou v jejich programech uvedena.

V rámci Evropského plánu hospodářské obnovy Komise navrhla posílit činnost Společenství v sektoru energetiky, širokopásmového připojení ve venkovských oblastech a v oblasti změny klimatu, včetně nových výzev určených při kontrole stavu společné zemědělské politiky (SZP).

Pokud návrh Komise podpoří Rada a Parlament, získají Bulharsko a Rumunsko již v roce 2009 značné částky, z nichž část budou moci vynaložit na nové výzvy.

Celkově se v současné době na rozvoj venkova předpokládá 1,25 miliardy EUR, z toho 250 milionů EUR na nové výzvy určené při kontrole stavu SZP. Tyto peníze budou rozděleny mezi všechny členské státy a měly by být přiděleny v roce 2009.

Dále by Komise chtěla panu poslanci připomenout, že v důsledku kontroly stavu získají všechny nové členské státy (EU12) navýšení svých finančních přidělů na přímé platby o celkem 90 milionů EUR. Tyto dodatečné finanční prostředky lze v rámci společně dohodnutých pravidel uvolnit pro zvláštní podporu, například na ochranu či zlepšení životního prostředí, na řešení znevýhodnění v sektoru mléka, hovězího, skopového a kozího masa nebo na příspěvky pro nástroje řízení rizik.

*
* *

Otázka č. 56, kterou pokládá Alain Hutchinson (H-0122/09)

Předmět: Vývozní subvence

V roce 2001 se Evropská unie zavázala postupně přejít k odstranění všech vývozních subvencí svých zemědělských produktů do roku 2013. V období let 2007 až 2007 však Evropská unie na vývozní subvence vynaložila nejméně 2,5 miliard EUR. Jakkoli tato částka může být nižší, je stále příliš vysoká. V mezinárodní situaci charakterizované potravinovou krizí a explozí cen zemědělských produktů bychom se měli daleko rychleji blížit ukončení těchto subvencí, které mají dumpingové účinky nepříjemné pro miliony drobných producentů v rozvojových zemích.

Může Komise na základě statistických údajů a harmonogramu přesně říci, jaké má v této věci úmysly?

Odpověď

(CS) Znovuzavedení vývozních náhrad ES pro mléčné výrobky je odpovědí na dramatický pokles cen na světovém trhu o 60 %, k němuž došlo v posledních měsících v důsledku zmenšující se poptávky. Na rozdíl od současné situace v Evropské unii roste produkce v sektoru mlékárenství v některých konkurenčních vývozních třetích zemích, jako je Nový Zéland, Brazílie a Spojené státy americké.

Tyto vývozní náhrady bylo proto třeba považovat za záchrannou síť a rozhodně ne za krok zpět z kurzu, který v roce 2003 nastolila reforma společné zemědělské politiky a následná kontrola stavu.

Evropská unie vždy dodržovala své mezinárodní závazky ve věci vývozních náhrad a bude tak činit i nadále.

Ministerské prohlášení přijaté na konferenci ministrů Světové obchodní organizace (WTO) v Hong Kong ve dnech 13. až 18. prosince 2005 uvádí: „Zavazujeme se zajistit souběžné vyloučení všech forem vývozních subvencí a omezení všech vývozních opatření s rovnocenným účinkem do konce roku 2013.“ ES jako člen WTO bude dodržovat své politické závazky z prohlášení, včetně lhůty pro vyloučení všech forem vývozních subvencí. Tento závazek je však podmíněn úspěšným dovršením kola jednání z Dohá.

EK bude nadále usilovat o uzavření kola jednání z Dohá a doufá, že bude možné dosáhnout dohody během roku 2009. Na základě této dohody EK ve svém harmonogramu stanoví podrobnosti odstraňování vývozních náhrad do roku 2013.

V letech 2006 a 2007 Evropská komise oznámila WTO výdaje na vývozní náhrady ve výši 1,4 miliard EUR a nikoli 2,5 miliard EUR. To je méně než jedna pětina maximální částky dohodnuté ve WTO pro vývozní subvence.

*
* *

Otázka č. 57, kterou pokládá Katerina Batzeli (H-0123/09)**Předmět: Návrh zemědělského zákona Spojených států amerických**

Hospodářská recese ovlivňuje producenty a hospodářská odvětví na evropské a mezinárodní úrovni a vyžaduje vypracování nových politik pro řešení problémů v těchto oblastech. Vláda Spojených států amerických nedávno předložila nový návrh zákona o zemědělské politice (návrh zemědělského zákona), který stanoví výraznější podpůrná opatření pro příjmy zemědělských podniků, krytí rizik a nové systémy pojištění, které spolu s koordinovanými a integrovanými zásahy (opatření New ACRE a CCP) uhradí zemědělcům ztráty příjmu z případného narušení trhů.

Hodlá Komise v rámci hledání nových podpůrných opatření pro zemědělské příjmy prosazovat podobná opatření pro evropské producenty tak, aby evropští zemědělci nebyli v porovnání se svými protějšky v USA podporováni nedostatečně?

Domnívá se Komise, že stávající mechanismy SZP a dohody WTO v současné době zajišťují trvalý přístup zemědělských produktů na mezinárodní trh?

Bude Komise reagovat na to, že americké zemědělství získává i přes své odlišné ekonomické a sociální znaky podporu s větším rozpočtem než zemědělství evropské?

Odpověď

(CS) Vliv finanční krize na reálnou ekonomiku vedl ke značnému zpomalení hospodářské činnosti, které souběžně postihuje všechny hlavní ekonomiky. Ačkoli je sektor zemědělství obecně odolnější než sektory ostatní, i u něj se očekávají významné problémy, zvláště pokud jde o růst poptávky a příjmy zemědělských podniků. Žádný z těchto problémů nám nenaznačuje, že by cokoli ze stávajících pravidel WTO ovlivnilo náš přístup na mezinárodní trhy.

Evropští zemědělci získávají stabilní míru podpory prostřednictvím režimu jednotné platby. Je to účinný nástroj pro zajištění kontinuity zemědělské produkce v celé Evropské unii. Je to i tržně zaměřené řešení, při němž zemědělci odvozují svá rozhodnutí o produkci od signálů trhu. Američtí zemědělci mají přístup k několika různým druhům nástrojů řízení rizik, stejně jako zemědělci v Evropské unii, v Evropské unii jsme se však rozhodli přistoupit k otázce řešení rizik jinak. Rozhodnutí závisí na činitelích, jako jsou struktury produkce, rozpočtové plánování a cíle zemědělské podpory.

Pomocí interních i externích studií jsme zkoumali, jaký režim pojištění plateb příjmů by bylo možné pro EU použít. Závěr je takový, že takový systém by vyžadoval harmonizovanou definici toho, co tvoří příjmy, ve všech 27 členských státech, představoval by velkou správní zátěž a byl by velice nákladný a z hlediska rozpočtových nákladů proměnlivý, zatímco SZP má pevný rozpočet stanovený na pevně určená rozpočtová období. Kromě toho již v rámci SZP existuje několik nástrojů k utlumení účinků významných odchylek ceny či produkce, například doložky o narušení a intervenční mechanismy pro několik zemědělských sektorů a za výjimečných okolností státní podpora pro systémy zemědělského pojištění a pro platby k odstraňování následků katastrof. Kromě toho v rámci kontroly stavu SZP dáváme členským státům možnost využít část svých prostředků na přímé platby na opatření k řízení rizik.

Pokud jde o budoucí finanční výhled, provádí Evropská komise právě přezkum rozpočtu. Cílem tohoto přezkumu je formulovat vhodné cíle pro budoucí rozpočet. Jakmile budou tyto cíle dohodnuty, může započít diskuse o skutečných částkách nutných k plnění stanovených cílů. Důležitým aspektem pro Komisi je v tomto procesu samozřejmě to, jak nejlépe přispět ke konkurenceschopnosti evropských zemědělců. Konkurenceschopnost zemědělců však nemusí nezbytně záviset na úrovni rozpočtu věnovaného zemědělským politikám, ale závisí též na druhu podporovaných politik a na celkovém prostředí, v němž zemědělci provozují svou činnost.

*
* *

Otázka č. 58, kterou pokládá Emmanouil Angelakas (H-0038/09)**Předmět: Zřízení evropské organizace sdělovacích prostředků a řízení informací o Evropě v členských státech**

Ve snaze o boj proti demokratickému deficitu zahájila Komise řadu veřejných informačních iniciativ v Evropské unii a snažila se zvýšit míru zpravodajství o evropských otázkách ve sdělovacích prostředcích.

V tomto smyslu je chválná snaha vyvíjena na evropské internetové stránce, v parlamentní televizní stanici Europarl TV, ve zpravodajství Euronews atd. Současná tendence „být globální“ vyvolává reakce hlavně mezi vzdělanými euroskeptiky ovládajícími alespoň angličtinu.

Předpokládá Komise možnost „být lokální“? Uvažovala by o zřízení oficiálního evropského mediálního kanálu či organizace pro každý z členských států, která by byly odpovědné danému státu a šířily by ve svém příslušném jazyce informace o výhradně evropských tématech a upozorňovaly na jejich spojitost s místní problematikou?

Odpověď

(CS) V dubnu 2008 byla přijata střednědobá audiovizuální strategie s cílem vytvořit nástroje umožňující lepší pochopení audiovizuálního trhu, posílit stávající audiovizuální služby pro odborníky a novináře, rozvinout nové služby a přispět k rozvoji audiovizuálního evropského veřejného prostoru budováním sítí audiovizuálního provozovatelů, jež by vytvářely, produkovaly a vysílaly programy o záležitostech Evropské unie v rozhlasu, televizi a na internetových médiích, již využívaných občany na místní a vnitrostátní úrovni, v jazyce, kterému dávají občané přednost.

Komise nepředpokládá zřízení oficiálního evropského mediálního kanálu, protože již existuje velký počet sdělovacích prostředků, technologií a provozovatelů. Nové sdělovací prostředky schopné pracovat na všech technologických platformách by svůj trh hledaly s obtížemi. Proto je naší politikou přítomnost ve stávajících sdělovacích prostředcích a využívání různých technologických platform pro maximalizaci dosahu a cílových skupin informačních programů Evropské unie. Komise zorganizovala vytvoření tří sítí pokrývajících celou Evropskou unii (z nichž dvě jsou v provozu), které mají lépe naplnit potřeby občanů na vnitrostátní, regionální a místní úrovni a současně respektovat plnou redakční nezávislost zúčastněných stanic.

Evropská rozhlasová síť (Euranet), která vznikla v prosinci 2007, začala vysílat v 10 jazycích Evropské unie v dubnu 2008 a každý týden osloví 19 milionů občanů Evropské unie a 30 milionů občanů zemí mimo Evropskou unii na celém světě. Její interaktivní internetová stránka www.euranet.eu zahájila svou činnost v 5 jazycích v červenci 2008 a v 10 jazycích v listopadu 2008. Síť je otevřena novým členům na mezinárodní, vnitrostátní, regionální či místní úrovni, pokud splňují kritéria kvality a nezávislosti. Síť bude během doby trvání smlouvy postupně zvyšovat počet vysílacích jazyků až na 23.

Další síť internetových stránek, nazvaná <http://www.PRESSEEUROP.eu> byla vytvořena v prosinci 2008 a bude v provozu od května 2009. Jejím cílem je stát se interaktivní internetovou stránkou, která denně provede výběr z nejlepších zpráv uveřejněných v mezinárodním tisku. Jejím prvním zpravodajským tématem budou evropské volby. Tato síť osloví nejméně 3 miliony jedinečných návštěvníků v deseti jazycích měsíčně a každý týden zhruba 1 milion čtenářů listů, které síť tvoří.

Televizní síť Evropské unie sdruží mezinárodní, vnitrostátní, regionální a místní televizní stanice pro produkci a vysílání informačních programů Evropské unie na počátku v nejméně 10 jazycích (na konci doby trvání smlouvy až ve 23 jazycích). Výběrové řízení probíhá. Očekává se, že síť bude v provozu do poloviny roku 2010.

Součinnost jednotlivých sítí a internetových stránek má zajistit co největší viditelnost a oslovení co největšího počtu občanů, pořádání přeshraničních debat a má dát občanům z nejvzdálenějších částí Unie příležitost k tomu, aby vyjádřili své názory, potřeby a požadavky.

Jakmile budou v plném provozu, osloví uvedené tři sítě spolu se zpravodajstvím Euronews každý týden 60 až 90 milionů občanů Evropské unie ve všech jazycích EU.

Všechny sdělovací prostředky, ačkoli plní konkrétní úkol, kterým je aktivní informování občanů Evropské unie, pracují s plnou redakční nezávislostí a jejich cílem je usnadnit přístup k informacím o Evropské unii a k demokratické debatě.

*
* *

Otázka č. 59, kterou pokládá Mairead McGuinness (H-0039/09)

Předmět: Ztráta biologické rozmanitosti v EU

Ve sdělení „Hodnocení provádění akčního plánu ES pro biologickou rozmanitost v polovině období“, které Komise předložila na konci roku 2008, se uvádí, že je „vysoce nepravděpodobné“, že do roku 2010 EU

dosáhne cílů stanovených pro zabránění ztráty biologické rozmanitosti. Komise uvádí, že pro zachování půdních struktur a funkcí je nutné zavedení účinného právního rámce. Může Komise takový rámec vypracovat?

Má Komise v době, kdy je poptávka po výnosnosti zemědělské půdy větší než kdykoliv jindy, nějaké bezprostřední plány, jak zabránit ztrátě biologické rozmanitosti s ohledem na půdu, aniž by do roku 2010 pouze čekala na vyhodnocení situace?

Odpověď

(CS) Biologická rozmanitost půdy přispívá k nejznámějším službám ekosystému, jako je koloběh živin, plynů a vody i tvorba půdy a biomasy. Bez půdní bioty by se proto suchozemské ekosystémy rychle zhroutily.

Komise předložila návrh rámcové směrnice o půdě⁽²⁰⁾, jehož cílem je zajistit udržitelné využívání půdy a ochranu funkcí půdy. K těmto funkcím patří fungování půdy jako zázemí pro biologickou rozmanitost složeného z přírodních stanovišť, druhů a genů. Od prvního čtení návrhu v Parlamentu v listopadu 2007 Komise spolupracuje s Radou a snaží se dosáhnout rychlého přijetí návrhu. Jakmile bude směrnice provedena, bude konečně v celém Společenství zaveden účinný právní rámec pro zachování půdních struktur a funkcí. Ustanovení návrhu směrnice proti erozím, úbytku organické hmoty, dezertifikaci, zasolování a kontaminaci významně přispějí k ochraně biologické rozmanitosti půdy.

Zatímco Komise čeká na přijetí rámcové směrnice o půdě, aktivně pracuje v oblasti ochrany biologické rozmanitosti půdy pomocí jiných již existujících nástrojů, například možností, které se v oblasti rozvoje venkova nabízejí na podporu vhodných zemědělských postupů (např. střídání plodin, nárazníková pásma, zaorávání zbytků plodin, ekologické zemědělství) v rámci agroenvironmentálních opatření podle nařízení Rady (ES) č. 1698/2005⁽²¹⁾. K ochraně biologické rozmanitosti půdy mohou přispět i některé normy dobrého stavu zemědělství a životního prostředí v rámci podmíněnosti, zvláště normy týkající se oblasti eroze půdy, obsahu organické hmoty v půdě a půdní struktury. Rovněž se vyvíjí úsilí o posílení aspektu biologické rozmanitosti půdy v rámci Úmluvy OSN o biologické rozmanitosti. Kromě toho si je Komise velmi dobře vědoma toho, že v oblasti biologické rozmanitosti půdy existuje mnoho mezer ve znalostech. Aby tyto nedostatky překonala, věnuje biologické rozmanitosti a úrodnosti půdy stále větší pozornost v sedmém rámcovém programu pro výzkum, zvláště v rámci tématu 2 („Potraviny, zemědělství a rybolov a biotechnologie“) a tématu 6 („Životní prostředí“). Dále také nedávno zahájila dvanáctiměsíční studii konkrétně věnovanou rozsáhlému přehledu situace v oblasti znalostí týkajících se biologické rozmanitosti půdy a vazby mezi biologickou rozmanitostí půdy a funkcemi půdy.

*
* *

Otázka č. 60, kterou pokládá Ioannis Gklavakis (H-0042/09)

Předmět: Konkurenceschopnost evropského potravinářského průmyslu

Ve své předešlé odpovědi (P-5307/08) Komise potvrdila, že dovoz potravin ze třetích zemí narůstá, což vzbuzuje velké obavy evropských producentů a evropského potravinářského průmyslu.

Předpokládá Komise opatření, jež by zvýšila konkurenceschopnost evropského potravinářského průmyslu, a hodlá k tomuto účelu vypracovat vhodnou podpůrnou strategii?

Odpověď

(CS) Komise hodlá udržet konkurenceschopnost evropského potravinářského průmyslu a současně zohlednit požadavky společné zemědělské politiky (SZP) a mezinárodní povinnosti Evropské unie vyplývající z dvoustranných i mnohostranných obchodních dohod.

Komise zřídila skupinu na vysoké úrovni pro konkurenceschopnost zemědělsko-potravinářského průmyslu, které předsedá místopředseda Komise Verheugen a která se má zabývat těmito otázkami:

budoucí konkurenceschopnost zemědělsko-potravinářského průmyslu Společenství,

⁽²⁰⁾ KOM(2006) 232, 22.9.2006.

⁽²¹⁾ Úř. věst. L 277, 21.10.2005.

činitele, které ovlivňují konkurenční postavení a udržitelnost zemědělsko-potravinářského průmyslu Společenství včetně budoucích výzev a trendů, které by mohly mít dopad na konkurenceschopnost,

formulování souboru konkrétních doporučení týkajících se příslušných odvětví pro tvůrce politik na úrovni Společenství. Závěrečná zpráva bude předložena v dubnu 2009.

Kromě toho na evropské úrovni existuje mnoho programů podporujících konkurenceschopnost průmyslu a některé jsou konkrétněji zaměřeny na potravinářský průmysl. Jejich cílem je zlepšit konkurenceschopnost tohoto odvětví, tzn. jeho schopnost růst a prosperovat. 90 % podniků činných v potravinářském průmyslu tvoří malé a střední podniky a jedním z hlavních programů určených pro malé a střední podniky je rámcový program pro konkurenceschopnost a inovace. K hlavním cílům tohoto nástroje patří zajištění lepšího přístupu k financování, podpora inovačních činností a využití informačních a komunikačních technologií. Program existuje pro období let 2007–2013.

Kromě toho byla pro malé a střední podniky vyhrazena částka 26,4 miliard EUR z evropských fondů pro regionální rozvoj a soudržnost na období let 2007–2013.

Evropská podniková síť (Enterprise Europe Network) je dalším nástrojem, který byl vytvořen na podporu podniků v celé Evropě a k prosazování inovací a konkurenceschopnosti. Tvoří ji téměř 600 partnerských organizací ve více než 40 zemích.

Komise v prosinci 2008 přijala sdělení o cenách potravin v Evropě, které nabízí předběžnou analýzu úlohy a možných problémů jednotlivých subjektů v potravinovém řetězci. V rámci činnosti navazující na uvedené sdělení budou provedena další šetření ohledně prosazování hospodářské soutěže na úrovni Evropské unie a na úrovni vnitrostátní (se zvláštním zaměřením na postupy a omezení, které jsou v této oblasti zvláště škodlivé), zlepšení transparentnosti v celém potravinovém řetězci a lepšího informování spotřebitelů i ohledně další analýzy fungování potravinového řetězce a podmínek konkurenceschopnosti potravinářského průmyslu.

Regulační rámec, v němž podniky potravinářského průmyslu působí, je klíčovým určujícím prvkem jejich výsledků v oblasti konkurenceschopnosti, růstu, a zaměstnanosti. Komise pomáhá podnikům zlepšit konkurenceschopnost omezováním administrativy a přípravou lepších právních předpisů. Tato opatření jsou důležitou součástí strategie Evropské unie Partnerství pro růst a zaměstnanost, která posiluje snahu lisabonské agendy o to, aby se Evropa stala hospodářstvím, které bude v celosvětovém měřítku nejlépe schopné konkurence.

V souladu s tím Komise navrhla zásadní zjednodušení společné zemědělské politiky (SZP) na základě zlepšení, která přinesla nedávná reforma SZP (kontrola stavu), s cílem vytvořit zejména odvětví zemědělství zaměřené více na trh.

*
* *

Otázka č. 61, kterou pokládá Armando França (H-0043/09)

Předmět: Nezákonné sázky

Sport je dnes i odvětvím podnikání s obratem dosahujícím milionů eur. Trh sportovních sázek roste stále rychleji a v důsledku internetu je sázení stále výraznějším jevem, například ve fotbale. Proto je naprosto nezbytné chránit fotbalové kluby a všechny osoby v oblasti sportu, protože jejich produkty jsou nadále využívány bez jejich dovození, a tím jsou zbavovány oprávněného zdroje příjmů, což ohrožuje odvětví fotbalu a jeho ekonomickou životaschopnost. Trh sázek je nadále neregulován a činnost na něm musí teprve vyústit v daňové důsledky. Hazardní hry mladistvých jsou stále čtenější, spotřebitelé jsou připravováni o své soukromí, stále neexistuje účinná ochrana údajů a sázení na vlastní výkony se nadále šíří. Jaké plány má Komise v oblasti regulace tohoto trhu a kdy bude jednat?

Odpověď

(CS) Komise nemá žádné plány na regulaci trhu hazardních her. Pan poslanec si možná vzpomene i na to, že členské státy a Evropský parlament byly proti návrhu Komise ve věci takové regulace při projednávání směrnice o službách. Nedávná výměna názorů v Radě ve složení pro konkurenceschopnost dne 1. prosince 2008 rovněž prokázala, že členské státy i nadále v této oblasti upřednostňují vnitrostátní regulaci.

Komise akceptuje, že členské státy mohou tyto činnosti regulovat na vnitrostátní úrovni, musí tak však činit v souladu se Smlouvou o ES. V této situaci Komise trvá na tom, že omezení uložená členskými státy musí být odůvodněná platným cílem společného zájmu, musí být nutná a úměrná k ochraně příslušných cílů. Musí být rovněž uplatňována stejně na vnitrostátní provozovatele i na provozovatele s licenci v jiném členském státě, kteří chtějí své služby nabízet přeshraničně.

Pokud jde o širší problematiku sportu, Komise hodlá v prvním čtvrtletí roku 2009 vydat výzvu k podávání návrhů na provedení studie analyzující různé systémy financování amatérské sportovní činnosti v celé Evropské unii. Studie se bude zabývat celým spektrem zdrojů financování včetně přímých a nepřímých finančních toků mezi profesionálním a amatérským sportem prostřednictvím mechanismů solidarity.

*
* *

Otázka č. 62, kterou pokládá Brian Crowley (H-0045/09)

Předmět: Obchodní vztahy s Balkánem

Jaké iniciativy Evropská unie zavádí, aby zlepšila míru vývozu z 27 členských států Evropské unie prodávaných v rámci Balkánu? A jaké obecně existují programy pro zlepšení obchodních vztahů mezi Evropskou unií a zeměmi Balkánu?

Odpověď

(CS) Západní Balkán jako region je pro Evropskou unií klíčovým a cenným partnerem. EU opakovaně potvrdila svou snahu o evropskou budoucnost této oblasti vedoucí nakonec až k členství v Evropské unii.

EU je hlavním obchodním partnerem západního Balkánu. Proto jsou hlubší hospodářské vazby mezi Evropskou unií a touto oblastí naprosto nezbytné pro podporu hospodářského růstu oblasti ku prospěchu těchto zemí i Evropské unie a jejích vývozců. Liberalizace a integrace obchodu je základním prvkem procesu stabilizace a přidružení. EU se o dosažení tohoto cíle v zemích západního Balkánu snažila na třech úrovních.

Zprvu, Komise v rámci dohod o stabilizaci a přidružení sjednala dohody o volném obchodu. Ty zajišťují oboustranný volný přístup vývozu do Evropské unie a dotčené země západního Balkánu. Tyto dohody vytvářejí podmínky pro politické a hospodářské reformy a stanovují základ integrace zemí západního Balkánu do Evropské unie prostřednictvím přizpůsobení právu Společenství. Dohodám o stabilizaci a přidružení předcházely jednostranné obchodní preference, které Evropská unie zemím západního Balkánu poskytovala.

Zadruhé, na regionální úrovni jednala Komise jako zprostředkovatel jednání o středoevropské dohodě o volném obchodu (Central European Free Trade Agreement, CEFTA). Rovněž poskytla finanční podporu a technickou pomoc sekretariátu a smluvním stranám CEFTA při provádění dohody. Současně si Komise vysoce cení regionální povahy dohody a potvrzuje, že dohoda CEFTA je nezbytně nutná pro hlubší regionální ekonomickou integraci včetně přípravy podmínek pro plnou účast zemí západního Balkánu na jednotném trhu Evropské unie.

Zatřetí jsme na mnohostranné úrovni podpořili přistoupení zemí v této oblasti ke Světové obchodní organizaci jako základní krok k efektivní účasti v globalizované ekonomice.

*
* *

Otázka č. 63, kterou pokládá Georgios Papastamkos (H-0049/09)

Předmět: Televizní vysílací práva k fotbalovým zápasům

Jaké jsou sporné body mezi pravidly upravujícími prodej televizních vysílacích práv k fotbalovým zápasům na evropské úrovni (Liga mistrů) a vnitrostátní úrovni (národní ligy) a právními předpisy Společenství?

Odpověď

(CS) Hlavním problémem z hlediska antimonopolních právních předpisů v oblasti sportovních mediálních práv v posledních letech je otázka toho, zda a za jakých okolností je společný prodej mediálních práv slučitelný

s článkem 81 Smlouvy o ES. V nedávné minulosti přijala Komise tři rozhodnutí týkající se společného prodeje mediálních práv, jmenovitě v případě Ligy mistrů UEFA⁽²²⁾, německé Bundesligy⁽²³⁾ a FA Premier League⁽²⁴⁾.

V uvedených třech rozhodnutích Komise důsledně zastávala názor, že společný prodej mediálních práv v oblasti sportu, tj. v případech, kdy sportovní kluby (např. kluby fotbalové) pověří prodejem svých mediálních práv výhradně sportovní svaz (ligu), který pak tato práva prodává v jejich zastoupení, představuje horizontální omezení hospodářské soutěže podle čl. 81 odst. 1 Smlouvy o ES. Komise však uznala, že tento postup vede k efektivnějším výsledkům, a proto jej lze podle čl. 81 odst. 3 Smlouvy o ES akceptovat, jsou-li splněny určité podmínky.

Takovou podmínkou byla například povinnost společného prodávajícího mediálních práv organizovat konkurenční, nediskriminační a průhledné nabídkové řízení, povinnost omezit dobu trvání a rozsah výhradní vertikální smlouvy, zákaz podmíněných nabídek a ustanovení o zákazu jediného kupujícího (pouze v rozhodnutí o FA Premier League).

V bílé knize o sportu⁽²⁵⁾ a v doprovodných přílohách Komise nastínila svůj postoj k prodeji vysílacích práv ke sportovním událostem i k použití právních předpisů Společenství, a zejména práva hospodářské soutěže na mediální práva.

*
* *

Otázka č. 64, kterou pokládá Avril Doyle (H-0059/09)

Předmět: Ochrana rostlin a země s vlhkým podnebím

Zabývá se Komise z hlediska zemědělství výsledky balíčku o pesticidech, zejména zprávami, které předložily poslankyně Klassová a Breyerová? Je Komise plně přesvědčena, že odvětví produkce obilovin, brambor a bobulovin v zemích s vlhkým podnebím, jako je Irsko, budou mít nadále přístup ke všem nezbytným přípravkům na ochranu rostlin pro tyto velmi důležité plodiny?

Odpověď

(CS) Komise je přesvědčena, že nové nařízení, jež by mohlo vést ke stažení omezeného počtu účinných látek, nijak významně trh neovlivní.

Komise má naopak za to, že nařízení je pobídkou k vývoji nových bezpečnějších výrobků. Rovněž sladuje postup vydávání povolení tak, aby nové pesticidy získaly rychlejší přístup na trh, a aby se tak zlepšily příležitosti pro inovace pomocí nových řešení, která zajistí udržitelnou ochranu rostlin a současně bezpečnost potravin.

Toto nařízení stanoví možnost schválení účinných látek za omezujících podmínek na omezenou dobu v zájmu kontroly závažného rizika pro zdraví rostlin, i pokud látky nesplňují kritéria schvalování z hlediska karcinogenity, toxicity pro reprodukci či jako endokrinní disruptory.

Kromě toho zónový systém povolení zvýší dostupnost pesticidů pro zemědělce mezi členskými státy a pobídne průmysl k vývoji produktů pro drobná hospodářství. Sníží správní zátěž pro producenty přípravků na ochranu rostlin a příslušných orgánů. Proto má Komise za to, že zemědělci v Evropské unii budou mít i v budoucnosti přístup ke všem přípravkům na ochranu rostlin nezbytným pro udržitelnou a ekonomicky životaschopnou produkci plodin.

*
* *

(22) Rozhodnutí Komise ze dne 23. července 2003, věc 37398, společný prodej komerčních práv Ligy mistrů UEFA, Úř. věst 2003 L 291, s. 25.

(23) Rozhodnutí Komise ze dne 19. ledna 2005, věc 37214, společný prodej mediálních práv k německé Bundeslige, Úř. věst 2005 L 134, s. 6.

(24) Rozhodnutí Komise ze dne 22. března 2006, věc 38173, společný prodej mediálních práv k FA Premier League, k dispozici na adrese: http://ec.europa.eu/comm/competition/antitrust/cases/decisions/38173/decision_en.pdf.

(25) Bílá kniha o sportu, KOM(2007) 391 v konečném znění ze dne 11. července 2007; pracovní dokument útvarů Komise (SEK (2007) 935 ze dne 11. července 2007).

Otázka č. 65, kterou pokládá Magor Imre Csibi (H-0074/09)**Předmět: Jaderná elektrárna Kozloduj**

Je Komise přesvědčena, že rozhodnutí o znovuotevření reaktorů 3 a 4 jaderné elektrárny Kozloduj (Bulharsko) by mohlo mít nějaký vliv na bezpečnost v dané oblasti?

Odpověď

(CS) Pro Evropskou unii je jaderná bezpečnost v kontextu rozšíření od 90. let 20. století stále prvořadou otázkou. Bloky elektrárny Kozloduj 1–4 obsahují reaktory VVER 440/230, k nimž Komise zastává důsledný postoj v tom smyslu, že odborníci zásadně nepovažují sovětské reaktory první generace za bezpečné a tyto reaktory nelze s přiměřenými náklady modernizovat na požadovanou úroveň bezpečnosti. Tento postoj je v souladu s mnohostranným akčním programem skupiny G7 pro zlepšení bezpečnosti všech sovětských reaktorů ve střední a východní Evropě, který byl přijat na summitu skupiny G7 v Mnichově v roce 1992⁽²⁶⁾.

Odstavení bloků 1–4 v elektrárně Kozloduj bylo dohodnuto v rámci podmínek přistoupení Bulharska k Evropské unii a bylo jako takové začleněno do smlouvy o přistoupení. Jakékoli jednostranné rozhodnutí Bulharska o znovuotevření elektrárny Kozloduj 3–4 by bylo porušením smlouvy o přistoupení.

*
* *

Otázka č. 66, kterou pokládá Zita Pleštinská (H-0078/09)**Předmět: Harmonizace průkazů zdravotně postižených osob**

Zhruba 50 milionů Evropanů (jedna desetina obyvatel Evropy) trpí nějakou formou zdravotního postižení. Přibližně každý čtvrtý Evropan má rodinného příslušníka se zdravotním postižením. I přes pokrok, kterého bylo dosaženo z hlediska sociálního vyloučení osob se zdravotním postižením, v Evropské unii stále existuje řada překážek, například v oblasti vzájemného uznávání průkazů ZTP (těžce zdravotně postižených osob). Mnozí postižení spoluobčané mají problémy v zahraničí, např. při parkování, kdy nemohou zaparkovat na vyhrazených parkovištích pro postižené osoby.

Neuvažuje Komise o možnosti harmonizace průkazů ZTP v rámci EU na podobném základě, jako je evropský průkaz zdravotního pojištění?

Odpověď

(CS) Komise podporuje vzájemné uznávání statusu zdravotně postižených osob mezi členskými státy Evropské unie pro účely poskytování výhod těmto osobám. Protože však na evropské úrovni neexistuje dohoda o definici zdravotního postižení, různé vnitrostátní postupy a neochota některých členských států Komisi v této fázi neumožňují navrhnout celoevropský průkaz pro osoby se zdravotním postižením nebo vzájemné uznávání vnitrostátních průkazů osob se zdravotním postižením pro udělování zvláštních výhod.

Pokud jde o parkovací karty pro osoby se zdravotním postižením, Komise připomíná, že doporučení Rady 2008/205/ES⁽²⁷⁾ stanoví standardní vzor Společenství. Podle tohoto doporučení může držitel standardní parkovací karty podle vzoru Společenství vydané členským státem využívat parkovací místa vyhrazená pro osoby se zdravotním postižením ve všech ostatních členských státech.

Komise však zdůrazňuje, že doporučení nemají v členských státech závaznou platnost a že členské státy jsou nadále odpovědné za definování zdravotního postižení, stanovení postupů vydání karty a definování podmínek, za nichž lze kartu používat. Aby usnadnila používání parkovacích karet v celé Evropské unii, zřídila Komise internetovou stránku⁽²⁸⁾ a zveřejnila příručku⁽²⁹⁾ s informacemi pro občany a vnitrostátní orgány o standardním vzoru Společenství a podmínkách používání parkovacích karet v členských státech.

⁽²⁶⁾ <http://www.g7.utoronto.ca/summit/1992munich/communique/nuclear.html>.

⁽²⁷⁾ Doporučení Rady 2008/205/ES ze dne 3. března 2008, kterým se v důsledku přistoupení Bulharské republiky, České republiky, Estonské republiky, Kyprské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Rumunska, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky upravuje doporučení 98/376/ES o parkovací kartě pro osoby se zdravotním postižením.

⁽²⁸⁾ <http://parkingcard.europa.eu>.

⁽²⁹⁾ http://ec.europa.eu/employment_social/docs/en_bookletparkingcard_080522.pdf.

*
* *

Otázka č. 67, kterou pokládá Jens Holm (H-0079/09)**Předmět: Dohoda o rybolovu mezi EU a Marokem**

Dohoda o rybolovu mezi Evropskou unií a Marokem z roku 2006 zahrnuje okupovaná území Západní Sahary. Dohoda dovoluje Maroku prodávat licence na rybolov nejen pro jeho vlastní vody, ale i pro Západní Saharu. OSN v roce 2002 jasně uvedla, že jako okupační mocnost nemá Maroko právo prodávat přírodní zdroje Západní Sahary pro svůj vlastní zisk, ale pouze po konzultaci s lidmi kmene Sahrawi a v jejich prospěch.

Může Komise říci, kolik rybolovných licencí bylo od uzavření dohody prodáno evropským plavidlům konkrétně pro oblast Západní Sahary? Jaká je finanční hodnota těchto licencí? Jaký prospěch podle odhadu Komise na ryze praktické úrovni přinesla dohoda lidem kmene Sahrawi?

Odpověď

(CS) Otázka Západní Sahary v rámci dohody o partnerství v oblasti rybolovu mezi ES a Marokem byla podrobně projednávána, mimo jiné pokud jde o soulad této dohody s mezinárodním právem, v rámci procesu přijímání dohody v Radě a v Parlamentu.

EU zastává názor, že otázka mezinárodního statusu Západní Sahary je složitý problém, který by měl být řešen ve dvoustranném a mnohostranném kontextu v rámci Organizace spojených národů. Právě z tohoto důvodu dohoda o partnerství v oblasti rybolovu nijak nezmiňuje status Západní Sahary.

Jak předpokládá dohoda o partnerství v oblasti rybolovu a v souladu s mezinárodním právem, je marocká vláda odpovědná za provádění politiky v odvětví rybolovu a za využití finančního příspěvku podle dohody. Tento roční finanční příspěvek činí 36,1 milionu EUR, z této částky má být nejméně 13,5 milionu EUR použito na podporu politiky v odvětví rybolovu a zavádění zodpovědného a udržitelného rybolovu. EU a marocká vláda sledují a zkoumají výsledky provádění politiky v odvětví rybolovu v rámci smíšeného výboru, který byl podle dohody o partnerství v oblasti rybolovu zřízen. Podpora pro odvětví rybolovu v oblasti Západní Sahary je jedním z prvků výše uvedené politiky a je zohledňována při programování opatření, která mají být v rámci dohody prováděna.

Neexistují žádné údaje o vydávání licencí konkrétně pro rybolov v oblasti Západní Sahary. Většina plavidel provádějících pelagický rybolov v rámci kategorie 6 dohody je činná v této oblasti a významně přispívá k místním vykládkám. V roce 2008 činily vykládky v Dakhle 44 % (25 920 tun) úlovků v této kategorii.

V Layoune vyložily trawler pro rybolov při dně a plavidla lovící na dlouhou lovnou šňůru (kategorie 4) a plavidla pro lov tuňáků (kategorie 5) 488 resp. 13 tun. Celkové licenční poplatky za kategorie 4 a 6 v roce 2008 činily 350 711 EUR, ale opět chybí členění podle skutečného místa příslušné rybolovné činnosti.

Evropské subjekty provádějící pelagický rybolov a vykládající úlovky v Dakhle odhadují, že v souvislosti se svými investicemi do zpracování a dopravy na místě zaměstnávají zhruba 200 osob a marockí námořníci, kteří se na jejich plavidla nalodí, jsou místní námořníci z Dakhly.

*
* *

Otázka č. 68, kterou pokládá Bogusław Sonik (H-0081/09)**Předmět: Finanční krize v muzeu v Osvětimi-Březince**

Muzeum v Osvětimi-Březince čelí finanční krizi. Pokud nebudou rychle nalezeny finanční zdroje na zachování a ochranu budov bývalého koncentračního tábora Osvětim-Březinka, dojde v následujících letech k nevratným změnám, a v jejich důsledku toho ztratí toto památné místo svou autenticitu a změní se v trosky. V rámci plochy 200 hektarů, na níž muzeum leží, se nachází 155 budov a 300 zříčených staveb, jakož i sbírky a archivy ohrožené zkázou. Dosud bylo muzeum financováno zvláště z polského státního rozpočtu a ze svých vlastních zdrojů. V roce 2008 činila zahraniční pomoc pouhých 5 % rozpočtu muzea. Evropa má morální povinnost zachránit toto místo a udržet při životě památku vyhlazení stovek tisíců evropských občanů.

Vzhledem k finanční krizi, před kterou bývalý koncentrační tábor v Osvětimi-Březince stojí, zváží Komise řešení tohoto problému prostřednictvím podpory Evropské unie pro muzea?

Odpověď

(CS) Komise má za to, že trvalý proces budování Evropy vyžaduje rozvoj evropského povědomí občanů na základě společných hodnot, historie a kultury a zachování památky na minulost včetně jejích temných stránek.

Počátkem února 2009 obdržel památník v Osvětimi-Březince grant ve výši zhruba 4,2 milionu EUR z Evropského fondu pro regionální rozvoj. Tento grant poskytlo polské ministerstvo kultury prostřednictvím evropského operačního programu „Infrastruktura a životní prostředí“.

V této souvislosti Komise upozorňuje, že akční program Společenství „Evropa pro občany“ podporuje i projekty týkající se zachování památky na hromadné deportace v době nacismu a stalinismu. Tento program neposkytuje prostředky pro rozsáhlé záchranné programy, jako je program zmíněný, nabízí však důležitý příspěvek k zachování památky a jejímu předávání budoucím generacím.

*
* *

Otázka č. 69, kterou pokládá Charlotte Cederschiöld (H-0082/09)

Předmět: Přeshraniční zdravotní péče

Komise je strážcem Smlouvy o ES (tzn. článku 49) a musí hájit práva evropských občanů.

Vezme Komise zpět celý návrh týkající se mobility pacientů, nebudou-li dodržena práva pacientů podle stávajících právních předpisů Společenství?

Odpověď

Parlament dosud v prvním čtení nehlasoval o Komisi předkládaném návrhu směrnice o uplatňování práv pacientů v přeshraniční zdravotní péči⁽³⁰⁾. V Radě probíhají jednání a v prosinci byla pouze vydána zpráva ministrů zdravotnictví o dosaženém pokroku.

Komise proto není schopna posoudit, zda by mohla stanoviska spoluzákonodárců zásadně ovlivnit cíle návrh Komise – a zvláště pak prosazování práv pacientů, jak je uznává Evropský soudní dvůr.

Práva pacientů jsou přímo odvozena od základní svobody využívat služeb, kterou zaručuje článek 49 Smlouvy o ES. Tato práva při mnoha příležitostech potvrdil Evropský soudní dvůr. Jedním z cílů návrhu je tato práva vyjasnit a zajistit pacientům, členským státům a poskytovatelům zdravotní péče větší právní jistotu. Komise je odhodlána tato práva hájit a nedopustit jejich omezení či zrušení a přitom respektovat judikaturu Evropského soudního dvora a stávající právní předpisy Společenství, zejména nařízení 1408/71 o koordinaci sociálního zabezpečení.

*
* *

Otázka č. 70, kterou pokládá Marianne Mikko (H-0084/09)

Předmět: Prohlášení o vyhlášení 23. srpna Evropským dnem památky obětí stalinismu a nacismu

Letos v létě uplyne 70 let od podpisu nechvalně známého paktu Molotov-Ribbentrop. Na základě tohoto paktu, který uzavřel Sovětský svaz s Německem dne 23. srpna 1939, byla Evropa prostřednictvím tajných dodatečných protokolů rozdělena na dvě sféry vlivu. Písemné prohlášení 0044/2008 o památce osob, které zemřely v důsledku tohoto paktu, podpořilo 409 poslanců Evropského parlamentu zastupujících všechny politické skupiny. Dne 22. září oznámil předseda Evropského parlamentu schválení tohoto prohlášení, které bylo společně se jmény signatářů předáno parlamentům členských států. Dopady sovětské okupace na občany post-sovětských států nejsou v Evropě příliš známé.

Jakou iniciativu, pokud vůbec nějakou, plánuje Komise v reakci na uvedené prohlášení?

⁽³⁰⁾ KOM(2008) 414 v konečném znění.

Odpověď

(CS) Komise je přesvědčena, že prohlášení Parlamentu o vyhlášení 23. srpna Evropským dnem památky obětí stalinismu a nacismu je důležitou iniciativou k zachování připomínky totalitních zločinů a zvyšování veřejného povědomí, zvláště mezi mladými generacemi.

Komise doufá, že parlamenty členských států, kterým je toto prohlášení určeno, je provedou způsobem, který bude nejvíce příslušet jejich konkrétní historii a citlivosti.

Komise připravuje zprávu, o kterou požádala Rada při přijímání rámcového rozhodnutí o boji proti některým formám rasismu a xenofobie podle trestního práva. Komise tuto zprávu předloží v roce 2010, aby bylo možné vést politickou rozpravu o potřebě nových iniciativ Společenství.

V rámci přípravy této zprávy byla zahájena studie, která má získat faktický přehled o metodách, právních předpisech a postupech užívaných v členských státech pro řešení otázek spojených s připomínkou totalitních zločinů. Tato studie bude dohotovena do konce roku 2009. Kromě toho práce Komise vychází též z příspěvků získaných na slyšení dne 8. dubna 2008, které pořádala ve spojení s předsednictvím. Komise bude také zkoumat, jak mohou programy Společenství přispět k lepšímu povědomí o těchto otázkách.

Komise se snaží tento proces provádět a krok za krokem v něm postupovat, přičemž samozřejmě chápe, že členské státy musí nalézt svůj vlastní způsob, jak naplnit očekávání obětí a dosáhnout usmíření. Úlohou Evropské unie je tento proces usnadnit povzbuzováním diskuse a podporováním výměny zkušeností a osvědčených postupů.

*
* *

Otázka č. 71, kterou pokládá Esko Seppänen (H-0085/09)

Předmět: Rekreační rybolov

Komise připravuje návrh nařízení, podle něhož by lidé, kteří provozují rybolov ve svém volném čase, museli hlásit své úlovky úřadům v případě, že by příslušná ryba měla hmotnost vyšší než 15 kg. Návrh je absurdní a ti, kdo jej připravují, vůbec nechápou život v severských členských státech a jeho sepětí s přírodou a jejím bohatstvím. Hodlá se Komise skutečně stát terčem posměchu a současně uvalit na severský způsob života inkviziční kontrolu tím, že amatérským rybářům lovícím na udici uloží požadavek oznamování úlovku?

Odpověď

(CS) Na rozdíl od rozšířených informací Komise nepředložila žádné návrhy, které by podřizovaly všechny rekreační či amatérské rybáře lovíci na udici kvótám či kontrolním mechanismům podobným těm, které platí pro profesionální rybáře.

Komise navrhla upravit určité druhy rekreačního rybolovu v nařízení o zavedení kontrolního režimu Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky (v článku 47). Cílem návrhu nařízení však není uvalit na jednotlivé rybáře nebo na odvětví rekreačního rybolovu neúměrnou zátěž. Navrhuje se stanovit pro některé populace ryb, zejména ty, pro něž platí plán obnovy, určité základní podmínky upravující povolení a hlášení úlovků. Cílem je získat přesnější informace, které veřejným orgánům umožní vyhodnocovat biologický dopad takových činností a v případě potřeby připravovat nutná opatření. Stejně jako u komerčního rybolovu by členské státy nesly odpovědnost za prosazování a sledování takových opatření.

Jak však již člen Komise odpovědný za oblast rybolovu a námořní záležitosti veřejně uvedl, Komise nehodlá stanovit pro všechny rekreační rybáře kvóty jako pro rybáře profesionální. Návrh Komise by nezahrnoval rybáře lovíci na udici při pobřeží, včetně těch, kteří se u pobřeží brodí nebo loví na udici z mola, kánoe či kajaku. Návrh by platil v podstatě jen pro rekreační rybáře, kteří loví ryby z plavidla na volném moři a kteří loví ryby, jež jsou zahrnuty do víceletých plánů, tzn. ryby ohrožené vyhubením. Běžný rekreační rybář, který loví zanedbatelné nevýznamné množství ryb a používá je pouze ke své soukromé spotřebě, nebude do oblasti působnosti nařízení spadat, ani pokud loví ryby typu tresky, pro něž platí plán obnovy.

Určení přesné hranice úlovku, od níž bude třeba kontrolu uplatnit, ať se bude jednat o 5, 10 či 15 kilogramů nebo jiné měřítko, bude záviset na druhu ulovených ryb. Člen Komise pověřený oblastí rybolovu a námořních záležitostí ve svém projevu v Evropském parlamentu dne 10. února uvedl, že tato hranice bude určena individuálně poté, co Komise obdrží příslušné vyjádření Vědeckotechnického a hospodářského výboru pro

rybářství (STECF), který by měl Komisi poskytnout nezbytné informace o úměrných hraničních hodnotách, které budou spravedlivé a odůvodněné.

Je třeba připomenout, že rekreační rybolov již v členských státech vnitrostátní regulaci podléhá a že v mnoha případech jsou povolení a hlášení úlovků v současné době povinná. Komise vlastně doufá, že toto nařízení pomůže takové požadavky harmonizovat a zajistí, abychom měli srovnatelně kvalitní údaje o příslušném rybolovu bez ohledu na to, kde probíhá.

Komise vítá další dialog se zúčastněnými subjekty o dalším omezení použitelnosti návrhu na rekreační rybolov, který má významný dopad na populace ryb zařazené do plánu obnovy. Komise chce samozřejmě zajistit, aby konečné nařízení, které Rada přijme, dosáhlo spravedlivé rovnováhy mezi získáváním přiměřených informací o dopadu rekreačního rybolovu na citlivé (obnovované) populace ryb (po individuální analýze podle druhů) na jedné straně a zajištěním toho, aby nebyl neúměrnými požadavky zatížen rekreační rybolov, jehož úlovky mají jasně zanedbatelný biologický dopad, na straně druhé.

*
* *

Otázka č. 72, kterou pokládá Bart Staes (H-0086/09)

Předmět: Ukončení finanční podpory EU pro Bulharsko z důvodu malého pokroku dosahovaného v boji proti korupci

Před dvěma lety nám Komise řekla, že od kandidátské země Bulharsko získala plné záruky toho, že bude finanční podpora z evropského rozpočtu řádně spravována. Zdá se však, že tomu tak není. Bulharsko nyní ztrácí 220 milionů EUR a dalších 340 milionů EUR na finanční podporu již schválených projektů je zmrazeno. To vše se děje v situaci, kdy podle Evropské komise v Bulharsku rozhodně existuje politická vůle bojovat proti korupci.

Může Komise vysvětlit, v čem uvedené „záruky“ spočívaly a proč se zdá, že byly nedostatečně bezpečné?

Odpověď

(CS) Komise velmi pečlivě sleduje zdravé finanční řízení a kontrolu fondů Evropské unie a řádné provádění rozpočtu EU. Provádění fondů pozorně kontrolují jednotlivé odbory pověřené správou fondů EU v Bulharsku. Provádění těchto fondů se řídí zvláštními právními předpisy. Komise každoročně podává Parlamentu zprávu o plnění rozpočtu.

V důsledku značných nedostatků správy fondů EU v Bulharsku zjištěných počátkem roku 2008 Komise pozastavila vyplácení určitých finančních prostředků ze všech tří předstupních fondů PHARE, ISPA a SAPARD. Kromě toho Komise odňala akreditaci dvěma vládním agenturám pověřeným správou fondů PHARE. Tato rozhodnutí zůstávají v platnosti. Odbory Komise nyní posuzují, zda by nápravná opatření ze strany Bulharska mohla za určitých podmínek dosáhnout uvolnění fondů. Zejména je důležité, aby Bulharsko prokázalo konkrétní výsledky při řešení nesrovnalostí a podvodů.

Odbory Komise jsou v úzkém kontaktu s bulharskými orgány a průběžně je podporují v jejich úsilí o překonání současných problémů v oblasti provádění fondů EU. Komise a bulharské orgány mají společný cíl, kterým je provádění pomoci Evropské unie plně v souladu se zdravým finančním řízením a kontrolními mechanismy a ve prospěch bulharského lidu.

Kromě toho je v Bulharsku činný Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF), který vyvíjí velké úsilí a úzce spolupracuje s celou škálou bulharských orgánů (Národní úřad pro vyšetřování, státní zástupci, Státní agentura pro národní bezpečnost, daňová správa, místopředseda vlády atd.) a projednává s nimi opatření pro zlepšení efektivity boje proti podvodům a korupci poškozujícím finanční zájmy Evropské unie. Konkrétně OLAF s velkým zájmem sleduje probíhající soudní řízení, která se týkají se fondu SAPARD.

Kromě toho Komise s Bulharskem úzce spolupracuje v rámci mechanismu spolupráce a ověřování, který byl zřízen po přistoupení Bulharska k Evropské unii, aby Bulharsku pomohl napravit nesrovnalosti v oblastech reformy soudnictví, boje proti korupci a organizované trestné činnosti. Aby zajistilo účinnou absorpci fondů Evropské unie, musí Bulharsko také omezit korupci a důsledně bojovat proti organizované trestné činnosti.

*
* *

Otázka č. 73, kterou pokládá Joel Hasse Ferreira (H-0087/09)**Předmět: Diskriminace evropských pracovníků ve Spojeném království**

Nedávné incidenty ve Spojeném království, jichž se zúčastnili britští pracující, představují pokus o diskriminaci pracujících jak z Portugalska, tak i z jiných členských zemí, protože došlo k projevům, které v sobě nesou znepokojivé protievropské prvky. Způsob, jakým se demonstrující obraceli na portugalské i ostatní evropské pracující, je nepřijatelný.

Hodlá Evropská komise v případě investice podniků Total a IREM v Lindsey ve východní Anglii podniknout nezbytné kroky k tomu, aby zajistila plné dodržování platných evropských norem pro volný pohyb pracovníků? Nebo už k těmto krokům ve spolupráci s britskou vládou přikročila?

Odpověď

(CS) Komise si je vědoma stávky ve Spojeném království v závodě společnosti Total v Lindsey (Lincolnshire). Komise vyrozuměla, že italští a portugalské pracovníci byli do Lindsey přijati v rámci smlouvy o subdodávkách mezi společností Total UK a italskou firmou IREM.

Situace, kterou pan poslanec zmínil, se týká volného pohybu služeb,

kteřý zahrnuje právo podniků provádět služby v jiném členském státě, v jejichž rámci mohou dočasně vysílat své pracovníky do zahraničí. Proto se zdá, že protestní akce v kolektivním vyjednávání zpochybnila právo na poskytování služeb.

Komise je toho názoru, že směrnice o vysílání pracovníků je zásadní nástroj, který dává podnikům výhodu vnitřního trhu a současně umožňuje členským státům přijímat nezbytná opatření na ochranu práv pracovníků.

Komise je rozhodnuta nadále zajišťovat rovnováhu mezi ochranou pracovníků a hospodářskými svobodami a předcházet nekalé hospodářské soutěži. Volný pohyb pracovníků a volný pohyb služeb jsou klíčové podmínky dosažení hospodářského růstu, posílení konkurenceschopnosti a prosazování lepší životní úrovně a prosperity v Evropské unii.

Komise chápe obavy evropských pracovníků, které posiluje současná krize. Komise v listopadu 2008 přijala evropský plán hospodářské obnovy, aby omezila dopad krize na reálnou ekonomiku a pracovní místa. V minulém měsíci Komise přijala další příspěvek k zasedání Evropské rady v březnu 2009, aby pomohla zmírnit nepříznivý dopad krize a připravila Evropskou unii na budoucí udržitelný růst. Další příležitostí k jednání o těchto důležitých otázkách bude summit o zaměstnanosti a sociální problematice v květnu 2009. Jak ukázaly předchozí zkušenosti, cesta z krize nespočívá v budování překážek nebo podbízění se protekcionismu, ale v dodržování hodnot otevřenosti a volného pohybu.

*
* *

Otázka č. 74, kterou pokládá Ilda Figueiredo (H-0090/09)**Předmět: Obrana práv portugalských pracujících ve Spojeném království**

Nedávné události ve Spojeném království, které několika desítkám portugalských pracujících znemožnily práci v rafinérii firmy Total v Lindsey na severu Anglie, jsou důsledkem zvýšení nezaměstnanosti a rostoucích xenofobních nálad, které se snaží navodit dojem, že příčinou krize jsou migranti (emigranti a přistěhovalci), což není pravda. Příčiny krize jsou jiné: jsou výsledkem kapitalistických a neoliberálních politik, které podporuje Evropská unie.

Proto žádám Evropskou komisi, aby mě informovala o opatřeních, která je třeba učinit za účelem ochrany práv všech pracujících a vytvoření většího množství plnohodnotných pracovních míst, čímž se zabrání růstu rasistických a xenofobních nálad.

Odpověď

(CS) Komise si je vědoma stávky ve Spojeném království v závodě společnosti Total v Lindsey (Lincolnshire). Komise vyrozuměla, že italští a portugalské pracovníci byli do Lindsey přijati v rámci smlouvy o subdodávkách mezi společností Total UK a italskou firmou IREM. Komise také vyrozuměla, že britská agentura v oblasti služeb zaměstnanosti Acas zveřejnila zprávu, která uváděla, že vyšetřování agentury nepřineslo žádný důkaz

o tom, že by společnost Total a její subdodavatelské společnosti Jacobs Engineering či IREM porušily jakékoli právní předpisy při využívání pracovníků vyslaných do zahraničí nebo by prováděly nezákonný nábor.

Situace, kterou paní poslankyně zmínila, se zřejmě netýká volného pohybu pracovníků podle článku 39 Smlouvy o ES. Volný pohyb pracovníků je třeba odlišovat od svobody poskytování služeb podle článku 49 Smlouvy o ES, která zahrnuje právo podniků provádět služby v jiném členském státě, v jejichž rámci mohou dočasně vysílat své pracovníky do zahraničí.

Proto se zdá, že protestní akce v kolektivním vyjednávání zpochybnila právo na poskytování služeb. Komise je toho názoru, že směrnice o vysílání pracovníků je zásadní nástroj, který dává podnikům výhodu vnitřního trhu a současně v článku 3 umožňuje členským státům přijímat nezbytná opatření na ochranu práv pracovníků. Komise je rozhodnuta nadále zajišťovat rovnováhu mezi ochranou pracovníků a hospodářskými svobodami a předcházet nekalé hospodářské soutěži. V této souvislosti Komise spolu s francouzským předsednictvím Rady požádala evropské sociální partnery o vypracování společné analýzy na toto téma. Komise očekává výsledky jejich jednání.

Komise chápe obavy evropských pracovníků, které posiluje současná krize. Komise v listopadu 2008 přijala evropský plán hospodářské obnovy, aby omezila dopad krize na reálnou ekonomiku a pracovní místa. Dne 4. března Komise přijala další příspěvek k zasedání Evropské rady v březnu 2009, aby pomohla zmírnit nepříznivý dopad krize a připravila Evropskou unii na budoucí udržitelný růst. Kromě toho české předsednictví Rady dne 7. května 2009 uspořádá summit o zaměstnanosti. Jak ukázaly předchozí zkušenosti, cesta z krize nespočívá v budování překážek nebo podbírání se protekcionismu, ale v dodržování hodnot otevřenosti a volného pohybu.

*
* *

Otázka č. 75, kterou pokládá Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (H-0088/09)

Předmět: Otevření německého pracovního trhu novým členským státům

Již dne 16. července 2008 německá vláda rozhodla, že v průběhu následujících dvou let (do konce dubna 2011) bude německý pracovní trh uzavřen pro pracovníky z nových členských států, ačkoli míra nezaměstnanosti dosáhla v červnu 2008 pouze 7,5 %. V příslušném odůvodnění tohoto rozhodnutí vypracovaném pro Evropskou komisi je jako hlavní důvod uvedena prohlubující se hospodářská krize, která však přece nemá dopad pouze na německé hospodářství, nýbrž na hospodářství všech členských států EU.

Je Evropská komise ochotna přijmout podobná odůvodnění za přesvědčivá a skutečně opodstatněná?

Odpověď

(CS) Komise si je vědoma rozhodnutí německé vlády, kterým prodloužila platnost omezení přístupu pracovníků ze zemí tzv. EU-8 na německý trh práce do roku 2011.

Podle Smlouvy o přistoupení členský stát, který chce nadále zachovat omezení trhu práce v období od 1. května 2009 do 30. dubna 2011, tak může učinit pouze za předpokladu, že Komisi do 1. května 2009 informuje o závažném narušení jeho trhu práce nebo o hrozbě takového narušení. Komise si jakožto strážce Smlouvy vyhrazuje právo přijmout vhodná opatření, jakmile německé oznámení obdrží a přezkoumá.

*
* *

Otázka č. 76, kterou pokládá Athanasios Pafilis (H-0092/09)

Předmět: Důchodové nároky navrácených politických uprchlíků

Při svém vstupu do Evropské unie dne 1. ledna 2007 se Rumunsko a Bulharsko zavázaly provádět nařízení Společenství (EHS) č. 1408/71⁽³¹⁾ a (EHS) č. 574/72⁽³²⁾ o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství.

(31) Úř. věst. L 149, 5.7.1971, s. 2.

(32) Úř. věst. L 74, 27.3.1972, s. 1.

Ihned po vstupu těchto zemí do Evropské unie podali řečtí politici uprchlíci navracení z Rumunska a Bulharska prostřednictvím příslušných orgánů sociálních služeb (IKA, OGA, OPAD a Úřad pro obecné účty) žádosti ke styčným orgánům obou zemí odpovědným za záležitosti týkající se dob důchodového a sociálního zabezpečení, na tyto adresy: Národní ústav důchodového a sociálního zabezpečení, Latina 8, Sector 2 pro Rumunsko a Ústav národního zabezpečení, 62–64 Alexander Stabulinsky Boulevard, Sofia 1303 pro Bulharsko.

Uplynuly dva roky a dosud nebyly řeckým politickým uprchlíkům navraceným z těchto dvou zemí přiznány žádné důchodové nároky.

Jaké je stanovisko Komise ohledně okamžité výplaty důchodů ze strany uvedených zemí navraceným politickým uprchlíkům?

Odpověď

(CS) Komise si je vědoma problému ve věci důchodových nároků řeckých státních příslušníků, kteří v 70. letech 20. století pracovali v Rumunsku a Bulharsku.

Na základě dvoustranných dohod uzavřených mezi Řeckem a zmíněnými zeměmi řecké právo za určitých podmínek uznalo, že doby zaměstnání v těchto zemích lze považovat za doby fiktivně odpracované v Řecku. Cílem této právní fikce byla ochrana určitých skupin osob, kterým hrozila úplná ztráta nároků ze sociálního zabezpečení. Tato pomoc, která byla poskytnuta výhradně na základě vnitrostátních právních předpisů a za podmínek v nich stanovených, stanovila výplatu dávek do 1. ledna 2007.

Od tohoto data se pro Rumunsko a Bulharsko použila nařízení Společenství (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72. Článek 94 odst. 1 nařízení č. 1408/71 však stanoví, že na základě tohoto nařízení nebude za dobu před vstupem tohoto nařízení v platnost v dotčeném členském státě získán žádný nárok.

*
* *

Otázka č. 77, kterou pokládá Kathy Sinnott (H-0094/09)

Předmět: Obchvaty M8 Rathcormac Fermoy a N8 Watergrasshill

Poprvé jsem ve věci obchvatů M8 a N8 Watergrasshill oslovila Komisi v srpnu 2006. Odpovědi na předešlé otázky (P-3803/06, P-5555/06 a E-0821/07) byly neuspokojivé.

Otevření nové zpoplatněné dálnice M8 dne 2. října 2006 vedlo k tomu, že 2,4 km dlouhý úsek dálnice financované Evropskou unií (N8) byl vyňat z bezplatného veřejného užívání, protože pro občany neplatící mýto neexistuje žádný vjezd ani výjezd. Tento úsek silnice je pro obyvatele mého volebního obvodu nepřístupný, pokud nezaplatí mýto soukromé společnosti. Tato skutečnost představovala nepovolenou změnu užívání a změnu vlastnictví. Tyto změny měly velmi významný dopad na vesnici Watergrasshill, kde se značně zvýšil objem provozu procházejícího vesnicí, což znamená nebezpečí pro obyvatele. Situace trvá a působí potíže mnoha obyvatelům mého volebního obvodu.

Mohla by mě Komise informovat, co v současné době v této věci činí?

Odpověď

(CS) Komise na základě jednotlivých dotazů paní poslankyně ve věci mimoúrovňové křižovatky Watergrasshill provedla rozsáhlé konzultace s irskými orgány. Předešlá korespondence mezi Komisí a členským státem byla dle požadavku předávána přímo paní poslankyni.

Společně financovanou mimoúrovňovou křižovatkou Watergrasshill vlastní místní úřad. Celý obchvat zůstane ve veřejném vlastnictví a jeho údržbu budou zajišťovat místní úřady.

Irské orgány Komisi informovaly, že byla zavedena určitá zlepšení, která mají řidiče těžkých nákladních vozidel, kteří nechtěli užívat zpoplatněnou silnici, odradit od průjezdu vesnicí Watergrasshill. Tato opatření zahrnovala:

jednosměrný systém na silnici vedoucí do centra vesnice z křižovatky Watergrasshill,

třítmunový limit na vozidla užívající hlavní ulici,

zlepšený místní obchvat vesnice, který by směřoval nezaplatněný provoz na alternativní trasu mimo vesnici Watergrasshill.

Na základě výše zmíněného dotazu paní poslankyně Komise kontaktovala irské orgány, aby zjistila poslední stav situace ve věci objemu dopravního provozu procházejícího vesnicí. Irské orgány informovaly Komisi, že v polovině roku 2008 byl na žádost obyvatel Watergrasshill po hlasování v radě okresu Cork odstraněn jednosměrný systém i třítunový limit.

Poslední údaje o provozu po odstranění výše uvedených omezení uváděly:

celkový počet 19 859 vozidel na silnici N8 jižně od obchvatu Fermoy,

celkový počet 13 202 vozidel používajících zpoplatněnou silnici,

celkový počet 6 214 vozidel používajících (výše zmíněný) zlepšený obchvat vesnice.

Hlavní ulicí projíždí denně zhruba 6 600 vozidel. Toto číslo zahrnuje místní drobný provoz a dopravní obsluhu vesnice. Irské orgány odhadují, že významná část tohoto místního provozu může být způsobena rozvojem bydlení v dané oblasti v posledních letech.

Nejsou k dispozici údaje o počtu těžkých nákladních vozidel projíždějících vesnicí, je však pravděpodobné, že tento počet se po odstranění jednosměrného systému a třítunového limitu zvýšil.

Stojí za povšimnutí, že počet vozidel projíždějících vesnicí je značně nižší než odpovídající počet 10 336 vozidel zaznamenaný v listopadu 2006.

Na základě výše uvedených skutečností má Komise za to, že irské orgány přijaly veškeré přiměřená opatření pro řešení problémů obyvatel vesnice Watergrasshill. Komise věří, že výše uvedené informace jsou odpovědí na poslední dotazy paní poslankyně v této věci.

*
* *

Otázka č. 78, kterou pokládá Konstantinos Droutsas (H-0096/09)

Předmět: Propouštění a zákaz činnosti odborů

Pracovníci v oblasti maloobchodu v Řecku se mobilizují na podporu svých oprávněných nároků na lepší pracovní podmínky, mzdu a zaměstnanecké výhody. Kromě toho žádají, aby byl zpět do zaměstnání přijat jejich kolega propuštěný obchodním domem JUMBO za účast ve stávce. Vláda a zaměstnavatelé se snaží pracovníky zastrašovat vlnou zatčení a postihů vůči protestujícím pracovníkům v mnoha řeckých městech a obcích. Zvláště společnost JUMBO se snaží o zastavení činnosti odborů, získání záručních plateb od pracovníků, ukládání pokut a trestních sankcí a zákaz hnutí pracujících na podporu jejich práva na práci a za přijetí propuštěných pracovníků zpět do zaměstnání a za silnější odborová a demokratická práva.

Odsuzuje Komise takové kroky jako jednání porušující právo pracovníků na stávku a výkon jejich demokratických a odborových svobod?

Odpověď

(CS) Komise má za to, že svoboda sdružování by měla být považována za obecnou zásadu práva Společenství. Proto by měla být dodržována v kterékoli situaci, která do oblasti působnosti tohoto práva spadá. V této souvislosti by Komise chtěla pana poslance odkázat na rozsudek Soudního dvora ve věci Bosman a na článek 12 Listiny základních práv Evropské unie, který stanoví, že každý má právo na svobodu sdružovat se, zejména pokud jde o záležitosti odborové⁽³³⁾.

Neexistuje však žádný právní předpis ES, který by právo sdružovat se výslovně stanovoval. Článek 137 odst. 5 Smlouvy o ES stanoví, že uvedený článek se nevztahuje na právo sdružovat se. Dále neexistuje žádný právní předpis ES, který by zakazoval diskriminaci na základě členství v odborové organizaci nebo účasti ve stávce⁽³⁴⁾.

⁽³³⁾ Listina však v současné době není právně závazná.

⁽³⁴⁾ Viz odpovědi Komise na otázky k písemnému zodpovězení H-0271/07 a E-2091/08.

Kromě toho by Komise chtěla zdůraznit, že Smlouva o ES ji neopravňuje přijmout opatření vůči soukromému podniku, který porušuje právo na svobodu sdružovat se a/nebo stávkovat. V takových případech by bylo na vnitrostátních orgánech, zvláště soudech, aby zajistily dodržování těchto práv na svém území na základě všech příslušných skutečností a s řádným ohledem na platné vnitrostátní a mezinárodní normy.

*
* *

Otázka č. 79, kterou pokládá Ivo Belet (H-0097/09)

Předmět: Vysoké palivové přírážky po zrušení konferencí

Od zrušení konferencí v polovině října si námořní linky samy určují částku, jež má být účtována v podobě palivové přírážky (bunker adjustment factor, BAF), jejímž cílem je vyrovnat rizika výkyvů cen paliv.

V případě palivových přírážek u nákladní námořní přepravy z Antverp do Afriky účtují námořní linky vlastně stejné sazby jako v červenci 2008, i přes nedávný pokles cen ropy.

Je si Komise tohoto stavu vědoma?

Pomocí jakých opatření lze přimět námořní linky k tomu, aby účtovaly odůvodněné sazby?

Odpověď

(CS) Jak pan poslanec ví, po zrušení blokové výjimky pro liniové konference dne 18. října 2008 musí společnosti liniové dopravy samy posuzovat, zda jsou jejich obchodní postupy v souladu s pravidly hospodářské soutěže. Aby námořním provozovatelům pomohla pochopit důsledky této změny, přijala Komise dne 1. července 2008 pokyny o použití článku 81 Smlouvy o ES v námořní dopravě. S ohledem na pokyny a současný stav judikatury ve věci článku 81 se zdá, že samotná skutečnost, že palivové přírážky na lince z Antverp do Afriky jsou stále na své úrovni z července 2008, nemusí nezbytně znamenat, že se námořní linky dopouštějí protisoutěžních praktik. Mohou existovat přijatelná vysvětlení toho, že palivové přírážky neklesají tak rychle jako ceny ropy (nebo tak rychle jako základní sazby), například zajištění (hedging) ceny paliv a/nebo průhlednost trhu v odvětví námořní přepravy a odvětví ropy. Komise nicméně od zrušení liniových konferencí v loňském říjnu pečlivě sleduje vývoj sektoru liniové přepravy a bude tak činit i nadále. Zejména bude Komise důsledně prosazovat pravidla hospodářské soutěže, aby předešla jakémukoli pokusu o vyrovnání poklesu základních sazeb zvýšením palivových a ostatních přírážek a doplateků pomocí protisoutěžních praktik.

*
* *

Otázka č. 80, kterou pokládá Proinsias De Rossa (H-0099/09)

Předmět: Pracovní doba lékařů při jejich vzdělávání

Jaká je odpověď Komise na nedávnou zprávu, kterou zveřejnilo irské ministerstvo zdravotnictví a která uváděla, že někteří ze 4 500 lékařů v době vzdělávání pracujících v nemocnicích v Irsku stále pracují na směny v délce 36 a více hodin, čtyři a půl roku po vstupu směrnice o pracovní době (směrnice 93/104/ES⁽³⁵⁾ ve znění směrnice 2000/34/ES⁽³⁶⁾) v platnost, a která konstatovala, že žádná nemocnice v Irsku plně nedodržuje právní předpisy ES o pracovní době?

Jaké opatření Komise přijala nebo hodlá přijmout, aby zajistila, že Irsko bude plně dodržovat své závazky podle právních předpisů ES o pracovní době?

Odpověď

(CS) Komise si je vědoma zprávy, kterou v prosinci zveřejnily irské vnitrostátní orgány o situaci pracovní doby lékařů při jejich vzdělávání, která v praxi panuje v Irsku.

⁽³⁵⁾ Úř. věst. L 307, 13.12.1993, s. 18.

⁽³⁶⁾ Úř. věst. L 195, 1.8.2000, s. 45.

Podle směrnice o pracovní době⁽³⁷⁾ by pracovní doba neměla přesáhnout v průměru 48 hodin týdně. Směrnice stanoví zvláštní přechodný režim pro prodloužení tohoto limitu pro lékaře v rámci jejich vzdělávání, kteří nebyli do působnosti směrnice do roku 2004 zahrnuti. Avšak i podle tohoto přechodného režimu by pracovní doba lékařů v rámci jejich vzdělávání neměla přesáhnout 56 hodin týdně do srpna 2007 a v průměru 48 hodin do 31. července 2009. Ostatní ustanovení směrnice se na lékaře při jejich vzdělávání plně použijí od roku 2004. Tato ustanovení zahrnují požadavek na minimální každodenní doby odpočinku (nejméně 11 po sobě jdoucích hodin během 24 hodin) a případně zvláštní omezení noční práce.

S ohledem na tato ustanovení Komise pohlíží na zprávu, kterou pan poslanec zmínil, se znepokojením, a hodlá kontaktovat vnitrostátní orgány.

*
* *

Otázka č. 81, kterou pokládá Jim Allister (H-0104/09)

Předmět: Jan Kalvín

Vzhledem k nesmírnému přínosu Jana Kalvína k náboženským, politickým a sociálním dějinám Evropy a k intelektuální emancipaci a k rozvoji v Evropě se táži, jaké plány má Komise v souvislosti s 500. výročím jeho narození, které si připomeneme v červenci 2009?

Odpověď

(CS) Spolu s ostatními důležitými politickými a náboženskými mysliteli i Jan Kalvín svou prací přispěl k formování evropských hodnot a měl zvláštní vliv zejména v některých oblastech a členských státech. Komise však v současné době neplánuje žádnou připomínku 500. výročí jeho narození.

*
* *

Otázka č. 82, kterou pokládá Manolis Mavrommatis (H-0105/09)

Předmět: Finanční podpora pro sdělovací prostředky

Podle odpovědi Komise na otázku k písemnému zodpovězení P-0189/09, která se týkala finanční podpory pro sdělovací prostředky v době světové hospodářské krize, oznámily četné členské státy Komisi podporu pro tisk, kterou Komise již schválila, jestliže byla v souladu s ustanoveními práva Společenství.

Mohla by Komise konkrétně uvést, které členské státy takové žádosti již podaly, které žádosti byly schváleny, o jaké částky jde a pro jaké sdělovací prostředky jsou určeny? Jaké jsou podmínky, při nichž je tato státní podpora v souladu s ustanoveními práva Společenství?

Odpověď

(CS) Komise uznává nutnost plné redakční nezávislosti sdělovacích prostředků i význam plurality sdělovacích prostředků pro kulturní, demokratickou a veřejnou debatu v členských státech a důležitost novin v této souvislosti. Vydávání novin je však i obchodní činnost a Komise má povinnost předcházet nežádoucím narušením hospodářské soutěže a obchodu v důsledku veřejných dotací.

V této souvislosti byly Komisi oznámeny různé programy státní podpory tisku. Například Finsko oznámilo dotace (0,5 milionu EUR v roce 2008) pro omezený počet novinových titulů ve švédštině a menšinových jazycích⁽³⁸⁾, Dánsko oznámilo program na podporu distribuce určitých časopisů a periodik⁽³⁹⁾ (zhruba 4,6 milionu EUR ročně) a Belgie oznámila program na podporu tisku vycházejícího ve vlámsštině⁽⁴⁰⁾ (1,4 milionu EUR ročně).

⁽³⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby, Úř. věst L 299, 18.11.2003, s. 9.

⁽³⁸⁾ Rozhodnutí Komise ve věci N 537/2007, Sanomalehdistön tuki, 20.5.2008, viz:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2007/n537-07-fi.pdf.

⁽³⁹⁾ Rozhodnutí Komise ve věci N 631/2003, Distribution af visse periodiske blade og tidsskrifter, 16.6.2004, viz: http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2003/n631-03.pdf.

⁽⁴⁰⁾ Rozhodnutí Komise ve věci N 74/2004, Aide à la presse écrite flamande, 14.12.2004, viz:

Po posouzení těchto programů podle práva Společenství Komise rozhodla, že tuto podporu lze prohlásit za slučitelnou se společným trhem. Komise zejména posuzovala, zda pomoc nezbytným a úměrným způsobem sledovala cíl společného zájmu (například prosazování plurality sdělovacích prostředků a rozmanitosti názorů). Komise zvažila faktory, jako je doba trvání programu, počet a činnost příjemců, částka dotací a výše podpory.

V září 2008 také Švédsko oznámilo změny systému podpory švédskému tisku. Komise v listopadu 2008 rozhodla, že se bude řídit postupem platným pro programy podpory, jež předcházely vstupu členského státu do Evropské unie. Věc dosud nebyla rozhodnuta.

Žádný členský stát dosud neoznámil protikrizovou pomoc tisku. Členské státy však mohou využívat programy podpory schválené podle Dočasného rámce Společenství pro opatření státní podpory zlepšující přístup k financování za současné finanční a hospodářské krize⁽⁴¹⁾ pro tisk stejně jako pro ostatní odvětví činnosti.

*
* *

Otázka č. 83, kterou pokládá Carmen Fraga Estévez (H-0107/09)

Předmět: Přírodní katastrofy v lednu 2009

Bouře, k nimž v lednu došlo ve Španělsku a Francii, si vybraly mimořádně velkou daň z hlediska majetkových škod i ztrát na životech. V galicijské autonomní oblasti utrpěl nejhorší škody sektor lesnictví. Komise potvrdila, že od počátku bouří je v kontaktu s francouzskou vládou s cílem určit dostupnost financování Společenství pro nápravu utrpených škod.

Požádala španělská vláda o pomoc Společenství z Fondu solidarity? Spojila se s Komisí, aby zjistila, jaká pomoc je k dispozici v rámci tohoto nástroje nebo programů rozvoje venkova?

Odpověď

(CS) Pokud jde o Fond solidarity Evropské unie, odbory Komise dosud neobdržely žádost týkající se bouře, k níž došlo dne 24. ledna 2009. Nařízení Rady (ES) č. 2012/2002 ze dne 11. listopadu 2002 však vyžaduje, aby vnitrostátní orgány dotčeného členského státu podaly žádost do deseti týdnů od vzniku první škody (tzn. v tomto případě dne 4. dubna 2009).

Fond solidarity Evropské unie (EUSF) může poskytnout finanční pomoc členským státům a zemím, které se účastní jednání o přistoupení k EU, v případě závažné přírodní katastrofy, pokud celkové přímé škody způsobené katastrofou přesáhnou 3 miliardy EUR (v cenách roku 2002) nebo 0,6 % hrubého národního důchodu země, podle toho, která částka je nižší. Maximální limit platný pro Španělsko v roce 2009 je přímá škoda přesahující 3,398 miliardy EUR. Ve výjimečných případech, jsou-li splněna zvláštní kritéria, lze fond využít pro katastrofy, které obvyklé hranice nedosahují.

Je třeba připomenout, že finanční pomoc z Fondu solidarity je omezena za zvláštní druhy mimořádných operací prováděných veřejnými orgány (dle definice v nařízení), jako je obnova provozuschopnosti nezbytné infrastruktury, úklid, poskytnutí dočasného ubytování nebo financování záchranných prací. Fond nemůže hradit soukromé ztráty.

Pokud jde o politiku rozvoje venkova, článek 48 nařízení Rady (ES) č. 1698/2005⁽⁴²⁾ stanoví opatření na obnovu lesnického potenciálu v lesích poničených přírodními katastrofami. Program rozvoje venkova v Galicii na období let 2007 až 2013 tuto možnost nabízí s celkovým financováním ve výši 1 47 799 420 EUR, z toho se spolufinancováním ve výši 81 022 302 EUR z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova. Odbory Komise pověřené španělským rozvojem venkova dosud nebyly v této věci osloveny, protože výše uvedené opatření je použitelné přímo.

*
* *

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2004/n074-04-fr.pdf.

(41) OJ C 16, 22.1.2009, s. 1. Pozměněno dne 25. února 2009 (změna dosud nebyla zveřejněna v Úředním věstníku).

(42) Nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (Úř. věst L 277, 21.10.2005, s. 1).

Otázka č. 84, kterou pokládá David Martin (H-0110/09)**Předmět: Zadržení přepravovaných generických léčiv v Nizozemsku**

Mohla by Komise v souvislosti se zadržením přepravovaných generických léčiv v Nizozemsku objasnit, proč byla tato léčiva zadržena, když poznámka pod čarou u článku 51 Dohody o obchodních aspektech práv duševního vlastnictví (TRIPS) neukládá povinnost vyšetřit domnělé porušení patentu u zboží, které je přepravováno?

Domnívá se Komise, že je toto zadržení v rozporu s článkem 41 dohody TRIPS, který uvádí, že prosazování práv duševního vlastnictví by nemělo klást překážky obchodu?

Zařadila nebo hodlá Komise zařadit podobná opatření na prosazování práv duševního vlastnictví i v některé z nové generace dohod o volném obchodu či v jiných bilaterálních obchodních dohodách?

Jaké kroky zamýšlí Komise provést k zajištění toho, aby dodávky generických léčiv do rozvojových zemí nebyly v budoucnosti mařeny podobnými zadrženími?

Odpověď

(CS) Právní předpis EU (nařízení Rady č. 1383/2003⁽⁴³⁾) stanoví, že celní orgány zadrží zboží podezřelé z porušení určitých práv duševního vlastnictví, včetně patentů, i pokud se toto zboží nachází v režimu tranzitu. Článek 51 dohody TRIPS tyto dvě situace předpokládá, ale pouze jako minimální normu stanoví, že členové WTO zavedou kontroly zboží podezřelého z porušení ochranných známek a autorských práv. Tento článek nebrání členským státům rozšířit kontroly na zboží v tranzitu. Zákonodárce Evropské unie se rozhodl pro širší oblast působnosti povolenou dohodou TRIPS. V důsledku toho je nařízení č. 1383/2003 plně v souladu s požadavky WTO/TRIPS z hlediska oblasti působnosti a úpravy zásahů celních orgánů.

Podle celních právních předpisů o tom, zda zboží porušuje práva duševního vlastnictví, nerozhodují celní úředníci. Obecný postup je zadržet zboží na krátkou a právními předpisy omezenou dobu v případě, že existuje podezření na porušení předpisů, a kontaktovat držitele práv. Pak je na držiteli práv, zde bude věc podle vnitrostátních předpisů dále řešit prostřednictvím soudu či nikoli. Článek 55 dohody TRIPS stanoví lhůtu 10 pracovních dnů, kdy lze propuštění zboží pozastavit, stejně tak lze lhůtu prodloužit o dalších 10 pracovních dnů.

V tomto případě na žádost společnosti, která má v Nizozemsku patentová práva k daným léčivým přípravkům, nizozemské celní orgány dočasně zadržely zboží během tranzitu. Zboží pak bylo propuštěno poté, co držitel práv a vlastník zboží došli k dohodě o tom, že věc nebude řešena soudní cestou. Zásah celních orgánů formálně skončil v okamžiku, kdy bylo zboží propuštěno, a je důležité v této souvislosti připomenout, že rozhodnutí o odeslání zásilky zpět do Indie vycházelo z dohody mezi oběma stranami a nikoli z celního nařízení samotného, které po propuštění zboží ponechává vlastníkovu zboží naprostou svobodu nakládání se zbožím dle jeho uvážení.

Komise má za to, že výše zmíněné řízení je v souladu s článkem 41 dohody TRIPS i články 51 až 60 dohody TRIPS a nepředstavuje překážku obchodu. Dočasné zadržení zboží je přísně časově omezeno. Kromě toho, pokud by mělo být zboží zadrženo na základě neodůvodněné stížnosti, může vlastník produktů požadovat odškodnění. Ostatní členové WTO také uplatňují podobná celní řízení a postupy v případě zjištění podezřelého zboží v tranzitu.

Nařízení Rady 1383/2003 platí již více než 6 let a byla prokázána jeho účinnost při ochraně oprávněných zájmů výrobců a držitelů práv i zdravotních, bezpečnostních a spotřebitelských očekávání ve vztahu k padělaným výrobkům včetně léčivých přípravků. Například belgické celní orgány nedávno zastavily zásilku 600 000 padělaných tablet léčiv proti malárii určených pro Togo. Díky tomu, že celní předpisy Evropské unie dovolují kontrolu zboží v tranzitu, uchránila akce belgické celní správy potenciální spotřebitele před možnými škodlivými důsledky těchto výrobků. Jakkoli není naprosto zpochybněna politika týkající se přístupu všech osob k léčivým přípravkům, mají jistě všechny zúčastněné subjekty povinnost chránit zranitelné skupiny obyvatel před praktikami potenciálně ohrožujícími životy.

Přístup, který Komise navrhuje ohledně částí věnovaných právům duševního vlastnictví ve dvoustranných dohodách, spočívá ve vyjasnění a doplnění dohody TRIPS tam, kde je nejasná, nepříliš rozvinutá nebo ji prostě předběhl vývoj duševního vlastnictví v jiné oblasti. Celní řízení zavedené v Evropské unii se ukázalo

(43) Úř. věst. L 196, 2.8.2003.

jako efektivní, vyvážené a obsahující dostatečné vnitřní záruky bránící zneužití ze strany stěžovatelů nejednajících v dobré víře. Proto Komise zvažuje zavedení podobných ustanovení do nové generace dvoustranných obchodních dohod. Je však také třeba poznamenat, že tyto dohody by měly obsahovat i ustanovení, která zdůrazní a posílí literu a ducha deklarace z Dohy o dohodě TRIPS a veřejném zdraví. Například články 139.2 a 147.2 dohody o hospodářském partnerství mezi EU a seskupením Cariforum jasně stanoví, že žádné ustanovení dohody by se nemělo vykládat na úkor kapacity států Carifora prosazovat přístup k léčivým přípravkům (viz odpověď Komise na parlamentní otázku k písemnému zodpovězení E-0057/09⁽⁴⁴⁾).

Komise plně chápe obavy, které pan poslanec, stejně jako mnoho dalších lidí, vyjádřil ohledně nutnosti zajistit plynulost obchodu generickými léčivy v rozvojových zemích, a plně tento cíl potvrzuje. Komise proto bude situaci sledovat a bude pozorně reagovat na jakékoli (nesprávné) uplatňování právních předpisů Evropské unie, které by mohlo vést k narušení legitimního obchodu generickými léčivy nebo ke vzniku právních překážek bránících toku léčiv do rozvojových zemí. Komise však není přesvědčena, že incident zmíněný v otázce pana poslance sám odůvodňuje přezkum právního mechanismu, který řadu let bez problémů fungoval a který naopak plnil svou úlohu při omezování celosvětového obchodu s padělanými výrobky.

*
* *

Otázka č. 85, kterou pokládá Sajjad Karim (H-0112/09)

Předmět: Nepříznivý dopad nařízení o elektronické identifikaci

Nařízení (ES) č. 21/2004⁽⁴⁵⁾ zavádí elektronickou identifikaci (EID) ovcí a individuální evidenci ovcí a koz od 31. prosince 2009. V daném odvětví však byl požadavek na evidování jednotlivých podrobných údajů na dokladech o přesunu u zvířat, která nejsou elektronicky identifikována, vyhodnocen jako příliš zatěžující.

Mohla by Komise uvést výhody, které by elektronické označování a individuální evidence pohybu přinesla v oblasti kontroly nemocí a které dosud neposkytují současné systémy v členských státech, tzn. systém identifikace a skupinové evidence ve Spojeném království?

Je si Komise vědoma toho, že provádění uvedeného nařízení bude zahrnovat dodatečné náklady, které spolu s evidenčními požadavky donutí mnoho producentů k odchodu z daného oboru podnikání?

Uznává Komise praktické problémy vyplývající z využívání zařízení pro elektronickou identifikaci v zemědělských podnicích a obtíže spojené s evidencí individuálních identit ve stádech ovcí ve Spojeném království?

Jak Komise zajistí, aby byly cíle nařízení o EID splněny s co nejnižšími náklady?

Odpověď

(CS) Současná pravidla o individuální identifikaci a dohledatelnosti ovcí a koz byla Komisí navržena a přijata Radou v podobě nařízení (ES) č. 21/2004 v návaznosti na krizi se slintavkou a kulhavkou v roce 2001 ve Spojeném království, a následné zprávy Parlamentu, Účetního dvora a tzv. Andersonova zpráva pro britskou Dolní sněmovnu naznačily, že stávající systém „skupinové“ dohledatelnosti byl nespolehlivý.

Elektronická identifikace (EID) je nákladově nejefektivnější cestou, jak dosáhnout individuální dohledatelnosti, a nyní ji lze využívat v praktických podmínkách zemědělských podniků, včetně těch nejobtížnějších.

Náklady na ni se značně snížily. Tyto náklady je však třeba posuzovat ve vztahu k obrovským hospodářským ztrátám vyvolaným nemocemi, jako je kulhavka a slintavka, i k výhodám tohoto systému pro denní správu zemědělských podniků. Výskyt ohnisek kulhavky a slintavky v roce 2001 se dramaticky šířil nekontrolovaným pohybem ovcí v rámci Spojeného království a ze Spojeného království do jiných členských států a vyvolal obrovský nepříznivý sociální a ekonomický dopad na sektor zemědělství ve Spojeném království i v jiných členských státech. Podle zprávy Účetního dvora č. 8/2004 o krocích Komise v souvislosti s kulhavkou a slintavkou (2005/C 54/01) činil dopad na rozpočet Společenství 466 milionů EUR. Podle tzv. Andersonovy

⁽⁴⁴⁾ www.europarl.europa.eu/QP-WEB/home.

⁽⁴⁵⁾ Úř. věst. L 5, 9.1.2004, s. 8.

zprávy pro britskou Dolní sněmovnu⁽⁴⁶⁾ dosáhly výdaje vlády Spojeného království 2 797 milionů GBP. To vše nezahrnuje obrovské přímé a nepřímé dopady na různé hospodářské sektory (zemědělství, potravinářský průmysl, cestovní ruch), které lze jen obtížně vyčíslit.

Jak již při několika příležitostech Parlamentu sdělila, a u vědomí dopadu příslušných pravidel Společenství na zemědělce přijala Komise obezřetný přístup k elektronické identifikaci a dělá vše, co je v jejích silách, aby usnadnila její bezproblémové zavedení.

Komise brzy zveřejní ekonomickou studii o neefektivnějším způsobu provedení nového systému dohledatelnosti. Členské státy rovněž mohou dát chovatelům ovčí k dispozici finanční prostředky pro zavedení EID v rámci pravidel Společenství o státní podpoře. Kromě toho rozpočet Společenství zajišťuje finanční zdroje, které mohou členské státy rozdělovat v rámci politiky rozvoje venkova.

*
* *

Otázka č. 86, kterou pokládá Anne E. Jensen (H-0116/09)

Předmět: Důsledky finanční krize ve střední a východní Evropě

Finanční krize těžce zasáhla země střední a východní Evropy. Úvěry v cizích měnách, například ve švýcarských francích, dolarech a jenech, se staly obrovskou zátěží pro firmy i soukromé domácnosti v důsledku pádu kurzů místních měn. Existují případy rodin, které již nejsou schopny platit své účty za elektřinu či plyn. V pobaltských zemích ekonomika klesla o 10 % a prezident Světové banky odhaduje, že země střední a východní Evropy potřebují 236 až 266 miliard DKK. Kromě toho se začínají objevovat trhliny ve spolupráci mezi členskými státy.

Co Komise navrhuje pro zajištění toho, aby občané Evropské unie v zemích střední a východní Evropy mohli nadále žít v důstojných podmínkách?

Souhlasí Komise s odhadem prezidenta Světové banky ohledně rozsahu potřebné pomoci?

Jaká opatření Komise navrhuje pro zajištění společného evropského přístupu k výzvám nastoleným finanční krizí, aby dosáhla vůle bojovat s měnovými krizemi a zabránit dominovému efektu v bankovníctví vyvolanému problémy v zemích střední a východní Evropy?

Odpověď

(CS) V listopadu 2008 Komise reagovala na finanční a hospodářskou krizi Evropským plánem obnovy, který v prosinci 2008 potvrdila Evropská rada. Základními zásadami tohoto plánu jsou solidarita a sociální spravedlnost. Evropská iniciativa na podporu zaměstnanosti obsažená v Evropském plánu obnovy zahrnuje mobilizaci finančních zdrojů Evropské unie i definici řady politických priorit pro členské státy, s cílem zmírnit lidské náklady spojené s hospodářským zpomalením a dopad tohoto zpomalení na ty nejzranitelnější.

Z operačního hlediska to znamená, že byly posíleny dostupné finanční nástroje Evropské unie. Revize Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci umožní, aby byl tento fond rychle aktivován na podporu pracovníků zasažených významným úbytkem pracovních míst a komunit takových pracovníků. Komise rovněž k přijetí v Parlamentu a v Radě předložila návrh na úpravu programování ESF podle potřeb krize prostřednictvím zjednodušení fungování fondu, což by umožnilo okamžité navýšení zálohových plateb o 1,8 miliardy EUR.

Protože většina nástrojů pro zmírnění důsledků krize v oblasti zaměstnanosti a sociálních důsledků je v rukou členských států, hájí Komise koordinovaný přístup k obnově trhu práce, aby zajistila, že opatření přijatá v jednom členském státě nebudou mít nepříznivé vedlejší účinky na jiné země. V tomto ohledu Komise určila pro členské státy řadu hlavních směrů v oblasti politik, jejichž cílem je 1) podpořit v krátkodobém výhledu zaměstnanost, zejména udržení dočasných režimů pružné pracovní doby, a 2) usnadnit přechody pracovníků sil posílením aktivace a zajištěním vhodné podpory příjmů pro osoby nejvíce postižené zpomalením a investicemi do odborné přípravy a zaměstnatelnosti, aby bylo zabezpečeno rychlé znovuzачlenění na trh práce a byla omezena rizika dlouhodobé nezaměstnanosti. Tyto hlavní směry byly jasně formulovány ve sdělení Komise ze dne 4. března 2009 pro jarní zasedání Evropské rady.

⁽⁴⁶⁾ „Slintavka a kulhavka v roce 2001: zpráva o závěrech vyšetřování“, 22. července 2002.

Komise a členské státy se rozhodly uspořádat v květnu mimořádný summit o zaměstnanosti, aby se dohodly o dalších konkrétních opatřeních ke zmírnění sociálních a se zaměstnaností spojených dopadů krize a na pomoc urychlení obnovy.

2. Odhady potenciálních ztrát bank, pohotovostní likvidity a potřeb rekapitalizace a potřeb refinancování krátkodobého zahraničního dluhu jsou zatíženy velkou nejistotou a je třeba k nim přistupovat obezřetně. V této fázi bychom se měli vyhnout nežádoucím poplašným reakcím na základě velmi předběžných a hrubých odhadů potřebné pomoci, které se někdy vyskytují. Komise úzce spolupracuje s ostatními mezinárodními partnery při posuzování konkrétních potřeb zemí v oblasti pomoci z nástrojů Evropské unie (např. při kalibraci podpory platební bilance Lotyšska a Maďarska).

3. Na neformální schůzce hlav států a vlád konané v neděli dne 1. března vyslali vedoucí představitelé Evropské unie vzkaz solidarity a společné odpovědnosti. Rovněž upozornili, že každá země je z politického, institucionálního a ekonomického hlediska odlišná a je třeba země posuzovat individuálně a že názor, podle něhož EU dělá pro východní Evropu málo (kterou šíří některé sdělovací prostředky a některé mezinárodní instituce), je nesprávný.

Z hlediska Evropské unie je důležité, že dostupná politická opatření na podporu makrofinanční stability ve střední a východní Evropě závisejí na tom, zda se jedná o členský stát Evropské unie, a pokud ne, zda je země kandidátem nebo potenciálním kandidátem na členství v Evropské unii nebo náleží k širšímu sousedství Evropské unie.

Evropská unie již k omezení rizik v dané oblasti využila řadu nástrojů. V rámci Evropské unie byl aktivován obsáhlý soubor opatření a rozsáhlé finanční zdroje pro řešení obtíží ve finančním sektoru a na podporu reálné ekonomiky. Tato opatření zahrnují:

zajištění dostatečné likvidity ze strany centrálních bank a rozsáhlá opatření na podporu bankovního sektoru. Rámec EU pro vnitrostátní záchranné balíčky zajišťuje, aby přínosy získaly domovské i hostitelské země,

finanční pomoc pro země pociťující problémy v oblasti platební bilance (Lotyšsko, Maďarsko),

opatření na vnitrostátní úrovni a úrovni Evropské unie na podporu růstu v rámci Evropského plánu hospodářské obnovy,

další prostředky ze strany Evropské investiční banky a Evropské banky pro obnovu a rozvoj a

zálohové platby v rámci strukturálních fondů, které by měly vést ke značnému navýšení záloh novým členským státům v roce 2009.

Pro státy, které nejsou členy Evropské unie, jsou nástroje pro řešení makrofinančních problémů omezenější, byla však přijata opatření na makrofinanční úrovni i na podporu reálné ekonomiky. Komise stále sleduje efektivitu uvedených nástrojů a zesílila svůj dohled na makroekonomickými a makrofinančními riziky. V tomto regionu musí hrát významnou úlohu mezinárodní finanční instituce (Mezinárodní měnový fond, Světová banka, Evropská investiční banka a Evropská banka pro obnovu a rozvoj). Komise je s MMF a ostatními mezinárodními finančními institucemi v úzkém styku. EU podporuje významný nárůst zdrojů MMF, mimo jiné určený k posílení možností MMF ve východoevropských zemích.

*
* *

Otázka č. 87, kterou pokládá Georgios Toussas (H-0119/09)

Předmět: Ekologická katastrofa postihující mokřady v Řecku

Príslušné orgány a organizace činné v oblasti ochrany životního prostředí odsuzují skutečnost, že s mokřady se v Řecku dlouho zachází trestuhodným způsobem. Tvrdí, že nebudou-li přijata opatření na jejich ochranu, bude mokřadům hrozit nenávratné zničení v důsledku průmyslové činnosti, nezákonného odpadu, intenzivního rozvoje cestovního ruchu a budování rozsáhlých zařízení, nedostatku nezbytné infrastruktury a absence integrované správy. Deset nejdůležitějších řeckých mokřadů, k nimž patří delty řek Evros, Axios, Nestos, Aliakmonas, jezera Vistonida, Volvi a Kerkini, zálivy a laguny mezinárodního významu, představuje politováníhodný obraz opuštěnosti. Například jezero Koronia je považováno za ekologicky mrtvé a u oblastí nezahrnutých do působnosti úmluv z Montreux a Ramsaru je situace ještě daleko horší.

Jaká opatření byla přijata pro ukončení tohoto zločinu na životním prostředí a biologické rozmanitosti, pro efektivní ochranu řeckých mokřadů a pro nápravu vzniklých závažných ekologických škod a prevenci škod dalších?

Odpověď

(CS) Oblasti mokřadů, které byly zařazeny do evropské ekologické soustavy Natura 2000 na základě směrnice o ptácích⁽⁴⁷⁾ (zvláště chráněné lokality) nebo směrnice o přírodních stanovištích⁽⁴⁸⁾ (lokality významné pro Společenství), musí být chráněny a spravovány v souladu s příslušnými ustanoveními uvedených směrnic, aby byly hodnoty biologické rozmanitosti, které se v nich nacházejí, zachovány či obnoveny. V této oblasti je povinností členských států provádět nezbytná opatření k řešení existujících hrozeb pro mokřady a zavádět rámec řádné správy.

Konkrétně, pokud jde o směrnici o ptácích, na základě žaloby Komise rozhodl Evropský soudní dvůr (ESD) v neprospěch Řecka (věc C-293/07) z důvodu neexistence důsledného, zvláštního a úplného právního režimu, který by zajistil udržitelnou správu a efektivní ochranu zvláště chráněných lokalit včetně 10 mokřadů mezinárodního významu, které pan poslanec zmínil. V této souvislosti bude nyní Komise posuzovat přiměřenost opatření, která Řecko přijalo nebo má přijmout k tomu, aby rozsudek ESD splnilo.

Pokud jde o směrnici o přírodních stanovištích, protože řecké lokality významné pro Společenství byly na seznam Společenství zařazeny v červenci⁽⁴⁹⁾, má Řecko šest let na jejich vyhlášení zvláštními oblastmi ochrany, definování priorit ochrany a stanovení nezbytných ochranných opatření. Mezitím by Řecko mělo zajistit, aby byla zachována stanoviště, jež netrpí významným poškozováním či narušováním, a aby byla zachována jejich integrita.

Pokud jde o ochranu vod, rámcová směrnice o vodě⁽⁵⁰⁾ (WFD) zavádí rámec správy pro ochranu a zlepšování stavu všech povrchových a podzemních vod s cílem zásadně dosáhnout řádného stavu všech vod do roku 2015. Hlavním nástrojem k dosažení tohoto cíle v oblasti ochrany životního prostředí je plán řízení povodí, přičemž první plán má být zpracován v prosinci 2009. Od přijetí rámcové směrnice o vodě v roce 2000 Komise její provádění v členských státech včetně Řecka pečlivě sleduje. Na základě žaloby Komise Soudní dvůr dne 31. ledna 2008 odsoudil Řecko za to, že nepředložilo environmentální analýzu, kterou požaduje článek 5 rámcové směrnice o vodě (věc C-264/07). Řecko předložilo environmentální analýzu v březnu 2008. Kromě toho Komise zahájila řízení o nesplnění povinnosti za nepředložení programů sledování všech řeckých povodí, které požadují články 8 a 15 rámcové směrnice o vodě. Zpráva měla být předložena v březnu 2007 a dosud nebyla obdržena. Komise bude pečlivě sledovat další opatření při provádění rámcové směrnice o vodě s cílem zajistit, aby řecké orgány své povinnosti plnily.

*
* *

(47) Směrnice Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků, Úř. věst. L 103, 25.4.1979, s. 1.

(48) Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, Úř. věst. L 206, 22.7.1992.

(49) /613/ES: rozhodnutí Komise ze dne 19. července 2006, kterým se přijímá seznam lokalit významných pro Společenství ve středomořské biogeografické oblasti podle směrnice Rady 92/43/EHS, Úř. věst. L 259, 21.9.2006, s. 1.

(50) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky, Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1.